

MaSCo 2016

ORGANİZASYON KOMİTESİ

Orhan ÖNDER
Kongre Başkanı

Nilsu ONUR
Bilimsel Sorumlu

Raif Kaan BAŞ
Yuşa İrfan Yıldırım
Organizasyon Sorumluları

Tuğba KARAOĞLU
Kongre Sekreteri

Süreyya SEMERCI
Zeynep Selin ŞAHİN
Nur Fitnat ELLEK
Mâli Sorumlular

Oğuzhan DELİCAN
MÜTF - ÖBAK Başkanı

Danışmanlar

Prof. Dr. Berrak YEĞEN

Prof. Dr. Ümit ŞEHİRLİ

Prof. Dr. Sibel SAKARYA

Doç. Dr. Pemra ÜNALAN

Yrd. Doç. Dr. Can ERZİK

MaSCo 2016

DEĞERLENDİRME KURULU

Prof. Dr. Berrak YEĞEN

Fizyoloji

Prof. Dr. Sibel SAKARYA

Halk Sağlığı

Prof. Dr. Feriha ERCAN

Histoloji

Prof. Dr. Pemra Ünalın

Aile Hekimliği

Doç. Dr. Seyhan Hıdıroğlu

Halk Sağlığı

Doç. Dr. Çiğdem Apaydın Kaya

Aile Hekimliği

İÇİNDEKİLER

Hoşgeldiniz	4
Kongre Programı	5
Sözel Sunum Bildiri Özetleri	9
Ulusal (Dış Katılımcı) Sözel Sunum Özetleri	9
Dönem 3 Sözel Sunum Özetleri	11
Dönem 2 Sözel Sunum Özetleri	18
Poster Sunum Bildiri Özetleri	25
Ulusal (Dış Katılımcı) Poster Sunum Özetleri	26
Dönem 3 Poster Sunum Özetleri	30
Dönem 2 Poster Sunum Özetleri	38
Dönem 1 Poster Sunum Özetleri	46
Davetli Konuşmacılar	57

HOŞGELDİNİZ...

Orhan Önder | MaSCo Başkanı

Hepimiz bir bayram günü gibi heyecanlıyız. Enerji doluyuz... Gözlerimiz hep ileride... Yılların bize miras bıraktığı bir gelenek olan MaSCo'da her yıl daha yeniyiz. Gençliğin verdiği heyecan, MaSCo için en doğru yolda akıyor. Hocalarımızın deneyimleri, uzun emekler sonucu oluşturulmuş fikirlerde birleşiyor. Her yıl bir adım daha ileri... Her yıl biraz daha kalabalık... Her gece uyuduğunda bugün MaSCo'yu geliştirmek için ne yaptık sorusunu düşünen bir ekibe, bilimsellikten hiçbir zaman vazgeçmeyen bir vizyona sahip olmanın gururunu yaşıyoruz. Bilimin dinamizmle bulunduğu şölene, MaSCo'ya, hepiniz hoşgeldiniz!

Bir bilim şölenidir MaSCo. Her yıl yaklaşık 40 sözel, 80 poster araştırma sunumunun yapıldığı ve bu kadar çok özgün araştırmanın bir arada görülemeyeceği bir öğrenci kongresidir MaSCo. MaSCo'da sunulan birçok araştırma yurtiçi ve yurtdışında ülkemizi ve fakültemizi temsil ettiği için mutluyuz. Her konferansta hayata dair yeni şeyler öğrendiğimiz için mutluyuz. Sadece tıbbi konuları değil; hayatımızın her anında yanımızda bulunması gereken, güncel ve tıp dışı konuları da bulabileceğimiz bu şölen için mutluyuz.

Deneyimin ve geleneğin en güzel sonucu olan kongremiz yarın başlıyor. Emin olun ki bu gece de uyuyamadık. Bilimin ve insanı keşfetme heyecanının hiç bitmemesi dileklerle...

Oğuzhan Delican | MÜTF ÖBAK Başkanı

26 MAYIS PERŞEMBE			
9:00 9:45	KONGRE AÇILIŞI; - Dekan / Dekan Yrd Konuşması - ICP Koordinatörleri Konuşması - Kongre Bilimsel Program Sorumlusu Konuşması		KONFERANS SALONU
9:45 10:00	KAHVE MOLASI		
PARALEL SÖZEL SUNUMLAR OTURUMU – 1			
10:00 11:30	MS 301	Psikolojik Stres Öncesi Kafein Uygulamasının Anksiyete Düzeyi Ve Kognitif Fonksiyonlar Üzerine Etkileri	HAYVAN DENEYLERİ & BESLENME OTURUMU
	MS 302	Sıçanda Yanığa Bağlı Uzak Doku Hasarında Minosiklin'in Anti-İnflamatuvar Ve Antioksidan Etkilerinin Araştırılması	
	MS 303	Melatoninin Yüksek Yağlı Diyetle İndüklenmiş İnflamasyona Ve Gecikmiş İnce Bağırsak Transitine Etkisi: Bağırsak Mikrobiyotasının Rolü	
	MS 304	Doksurobisin İle Oluşturulmuş Deneysel Kardiyotoksiste Üzerine Astaksantin Ve Spirulina'nın Miyokardiyal Antioksidan Etkisi	KONFERANS SALONU
	MS 305	Diet Quality Of Second Year Medical Student At Marmara University	
10:00 11:30	MS 201	Pendik Prof. Dr. Erol Güngör Ortaokulu'nda 13-14 Yaş Grubu Çocuklarda Astım Ve Alerjik Hastalıkların İlişkisi Ve Prevalansı	AİLE VE ÇOCUK SAĞLIĞI OTURUMU
	MS 202	İstanbul Kartal İlçesi İlkokul Öğretmenlerinin Çocuk İstismarı Ve İhmali Konusundaki Farkındalık Düzeyi	
	MS 203	İstanbul Burak Bora Anadolu Lisesi'nde Öğrenim Gören Öğrencilerde İnternet Bağımlılığının Araştırılması	
	MS 204	Gebelerde Çocukluk Çağı İstismarı Öyküsü Ve Anneliğe Dair Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Bağlanma Ve Zihin Teoremleri Açısından İncelenmesi	AMFİ 3
	MS 205	Kalıtsal Kanser Öngörüşel Dna Analizlerine Psikolojik Tepkinin İncelenmesi	
	MS 206	Prevalence Of Childhood Asthma İn Famagusta, North Cyprus And Related Risk Factors.	
11:30 11:45	KAHVE MOLASI		
PARALEL SÖZEL SUNUMLAR OTURUMU – 2			
11:45 13.15	MS 306	Zencefil Bitkisinin K562 İnsan Kronik Myeloid Lösemi Hücre Hatlarında Apoptotik Etkisi	KLİNİK DENEYLER OTURUMU
	MS 307	Embryonik Kök Hücre Benzeri Hücreler Olan İndüklenmiş Pluripotent Kök Hücrelerde Protein Degradasyonu Ve Hücre Döngüsü	
	MS 308	Türk Popülasyonunda Multipl Skleroz İle Vitamin D Reseptörü Fok-I & Bsm-I Polimorfizmleri Arasında İlişkinin Moleküler Düzeyde Belirlenmesi	
	MS 309	Biyoinformatik Yöntemle Ankilozan Spondilit İle İlişkisi Olası Genlerin Saptanması Ve Olası İlişkinin Sınanması	KONFERANS SALONU
	MS 310	Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Pankreatik Duktal Adenokarsinomlarda Muc Ekspresyonlarının Ve Diğer İmmünohistokimyasal Belirteçlerin Histopatolojik Prognostik Parametrelerle Ve Sağkalımla İlişkinin Değerlendirilmesi	
11:45 13.15	MS 207	Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Öğrencilerinde Sağlık Davranışları Ve Tükenmişlik Sendromu	BİREYSEL SAĞLIK & BESLENE ALIŞKANLIKLARI OTURUMU
	MS 208	Mütf 6. Sınıf Öğrencilerinin Mesleki Yeterliliklerinin Değerlendirilmesi	
	MS 209	Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Yaşam Kalitesinin İncelenmesi	
	MS 210	Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi 'Nde Şikayet Gerekçelerinin Sınıflandırılması Ve Sağlık Çalışanlarının Mesleki Verimlerine Öznel Bakışları	AMFİ 3
	MS 211	Göztepe Kampüsü Öğrenci Ve Çalışanlarının Medikalizasyon Algısı	
	MS 212	13-19 Yaş Arası Lise Öğrencilerinin Mükemmeliyetçilik Algısı Ve İyilik Halinin İncelenmesi	

13:15 14:15	ÖĞLE MOLASI	11:45 15:30	POSTER YÜRÜYÜŞÜ	KÖPRÜ ALTI POSTER ALANI
PARALEL SÖZEL SUNUMLAR OTURUMU – 3				
14:15 15:45	MS 311	Nötrofil Lenfosit Oranı, Ortalama Trombosit Hacmi Ve Trombosit Dağılım Hacminin, Stabil Koah Ve Koah Alevlenme Ayırıcı Tanısındaki Yeri İle Enfeksiyöz Ve Enfeksiyöz Olmayan Koah Alevlenmelerinin Ayırımındaki Değerleri		HASTALIKLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ VE TARAMASI OTURUMU
	MS 312	Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığının Şiddeti İle Pulmoner Hipertansiyon Gelişiminin İlişkilendirilmesi		
	MS 313	Üç Farklı Nutrisyonel Tarama Testinin Kansere Hastalarında Malnütrisyonu Saptamadaki Yerinin Ve Birbirleri İle Uyumunun İncelenmesi		
	MS 314	Yaşlı Bireylerin Üst Ekstremitelerinde Tuzak Nöropatisi Varlığının Araştırılması		
	MS 315	Serebral Palsili Çocuklarda Ağrının Değerlendirilmesi, Hastalığın Çocuğun Ve Bakım Veren Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi		
	MS 316	Beta Thalassemia And Its Contribution Osteoporosis		
14:15 15:45	MS 213	Marmara Üniversitesi Akademik Personelinin Eşcinselliğe Yönelik Tutumları Ve Etkileyen Faktörler		SAĞLIK DAVRANIŞLARI & SAĞLIK ALGISI OTURUMU
	MS 214	Maltepe İlçesindeki Erişkinlerin Erişkin Aşılı Hakkındaki Bilgi, Tutum Ve Davranışları		
	MS 215	Marmara Üniversitesi Öğrencilerinin Cinsel Sağlık Yönünden Bilgi Ve Tutumlarının Değerlendirilmesi		
	MS 216	Üniversite Öğrencilerinin Vegetaryen Diyet Hakkındaki Bilgi, Tutum Ve Davranışları		
	MS 217	Bir Niteliksel Çalışma: Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Beslenme Alışkanlıkları Ve Fiziksel Aktivite Davranışları		
	MS 218	Gazimağusa'da 2016'da Hipertansiyon Prevalansı, Farkındalığı Ve Yaşam Alışkanlıkları İle İlişkisi		

27 MAYIS CUMA			
8:30 9:50	KONGRE KAYIT VE POSTERLERİN ASILMASI		KAYIT MASASI
9:50 10:20	KONGRE AÇILIŞI; • Rektör / Rektör Yrd Konuşması • Dekan / Dekan Yrd Konuşması • Kongre Başkanı Konuşması		KONFERANS SALONU
10:20 10:30	MÜZİK DİNLETİSİ		KONFERANS SALONU
10:35 11:45	KONGRE AÇILIŞ KONFERANSI; • Prof. Dr. Bingür Sönmez <u>“Tıbbın Arkasındaki Savaş Teknolojisi”</u>		KONFERANS SALONU
11:45 12:00	MANSİYON SUNUMU		
	MP 120	Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) 1. Sınıf Öğrencilerinin Stres Deneyimlerinin Kaynakları Ve Başa Çıkma Yöntemleri	KONFERANS SALONU
12.00 12.30	FOTOĞRAF SERGİSİ		SERGİ ALANI
12.30 13.30	ÖĞLE MOLASI		
13:30 15.00	PANEL: HASTA HAKLARI – HASTA HAKLARI DERNEĞİ OTURUMU		
	Doç. Dr. Gürkan Sert	Nedir: Hasta Hakları?	KONFERANS SALONU
	Av. Funda Işık Özcan	Hukukçu Gözüyle Hasta Hakları	
	Dr. Orçun Çil	Hekim Gözüyle Hasta Hakları	
15.00 15.15	KAHVE MOLASI		
15:15 16:45	PANEL: GÖÇ VE SAĞLIK		
	Dr. Apostolos Veizis	MSF Experience and Challenges	KONFERANS SALONU
	Doç. Dr. Nüket Paksoy Erbaydar	Göçün Kadınlaşması	
	Prof. Dr. Sibel Sakarya	Göçmen Sağlığını Belirleyen Etkenler ve Değişen Sağlık Gereksinimleri	
19:30 23:00	GALA YEMEĞİ		BEYKOZ SABANCI ÖĞRETMEN EVİ

28 MAYIS CUMARTESİ			
8:30 10.00	KONGRE KAYIT VE POSTERLERİN ASILMASI	KAYIT MASASI	
10.00 11.00	KONFERANS; • Prof. Dr. Murat Aksoy “Tıp ve Müzik / Vasküler Cerrahi”	KONFERANS SALONU	
POSTER YÜRÜYÜŞÜ			
11.15 14.45	P-001 / P-011 DÖNEM 1 / 2 / 3 ÖDÜLLÜ POSTER SUNUMLARI	KÖPRÜ ALTI POSTER ALANI	
SÖZEL BİLDİRİLER - 1			
11.15 12.30	S 001	“Okul Sütü” Öncesi Genetik Test İle Daha Güvenli Süt Tüketimi	ULUSAL BİLDİRİLER KONFERANS SALONU
	S 002	Gastroözefajial Reflü Hastalığının Tedavisinde Yeni Bir Deneysel İnvaziv Model; Alt Özefagus Sfinkterine Endoskopik Kök Hücre İmplantasyonu	
	MS	Marmara Dönem 2 / 3 Ödüllü Sözel Sunumu (26 Mayıs Sunumlarından)	
	MS	Marmara Dönem 2 / 3 Ödüllü Sözel Sunumu (26 Mayıs Sunumlarından)	
	MS	Marmara Dönem 2 / 3 Ödüllü Sözel Sunumu (26 Mayıs Sunumlarından)	
12.30 13.30	ÖĞLE MOLASI		
SÖZEL BİLDİRİLER - 2			
13.30 14.45	S 003	Mülteci Suriyeli Türkmen Çocuklarda Travma Sonrası Stres Bozukluğu (Tssb) Ve Depresyon Gelişimi İle İlgili Olabilecek Faktörlerin İncelenmesi	ULUSAL BİLDİRİLER KONFERANS SALONU
	S 004	Kannabinoid Agonisti Wın 55,212-2'nin Antipruritik Etkisine Spinal Kannabinoid Reseptörlerin Katılımı	
	MS	Marmara Dönem 2 / 3 Ödüllü Sözel Sunumu (26 Mayıs Sunumlarından)	
	MS	Marmara Dönem 2 / 3 Ödüllü Sözel Sunumu (26 Mayıs Sunumlarından)	
	MS	Marmara Dönem 2 / 3 Ödüllü Sözel Sunumu (26 Mayıs Sunumlarından)	
14.45 15.00	KAHVE MOLASI		
15.00 16.00	SEMİNER; • Dr. İlker Özbay “İlaç Firmasında Çalışan Hekimler”	KONFERANS SALONU	
16.00 18.00	ATÖLYELER		ATÖLYE SINIFLARI
18.00 19.00	ÖDÜL TÖRENİ & KONGRE KAPANIŞI		KONFERANS SALONU
21.00 00.00	PARTİ		DOUBLE TREE 360 MODA

ULUSAL SÖZEL SUNUMLAR 29 MAYIS CUMA			ULUSAL BİLDİRİLER KONFERANS SALONU
11:15 14:45	S 001	“Okul Sütü” Öncesi Genetik Test ile Daha Güvenli Süt Tüketimi	
	S 002	Gastroözefajial Reflü Hastalığının Tedavisinde Yeni Bir Deneysel İnvaziv Model; Alt Özefagus Sfinkterine Endoskopik Kök Hücre İmplantasyonu	
	S 003	Mülteci Suriyeli Türkmen Çocuklarda Travma Sonrası Stres Bozukluğu (Tssb) VE Depresyon Gelişimi ile İlgili Olabilecek Faktörlerin İncelenmesi	
	S 004	Kannabinoid Agonisti Win 55,212-2'nin Antipruritik Etkisine Spinal Kannabinoid Reseptörlerin Katılımı	

S - 001**“OKUL SÜTÜ” ÖNCESİ GENETİK TEST İLE DAHA GÜVENLİ SÜT TÜKETİMİ**

Akbaş E.*, Koyuncu F.**, Özçelik T.A.*

*İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi **Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü

Giriş ve Amaç: Süt hassasiyeti olarak bilinen ve mevcut testlerle kesin bir teşhis yöntemi bulunmayan laktoz intoleransının genetik alt yapısının tespiti ile bu hastalıkta kesin bir teşhis yöntemi geliştirilmeye çalışılmıştır. Ülkemizde devam eden “Okul Sütü” projesinde süt dağıtılan öğrencilerden ilgili semptomları yaşayanlara genetik test uygulanarak süt tüketimi ile ilgili kişiye özel bir ön bilgi verilmesi hedeflenmiştir. Yaşanan bu semptomlar ile çocuklarda süt tüketimine karşı korku ve travmalar oluşabilecek, onların büyüme-gelişme süreçleri olumsuz etkilenecektir. Şüphe duyan/duyulan bireylere “Laktoz İntoleransı Genotip Testi” uygulanması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Laktoz intoleransları araştırılacak kişileri tespit edebilmek için süt ve süt ürünleri tüketimi ile ilgili bir anket hazırlandı. Bu ankette süt ve süt ürünleri tüketince görülen klinik semptomlar soruldu. 200 kişiye uygulanan anket verilerine göre seçilen ve yaşları 7-100 arasında değişen 40 kişiden yanak içi epitel hücre örnekleri alındı. Laktoz intoleransının genetik alt yapılı olup olmadığının tespiti amacıyla, literatür taraması sonucu tespit edilen laktaz genindeki 13910. pozisyonunda bulunan rs 4988235 kodlu nokta mutasyonu için ilgili semptomları gösteren/göstermeyen kişilerin genotipleri belirlenmiştir. Bu işlem için kişilere ait DNA'lar izole edildikten sonra laktaz enzimi ilgili gen bölgesi adına spesifik olan kit bileşenleri kullanılarak DNA çoğaltma deneyi (RealTime-PCR) uygulandı.

Bulgular: Genotip belirleme deneyleri sonucunda homozigot normal T/T genotipi % 5 (2 kişi), homozigot mutant C/C genotipi %42,5 (17 kişi), heterozigot mutant C/T genotipi ise %52,5 (21 kişi) olarak tespit edilmiştir. İlgili genotiplere sahip kişilerin semptomları gösterme düzeyiyle genotipleri arasındaki bağlantının tespiti için IBM SPSS 22 istatistik programı kullanılarak sonuçlara Pearson'un ki-kare testi uygulanmıştır. Uygulanan test sonucunda kişilerin genotipi ile karında şişkinlik (ki-kare testi, p=0,002), mide bulantısı (ki-kare testi, p=0,001) ve aşırı gaz (ki-kare testi, p=0,000) semptomları arasında anlamlı bir bağlantı olduğu görülmüştür.

Sonuç: “Okul sütü” projesinde dağıtılan sütleri tüketen ve klinik belirtiler yaşayan çocuklarda süte karşı oluşacak korku ve travmaların yaşanmaması için “Laktoz İntoleransı Genotip Testi” uygulanması anlamlı olacaktır. Laktoz intoleransı tespit edilen çocuklara laktozsuz süt dağıtımı yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: okul sütü, laktoz intoleransı, genetik test, kesin teşhis Emre Akbaş
Fatih Koyuncu, PhD

S - 002**GASTROÖZEFAJIAL REFLÜ HASTALIĞININ TEDAVİSİNDE YENİ BİR DENEYSEL İNVAZİV MODEL; ALT ÖZEFAGUS SFİNKTERİNE ENDOSKOPİK KÖK HÜCRE İMPLANTASYONU**

Damar A.L.*, Usta S.*, Aytaç E.*, Uğurlu M.*, Aktaş D.*, Kantarcıoğlu M.**

*Gülhane Askeri Tıp Fakültesi, Gülhane Askeri Tıp Akademisi, **Gülhane Askeri Tıp Akademisi Gastroenteroloji Bilim Dalı

Giriş ve Amaç: Gastroözefajial reflü hastalığı ülkemizde %23 oranında görülen yaygın ve kronik bir sağlık problemidir. Hastalığın tedavisi amacıyla ilaç uygulamalarının yanı sıra seçilmiş hastalara cerrahi veya endoskopik girişimsel işlemler de uygulanmaktadır. Başlıca endoskopik tedavi yöntemlerini; Radyofrekans enerji iletimi (Stretta®), hacim oluşturan ajanların enjeksiyonu (Enteryx™, Gatekeeper™, vb.) ve endoskopik pilikasyon sistemleri oluşturmaktadır. İnsana ait birçok organda dokunun rejenerasyonunu ve viabilitesini sağlayan progenitor stromal hücreler gösterilmiştir. Daha önceden yapılan deneysel çalışmalar insan endometrium dokusundan elde edilen progenitor-kök hücrelerin kas doku hücrelerine farklılaşma yeteneklerinin yüksek olduğunu göstermiştir. Çalışmamızda kadın endometrium dokularından elde edilmiş kök hücrelerin endoskopik yolla tavşanların alt özefagus sfinkterlerine implante edilmesi, bu bölgede kas dokusuna farklılaşma yeteneklerinin gözlenmesi ve bu işlemin sfinkter basıncına olan etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Endometrium kökenli GFP (Green fluorescent protein) transfeke edilmiş kök hücreler Kocaeli Üniversitesi Kök Hücre AD'dan tedarik edildi. Çalışma, 8 aylık, 1500 gm ağırlığında 20 adet Yeni Zelanda Tavşanı ile gerçekleştirildi. Olympus BF-P30 bronkoskop 21 G TBNA skleroterapi kateteri kullanılarak invaziv işlemler gerçekleştirildi. 10 adet tavşana 1 x 106 adet kök hücre implantasyonu (Grup 1), diğer tavşanlara ise Serum fizyolojik enjeksiyonu (Grup 2) yapıldı. İmplantasyon işlemi öncesinde ve 3 hafta sonrasında tavşanların alt özefagus sfinkter basıncı MMS Ver 8.11 (BV. Netherlands) cihazı ve 8 kanallı 12 fr (3.9 mm) radyal su perfüzyon manometri kateteri kullanılarak ölçüldü. Çalışmanın 3. haftasında hayvanlar sakrifiye edildi. Özefagus sfinkterleri disseke edildi. Histopatolojik inceleme ve GFP işaretli hücre takibi ve kas diferansiyasyon belirteçleri ile boyama gerçekleştirildi.

Bulgular: Alt özefagus sfinkterine endoskopik yolla insan endometrium kökenli progenitor-kök hücre implantasyonu kas hücrelerine farklılaşma ile sonuçlanmakta ve sfinkter basıncında artışa yol açmaktadır. Bulgularımız bu doğal, insan hücresi kullanılarak yapılan uygulama modelinin seçilmiş alt özefagus sfinkter yetmezliği bulunan gastroözefajial reflü hastalarında otolog kök hücrelerle yapılacak implantasyonların tedavi edici yeni bir endoskopik invaziv model olabileceğini göstermektedir.

Sonuç: Toplam 3 adet tavşan komplikasyonlar sonucu kaybedildi. Histopatolojik inceleme sonucunda grup 1 de yer alan tavşanların alt özefagus sfinkter dokuları içinde GFP ekspresye eden hücreler izlendi. Bu hücrelerin kas hücrelerine ait MYH2, MYO D ve MYOGEN belirteçlerini

ifade ettikleri ve kas dokusuna diferansiye olduğu gözlemlendi. Kök hücre implante edilen grupta kontrollere göre alt özofagus sfinkter basınç değerlerinde artış elde edildi.

Anahtar kelimeler: Gastroözofajiyal reflü hastalığı, alt özofagus sfinkteri, endoskopi, kök hücre

Ahmet Lütfullah Damar
Doç. Dr. Murat Kantarcıoğlu

S - 003

MÜLTECİ SURİYELİ TÜRKMEN ÇOCUKLARDA TRAVMA SONRASI STRES BOZUKLUĞU (TSSB) ve DEPRESYON GELİŞİMİ İLE İLGİLİ OLABİLECEK FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

Yavuz M. *, Boztaş MF*, Uzun UE**

*İstanbul Medipol Üniversitesi, **İstanbul Medipol Üniversitesi Psikiyatri Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Travma Sonrası Stres Bozukluğu (TSSB), DSM IV tarafından kişinin fiziksel benliğini tehdit eden, korku ve çaresizlik hissi oluşturan bir olay yaşadıktan sonra aşırı uyanıklık-uyumada zorluk, dış uyaranlara karşı dikkatin keskin bir şekilde artması ve travma ile ilişkili anıları hatırlatacak uyaranlardan kaçınma semptomları ile kendini gösteren psikiyatrik bir hastalık olarak tanımlanmıştır. Bu çalışmada 2011'de başlayan iç savaş nedeniyle çeşitli zamanlarda İstanbul'a göç etmiş, Bağcılar ve Esenler ilçesinde yaşayan okul çağındaki (12-18 yaş) Suriyeli Türkmen çocukların (n=71) TSSB ve buna paralel gelişebilecek depresyona yakınlık derecesi incelenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada çocukların ve ailelerinin sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik düzeylerinin tespiti için "Sosyodemografik Form", travma maruziyeti ve TSSB'nin varlığını öğrenmek için "Çocuklar için TSSB Ölçeği (CPSS)" kullanılmıştır. Bu ölçek 24 sorudan oluşmaktadır ve TSSB tanı sınırı 15 puandır. Çocukların şuan ki psikolojik durumlarını gözlemlemek için BECK Depresyon Envanteri (BDE) kullanılmıştır. BDE, 21 sorudan oluşmaktadır ve öncüller Likert tipi ölçeğe göre düzenlenmiştir. Envanter puanlanırken depresyon tanı sınırı 17 olarak belirlenmiştir. Yapılan görüşmeler her çocukla birebir soru/cevap şeklinde gerçekleştirilmiş ve ortalama 30 dakika sürmüştür. Verilerin analizinde SPSS-23 programı kullanılmıştır. Ki-Kare ve Mann-Whitney U testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %39'u kadın (n=28), %61'i erkek (n=43)'tir. Kadınların yaş ortalaması 14,64±1,68 olarak, erkeklerin yaş ortalaması 15,05±1,52 olarak hesaplanmıştır. CPSS sonuçlarına göre katılımcıların %33'ü pozitif sonuç vermiştir. BDE sonuçlarına göre katılımcıların %30'u depresyon sınırının üzerinde puan almıştır. Cinsiyetler arasında TSSB farklılığı hesaplanmış ve erkekler için anlamlı sonuç vermiştir (p=0,037). Anadil (Türkçe [%66, n=47] ve Arapça [%34, n=24]) ve TSSB arasındaki ilişki Türkçe için anlamlı sonuç vermiştir (p=0,002). Eğitim seviyesi ve TSSB arasında ortaöğretim (%50, n=36)-lise(%32, n=23) ikili grubu arasında lise grubu için anlamlı fark olduğu görülmüştür (p=0,002). Eğitime devam etme ve depresyon arasındaki ilişki eğitime devam etmeyenler (%18, n=12) için anlamlı sonuç vermiştir (p=0,004). Bu duruma paralel olarak incelenen madde bağımlılığı (sigara, %15, n=11) ve depresyon arasındaki ilişki pozitif bulunmuştur (p=0,048).

Sonuç: Cinsiyet, 'Anadil' ve 'Eğitim Seviyesi' değişkenlerinde katılımcılarda CPSS sonuçları anlamlıdır. 'Eğitime Devam Durumu' ve 'Madde Bağımlılığı' BDE'ye göre anlamlı sonuç vermiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Travma, TSSB, Depresyon, Savaş, Göç

Mustafa YAVUZ
Yrd. Doç. Dr. Uğraş Erman UZUN

S - 004

KANNABİNOİD AGONİSTİ WIN 55,212-2'NİN ANTİPRURİTİK ETKİSİNE SPİNAL KANNABİNOİD RESEPTÖRLERİN KATILIMI

Bilir KA*, Özkan E*, Anlı G*, Gündüz Ö**, Ulugöl A**

*Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Kannabinoidlerin uzun yıllardır bilinen keyif verici ve analjezik etkilerinin yanı sıra, yakın zamanda antiprurititik etkilerinin de olduğu gözlemlenmiştir. Patofizyolojik açıdan ağrı ve kaşıntının ortak özellikleri olduğundan, spinal kannabinoid reseptörlerin kannabinoidlerin antiprurititik etkilerine aracılık edebileceği düşünülmüştür. Araştırmamızda kannabinoid agonisti WIN 55,212-2'nin antiprurititik etkisinde spinal kannabinoid CB1 ve CB2 reseptörlerinin rolünü incelemeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Proje Trakya Üniversitesi Hayvan Deneyleri Yerel Etik Kurulu tarafından onaylanmıştır. Araştırmamızda Balb/c fareler kullanılmıştır. Kaşıntı sayımının yapılması farelerin ense bölgesine %0,5'lik serotonin (250 µg/50 µl/fare) subkutan yolla verilmesi ve ardından 30 dakika boyunca farelerin kaşıntılarının kameraya alınması, sonrasında da sayılması ile gerçekleştirilmiştir. WIN 55,212-2'nin intraperitoneal (i.p.) olarak farklı dozlarda kullanılarak kaşıntıların üzerine etkisi değerlendirilmiş, motor fonksiyon üzerine etkisi ise rota rod cihazı kullanılarak belirlenmiştir. İstatistiksel analiz ANOVA, ve takiben Bonferroni t testi ile belirlenmiştir.

Bulgular: Kannabinoid agonisti WIN 55,212-2 (1, 3, 10 mg/kg, i.p.) serotonin ile oluşturulan kaşıntıları doz-bağımlı olarak azaltmıştır. WIN 55,212-2 en yüksek dozu olan 10 mg/kg dozunda kaşıntıları tamamen ortadan kaldırmıştır (p < 0.001). Antagonistler kullanarak spinal kannabinoid reseptörlerini bloke ettiğimizde, CB1 reseptör antagonisti AM251 (1 µg/fare, intratekal [i.t.]) WIN 55,212-2'nin etkisini kısmen tersine çevirmiş (p < 0.05), CB2 reseptör antagonisti AM630 (4 µg/fare, i.t.) ise istatistiksel olarak anlamlı olan herhangi bir etki göstermemiştir. WIN 55,212-2 lokomotor performansı ise sadece en yüksek dozu olan 10 mg/kg dozunda bozmuştur (p < 0.001)

Sonuç: Bulgular kannabinoidlerin antiprurititik etkilerinin olduğuna ilişkin daha önceden yapılmış araştırmaları desteklemektedir. Bununla birlikte, kannabinoidlerin bu etkilerine spinal CB1 reseptörlerinin kısmen de olsa aracılık ettiği gösterilmiştir. Konuya ilişkin daha detaylı araştırmaların yapılması, özellikle de istenmeyen etkilerinin azaltılmasıyla, gelecekte kannabinoidlerin klinikte antiprurititik tedavide önemli bir alternatif olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kannabinoid, pruritus, serotonin, WIN 55,212-2

Ekin Özkan
Prof.Dr. Ahmet Ulugöl

DÖNEM 3 SÖZEL OTURUMLARI
28 Mayıs Perşembe

10:00 10:30	MS 301	Psikolojik Stres Öncesi Kafein Uygulamasının Anksiyete Düzeyi Ve Kognitif Fonksiyonlar Üzerine Etkileri	<i>HAYVAN DENEYLERİ VE BESLENME OTURUMU</i> <i>KONFERANS SALONU</i>
	MS 302	Sıçanda Yanığa Bağlı Uzak Doku Hasarında Minosiklin'in Anti-İnflamatuvar Ve Antioksidan Etkilerinin Araştırılması	
	MS 303	Melatoninin Yüksek Yağlı Diyetle İndüklenmiş İnflamasyona Ve Gecikmiş İnce Bağırsak Transitine Etkisi: Bağırsak Mikrobiyotasının Rolü	
	MS 304	Doksurobisin İle Oluşturulmuş DeneySEL Kardiyotoksiste Üzerine Astaksantin Ve Spirulina'nın Miyokardiyal Antioksidan Etkisi	
	MS 305	Diet Quality Of Second Year Medical Student At Marmara University	
11:45 13:15	MS 306	Zencefil Bitkisinin K562 İnsan Kronik Myeloid Lösemi Hücre Hatlarında Apoptotik Etkisi	<i>KLİNİK DENEYLER OTURUMU</i> <i>KONFERANS SALONU</i>
	MS 307	Embryonik Kök Hücre Benzeri Hücreler Olan İndüklenmiş Pluripotent Kök Hücrelerde Protein Degradasyonu Ve Hücre Döngüsü	
	MS 308	Türk Popülasyonunda Multipl Skleroz İle Vitamin D Reseptörü Fok-I & Bsm-I Polimorfizmleri Arasında İlişkinin Moleküler Düzeyde Belirlenmesi	
	MS 309	Biyoinformatik Yöntemle Ankilozan Spondilit İle İlişkisi Olası Genlerin Saptanması Ve Olası İlişkinin Sınanması	
	MS 310	Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Pankreatik Duktal Adenokarsinomlarda Muc Ekspresyonlarının Ve Diğer İmmünohistokimyasal Belirteçlerin Histopatolojik Prognostik Parametrelerle Ve Sağkalımla İlişkinin Değerlendirilmesi	
14:15 15:45	MS 311	Nötrofil Lenfosit Oranı, Ortalama Trombosit Hacmi Ve Trombosit Dağılım Hacminin, Stabil Koah Ve Koah Alevlenme Ayırıcı Tanısındaki Yeri İle Enfeksiyöz Ve Enfeksiyöz Olmayan Koah Alevlenmelerinin Ayırımındaki Değerleri	<i>HASTALIKLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ VE TARAMASI OTURUMU</i> <i>KONFERANS SALONU</i>
	MS 312	Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığının Şiddeti İle Pulmoner Hipertansiyon Gelişiminin İlişkilendirilmesi	
	MS 313	Üç Farklı Nutrisyonel Tarama Testinin Kanser Hastalarında Malnütrisyonu Saptamadaki Yerinin Ve Birbirleri İle Uyumunun İncelenmesi	
	MS 314	Yaşlı Bireylerin Üst Ekstremitelerinde Tuzak Nöropatisi Varlığının Araştırılması	
	MS 315	Serebral Palsili Çocuklarda Ağrının Değerlendirilmesi, Hastalığın Çocuğun Ve Bakım Veren Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi	
	MS 316	Beta Thalassemia And Its Contribution Osteoporosis	

MS-301**PSİKOLOJİK STRES ÖNCESİ KAFEİN UYGULAMASININ ANKSİYETE DÜZEYİ VE KOGNİTİF FONKSİYONLAR ÜZERİNE ETKİLERİ**

Ellek N.*, Hamamcı R.*, Keleş H.*, Salehin N.*, Özbeyli D.**, Yüksel M.***, Akakin D.****, Kasımay Ö.***

M. Ü. Tıp Fakültesi 3. Sınıf Öğrencileri, **M. Ü. Tıp Fak. Fizyoloji Abd, *** M.Ü. SHMYO, Biyokimya Bölümü, **** M. Ü. Tıp Fak. Histoloji ve Embriyoloji Abd

Giriş ve Amaç: Kafein, yiyecek ve içeceklerde bulunan bağımlılık yapıcı bir maddedir. Psikolojik stres ise kognitif fonksiyonları olumsuz etkilemektedir. Stres altındaki durumlarda kafeinin koruyucu olabileceği dikkat çekmekte, fakat net bilgi bulunmamaktadır. Akut veya kronik psikolojik stres öncesi akut veya kronik kafein uygulamalarının anksiyete benzeri davranış ve çalışan bellek üzerine etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Sprague-Dawley erkek sıçanlara (180-200 g, n=42) akut stres (AS; kedi kumu) veya kronik değişken stres (KS; kısıtlayıcı kalabalık, yükseltilmiş platform, kedi kumu, zorunlu yüzme) uygulanmıştır. Sıçanların bir kısmına akut veya kronik kafein (3 mg/kg) stresden 5 dakika önce intraperitoneal verilmiştir. Anksiyete benzeri davranış delikli levha testi, kognitif fonksiyonlar obje tanıma testiyle değerlendirilmiştir. Beyin dokusunda glutatyon (GSH), malondialdehit (MDA), nitrik oksit düzeyleri, miyeloperoksidaz (MPO), superoksit dismutaz ve katalaz aktiviteleri, luminol ve lusigenin kemiluminisans ölçümleri ve histolojik değerlendirme yapılmıştır. İstatistik analiz GraphPad Prism programıyla t-testi, tek yönlü ANOVA ve Tukey testi kullanılarak yapılmış, p<0,05 anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: KS grubunda kontrole göre azalan kognitif fonksiyon (p<0,05), kafein uygulamalarıyla artmıştır (p<0,05-0,01). Her iki stres uygulamasıyla bazal değerlere göre artan anksiyete benzeri davranış (p<0,05), kafein uygulamalarıyla azalmıştır (p<0,05-0,001). AS ile artan (p<0,05) MPO aktivitesi kronik kafeinle azalmış (p<0,05), KS ile olan artış kafein uygulamalarıyla engellenmiştir (p<0,05-0,01). AS ile artan MDA (p<0,001) ve lusigenin düzeyleri (p<0,001), kronik kafein uygulamasıyla düşerken (p<0,01), MDA düzeylerini akut kafein de azaltmıştır (p<0,001). Nitrik oksit düzeyleri AS ile yükselirken (p<0,001), kafein uygulamalarıyla düşmüştür (p<0,05-0,001). Akut kafein AS ile artmış (p<0,05) olan SOD düzeylerini azaltırken (p<0,01), antioksidan GSH düzeylerini arttırmıştır (p<0,001), luminol düzeylerini azaltmıştır (p<0,05). Histolojik olarak her iki stresle artan nöronal hasar, kronik kafeinle daha belirgin olmak üzere kafein uygulamalarıyla hafiflemiştir.

Sonuç: Akut ve kronik kafein uygulamasının stresle artan anksiyete benzeri davranış hafiflettiği, özellikle kronik stresle azalmış olan kognitif fonksiyonu arttırdığı görülmüştür. Çalışmamızın sonuçları kafeinin beyin dokusunda stresle artmış olan oksidatif hasarı azaltarak etkili olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kafein, Stres, Kognitif Fonksiyon

Nurfitnat Ellek / Doç. Dr. Özgür Kasımay Çakır, Fizyoloji ABD

MS-302**SIÇANDA YANIĞA BAĞLI UZAK DOKU HASARINDA MİNOSİKLİN'İN ANTI-İNFLAMATUVAR VE ANTIOKSİDAN ETKİLERİNİN ARAŞTIRILMASI**

Koçak E.*, Sancar M.*, Tarhan G.G.*, Karaaslan S.*, Budancamanak Z.*, Bahadır E**, Kervancıoğlu Demirci E.***, Yüksel M.****, Ercan F.***, Alican İ.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 3 Öğrencileri
**Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı
***Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı
****Marmara Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu

Giriş ve Amaç: Yanığa bağlı sistemik inflamasyon klinikte mortalite ve morbiditenin önemli sebeplerindendir. İkinci nesil, yarı sentetik tetrasiklin analogu minosiklin antibakteriyel etkisinin yanı sıra anti-inflamatuvar ve anti-apoptotik etkilere sahiptir. Bu çalışmada minosiklin'in yanığa bağlı uzak doku hasarı üzerine etkisi değerlendirilmiş ve indüklenabilir nitrik oksit sentaz (iNOS) inhibisyonuna bağlı etkiyle kıyaslanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 32 adet Sprague-Dawley dişi sıçan (250-300 gr) kullanılmıştır. Yanık grubundaki sıçanların sırtları eter anestezisi altında 90°C'lik su banyosunda 10 saniye tutularak vücut alanlarının %30'unda ikinci derece yanık oluşturulmuştur. Kontrol (yalancı yanık) grubu aynı şartlarda 250°C'lik su banyosunda tutulmuştur. Tedavi gruplarına, yanığı takiben minosiklin (20 mg/kg; günde 2 kez; oral yolla) veya iNOS inhibitörü aminoguanidin (100 mg/kg/gün; intraperitoneal) uygulanmıştır. Yanık veya yalancı yanığı takiben 24 saat sonra dekapite edilen sıçanların gövde kanı alınmış ve karaciğer, akciğer ve böbrek dokuları eksize edilmiştir. Kanda karaciğer ve böbrek fonksiyon testleri, toplam oksidan durum (TOS) ve toplam antioksidan kapasite (TAC) ölçümleri; dokularda, malondialdehid (MDA), glutatyon, miyeloperoksidaz (MPO) aktivitesi ve kemiluminisans yöntemiyle oksidan miktarı ölçümleri yapılmıştır. Veriler ortalamaya±standart hata şeklinde ifade edilmiş ve Student's t testi veya Mann-Whitney U testi ile karşılaştırılmıştır. Anlamlılık düzeyi p<0,05'dir.

Bulgular: Yanık karaciğer ve böbrek fonksiyon testlerinde bozulmaya (p<0,05-0,001) ve TOS'da kontrole kıyasla artırmış (p<0,001), minosiklin TOS'daki artışı geri döndürmüştür (27,43±4,00 mmolH2O2Equiv/L'ye kıyasla 8,98±1,04 mmolH2O2Equiv/L; p<0,01). Yanık grubunda karaciğer ve böbrekte MDA (p<0,001) glutatyon (p<0,05-p<0,001) ve luminol kemiluminisans (p<0,01) kontrol grubuna göre artmış, minosiklin luminol kemiluminisans değerlerini kontrole geri döndürmüştür (karaciğer için 3,51±0,36 ru/mg vs. 1,35±0,16 ru/mg; p<0,001 ve böbrek için 2,87±0,35 ru/mg vs. 1,73±0,25 ru/mg; p<0,01). Yanığa bağlı üç dokudaki ciddi mikroskopik hasar minosiklin ile azalmıştır; karaciğerde anlamlı düzeyde ulaşmıştır (p<0,01). Aminoguanidin karaciğer ve böbrekte yanığa bağlı artmış luminol kemiluminisans ve karaciğerde mikroskopik hasar üzerinde yararlı etki göstermiş (p<0,001), diğer hasar parametrelerinde etkili olmamıştır.

Sonuç: Minosiklin tedavisi, sıçan yanık modelinde karaciğer ve böbrekte sistemik oksidatif strese bağlı gelişen doku hasarı üzerinde kısmi düzeltme sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnflamasyon; minosiklin; oksidan hasar; sıçan; yanık

Emre KOÇAK / Prof. Dr. İnci Alican, Fizyoloji ABD

MS-303**MELATONİN YÜKSEK YAĞLI DİYETLE İNDÜKLENMİŞ İNFLAMASYONA VE GECİKMİŞ İNCE BAĞIRSAK TRANSİTİNE ETKİSİ: BAĞIRSAK MİKROBİYOTASININ ROLÜ**

Yıldırım A.*, Arabacı Tamer S.*, Şahin D.**, Bağrıaçık F.**, Kahraman M.M.**, Onur N.D.**, Çayırılı Y.B.**, Çilingir Ö.T.***, Aksu B.****, Yüksel M.****, Çetinel Ş.***, Yeğen B.Ç.*

*Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, **Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, ***Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, **** Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, *****Marmara Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu

Giriş ve Amaç: Yüksek yağlı diyetin (YYD) bağırsak mikrobiyotası ve bariyer fonksiyonlarında değişiklikler yaparak, karaciğer ve bağırsak inflamasyonuna yol açtığı ve metabolik sendroma zemin hazırladığı gösterilmiştir. Antibiyotik-disbiyozu yağ birikimine sebep olarak metabolizmayı etkiler. Melatonin konakçının ve bağırsak bakterilerinin sirkadyen ritmini düzenler. Çalışmamızın amacı, kısa dönem YYD alımıyla karaciğer ve bağırsakta oluşan değişikliklere ve antibiyotik-disbiyozuna melatoninin etkilerini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Altı haftalık erkek Sprague-Dawley sıçanlar (n=48) 2 hafta boyunca YYD (%45 yağ) veya normal diyetle beslendi. Melatonin (4mg/kg/gün) veya melatonin+antibiyotik (MA; neomisin+ampisilin+metronidazol; 1 g/L) içme suyunda verildi. Feçes sayımıyla kolon, kömür ilerlemesiyle de ince bağırsak motilitesi ölçüldü. Plazma trigliserit, LDL, HDL ve glukoz seviyeleri ölçüldü. Karaciğer, epididimal ve perirenal yağ ağırlığı ölçüldü. Karaciğer ve incebağırsak dokularında çeşitli inflamatuvar parametreler ölçüldü ve ileal villus boyları saptandı. Feçeste bakteriyel koloni sayımı yapıldı. İstatistiksel analiz ANOVA ve Student's t-testi ile yapıldı.

Bulgular: YYD perirenal yağı artırırken (p<0.05), melatonin yağ birikimini engellemiştir. YYD ile birlikte MA verilen grupta perirenal yağda artış, bozulmuş plazma glukozu, trigliserit seviyelerindeyse artış saptanmıştır (p<0.05). Melatonin, YYD ile düşmüş olan kolonik ve incebağırsak transit zamanını biraz daha geciktirirken antibiyotik tedavisi bu gecikmeyi

ortadan kaldırmıştır ($p<0.001$). Villus uzunlukları MA alan YYD sıçanlarda büyük ölçüde düşmüştür ($p<0.01$). YYD ile artan hepatik ve ileal NO ve kemilüminesans seviyeleri melatonin ve MA verilen sıçanlarda düşmüştür. YYD, miyeloperoksidad ve malondialdehit seviyelerini değiştirmeden ileal ve hepatik glutatyon miktarını artırmış; MA kombinasyonu glutatyonu düşürmüştür ($p<0.001$). Antibiyotikle oluşan fekal bakteri azalması iki tür diyetle de beslenen sıçanlarda melatoninle parsiyel engellenirken, melatonin (10 kat) ve YYD (7 kat) toplam bakteri sayısını artırmıştır.

Sonuç: İki-haftalık YYD bağırsak motilitesini geciktirmiştir ve kompensatuar GSH artışıyla kendini gösteren düşük seviyede bir inflamasyon indüklemiştir. Melatonin inflamatuvar yanıtı ve yağ birikimini azaltmış, ancak motiliteyi daha da geciktirmiştir. Antibiyotik-disbiyozuna bağlı değişen GSH ve motilite cevaplarının melatoninle tersine dönmesi, pro-oksidan lipitlere akut maruziyet sonucu değişen metabolik ve motilite değişikliklerinde melatoninle düzenlenen bağırsak mikrobiyotasının rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Melatonin, bağırsak mikrobiyotası, bağırsak motilitesi, yüksek yağlı diyet, inflamasyon

Yusuf Burak Çayırılı / Prof. Dr. Berrak Yeğen, Fizyoloji ABD

MS-304

DOKSUROBİSİN İLE OLUŞTURULMUŞ DENEYSEL KARDİYOTOKSİSİTE ÜZERİNE ASTAKSANTİN VE SİRULİNA'NIN MİYOKARDİYAL ANTİOKSİDAN ETKİSİ

Uygun C., Mercan A., Aksan E., Bayındır E., Gök A.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyovasküler Cerrahi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Aralarında hematolojik kanserler, bazı karsinoma tipleri ve yumuşak doku sarkomlarının da bulunduğu çeşitli kanserlerde kullanılmakta olan Doksuobisin adlı kemoterapik ajanın kardiyak kas hücreleri üzerindeki toksik etkisi bilinmektedir. Bu çalışmada sıçanlar üzerinde Doksuobisin etkisiyle oluşturulmuş kardiyotoksisteye, antioksidan özelliklere sahip Astaksantin ve Spirulina adlı iki ilacın etkisi incelenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Yedişer adet Wistar Albino cinsi sıçandan oluşan 5 grubun olduğu çalışmada, Grup 1 sıçanlara hiçbir ilacın verilmediği kontrol grubudur. Grup 2 sadece Doksuobisin, Grup 3 Doksuobisin+Astaksantin, Grup 4 Doksuobisin+Spirulina ve son olarak Grup 5 Doksuobisin + Astaksantin + Spirulina verilen gruplardır. İlaç uygulamaları sonucunda kesilen sıçanların kalpleri dörde bölünüp, her parçanın dokuları değişiklikler incelenmek üzere biyokimya, histoloji, patolojiye ve de her grubun sıçanlarının kanları da yine incelenmek üzere kan biyokimyasına gönderilmiştir.

Bulgular: Histopatolojik bulgulara göre; kontrol grubuna ait kardiyak dokuda düzenli morfolojide kardiyak kas lifleri görüldü. Doksuobisin uygulanan grupta, kanama odaklarının ve vasküler konjesyonun, enflamatuvar hücre infiltrasyonunun ve kardiyak kas liflerindeki hasarın ise çok kuvvetli olduğu gözlemlendi. Doksuobisin + Astaksantin ve Doksuobisin + Spirulina gruplarında kanama odakları, enflamatuvar hücre infiltrasyonu ve kardiyak kas liflerindeki hasar morfolojisinin orta düzeyde olduğu saptandı. Doksuobisin + Astaksantin + Spirulina grubunda ise vasküler konjesyonun ve enflamatuvar hücre infiltrasyonunun hafif düzeyde olduğu, kas lifleri organizasyonunun ise oldukça düzenli bir yapıda olduğu gözlemlendi. Biyokimya, kan biyokimyası ve patoloji bölümlerinin sonuçları hala beklenmekte ve araştırma süreci devam etmektedir.

Sonuç: Yapılan araştırma sonucunda antioksidan özelliğe sahip Astaksantin ve Spirulina ilaçlarının tek tek veya birlikte kullanımları halinde, Doksuobisin'in kardiyak kas hücrelerinde oluşturduğu inflamasyon ve düzensiz morfoloji üzerinde etkili olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Doksuobisin, Astaksantin, Spirulina, kardiyotoksistite

Emre Bayındır / Doç. Dr. Koray AK, Kardiyovasküler Cerrahi ABD

MS-305

DIET QUALITY OF SECOND YEAR MEDICAL STUDENT AT MARMARA UNIVERSITY

Çelik S.**, Almoabid.Z.*, Almassari S.*, Khoja H.*, Zalmai S.*, Bahkali E.*

*Marmara University School of Medicine, **Marmara University Public Health Department

Background: Poor nutrition is an important factor leading to obesity. Medical faculty students have better knowledge regarding nutrition. Still they are at risk for developing poor eating habits due to high stress and time constraints during their educational years. The aim of this study was to determine diet quality of the second year medical students at Marmara University and to evaluate socio-demographic factors associated with diet quality.

Material & Method: This is a cross-sectional study which included 107 of the 210 students in the second grade. Simple random sampling method was used. Data were collected through questionnaires. 24 hour food intake history was taken and the data were entered to Beslenme Bilgi Sistemi (BEBIS). Healthy Eating Index (HEI) was calculated for each participant. HEI is a measure of diet quality that assesses conformance to the dietary guidelines. The score ranges from 0 to 100. HEI score > 80 indicates a good diet quality, 51-80 indicates that diet needs improvement and HEI < 51 shows a poor quality diet.

Results: Of the 107 students, 79 agreed to participate (response rate: 73,8%). The mean age was 20,3±1,3 and 40 were females (50,6%). Of all; 55,1% had poor diet quality, 44,9% needed improvements and none had good diet quality. The mean HEI score was 48,5±9,6. Females and males had similar HEI scores (49,5±10,4 vs 47,4±8,8, ($p>0,05$). Students who had parents with low education had statistically significant higher scores compared to the students having parents with higher education ($p<0,05$). Residing with the family or not didn't affect the HEI scores ($p>0,05$).

Conclusion: Most of the second year medical students had poor diets or needed improvements. As higher education of the parents was associated with lower HEI scores, we suggest that higher socioeconomic status families might have adopted a more western type poor quality diet.

Key Words: Medical students Diet.

Essam Bahkali / Prof. Dr. Pınar Ay, Halk Sağlığı ABD

MS-306

ZENCEFİL BİTKİSİNİN K562 İNSAN KRONİK MYELOİD LÖSEMİ HÜCRE HATLARINDA APOPTOTİK ETKİSİ

Arbabov Ch*, Sağlam YE*, Taşkın A*, Soylu BE*, Kayhan Ö*, Koçyiğit S**, Tiber PM**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, ** Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Zencefil; antioksidan, antikanserijenik, Antiinflamatuvar, antiviral, antifungal ve hipotensif gibi çeşitli etkileri olan bileşimler içeren doğal bir besin maddesidir. İhtiva ettiği [6]-gingerol bileşimi NF-KB aracılığıyla antiinflamatuvar etki gösterir. NF-KB kanser hücrelerinde aktifleşerek, anjiyogenik faktörlerin transkripsiyonunu ve transkripsiyonunun artmasına sebep olabilmektedir. Daha önce zencefil üzerine yapılan çalışmalarda; zencefilin yumurtalık, kolon, akciğer, meme ve prostat kanserleri üzerinde etkisi olduğu gözlemlenmiştir. Bu çalışmada, K562 insan kronik myeloid lösemi hücre hatlarında zencefil bitkisinin farklı konsantrasyonlarının apoptoz üzerine etkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: K562 hücreleri, her kuyucukta 5×10^3 hücre olacak şekilde 96 kuyucuklu, % 10 fetal dana serumu, 1% glutamine ve penisilin/streptomisin içeren RPMI-1640 kültür ortamında inkübe edilmiştir. Her bir kuyucuğa 6 farklı konsantrasyonda (0 μ M, 10 μ M, 25 μ M, 50 μ M, 75 μ M ve 100 μ M olacak şekilde) zencefil ilave edildi. 24 saatlik inkübasyon sonrasında canlı hücre oranını saptamak amacıyla MTT testi yapıldı. MTT analizi ile hücre proliferasyonunun % 50 oranında baskılandığı ilaç dozu belirlenmiştir. Apoptoz esnasında mitokondri membran potansiyeli kaybı, JC-1 mitokondri membran potansiyeli belirleme kiti kullanılarak ELISA okuyucu aracılığıyla değerlendirilmiştir. Bu kit, mitokondri membran potansiyeli kaybını gösteren özgün bir katyonik boya olan JC-1 kullanır. Bu çalışmada, farklı konsantrasyonlarda zencefile maruz bırakılan K562 hücrelerinde, JC-1 floresan probu kullanılarak, hücrelerin mitokondrial membran potansiyeli ölçüldü. Ayrıca

zencefil ile muamele edilen hücreler, Annexin V ve Propidyum iyodür ile boyandıktan sonra Tali-imaged based cytometer kullanılarak canlı, ölü ve apoptotik hücre yüzdeleri belirlendi.

Bulgular: MTT testi verilerine göre; Zencefil için 24. Saatin sonunda IC50 (The half maximal inhibitory concentration) değeri 67 µM, olarak belirlenmiştir. Belirlenen IC 50 dozunda zencefil uygulanan hücrelerinde % 25 oranında apoptoz gözlemlenmiştir. 100 µM zencefil uygulanan K562 hücrelerinde, kontrol grubuna (zencefil uygulanmamış hücreler) göre % 55 oranında mitokondriyal membran potansiyelinde azalma saptanmıştır.

Sonuçlar: Bu araştırma sonucunda, zencefilin 100 µM üzeri konsantrasyonlarında, K562 insan kronik myeloid lösemi hücre hatlarında apoptotik etkisi olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: zencefil, kronik myeloid lösemi, k562

Charymuhamet Arbabov / Assoc. Prof. Pınar Mega TİBER, Biyofizik ABD

MS-307

EMBRYONİK KÖK HÜCRE BENZERİ HÜCRELER OLAN İNDÜKLENMİŞ PLURİPOTENT KÖK HÜCRELERDE PROTEİN DEGRADASYONU VE HÜCRE DÖNGÜSÜ

Kavalcı B.*, Tosun C.*, Şahin Z.S.*, Güleç S.*, Heidari A.*, Karademir B.** , Kaplan G.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı**

Giriş ve Amaç: Embriyonik kök hücreler yüksek farklılaşma kapasitesine sahip pluripotent kök hücrelerdir ancak kullanımları birçok etik kural nedeniyle kısıtlanmıştır. Diğer tip kök hücrelerin farklılaşma kapasiteleri daha düşük olduğundan, embriyondan direk olarak alınmayan kök hücre elde etme konusunda uzun yıllardır çalışmalar yapılmaktadır. Bu uğraşların sonunda Takashi ve Yamanaka, Oct4, Sox2, c-myc ve Klf4 transkripsiyon faktörlerini transfer ederek somatik hücrelerden embriyonik kök hücre benzeri kök hücreler elde etmeyi başarmış ve 2012 yılında Nobel ödülünü kazanmışlardır. Bu hücrelere indüklenmiş pluripotent kök (iPS) hücreler ismi verilmiş, birçok hücre türü bu yöntem ile iPS hücrelerine dönüştürülmüş, bu hücreler in vivo ve in vitro çalışmalarda kullanılmaya başlanmıştır. Ökaryotik hücrelerdeki proteinlerin büyük bir kısmı ATP-bağımlı ya da –bağımsız olarak proteazomal sistemde degrade edilmektedir. Proteazomal sistem sinyal moleküllerinin regülasyonu, okside proteinler ile yanlış katlanmış proteinlerin degradasyonu gibi birçok önemli substratın geri dönüşümünden sorumludur. Vilchez ve ark. (2012) yaptıkları çalışmada, proteazom aktivitesinin embriyonik kök hücreler ile iPS hücrelerde yüksek olduğunu göstermiştir. Yaptığımız çalışmada benzer bir hipotez ile iPS hücreler ile bu hücrelerin kaynak hücre türü olan mezenkimal kök hücreler ve fibroblast hücrelerinin proteazom aktivitesi ile hücre döngü hızları arasındaki ilişkiyi incelemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: İlk olarak iPS, mezenkimal kök hücre ve fibroblast hücrelerinin proteazom aktivitelerini florometrik yöntemlerle tespit ettik. Ardından, bu üç hücre grubunun hücre döngüsünün hangi evresinde olduğunu akım sitometrisi yöntemiyle PI ile boyamanın ardından belirledik. Proteazom aktivitesi ile hücre döngüsü arasındaki ilişkiyi ise, degradasyonu proteazomal sistem tarafından gerçekleştirilen ve hücre döngüsünü kontrol eden moleküllerden biri olan fosfo-retinoblastomun hücreler içerisindeki miktarını immünoiblottlama yöntemiyle tayin ederek inceledik.

Bulgular: Verilerimize göre iPS hücrelerin proteazom aktivitesi ve fosfo-retinoblastoma miktarı diğer hücrelere göre daha yüksek olarak bulunmuştur. Ayrıca iPS hücreler yoğunlukla hücre döngüsünün S fazında yer alırken, diğer hücrelerin G0/G1 ve M fazlarındaki dağılımları farklılık göstermektedir (p<0.05).

Sonuç: iPS hücrelerin yüksek proteazom aktivitesi yüksek metabolizma hızı, protein döngüsü ve hücre döngüsü ile ilişkili olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İndüklenmiş pluripotent kök hücre, mezenkimal kök hücre, fibroblast, proteazom, retinoblastoma, hücre döngüsü

Alı Heidari / Assoc. Prof. Betül Karademir, Biyokimya ABD

MS-308

TÜRK POPÜLASYONUNDA MULTİPL SKLEROZ İLE VİTAMİN D RESEPTÖRÜ FOK-I & BSM-I POLİMORFİZMLERİ ARASINDA İLİŞKİNİN MOLEKÜLER DÜZEYDE BELİRLENMESİ

Hoşcan AY.*, Bulan B.*, Çavuş A.*, Keskin S.*, Çulcu EA.*, Arman A.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Multipl skleroz (MS) santral sinir sisteminde demiyelinizasyon ve aksonal dejenerasyon ile tanımlanan inflamatuvar bir hastalıktır. Hastalığın etiyolojisi çok iyi bilinmese de genetik, etnisite, coğrafi değişimler ve çevresel faktörler MS gelişiminde önemli bir rol oynar. MS ile vitamin D reseptörü (VDR) seviyesi arasında büyük bir ilişki olduğu düşünülmektedir. Projede amaçlanan, Türk popülasyonunda VDR Fok-I & Bsm-I polimorfizmleriyle MS hastalığı arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır

Gereç ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi etik kurulundan izin alınarak yürütülen bu çalışma 200 kontrol, 217 MS hastası içermektedir. Hasta ve kontrol gruplarının kanları alınıp, DNA'ları izole edilmiştir. Her hasta ve kontrol için VDR geninin ekzon 2'de bulunan Fok-I polimorfizm bölgesi ve intron 8'de bulunan Bsm-I polimorfizm bölgesi polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) çoğaltılmıştır. PCR ürünleri Fok-I enzimiyle 37°C'de bir gece ve Bsm-I enzimi ile 65°C'de 1,5 saat kesilmiştir. Kesim ürünleri agaroz jel elektroforezinde yürütülerek genotipleri yapılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 21.0 programında analiz edilmiştir. Frekans dağılımları hesaplanmış, Ki kare çapraz tabloları ve t-testi yapılmış, Kruskal-Wallis ve Mann Whitney U non-parametrik testleri uygulanmıştır. Analiz sonuçlarından p<0,05 olanlar anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: MS hastalığıyla VDR Fok-I genotip dağılımı (ki kare, p=0,982) ve Fok-I alel frekansı (ki kare, p=0,897) arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır. MS hastalığıyla VDR Bsm-I genotip dağılımı (ki kare, p=0,844) ve Bsm-I alel frekansı (ki kare, p=0,657) arasında anlamlı ilişki yoktur. MS alt tipleri arasında Fok-I & Bsm-I genotipleri ve alel frekansları anlamlı dağılmamıştır (ki kare, p>0,05). Fok-I & Bsm-I polimorfizmlerinin genotip dağılımlarının hastalığa yakalanma yaşı üzerinde bir etkisi yoktur (t-testi, p>0,05).

Sonuçlar: Türk popülasyonunda, VDR gen polimorfizmleriyle (Bsm-I, Fok-I) MS riski arasında ilişki bulunamamıştır. Bazı çalışmalarda VDR gen polimorfizmleri (Bsm-I, Fok-I) ve MS arasında ilişki bulunamamasına rağmen literatürde ilişkinin saptandığı çalışmalar da mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: vitamin D reseptörü, tek nükleotid polimorfizmi, multipl skleroz

Ayşe Çavuş / Prof. Dr. Ahmet Arman, Tıbbi Genetik ABD

MS-309

BİYOBİYOİNFORMATİK YÖNTEMLE ANKİLOZAN SPONDİLİT İLE İLİŞKİSİ OLASI GENLERİN SAPTANMASI VE OLASI İLİŞKİNİN SINANMASI

Acar, E.*, Bay, B.N.*, Duran, C.*, Cabiri, D.*, Tomic, Y.S.*, Göv, E.** , Çalimioğlu, B.***, Atagündüz, M.P.****, Arğa K.Y.*****, Erzik, C.*****

* Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem 3, ** Marmara Üniversitesi Araştırma Görevlisi, *** İstanbul Medeniyet Üniversitesi Öğretim Görevlisi, **** Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Romatoloji, ***** Marmara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Biyomühendislik, ***** Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: AS (Ankilozan Spondilit), patogenezinde çevresel, genetik ve immünolojik faktörlerin beraber rol aldığı, omurga eklemlerini etkileyen artritle tanımlanan kronik inflamatuvar bir hastalıktır. AS'ye yatkınlığı çoğunlukla genetik faktörler oluşturmaktadır. Hastalıkla ilişkisi tanımlanmış en güçlü molekül HLA-B27'dir. AS hastalarının %90'ının HLA-B27 genini taşıdığı bilinmektedir. HLA-B27 pozitif kişilerinde sadece %5'inde AS görülmesi, AS oluşumunda başka genlerin de rol aldığını düşündürmektedir. Çalışmanın amacı AS patogenezinde yer alabilecek genleri incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Biyoinformatik yöntem ile mRNA ekspresyonu değişmiş aday genler belirlendi, RT-PCR ile genin hastalıkla olan ilişkisi sinandı. 'Bioconductor' yazılım platformu altında "limma" metodu ile

mRNA ekspresyon analizi yapıldı. İkisi tüm kan (n=72, n=32), biri kan makrofajları (n=33) olmak üzere üç transkriptom veri seti kullanıldı. Yöntemde t-testi, p< 0,02 ve FC (Fold Change: Kat Değişimi) değerleri kullanıldı. 12 AS hastası, 20 sağlıklı çalışma popülasyonundan kan örnekleri alındı, periferik kandan alınan beyaz kan hücrelerinden mRNA izolasyonu yapıldı (Roche kiti kullanıldı). RT-PCR (Revers-Transkriptaz Polimeraz Zincir Reaksiyonu) uygulandı.

Bulgular: Biyoinformatik yöntemle 13 ekspresyonu artmış, 7 ekspresyonu azalmış olmak üzere 20 aday gen bulundu (t-testi, p< 0,02) . Aday genlerden 5 tanesi daha önceki çalışmalarda AS ile ilişkilendirilmiştir. Aday genlerden 2 gen RT-PCR için seçildi. PFDN5 geninin 1,202 kat değişimi ile ekspresyonu artmıştır. PYHIN1 geninin 1,109 kat değişimi ile ekspresyonu artmıştır. RT-PCR sonuç analizi devam etmektedir.

Sonuç: AS sistemik inflamatuvar bir hastalıktır, PFDN5 geni TNF inflamatuvar yolağında yer almaktadır. PYHIN1 geni ise bir prefolding proteini olarak endoplazmik retikulumda protein katlanmasında daha önce hastalık ile ilişkilendirilmiş ERAP1 geni ile birlikte rol almaktadır. Anılan genlerin ekspresyon düzeyleri sunulmak üzere kontrol ve hasta örneklerinde karşılaştırılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ankilozan Spondilit, gen ekspresyonu, biyoinformatik, RT-PCR

Büşra Nur Bay / Yrd. Doç. Dr. Can Erzik, Tıbbi Genetik ABD

MS-310

MARMARA ÜNİVERSİTESİ PENDİK EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ PANKREATİK DUKTAL ADENOKARSİNOMLARDA MUC EKSPRESYONLARININ VE DİĞER İMMÜNHİSTOKİMYASAL BELİRTEÇLERİN HİSTOPATOLOJİK PROGNOSTİK PARAMETRELERLE VE SAĞKALIMLA İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Bal M. *, Can A. *, Güner Z. Ç. *, Keivani H. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Pankreatik duktal adenokarsinomların (PDAK) teşhis ve tedavisi geç ve zordur ve erken tanı yöntemi yoktur. PDAK'larda MUC ekspresyonları tedaviye ve prognoza yönelik ipucu sağlamaktadır. MÜPEAH olgularında, bu belirteçlerin, sağ kalımla ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: MÜPEAH Patoloji ABD'da 2012-2016 yılları arasında, rezeksiyon uygulanmış 54 PDAK olgusu incelendi. İmmünhistokimyasal yöntemle uygulanan antikorlar (CK7, CK20, MUC1, MUC2, MUC5AC, MUC6, CDX2), çok başlı mikroskopta, 4 araştırmacı tarafından değerlendirildi. Değerlendirme için özel bir skorlama sistemi oluşturularak, boyanma yaygınlık ve yoğunlukları 0-1-2-3 şeklinde skorlandı. Histopatolojik prognostik parametrelere ait bilgiler patoloji raporlarından elde edildi. Hastaların sağkalım bilgileri Ölüm Bilgi Sistemi'nden belirlendi. Veriler; "SPSS Statistics" programında değerlendirildi.

Bulgular: 54 vakada K/E: 2/3; ortalama yaş 65'dir. %43'ü sağ, %53'ü ise ölmüştür. Ortalama yaşam süresi 16 aydır. Olguların %96'sında MUC2 ve CDX2; %80'inde ise CK20 boyanmaktadır. CK7 ise, vakaların çoğunda yaygın ve kuvvetli pozitif boyanmaktadır. MUC6 dışındaki antikorların ve histopatolojik parametrelerin, grade ve sağ kalımla ilişkisi saptanmamıştır. MUC1 boyanması, lenf nodu metastazı varlığı ile orantılıdır (p=0,009). MUC5 yoğunluğu lenfatik invazyon varlığı ile koreledir (p=0,01). MUC6 ise; iyi diferansiye tümörlerde daha yaygın pozitifken, grade yükseldikçe yaygınlık kaybolmaktadır (p=0,008). Sağkalım ile MUC6 yaygınlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki mevcuttur (p=0,047).

Sonuç: MUC6, histolojik grade ve sağ kalımla ilişkili olması nedeniyle, prognoz tayininde en değerli belirteç olarak dikkati çekmiştir. MUC1 ise lenf nodu metastazı varlığını ve metastatik lenf nodu sayısındaki artışı göstermesi nedeniyle faydalıdır. Rezeksiyon yapılamayan olgulardan alınan küçük biyopsilerde; MUC1, MUC5 ve MUC6 uygulanarak prognoz tayinine katkıda bulunulabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: pankreas, duktal adenokarsinom, immunohistokimya, MUC

Mehmet Bal / Doç. Dr. Pelin Bağcı, Patoloji ABD

MS-311

NÖTROFİL LENFOSİT ORANI, ORTALAMA TROMBOSİT HACMİ VE TROMBOSİT DAĞILIM HACMİNİN, STABİL KOAH VE KOAH ALEVLENME AYIRICI TANISINDAKİ YERİ İLE ENFEKSİYÖZ VE ENFEKSİYÖZ OLMAYAN KOAH ALEVLENMELERİNİN AYIRIMINDAKİ DEĞERLERİ

Yılmaz FB. *, Kerimoğlu Z. *, Er M. *, Aydın A. *, Arı B. *, Karakurt S. **

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH), amfizem ve/ya da kronik bronşiti içeren, progressif bir hastalıktır. KOAH alevlenmenin enfeksiyöz olduğu durumlar dışında antibiyotik kullanılmaması gerekmektedir. Fakat yanlış antibiyotik kullanımı yönlendirmesini engellemek için enfeksiyöz alevlenme tanısında yardımcı yöntemlere gereksinim vardır. Özellikle enfeksiyöz inflamasyonda NLR (Nötrofil/Lenfosit oranı) artışı ile akut faz reaktanı olan trombosit sayısında, öncü trombosit hücrelerinde artışa bağlı olarak MPV(ortalama trombosit hacmi) ve PDW (trombosit dağılım genişliği) değerlerinde artış bildirilmektedir. Bu nedenlerle, bu çalışmada KOAH'ta stabil ve alevlenme ayırımında; enfeksiyöz ile enfeksiyöz olmayan alevlenme ayırımında NLR, MPV ve PDW değerlerinin yerinin araştırılması amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tipi ilaç dışı klinik araştırmadır. Örneklem seçimi, 2011-2016 yıllarında MÜTF Göğüs Hastalıkları Polikliniklerine başvuran, yeterli bilgilerine ulaşılabilen stabil KOAH ve KOAH alevlenme hastalarından oluşturulmuş ve hastaların radyolojileri, hemogramları ve solunum fonksiyon testleri (SFT) retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Amfizem ve/veya kronik bronşiti olan hastalarda, SFT'de FEV1/FVC oranları %70'in altında saptanmasıyla KOAH tanısı konmuştur. Nefes darlığı, balgam miktarında veya balgam pürülansında artış kriterlerinin en az iki tanesini karşılayanlar KOAH alevlenme olarak tanımlanmıştır. Hastalardan kemoterapi alanlar ve immünosupresif olanlar çalışmadan çıkarılmıştır. Veriler SPSS20.00'la analiz edilmiştir. Sıklık dağılımları hesaplanmış, Ki-kare, Bağımsız T-testi, Mann-Whitney U testleri uygulanmış ve p<0,05 anlamlı kabul edilmiştir. Etik kurul izni alınmıştır.

Bulgular: Yaş ortalaması 64,3±9,8 (min=34; max=91) yıl olan hastaların %7,9'u (n=9) kadın, %92,1'i (n=105) erkektir. 74 stabil KOAH (68 erkek, %91,9), 40 KOAH alevlenme (37 erkek, %92,5) olmak üzere 114 hasta çalışmaya katılmıştır. Alevlenmelerin %70'i (n=26) enfeksiyöz, %30 (n=11) enfeksiyöz değildir. Stabil hastalarda NLR medyanı 2,31; alevlenmesi olanlardaysa 7,18'dir. Enfeksiyöz ve enfeksiyöz olmayan alevlenmeler karşılaştırıldığında, enfeksiyöz alevlenmelerde MPV değeri enfeksiyöz olmayana göre anlamlı azalırken (p=0,029), NLR (p=0,164) ve PDW (p=0,133) değerlerinde anlamlı fark saptanmamıştır.

Sonuç: Elde edilen verilere göre NLR stabil ve alevlenme dönemlerinin ayırımında kullanılabılırken enfeksiyöz ve enfeksiyöz olmayan alevlenme ayırımında yeterli bir parametre değildir. MPV ise enfeksiyöz ve enfeksiyöz olmayan alevlenmeleri ayırmada yardımcı bir parametredir. PDW değeriyse bu tanımlar için geçerli parametre değildir.

Anahtar Kelimeler: KOAH, Alevlenme, Enfeksiyon, NLR, MPV, PDW

Merve Er / Prof. Dr. Sait Karakurt, Göğüs Hastalıkları ABD

MS-312

KRONİK OBSTRÜKTİF AKCİĞER HASTALIĞININ ŞİDDETİ İLE PULMONER HİPERTANSİYON GELİŞİMİNİN İLİŞKİLENDİRİLMESİ

Sarısüleyman Ö. *, Avcı CK. *, Arslan G. *, Dereli D. *, Yiğit B. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH), amfizem ve/veya kronik bronşit zemininde gelişen, önemli morbidite ve mortaliteye neden olan bir hastalıktır. Pulmoner hipertansiyon (PHT) sıklıkla KOAH'a eşlik eden bir komplikasyondur, artmış alevlenme riski ve azalmış sağ kalım ile ilişkilidir. Bu araştırma KOAH şiddeti ile PHT gelişme sıklığı arasındaki ilişkiyi saptamak ve bununla ilgili komorbiditeleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmada MÜPEAH Göğüs Hastalıkları Polikliniklerine başvuran hastalar evren olarak belirlenmiştir. Retrospektif olan çalışmada, KOAH tanısı almış 89 hasta örneklem olarak seçilmiştir. Amfizem ve/veya kronik bronşiti olan hastalarda, solunum fonksiyon testi (SFT)'nde FEV1/FVC oranının %70'in altında saptanması ile KOAH tanısı konmuştur. SFT postFEV1 değerleri %80'in üzeri hafif, %50-80 arası orta, %30-50 arası ağır, %30'dan düşük olanlar ise çok ağır şiddette KOAH olarak gruplandırılmıştır. Bilgisayarlı tomografilerde aort çapı ile bifurkasyon yerinden itibaren 3cm'lik proksimal bölümde ana pulmoner arter çapı ve akciğer grafilerinde sağ alt inen pulmoner arter çapı (PAÇ) ölçülmüştür. Elde edilen veriler SPSS 23.0 programında değerlendirilmiştir. Verilerin tanımlanmasında ortalama, standart sapma ve sıklık dağılımları, gruplanmış verilerin analizinde ki-kare, sürekli değişkenlerin analizinde t-testi ile ANOVA testi kullanılmış ve p<0,05 değeri anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Hastaların %89,8'i (n=80) erkektir. Hastaların yaş ortalaması 64,03±9,5'tir (min=44, max=82). Hastaların 60'ı aktif olarak sigara içmekte, içmeyen 29 hastanın sigara öyküsü bulunmaktadır. PostFEV1 değerlerine göre gruplandırılan hastalar hafif ve orta şiddette olanlar birinci grup (n=52), ağır ve çok ağır şiddette olanlar ikinci grup (n=37) olmak üzere ayrılmıştır. Birinci grup hastalarda PAÇ ortalaması 16,19mm olarak bulunurken, ikinci grupta 19,74mm'dir (p=0,092). PAÇ ortalaması, amfizem ağırlıklı KOAH hastalarında 14,37mm, hem amfizem hem kronik bronşitli KOAH hastalarında 18,40mm olarak hesaplanmıştır (p=0,04). Vücut kitle indeksi (VKE) birinci grupta 29,35kg/m2, ikinci grupta 26,76kg/m2 bulunmuştur (p>0,05). KOAH şiddetindeki artış ile VKE azalması arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir (p=0,016).

Sonuç: Araştırmada KOAH şiddetindeki artışa (FEV1 değerinin azalmasına) bağlı olarak PAÇ'ın artma eğiliminde olduğu gözlenmiştir. KOAH zemininde gelişen PHT hastalarında PAÇ ortalamasının hem amfizem hem kronik bronşit varlığında, sadece amfizem varlığındaki PAÇ ortalamasından daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: KOAH, Pulmoner Hipertansiyon, Pulmoner Arter Çapı

Ceren Kübra Avcı / Prof. Dr. Sait Karakurt, Göğüs Hastalıkları ABD

MS-313 ÜÇ FARKLI NÜTRİSYONEL TARAMA TESTİNİN KANSER HASTALARINDA MALNÜTRİSYONU SAPTAMADAKİ YERİNİN VE BİRBİRLERİ İLE UYUMUNUN İNCELENMESİ

Buyruk E., Çolak O., Atasoy B.M., But S., Şener İ.B.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Onkoloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, malnütrisyon taraması için yatan hastada ve poliklinik şartlarında kullanılan üç farklı testin kanser tanısı alan hastalarda kullanılabilirliği ve malnütrisyon tanısı koymada birbirleri ile uyumunun incelenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Radyasyon Onkolojisi Kliniğinde tedavi görmekte ya da tedavileri sonrası poliklinik takipleri yapılmakta olan çalışmaya katılmayı kabul etmiş toplam 91 gönüllü değerlendirildi. Tüm hastalara günümüzde kullanılmakta olan Sübjektif Global Değerlendirme (SGA), Mini Nütrisyonel Değerlendirme (MNA) ve NRS-2002 tarama testleri bir kez uygulandı. Sonuçta göre hastalar SGA için A (normal), B (orta risk) ve C (malnütrisyonu), MNA için düşük, risk altında ve malnütrisyonu ve NRS-2002 için skor 3'den küçük (risk yok/az) ya da büyük olmasına göre kategorize edildi.

Bulgular: Hastaların %54'ü erkek, medyan yaşları 52 (aralık 18-81 yaş) idi. Hastaların %55'i aktif tedavi görmekte için tüm hastaların %12'si nütrisyonel destek ürünü kullanmaktaydı. Nütrisyonel açıdan normal olarak değerlendirilen hasta oranı SGA'da %83, MNA'da %69 ve NRS-2002'de %93 idi. Buna karşılık ağır malnütrisyon grubuna düşen hasta oranları sırasıyla SGA'da %9,9, MNA'da %5,5 ve NRS-2002'de %7,7 idi. Hastaların SGA'da %6,6'sı ve MNA'da %25,3'ü orta riskli grupta yer aldı. Yirmi altı (%28,5) hastada test sonuçlarının birbiri ile uyum göstermediği, bir grupta riskli olan hastaların diğer grupta normal olarak skorlandığı izlendi. Bunlar arasında özellikle MNA'da risk altına çıktığı halde SGA'da normal olan 12 hasta, SGA'da ağır malnütrisyonu gruba girip NRS-2002'de düşük riskli değerlendirilen 4 hasta ve MNA'da malnütrisyonu değerlendirilip NRS-2002'de düşük riskli bulunan 2 hasta dikkat çekiciydi.

Sonuç: Kanser hastalarında malnütrisyonun doğru şekilde tanımlanması gerek standart tedavilerin tamamlanması ve gerekse hastanın yaşam

kalitesi için önemlidir. Hastaneye başvuran ve tanı fark etmeksizin tüm hastalara uygulanmakta olan testler kanser hastalarında risk grubunu belirlemede yetersiz ve yanlış sonuçlar verebilmektedir. Çalışmamızın sonucu kanser tanısı almış hastalara özel bir nütrisyonel tarama testi geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Çalışmamız daha büyük hasta sayılı çalışmalarla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, malnütrisyon, tarama

Erhan Buyruk / Beste Melek Atasoy, Onkoloji Anabilim Dalı

MS-314 YAŞLI BİREYLERİN ÜST EKSTREMİTELERİNDE TUZAK NÖROPATİSİ VARLIĞININ ARAŞTIRILMASI

Bulun M., Çoban U., Altınel M., Can B., Al T.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Periferik sinirlerin anatomik gidiş yolları boyunca baskı altında kalması sonucu oluşan kompresyon nöropatilerine tuzak nöropatileri adı verilir. Sık görülen tuzak nöropatileri; radial, medyan, ulnar, siyatik, femoral, peroneal, tibiyal sinirlerde meydana gelmektedir. Daha önce yapılan bazı araştırmalarda sağlıklı yaşlı bireylerde sinir iletim hızında azalma olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışma ile üst ekstremitelerinde herhangi bir yakınması olmayan yaşlı bireylerde tuzak nöropatisi olup olmadığını araştırmak hedeflenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza 01.01.2015-06.05.2016 tarihleri arasında S.B. Marmara Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı Elektrofizyoloji Laboratuvarı'na alt ekstremitelerinde olası sinir lezyonu nedeniyle elektronöromiyografi (ENMG) tetkiki istenerek yönlendirilmiş 65 yaş üzeri toplam 65 birey (25 erkek 40 kadın) alındı. Retrospektif bir tarama yapılarak bu bireylerin ENMG kayıtları ve öykülerine ulaşıldı. Elde edilen verilerden nöropati yapabilecek sistemik hastalık (Diyabet, hipotiroidi, romatoid artrit, herediter nöropatiler gibi) varlığı veya ilaç kullanımı (kemoterapötik ajanlar gibi), önceden üst veya alt ekstremitelerinde tuzak nöropatisi tanısı almış olan kişiler çalışma kriterlerimize uymadığından 43 hasta (%68,25) çıkarıldı. Geriye kalan 22 hastanın 12'si (%54,54) kadın, 10'u (%45,45) erkek olup yaş ortalamaları 71'dir.

Bulgular: 22 kişinin 14'ünde (%63,63) üst ekstremitelerinde tuzak nöropatisi varlığı tespit edildi. Cins dağılımına göre kadınların %83,83'ünde (n=10), erkeklerin %40'ında (n=4) tuzak nöropatisi saptandı. Tutulan sinirler ve tutuldukları bölgelere göre %50 el bileğinde medyan sinir tuzaklanması (karpal tünel sendromu); %13,63 dirsekte ulnar sinir tuzaklanması (kubital tünel ve ulnar oluk sendromu) ve bununla birlikte medyan sinir tuzaklanması tespit edildi. İncelenen bireylerin sadece 2'sinde (%9,09) elektrofizyolojik değerlendirme tamamen normal sınırlarda bulundu.

Sonuç: Sonuç olarak, üst ekstremitelerinde herhangi bir yakınması olmayan ancak alt ekstremitelerinde nöropatik yakınmaları bulunan 65 yaş üzerindeki bireylerde üst ekstremitelerinde tuzak nöropatisi varlığı araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tuzak nöropatisi, üst ekstremiteler, yaşlanma

Meltem Bulun / Prof. Dr. Gülseren Akyüz, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ABD

MS-315 SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARDA AĞRININ DEĞERLENDİRİLMESİ, HASTALIĞIN ÇOCUĞUN VE BAKIM VERENİN YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE ETKİSİ

Aydoğduoğlu M. *, Çelik A. *, Kangal A.Ç. *, Kurt C. *, Şimşek H.İ. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Serebral palsy (SP) gelişmekte olan fetal veya infant beyininde oluşan progresif olmayan bir hasara bağlı olarak oluşan hareket ve postür gelişiminin kalıcı bozukluğudur. Kognitif fonksiyon bozukluğu olan, iletişimi sınırlı SP'li çocuklar ağrıyı aktarmada problem yaşayabildiğinden bu çocuklarda ağrının ve sonuçlarının değerlendirilmesi

önemlidir. Bu araştırmanın amacı SP'li çocuklarda ağrının değerlendirilmesi, hastalığın çocuğun ve bakım verenin yaşam kalitesi üzerine etkisinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 4-12 yaşları arasında SP'li çocuklar dahil edildi. Hastaların sosyodemografik özellikleri, kaba motor fonksiyonel seviyeleri ve verbal ve non-verbal olma durumları saptandı. Çocuklar; bağımsız (Gross Motor Function Classification System-GMFCS 1), kısmi bağımlı (GMFCS 2,3) ve tam bağımlı (GMFCS 4,5) olarak gruplandırıldı. Non-Communicating Children's Pain Checklist – Revised, Caregiver Priorities & Child Health Index of Life with Disabilities, Nottingham Health Profile ve Beck Depresyon Ölçeği değerlendirme ölçekleri olarak kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu incelendi. Grupların karşılaştırılmasında ki-kare, tek yönlü varyans analizi, bağımsız gruplarda t-testi ve değişkenler arasındaki ilişkinin incelenmesinde korelasyon analizi uygulandı. $P < 0,05$ olduğu durumlar anlamlı olarak değerlendirildi.

Bulgular: Çocukların 50'si (%58,8) verbal iken 34'ü (%40,0) non-verbal idi. Hastaların %47,1'i tam bağımlı, %37,7'si kısmi bağımlı ve %15,3'ü bağımsızdı. Bağımsız çocuklarda ağrının kısmi bağımlı ve tam bağımlı olanlara göre daha az sıklıkta olduğu saptandı ($p=0,04$). Tam bağımlı ve non-verbal çocukların yaşam kalitesinin diğerlerinden istatistiksel anlamlı olarak düşük olduğu saptandı ($p=0,0001$, $p=0,0001$). Bağımlı çocukların yaşam kalitesindeki artış ile annelerinin yaşam kalitesindeki azalma arasında istatistiksel anlamlı negatif korelasyon saptandı ($r=-0,429$, $p=0,006$). Ağrısı olan çocukların yaşam kalitelerinin istatistiksel anlamlı derecede azaldığı saptandı ($p=0,03$). Çocukların ağrı skoru arttıkça annelerde yaşam kalitesinin azaldığı ve depresif durumun arttığı saptandı ($r=0,291$, $p=0,007$; $r=-0,455$, $p=0,0001$).

Sonuç: Bağımlı ve non-verbal SP'li çocuklarda ağrıya daha sık rastlanmakta, çocukların ve annelerinin yaşam kalitelerini olumsuz yönde etkilemektedir. Ağrı; kontraktür gelişimi, spastisitede artış gibi önemli problemlerin belirtisi olabileceğinden değerlendirilmesi önemlidir. Ağrı tedavisiyle çocukların ve annelerinin yaşam kalitesi artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, serebral palsi, yaşam kalitesi

Alp Çağatay Kangal / Doç. Dr. Evrim Karadağ Saygı, Uz. Dr. Esra Giray, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon

MS-316

BETA THALASSEMIA AND ITS CONTRIBUTION OSTEOPOROSIS

Ekpette N.*, El-Adas M.*, Karapınar S.*, Nofal A.*, Hassan O.*
Hocaoğlu, Mb.*

*Eastern Mediterranean University Faculty of Medicine

Introduction: Thalassemia major is a hereditary hemolytic disorder caused by a defect in the ability of erythroblast to synthesize the beta chains of adult hemoglobin. Patients with beta thalassemia are treated with blood transfusion and over time leads to iron overload and a corresponding iron toxicity in several organs of the body, therefore we investigated blood transfusion in beta thalassemia patients and its possible contributions to the pathogenesis of osteoporosis.

Methods: A comparative retrospective study was carried out. We collected patient's medical records for 13 years from the beta thalassemia center at the general hospital Nicosia TRNC. Sample size was $n=99$ which comprised of males=48 and females=49. The research was comprised only of the Cypriot population. Data analysis was done using the SPSS software with descriptive statistics, t-tests, and bivariate correlations. We entered clinical laboratory average values which included estrogen, ferritin, hemoglobin, calcium, bone mineral density values for the years 2003, 2009, and 2015 and the total number of transfusions for 13 years running from 2003-2016.

Result: Over the past 13 years, patients undergoing long-term blood-transfusions had a major decrease in their femoral BMD t-score, with the average dropping from -0.47 to -1.79. Lumbar BMD showed a minor increase from -2.13 to -1.80. Males showed a larger drop in femoral BMD, reaching -3.64. Calcium levels showed an increase in all patients, but stayed in the normal range. Although estrogen levels were scarcely measured among patients, the documented measurements showed a decrease, but no correlation was established with the BMD ($p=0.932$) & ($p=0.998$). In addition to that, we found no correlation between BMD and the number of transfusions the patients had in the center ($p=0.236$) & ($p=0.256$).

Conclusion: No significant correlation was established between the amount of blood transfusions the patients underwent and the bone BMD t-scores, neither between estrogen and BMD. Blood level changes of calcium, hemoglobin, ferritin, and estrogen were as expected.

Keywords: beta thalassemia, Osteoporosis, estrogen, calcium, BMD.

Momen Adas

DÖNEM 2 SÖZEL SUNUM OTURUMLARI
28 Mayıs Perşembe

10.00 10.30	MS 201	Pendik Prof. Dr. Erol Güngör Ortaokulu'nda 13-14 Yaş Grubu Çocuklarda Astım Ve Alerjik Hastalıkların İlişkisi Ve Prevalansı	<i>AİLE VE ÇOCUK SAĞLIĞI OTURUMU AMFİ 3</i>
	MS 202	İstanbul Kartal İlçesi İlkokul Öğretmenlerinin Çocuk İstismarı Ve İhmali Konusundaki Farkındalık Düzeyi	
	MS 203	İstanbul Burak Bora Anadolu Lisesi'nde Öğrenim Gören Öğrencilerde İnternet Bağımlılığının Araştırılması	
	MS 204	Gebelerde Çocukluk Çağı İstismarı Öyküsü Ve Anneliğe Dair Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Bağlanma Ve Zihin Teoremleri Açısından İncelenmesi	
	MS 205	Kalıtılabilir Kansere Öngörüşel Dna Analizlerine Psikolojik Tepkinin İncelenmesi	
	MS 206	Prevalence Of Childhood Asthma İn Famagusta, North Cyprus And Related Risk Factors	
11.45 13.15	MS 207	Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Öğrencilerinde Sağlık Davranışları Ve Tükenmişlik Sendromu	<i>BİREYSEL SAĞLIK VE BESLENME ALIŞKANLIKLARI OTURUMU AMFİ 3</i>
	MS 208	Mütf 6. Sınıf Öğrencilerinin Mesleki Yeterliliklerinin Değerlendirilmesi	
	MS 209	Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Yaşam Kalitesinin İncelenmesi	
	MS 210	Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi 'Nde Şikayet Gereçeklerinin Sınıflandırılması Ve Sağlık Çalışanlarının Mesleki Verimlerine Öznel Bakışları	
	MS 211	Göztepe Kampüsü Öğrenci Ve Çalışanlarının Medikalizasyon Algısı	
	MS 212	13-19 Yaş Arası Lise Öğrencilerinin Mükemmeliyetçilik Algısı Ve İyilik Halinin İncelenmesi	
14.15 15.45	MS 213	Marmara Üniversitesi Akademik Personelinin Eşcinselliğe Yönelik Tutumları Ve Etkileyen Faktörler	<i>SAĞLIK DAVRANIŞLARI VE SAĞLIK ALGISI OTURUMU AMFİ 3</i>
	MS 214	Maltepe İlçesindeki Erişkinlerin Erişkin Aşılı Hakkındaki Bilgi, Tutum Ve Davranışları	
	MS 215	Marmara Üniversitesi Öğrencilerinin Cinsel Sağlık Yönünden Bilgi Ve Tutumlarının Değerlendirilmesi	
	MS 216	Üniversite Öğrencilerinin Vejetaryen Diyet Hakkındaki Bilgi, Tutum Ve Davranışları	
	MS 217	Bir Niteliksel Çalışma: Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Beslenme Alışkanlıkları Ve Fiziksel Aktivite Davranışları	
	MS 218	Gazimağusa'da 2016'da Hipertansiyon Prevalansı, Farkındalığı Ve Yaşam Alışkanlıkları İle İlişkisi	

MS-201**PENDİK PROF. DR. EROL GÜNGÖR ORTAOKULU'NDA 13-14 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA ASTIM VE ALERJİK HASTALIKLARIN İLİŞKİSİ VE PREVALANSI**

Uzun A.*, Çağatay N. S.*, Onikioğlu İ.*, Odacı E.*, Karaoğlu T.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Astım ve diğer atopik hastalıklardan alerjik rinit ve ekzema çocuk sağlığını etkileyen en yaygın kronik hastalıklardandır. Özellikle son 20 yılda bu hastalıkların görülme sıklığı giderek artmaktadır. Bu çalışma İstanbul Pendik ilçesinde bir ortaokulda 13-14 yaş grubu öğrencilerindeki astım ve diğer alerjik hastalıkların prevalansını değerlendirmek ve diğer çalışmaların sonuçlarıyla karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada 2016 yılında Pendik ilçesinde rastgele seçilen bir ortaokulun tüm 7. ve 8. sınıf öğrencilerine Türkçe geçerliliği onaylanmış ISAAC (International Study of Asthma and Allergies in Childhood) anket formu uygulanmıştır. Çalışma Marmara Üniversitesi Etik Kurulu tarafından onaylanmıştır, İl Millî Eğitim Müdürlüğünden gerekli izinler alınmıştır ve çalışmaya katılanlara bilgi verilerek onayları alınmıştır. Anket formu 650 kişiye dağıtılmış olup, 642 kişiden geri dönüş alınmıştır (%98,7) ve öğrencilerin kendisi tarafından doldurulmuştur. Veriler SPSS Statistics 20 programıyla analiz edilmiştir.

Bulgular: Ankete katılanların %48,4'ü kız, %51,6'sı erkektir; yaş ortalaması 13,39±0,671'dir. Doktor tarafından astım tanısı almış olanların oranı %9,5, daha önce nefes darlığı yaşamış olanların oranı %41,1; son 12 ayda nefes darlığı yaşayanların oranı ise %28,0 olarak bulunmuştur. Son 12 ay içinde egzersiz yaparken nefes darlığı yaşayanların, son 12 ay içinde bir hastalığı olmadan kuru öksürük yaşayanların ve yine son 12 ay içinde herhangi bir hastalıktan kaynaklanmayan burun tıkanıklığı yaşayanların oranı sırasıyla %29,0; %40,0; %43,6 olarak bulunmuştur. Astım tanısı almış olan kişilerin %63,9'unda (p=0,01) alerjik rinitin en karakterize özelliği olan burun tıkanıklığı gözlenmiştir.

Sonuç: Çalışmamızda saptanan bulguların İstanbul'da benzer yaş gruplarında yapılan diğer çalışmalarda bildirilen verilerle uyumlu olduğu gözlenmiştir. Ancak İstanbul ilinde astım oranı diğer illere göre daha yüksektir. Bu sonuçlarla İstanbul'da astım sıklığında artışa sebep olan olası etyolojik faktörlerin belirlenmesi ve gerekli önlemlerin alınmasına yönelik gelecek araştırmalara bir basamak oluşturacağını ve Türkiye'nin tüm bölgelerinden deneklerin katıldığı diğer çalışmalarla elde edilen veriler birleştirilerek ulusal raporların hazırlanmasında yararlı olacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: astım, rinit, dermatit, ISAAC

Nur Sena Çağatay / Prof. Dr. Bülent Karadağ, Çocuk Göğüs Hastalıkları ABD

MS-202**İSTANBUL KARTAL İLÇESİ İLKOKUL ÖĞRETMENLERİNİN ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ KONUSUNDAKİ FARKINDALIK DÜZEYİ**

Doğan ZT.*, Doğaner MZ.*, Doğu S.*, Kayıkçı G.*, Şahin B.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Topluların geleceklerini sağlam temellere oturatabilmeleri için toplumun sosyal yapısını oluşturacak olan çocukların bedensel ve ruhsal sağlıklarının korunması ve geliştirilmesi gereklidir. Bu çalışma, çocuklarla gün içinde en çok vakit geçiren, iletişim kuran, pedagojik eğitim almış olan öğretmenlerin çocuk ihmal ve istismarı konusundaki farkındalıklarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Kesitsel tipteki bu çalışmada İstanbul- Kartal ilçesindeki devlet ve özel 10 ilköğretim okulundaki öğretmenlerle görüşülmüştür. Katılımcılara kendileri cevaplayacakları 4'ü açık uçlu 35'i çoktan seçmeli 39 adet soru yöneltilmiştir. Verilerin tanımlanmasında ortalama ± standart sapma ve sıklık dağılımları kullanılmış; karşılaştırmalı analizler ki-kare ve student's t-test ile yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmada 231 öğretmene ulaşılmıştır, 206 kişiden yanıt alınmıştır. Öğretmenlerin % 79'u devlet okulunda görev yapmaktadır. Araştırmaya katılanların % 79,1'i kadındır. Yaş ortalaması 41 ±8,5 (22-61

yaş)'dır. Öğretmenlerin %64,6'sı istismar ve ihmali tespit edebilecek yeterlilikte olduğunu düşünmektedir. Konuyla ilgili eğitim alanlarının oranı %24,3'dür; eğitim alanların %26'sı istismar ve ihmali tanımayacağını düşünmektedir. Devlet okullarındaki öğretmenlerin %64,4'ü istismar ve ihmali konusunda tartışmalar yaparken; özel okullarda bu oran %46,5'tir (p<0,05). Devlet okullarındaki öğretmenlerin %33,7'si çocuğa yönelik fiziksel istismarla karşılaştığını bildirmiştir; özel okullarda bu oran %16,3'tür (p<0,05). Cinsel istismarla karşılaşma oranı toplam %7,8'dir. Ebeveyn olanların fiziksel istismarla karşılaşma ve tanıma oranı %33,8 iken; olmayanlarda bu oran %18,4'tür (p<0,05). İstismarla karşılaşma durumunda katılımcıların %68,4'ü okul yönetimine; %15'i sosyal hizmetlere bildireceğini belirtmiştir. Bildirim yapmama nedeni olarak katılımcıların %45,6'sı çocuğu daha kötü duruma sokacağını düşündüğünden bildirmede tereddüt yaşayacağını belirtmiştir.

Sonuç: Araştırmada Kartal ilçesindeki öğretmenlerin çocuk istismarı ve ihmali konusunda duyarlı oldukları ama bu konu hakkında yeterli eğitim almadıkları, eğitim alanların da istismarı tanımakta kendilerini yeterli hissetmedikleri, çocuk koruma kanunu hakkında çoğunun bilgisinin olmadığı, imkan verilirse büyük çoğunluğun eğitim almak istediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, çocuk ihmali, farkındalık düzeyi, öğretmen, cinsel istismar

Zekeriya Tugay Erdoğan / Prof. Dr. Sibel Sakarya, Halk Sağlığı

MS-203**İSTANBUL BURAK BORA ANADOLU LİSESİ'NDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERDE İNTERNET BAĞIMLILIĞININ ARAŞTIRILMASI**

Gürel B.A.*, Uzunçakmak Z.B.*, Aydın M.B.*, Karatay S.*, Şanver G.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: "İnternet bağımlılığı", genel olarak internetin aşırı kullanılması isteğinin önüne geçilememesi, internete bağlı olmadan geçirilen zamanın önemini yitirmesi, yoksun kalındığında aşırı sinirlilik ve saldırganlık hali olarak tanımlanabilir. İnternet bağımlılığı özellikle lise çağındaki gençlerde giderek artan bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu araştırma İstanbul Burak Bora Anadolu Lisesi'nde öğrenim gören öğrencilerde internet bağımlılığının sıklığının ve etkilerinin belirlenip internet bağımlılığıyla bazı bireysel değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır."

Gereç ve Yöntem: Kesitsel olan bu araştırmada İstanbul Burak Bora Anadolu Lisesi'nin 10 ve 11. Sınıfları arasından kura yöntemiyle 6 sınıf seçilmiştir. 2016 yılı Ocak ve Şubat aylarında bu sınıflarda bulunan 187 lise öğrencisine 28 sorudan oluşan anket uygulanmıştır. Araştırmada internet bağımlılık düzeyini belirlemek için Bayraktar'ın Türkçeye çevirdiği Young internet bağımlılık ölçeği de içeren soru formu kullanılmıştır. SPSS 20.00 programı kullanılarak verilerin sıklık dağılımları hesaplanıp analizleri ki-kare testi ile yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %51,1'i kadın (n=96), %48,9'u erkektir (n=91). Katılımcıların aylık ortalama geliri 6927 liradır ve %66,8'i kendilerini orta gelir sınıfında görmektedir. Young internet bağımlılık ölçeğine göre internet bağımlılığı riski taşıyan %50,8'lik (n=95) bir katılımcı kitlesi vardır. Katılımcıların %32,6'sı (n=61) internet bağımlılığı değilken %16,6'sı (n=31) ise internet bağımlısıdır. İnternet bağımlılarının %37,1'sini kadınlar oluştururken %62,9'ini erkekler oluşturmaktadır (p<0,05). Derslerdeki başarı durumu ile ölçek sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır (p=0,133). Bağımlı öğrencilerin %21,3'ü, bağımlı olma riski olan öğrencilerin %50,7'si, bağımlı olmayan öğrencilerin %27,9'ü son 1 hafta içinde günde ortalama 8 saatten az uyumaktadır. Uykusuzlukla internet bağımlılığı arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p=0,030). Vücut kitle indeksi ile ölçek sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır (p=0,064).

Sonuç: Elde edilen verilere göre erkeklerde internet bağımlılığı kadınlarla oranla daha sık görülmektedir. Uyku yetersizliği, internet bağımlılarında daha çok rastlanmaktadır. İnternet bağımlılığı ile ders başarıları arasında ilişki bulunamaması, okulun başarı düzeyi yakın öğrencilere eğitim vermesinden kaynaklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Bağımlılık, internet, lise

Burak Ahmet Gürel / Doç. Dr. Ayşe Nilüfer Özaydın, Halk Sağlığı ABD

MS-204**GEBELERDE ÇOCUKLUK ÇAĞI İSTİSMARI ÖYKÜSÜ VE ANNELİĞE DAİR KAYGI DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BAĞLANMA VE ZİHİN TEOREMLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ**

Gholamibaroughi M. *, Akgün B. *, Akgöbek Z. *, Aksoy S. *, Karataş H. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı çocukluk döneminde istismar veya ihmal şeklinde bir travma yaşamış olan kişilerin, kişiler arası ilişkilerde güven duygusu geliştirebilme becerisi açısından risk altında oldukları görüşünden yola çıkarak hamile olan bireylerin kendi annelikleri ve bebekleriyle olan ilişkileri konusundaki beklentilerinin, kaygılarının değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniği'ne başvuran sağlıklı, 20-45 yaşları arasında ve çoğunlukla gebeliğinin ikinci-üçüncü trimester döneminde olan 256 kişiye uygulanan anket, sosyodemografik bilgiler ve hamilelikle ilgili sorular ile Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılmış olan Çocukluk Travması Ölçeği, İlişki Anketi, Ebeveyn Öz Yeterlik Ölçeği, Gözlerden Zihin Okuma kullanılarak hazırlanmıştır. Veriler SPSS 14.0 programında frekans dağılımları, ortalama, ki-kare ve korelasyon analizleri kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Katılımcıların %80,5'i (n=206) lise ve altı eğitim seviyesindedir ve %70,3'ünün (n=180) çocuğu vardır. Çocukluk döneminde istismar ve/ya ihmale uğrama oranı %31'dir (n=95). İstismar yaşantısı bildirip bildirmeme ile benlik tasarımı (p>.05) ve öteki tasarımı puanı ortalamaları arasında fark bulunmazken (p>.05) ebeveyn öz yeterlik ölçeği alt boyutlarından alınan puanlarda farklılaşma gözlenmiştir. Doğum esnasında mutluluk hissini şiddetli/çok şiddetli yaşayacağını düşünenlerin %70,3'ü (n=109) (p=.005), güçlü olma hissini şiddetli/çok şiddetli yaşayacağını düşünenlerin %69,6'sı (n=80) istismara uğramamış olan gruptandır (p=.036). İstismara uğramamış olan grubun bebeğin ihtiyaçlarını karşılayabilme (p=.037) ve bebeğin duygularını anlayabilme (p=.013) boyutlarındaki öz yeterlik algıları, istismara uğramış olanlara göre daha yüksektir. Anne adayının benlik tasarımı ne kadar olumlu ise bebeğin duygusunu anlamadaki öz yeterlik algısı da o kadar yüksektir (p=0,01). Gözlerden zihin okuma testine verilen doğru cevapların ortalaması istismara uğrayan ve uğramayan gruplar arasında farklılık göstermemiştir (p>.05).

Sonuç: Çocukluk döneminde örselenmiş olmanın anne adaylarının çocuklarının duygu halini anlama ve uygun yanıt verme becerilerini olumsuz etkilediği gözlenmiştir. Bu ilişki, kendisi mağdur olan annenin bebeğin ihtiyaçlarına yeterince yanıt veremeyerek kendi çocuğuna yaşatabileceğin ihmalin bir yordayıcısı olabilir.

Anahtar Sözcük: gebelik dönemi, çocukluk çağı istismarı, ihmal, bağlama örüntüleri, zihin teoremi, annelik kaygısı

Büşra Akgün/ Doç. Dr. Sinem Yıldız, Tıp Eğitimi ABD

MS-205**KALİTSEL KANSER ÖNGÖRÜŞSEL DNA ANALİZLERİNE PSİKOLOJİK TEPKİNİN İNCELENMESİ**

Akin S. *, Daştan B. *, Ergin Z. *, Gültekin H.D. *, Helvacı M.S. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 2 öğrencileri

Giriş ve Amaç: Aile öyküsünde kalıtsal kanser sendromu olan hastalarda genetik analiz testi önemlidir. Fakat bireylerin kendi genetik risk profillerini öğrenmelerine verdikleri tepki ve bu testin bireylerin psikolojik sağlıklarını nasıl değiştirdiği hakkında çok az şey bilinmektedir. Araştırmada kalıtsal olarak aktarılan kanserlerin tespitinde kullanılan öngörüşsel DNA analizine karşı Türk kadınının yaklaşımının ve testlerin bireylerde meydana getirdiği psikolojik durumun incelenmesi; ayrıca kişilerin sosyal destek durumlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, Ocak 2012 ile Mayıs 2016 tarihleri arasında hastaneye başvuran, ailesinde meme kanseri öyküsü olan veya kendisi meme kanseri olan 50 hastaya, Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılmış olan Penn State Endişe Ölçeği ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği kullanılarak anket yapılmıştır. İstatistik

analizi IBM SPSS Statistics 2.0 programı kullanılarak iki grubun ortalamaları arasındaki farkın anlamlılığı Ki-kare analiziyle elde edilmiştir. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu'ndan onay alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 46'dır. Lise ve üzeri eğitim alanların oranı %64'tür (n=32). Hastaların %84'ü (n=42) yüksek endişe durumuna sahipken, %54'ü (n=27) düşük sosyal desteğe sahiptir. Katılımcıların sadece %14'ü (n=7) testin sonucunun kendi izni dışında kimseye paylaşılmaması gerektiğini belirtmiştir. Düşük endişelilerin %87,5'i yüksek sosyal desteğe sahiptir (p=0,01). Test yaptıranların %95'i yüksek endişeye sahipken genetik analiz yaptırmayan hastalarda oran %77'ye inmektedir (p>0,05). Durumu araştırılan hastaların %85 i düşük sosyal desteğe sahipken, meme kanseri olan hastaların %38'i düşük sosyal desteğe sahiptir (p=0,013). Kanser olmayan ve durumu araştırılan hastaların %95'inin endişe durumu yüksek çıkarken, kanser hastalarının ise %75 i yüksek endişeli bulunmuştur (p>0,05).

Sonuç: Hastaların genetik analiz sonucunun gizliliği hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığı saptanmıştır. Katılımcıların endişe düzeyi bekenildiği gibi yüksek bulunmuştur. Kanser teşhisi alanlarda yüksek sosyal desteğe sahip olmanın endişe düzeyini düşürdüğü gözlemlenmiştir. Kanser olmayan ve durumu araştırılan hastaların ise düşük sosyal desteğe sahip olmanın endişe düzeyini yükselttiği saptanmıştır. Ayrıca genetik analiz yaptıranların hastalardaki endişe durumunu arttırdığı gözlemlenmiştir. Bu ilişkiler sonucunda, sosyal desteği düşük saptanan hastaların endişe düzeylerini düşürmek için hastanelerde bu hastalara sosyal destek sağlanabilir.

Anahtar Sözcükler: Kalıtsal kanser sendromu, genetik analiz, meme kanseri, endişe, sosyal destek

Hanım Duygu Gültekin / Doç. Dr. Pınar ATA, Tıbbi Genetik ABD

MS-206**PREVALENCE OF CHILDHOOD ASTHMA IN FAMAGUSTA, NORTH CYPRUS AND RELATED RISK FACTORS.**

Katrancı L., Almustafa F., Sezer A., Eltaira K.

Background:The aim was to determine the prevalence of asthma and wheezing as well as the factors affecting these disorders in school age children (aged 7-8) in Famagusta, North Cyprus. These results were compared with a similar study conducted between 2007 and 2009 in the same region to assess prevalence trend of schoolchildren towards childhood asthma and its symptoms.

Materials And Method: A total of 1990 questionnaires were distributed to second and third grade (7-8 years old) pupils of all primary schools in Famagusta, North Cyprus in order to perform this cross-sectional study. Validated International Study of Asthma and Allergies in Childhood (ISAAC) Turkish and English questionnaires were used to collect data. Response rate was 72% (n=1117). The collected data were analysed using SPSS 22.

Results: The results were achieved from 1117 pupils where 556 (49.7%) were boys and 561 (50.1%) were girls. The prevalence of asthma was found to be 21.7% and for wheezing 27.7%. Asthma prevalence was more prominent among boys than girls (p <0.05). Parents' education, breast-feeding, having older sibling, sharing bedroom, nursery attendance and owning pets didn't have any significant difference in the prevalence of asthma or wheezing. Whereas gender, family history, maternal smoking and allergic rhinitis were associated with the presence of both wheezing and asthma. Passive smoking was associated only with wheezing (OR=1.31, 95% CI: 1.01-1.72), whereas eczema diagnosed by physician was only associated with asthma (OR=1.71, 95% CI: 1.06- 2.77). The former study conducted between 2007 to 2009 revealed lower percentages of prevalence ratios for the same age children for asthma diagnosis and current wheeze which were respectively 4.93% and 11.43%.

Conclusion: These results show the high prevalence of asthma and wheezing prevalence in 7-8 years old school age children in Famagusta, North Cyprus with an increasing trend in the last 8 years.

Keywords: Asthma. Prevalence. North Cyprus.

Lubna Qutranji / Dr. Umut Altunç, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları

MS-207**MARMARA ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ ÖĞRENCİLERİNDE SAĞLIK DAVRANIŞLARI VE TÜKENMİŞLİK SENDROMU**

Özer S. , Aktaş A.*, Sancak Ç.*, Zeynalov İ.*, Balık M. F.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Günümüzde birçok meslek alanında insanlarla yakın iletişim kurmak gerekmektedir. İnsanlarla iletişimin yoğun olduğu alanlarda çalışanlarda duygusal tükenmişlik gibi duygusal tepkiler gözlenmektedir. Tükenmişlik özellikle, insanlarla yoğun iletişim gerektiren sağlık alanlarında sıklıkla görülür. Yapılan araştırmalarda bu sendromun yalnızca çalışanlarda değil, klinikteki öğrencilerde de görüldüğü saptanmıştır. Bu projenin amacı, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri öğrencilerinin tükenmişlik sendromu düzeyini ve sağlık davranışlarının etkisini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırmada Marmara Üniversitesi Hemşirelik, Diş Hekimliği ve Tıp Fakültesi 4. ve 6. Sınıf öğrencilerine, demagogik özelliklerle ilgili sorular ve 4 ölçekten oluşan bir anket uygulanmıştır. Anketin içeriğindeki ölçekler sırasıyla Beck Umutsuzluk Ölçeği, Maslach Tükenmişlik Ölçeği, Auditte alkol testi ve Uluslararası Fiziksel Aktivite (kısa form) ölçeğidir.

Bulgular: Bu çalışmanın bulguları, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri öğrencilerinin duygusal tükenme bakımından Diş Hekimliği öğrencilerinin %63,9'unun, Tıp öğrencilerinin %35'inin ve Hemşirelik öğrencilerinin %14'ünün yüksek puan aldığını göstermektedir. Mesleklerine duyarsızlaşmada Tıp öğrencilerin %11,8'inin, Diş Hekimliği öğrencilerin %10 ve Hemşirelik öğrencilerinin %2,5'inin yüksek puan aldığı sonuçlanmıştır. Geleceğe nasıl bakıldığını göstermek için kullanılan Beck Umutsuzluk envanterine göre 20 puan üzerinden 14 puan üstünün umutsuz kategorisine girdiğini baz alınca tiptaki öğrencilerin %20,6'sı, diş hekimliğindeki öğrencilerin %7,7'si yüksek puan alırken hemşirelik öğrencilerinde bu puanı aşan kişi gözlenmemiştir. Tıp 4 teki öğrencilerin ise %5,6'sı yüksek puan almıştır. Fakülteler arasında alkol bağımlılığı açısından ortalama puanlar 40 üzerinden 1-3 arasındadır.

Sonuç: Verilerimizde Diş Hekimliği öğrencilerinin tükenmişlik seviyelerinin diğer sağlık bölümlerine oranla daha fazla olduğu gözlemlenmiştir. Buna rağmen meslekte duyarsızlaşma tıp öğrencilerinde daha fazla olduğu görülmektedir. Umutsuzluk ölçeği baz alındığında Hemşirelik fakültesi öğrencileri umutsuz kategorisine girmezken Tıp fakültesi öğrencilerinin %20,6'sının girmesi dikkat çekmiştir. Sağlık Bilimleri öğrencilerinin alkol kullanımının tükenmişlikle bağ saptanamamıştır.

Anahtar Sözcükler: Tükenmişlik sendromu, umutsuzluk

İlgar Zeynalov/ Doç. Dr. Mehmet Akman, Aile Hekimliği ABD

MS-208**MÜTF 6. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ YETERLİLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ**

Kozluca İ.*, Kurt M.*, Sahar A. A.*, Temiz. S. E.*, Zıvalı D.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olacak bir doktorun temel yeterlikleri tıbbi bilgi ve kanıta dayalı düşünme, hekimlik uygulamaları ve profesyonel tutum ve davranışlara yönelik üç temel alana yönelik olarak tanımlanmıştır. Klinik öncesi ve klinik dönemde entegre bir program yürüten MÜTF program değerlendirme çalışmaları kapsamında öğrencilerin tanımlanan yeterliklere erişimlerini izlemektedir. Çalışmanın amacı, MÜTF 6.sınıf öğrencilerinin mezuniyet öncesi dönemde kendi yeterlilikleri hakkındaki algılarını araştırmak ve bu düşüncelerini etkilemesi olası faktörleri belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı araştırmada kullanılan soru formunun ilk bölümünde öğrencilerin demografik özellikleri, GANO ve derslere devam durumlarını sorgulayan genel sorular yer almıştır. Öğrencilerin temel ve klinik bilgi gelişimine yönelik yeterlikleri 11, temel hekimlik uygulamalarına yönelik gelişimleri 47 ve profesyonel yeterliklerine yönelik gelişimleri ise 13 soru ile ve 5'li likert tipi değerlendirme ölçütü ile sorgulanmıştır. Mart-Nisan 2016'da 159 öğrenciye ulaştırılan soru formuna 121 öğrenci yanıt vermiştir (yanıtlanma oranı %76,1). Araştırma verileri SPSS istatistik paket programında değerlendirilmiş, değişkenler arasındaki ilişkiler t-testi ve korelasyon analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %58,7'si kadın, %41,3'ü erkek, eğitim yılları boyunca %33,2'ü yaz stajı, %33,1'i de yabancı ülkede staj yapmıştı. Öğrencilerin %40,5'i temel ve klinik bilgilerini zaman zaman, %45,5'i de sıklıkla yeterli bulduğunu belirtmiştir. Temel hekimlik uygulamalarına yönelik gelişimler ise %56,2 sıklıkla yeterli algılanmaktadır. Araştırmaya katılan öğrenciler profesyonelliğe yönelik gelişimlerini %67,8 sıklıkla yeterli olarak algıladıklarını ifade etmiştir. Öğrencilerin her üç alandaki yeterlik algılarının 5.Sınıf GANO'ları ile ilişkili olduğu, GANO değerleri yüksek öğrencilerin gelişimlerini daha yüksek düzeyde yeterli olarak algıladıkları görülmüştür (p<0,005).

Sonuç: Öğrencilerin bilgi, hekimlik uygulamaları ve profesyonelliğe yönelik gelişimlerinin zaman zaman ve sıklıkla yeterli olarak algılandığı, yeterlik algılarının akademik başarı düzeyleri ile doğrusal olarak ilişkili olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tıp Fakültesi öğrencisi, yeterlik algısı, GANO, hekimlik uygulamaları, profesyonellik

Ahmet Anıl Sahar / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MS-209**MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM KALİTESİNİN İNCELENMESİ**

Özdemir A.Ç. *, Gönenç İ. *, Turan N.E. *, Şen D. *, Çelik Ş. *, Güven T. **

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Dünya Sağlık Örgütüne göre, sağlık biyopsikosozyal açıdan tam bir iyilik halidir. Zor bir süreç olan tıp fakültesi eğitimi boyunca yaşam kalitemiz bu süreçten etkilenmektedir. Çalışmanın amacı Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi eğitiminin öğrenciler üzerindeki fiziksel, psikolojik, sosyal ve çevresel açıdan yaşam kalitesiyle ilişkisinin araştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Dünya Sağlık Örgütüne yaşam kalitesi ölçeği olarak kullanılan WHOQOL-BREF ölçeği baz alınarak eklenen demografik sorularla birlikte toplam 31 adet sorudan oluşan ve 4 adet ana bölüme (fiziksel, psikolojik, sosyal ilişkiler, çevresel) ayrılmış anket; Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu'ndan gerekli onay alındıktan sonra hazırlık sınıfı, 2. , 4. ve 6. sınıflara uygulanmıştır. Veriler SPSS 22.0 programında Pearson ki-kare ve McNemar testleriyle değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırma 150 kadın 125 erkek katılımcıya uygulanmıştır. Katılımcılardan 62'si hazırlık sınıfı, 82'si 2. , 67'si 4. ve 64'ü 6. Sınıf öğrencisidir. Dört ana bölüm incelendiğinde; elde edilen değerler, fiziksel -ve psikolojik bölümlerde yüzde 73,5, sosyal ilişkiler bölümünde yüzde 78,5 ve çevresel bölümde yüzde 89,8 oranında normal değerlerin altında bulunmuştur. Kadın katılımcıların not ortalamasının erkeklerden yüksek olduğu görülmüştür (Pearson ki-kare, p<0,05). Psikolojik alt boyut skoru normal değerden düşük bulunan kadınların oranının erkeklerden fazla olduğu görülmüştür (Pearson ki-kare, p<0,05). Öğrencilerin öğrenci evinde kalma oranları ile üst sınıfta okumaları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (Pearson ki-kare, p<0,05).

Sonuç: Ailesiyle kalan katılımcıların sosyal çevrelerinden daha memnun olduğu görülmüştür. Kalınan yer ile öğrencilerin ders başarıları arasında bir ilişki bulunamamıştır. Not ortalaması 2-2.5 arasında olan öğrencilerin yüzde 97,5'inin sosyal ilişkilerinden memnun olduğu görülmüştür. Beklenilen aksine 6. sınıfların sosyal ilişkilerinden memnuniyeti 2. ve 4. sınıflara göre yüksek olması dikkat çekicidir (Pearson ki-kare, p<0,05).

Anahtar Sözcükler: Yaşam kalitesi, Tıp Fakültesi, Fiziksel, Psikolojik, Sosyal ilişkiler, Çevresel

Ahmet Çağrı Özdemir / Doç. Dr. Tolga Güven, Tıp Tarihi ve Etik ABD

MS-210**MARMARA ÜNİVERSİTESİ PENDİK EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİNDE ŞİKAYET GEREKÇELERİNİN SINIFLANDIRILMASI VE SAĞLIK ÇALIŞANLARININ MESLEKİ VERİMLERİNE ÖZNEL BAKIŞLARI**

Çetin O. *, Uğur E. *, Kısa A. *, Aydın U. *, Alhılal J. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Sağlık çalışanı ve hasta arasındaki ilişki bir çok faktörün etkisi altındadır. İlişkinin özelliğini belirleyen, bazen sağlık çalışanı özellikleri olabildiği gibi bazen de hasta özellikleri olmaktadır. Araştırmada sağlık çalışanı ve hasta arasında yaşanan sorunların olası kaynaklarının ve bir kısım sağlık çalışanında fiziksel ve ruhsal tükenmişlik ve iş tatmin durumunun birlikte ortaya konması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma iki kısımdan oluşmaktadır. Kalitatif ilk kısımda, SABİM üzerinden Mart 2014 – Temmuz 2015 ayları arasında ait 158 adet dilekçe incelenmiştir. Dilekçeler kodlama ve temalandırma yöntemine göre sınıflandırılmıştır. Kantitatif ikinci kısımda, 10 adet kapalı uçlu sorudan ve 2 adet beşli Likert tipteki sırasıyla Maslach Tükenmişlik Ölçeği ve Minnesota İş Doyum Ölçeği Mart-Nisan 2016 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi'ndeki 34 hekime, 27 hemşireye ve 37 tıbbi sekretere uygulanmıştır. Veriler SPSS 14.0 programında frekans dağılımları, ortalama, t testi ve One-Way Anova analizleri kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hasta şikayet dilekçelerinde ilk sırada poliklinik hizmetleri yer almaktadır. Hasta ve sağlık çalışanlarının her ikisinin yakınmaları değerlendirildiğinde, yaşanan gerilimlerde zaman zaman sözlü şiddet boyutuna varan kötü tutumun ön plana çıktığı belirlenmiştir. Ölçeklere göre hekimlerin duyarsızlık puanı diğer sağlık çalışanlarından yüksektir ($p=0,011$). Duyarsızlık skorunun haftalık çalışma saatiyle pozitif ilişkili olduğu izlenmiştir ($p=0,031$); destekler şeklinde en düşük duygusal tükenme puanı nöbet tutmayan sağlık çalışanlarından elde edilmiştir ($p<0,001$). Haftalık çalışma süresi 60 saatten fazla olanlarda, daha az olanlara göre kişisel başarı puanı daha azdır ($p=0,014$). İş doyumunu ve sağlık sektöründeki çalışma süresi arasında anlamlı fark görülmemiştir ($p>0,05$).

Sonuç: Şikayetler hasta yoğunluğunun yüksek olduğu bölümlerden gelmekte ve sağlık çalışanlarının hastaya karşı olumsuz tutumları alanında yoğunlaşmaktadır. Hekim meslek grubunun yaşadığı duyarsızlığın hasta iletişiminde yaşanan sorunlarda yeri olup olmadığının görülmesine yönelik gözleme dayalı araştırmaların uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta-hekim ilişkisi, tükenmişlik, iş doyum

Okan Çetin / Yrd. Doç. Dr. Can Erzik – Doç. Dr. Seyhan Hıdıroğlu, Tıbbi Genetik ABD – Halk Sağlığı ABD

MS-211 **GÖZTEPE KAMPÜSÜ ÖĞRENCİ VE ÇALIŞANLARININ MEDİKALİZASYON ALGISI**

Erdoğan E. *, Yıldırım Ö. *, Yamaç Ü. B. *, Oğur K. *, Kayır A. D. *, Apaydın Ç. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Medikalizasyon tıbbi olmayan problemlerin, hastalık ve bozukluk terimleriyle tanımlanması ve ona göre davranılması sürecini ifade etmektedir. Medikalizasyon sebebiyle insanlar doğal yaşamsal fonksiyonlarını hastalık olarak görmekte ve bunun için sağlık hizmetlerine, ilaç kullanımına başvurmaktadır. Bu durum insanlarda kaygı ve strese yol açmaktadır. Bu çalışmada, Göztepe Kampüsü öğrenci ve çalışanlarının medikalizasyon algısı ile ilişkili faktörlerin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Yapılan araştırma kesitsel bir çalışmadır. Ocak-Şubat 2016 tarihlerinde Göztepe Kampüsü öğrenci ve çalışanları ile yürütülmüştür. Kampüsteki öğrenci ve akademisyen sayısı toplam 29575'tir. Temsiliyeti sağlamak için hesaplanan örneklem sayısı %99 güven aralığı ve 0,05 hata payı ile 652 olarak hesaplanmıştır. Her bir fakülte bir küme olarak düşünülmüştür. Orantılı tabakalı örneklem yöntemi ile toplam 864 kişiyle araştırma sonlandırılmıştır. Çalışmaya katılmaya gönüllü olan kişilere sosyodemografik özellikler ile hastalıkların, ilaçların, reçetesiz ve bitkisel ürün kullanımı ve medikalizasyon algısının sorgulandığı 31 soruluk bir anket gözetim altında uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS analiz programında ki-kare ve t test ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Ankete katılan 864 kişinin 501'i kadındır (%58), yaş ortalaması 24±7,9'dur. Çalışma grubunun %19,8'i çalışan, %80,2'si öğrencilerden oluşmaktadır. Ankete katılanların %26,7'si gereksiz tetkik yapıldığını düşünmektedir. %9,4'ü sağlığını tehdit etmediğini düşündüğü herhangi bir nedenden dolayı kendilerine tedavi veya işlem uygulandığını düşünmektedir. Kadınların %29,5'i erkeklerin ise %22,8'i gereksiz tetkik yapıldığını düşünmektedir (ki-kare testi, $p=0,046$). Kadınlar kronik yorgunluk, manken hastalığı, adet sancısı durumlarına daha yüksek oranda 'hastalık' derken erkekler ise iktidarsızlığa daha yüksek oranda

'hastalık' demistir (her biri için ki-kare testi, $p<0,001$). Çalışma durumuna göre karşılaştırıldığında çalışanlar kronik yorgunluk ve hiperaktiviteyi öğrencilere göre daha yüksek oranda hastalık olarak nitelendirmiştir (ki-kare testi, $p<0,001$). Katılımcıların %30,5'i doğal durumların hastalık olarak isimlendirildiğini düşünmektedir. Son bir yılda katılımcıların 259'u (%30,9) reçetesiz ilaç ve 141'i (%16,5) bitkisel ürün kullanmıştır.

Sonuç: Araştırma genel olarak çalışma grubunda medikalizasyon algısının olduğunu düşündürmektedir. Kadınların medikalizasyon algısı daha yüksektir. Reçetesiz ilaç kullanımı ve bitkisel ürün kullanımı sıklığının fazla olması kendi kendilerini medikalize ettiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Medikalizasyon, tıbbileştirme, gereksiz tetkik, reçetesiz ilaç, bitkisel ürün

Emre Erdoğan / Doç. Dr. Çiğdem Apaydın Kaya, Aile Hekimliği ABD

MS-212 **13-19 YAŞ ARASI LİSE ÖĞRENCİLERİNİN MÜKEMMELİYETÇİLİK ALGISI VE İYİLİK HALİNİN İNCELENMESİ**

Çalak Ş., Dur İ.R., Küp A.Ş., Semerci N.S., Üstündaş E.

Giriş ve Amaç: Mükemmeliyetçilik bireyin kendisine ve çevresine yönelik yüksek standartlar belirlemesi ve her şeyin, her zaman düzen içinde olmasını istemesidir. Öznel iyi oluş, olumlu duyguların sık, olumsuz duyguların az yaşanması ve yüksek yaşam doyumuna alma şeklinde tanımlanmaktadır. Bu araştırmanın amacı, lise öğrencilerinin mükemmeliyetçilik ve öznel iyi oluş seviyelerini ölçmek, kendi algıları ve demografik özellikleriyle ilişkilendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırma 15.03-15.05.16 tarihlerinde Maltepe'de rastgele seçilmiş 3 lisede, aynı günde aynı ders saatinde aynı sınıftaki sınıflarında gözetim altında 9.10.11 ve 12. sınıflarına uygulanmıştır. Araştırma kapsamında %60,7'si kadın ($n=309$) ve %39,3'ü erkek ($n=200$) toplam 509 öğrenciye; 6'sı demografik bilgiler, 18'i 5'li likert tipinde Çocuk ve Ergen Mükemmeliyetçilik ölçeği (ÇEMÖ) ve aynı tipteki 37 soruluk Öznel İyi Oluş (ÖİÖ) ölçeğinden oluşan 61 soru uygulanmıştır. ÇEMÖ en yüksek puanı 45, ÖİÖ ise 185 olan, Türkçe geçerlik güvenirliği gösterilmiş ölçeklerdir. Verilerin tanımlayıcı istatistikleri yapılmış, ayrıca sürekli ve kategorik verilerin karşılaştırılmasında ki-kare ve t testi ile ölçek ve kendi algılarının korelasyonu için Spearman katsayısı kullanılmıştır. $p<0,05$ değerler anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 16,5($\pm 1,01$)'tur. Katılımcıların %60,1'inde anne eğitim durumu, %48,5'inde baba eğitim durumu ilkökul ve altıdır. Öğrencilerin %39,1'i kendini "çok mükemmeliyetçi", %47,3'ü ise öznel iyi oluşunu "çok iyi" olarak tanımlarken; %10,6'sı kendini mükemmeliyetçi olarak görmemekte, %5,7'si ise kendini iyi hissetmemektedir. ÖİÖ ve ÇEMÖ puanları ile yaş ve cinsiyet arasında anlamlı bir fark görülmezken, anne eğitim durumu 8 yıl altı olanların ÇEMÖ ve ÖİÖ puanı 8 yıl üstü olanlara göre daha yüksektir ($p<0,05$). ÖİÖ, ÇEMÖ puanları, kendi iyilik ve mükemmeliyetçilik algısı arasındaki korelasyona bakıldığında her birinin birbiri ile anlamlı ve pozitif yönde korelasyonu olduğu ve en güçlü korelasyonun kendi mükemmeliyetçilik algıları ile ÖİÖ puanları arasında olduğu saptanmıştır. (Spearman korelasyon katsayısı: 0,46)

Sonuç: Lise öğrencilerinin ÇEMÖ ve ÖİÖ ölçekleri ve bu alanlarda kendilerini subjektif değerlendirmeleri sonucunda mükemmeliyetçilik ve öznel iyi oluş algılarının uyumlu olduğu görülmüştür. Kendini mükemmeliyetçi olarak kabul edenler sıklıkla olumlu duygular yaşamakta, yüksek yaşam doyumuna sahiptir.

Anahtar Kelimeler: mükemmeliyetçilik, öznel iyi oluş, lise öğrencisi

Ecem ÜSTÜNDAŞ / Prof. Dr. Pemra C. Ünalın

MS-213 **MARMARA ÜNİVERSİTESİ AKADEMİK PERSONELİNİN EŞCİNSELLİĞE YÖNELİK TUTUMLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER**

Oğuz S. *, Geçit MH. *, Yeşil HG. *, Ulukaya CC. *, Keskin A. *, Lüleci NE. **

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Önyargı ve ayrımcılık konusuylla ilgili yapılan çalışmalar, cinsel yönelimlerinden ötürü eşcinsel bireylerin önyargı ve ayrımcılığın

hedefinde yer alan gruplardan biri olduğuna göstermektedir. Eşcinsellere ilişkin tutumları çalışmak, bilimsel ve yaşamsal açıdan oldukça önemlidir. Bu çalışmada Marmara Üniversitesi akademik personelin eşcinsellere yönelik tutumunu etkileyen faktörlerle değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu araştırmada Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu'ndan onay alınmıştır. Katılımcılara 43 soruluk, 24 sorusu Hudsons Ricket Homofobi Ölçeği olan anket uygulanmıştır. Marmara Üniversitesi İktisat, Mühendislik, Sağlık Bilimleri, Diş Hekimliği, Eczacılık, Güzel Sanatlar Fakültelerinde çalışan 207 akademik personele anket dağıtılmış, 132 kişi katılmayı kabul etmiştir. Toplanan anketler SPSS programında ki-kare testi uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan 132 kişinin %58,3'ü (n=77) kadındır. Katılımcıların %62,1'i (n=82) araştırma görevlisi, %15,9'u (n=21) yardımcı doçent, %12,9'u (n=17) profesördür. Yapılan Hudsons Rickett ölçeğinin ortanca değeri 88'dir; 88 ve altı puan alan kişiler düşük homofobi düzeyindedir. Erkek katılımcıların anlamlı düzeyde daha yüksek homofobi düzeyinde olduğu ortaya çıkmıştır (p<0,01, odds ratio: 100/26). Eşcinsel tanıdığı olanların homofobi düzeyinin anlamlı şekilde daha düşük olduğu görülmüştür (p<0,01). Katılımcıların eşcinsel tanıdıklarına yakınlık derecesi arttıkça homofobi düzeyinin anlamlı şekilde düşük olduğu ortaya çıkmıştır (p<0,01). Araştırmaya katılanların %56,1'i eşcinsellik hakkında düşüncesini cinsel yönelim olarak, %25'i ruhsal bozukluk veya genetik yatkınlık olarak tanımlamış; cinsel yönelim diyenlerin anlamlı şekilde düşük homofobi düzeyinde olduğu saptanmıştır (p<0,01). Eşcinsel yakınlığını anlamaya çalışanların homofobi düzeyi anlamlı şekilde düşük çıkmıştır (p<0,01). Eşcinsellerin evlenmelerini ve evlat edinmelerini Türkiye'de yasallaşmasını onaylamayanların anlamlı şekilde homofobi düzeyleri yüksek çıkmıştır (p<0,01).

Sonuç: Araştırmanın sonucunda kadınların eşcinselliğe karşı daha olumlu bir tutum sergilediği ortaya çıkmıştır. Kişilerin eşcinsel bireyleri tanıma ve yakın olma durumu homofobi düzeyinin düşmesini ve olumlu tutum geliştirmelerini sağlamaktadır. Eşcinsellik hakkında bilgisi daha fazla olanların homofobi düzeyi düşük gözlenmektedir. Homofobi düzeyinin düşük olanların eşcinselleri toplumda heteroseksüellerle aynı değerlendirerek aile kurmalarında bir sakınca görmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Eşcinsellik, homofobi, akademik personel

Seren Oğuz / Doç. Dr. Nimet Emel LÜLECİ, Halk Sağlığı ABD

MS-214

MALTEPE İLÇESİNDEKİ ERIŞKİNERİN ERIŞKİN AŞILARI HAKKINDAKİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Arabacı Ş.*, Kocatürk A.C.*, Kaynar E.*, Yücel İ.A.*, Khan A.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 2 öğrencileri

Giriş ve Amaç: Yeni doğan ve çocukluk dönemi aşıları hakkında tüm dünyada farkındalık ve uygulama varken, erişkin aşılamaları yaygın uygulama alanına sahip değildir. Bundan dolayı erişkin dönemde aşıyla önlenemeyen hastalıklardan dolayı ölümler dünyada yılda 30.000 kişiyi bulmaktadır. Ülkemizde de erişkinlerin rutin bağışıklaması eksik kabul edilmektedir. Bu araştırmanın amacı Maltepe ilçesindeki erişkinlerin erişkin aşıları hakkındaki bilgi, tutum ve davranışlarını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Maltepe'de 20 Mart-6 Mayıs tarihlerinde gözleme dayalı epidemiyolojik tanımlayıcı araştırma yapılmıştır. Örneklem; %95 güvenilirlik düzeyi, %67 sıklık öngörüsü, 0,05 kabul edilebilir hata oranıyla 353.000 toplam popülasyonda 318 kişi olarak belirlenmiştir. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu onayı ve İstanbul Halk Sağlığı Müdürlüğü izni alınmıştır. Maltepe'deki 16 mahalleden birer tane ASM (Aile Sağlığı Merkezi) seçilmiştir ve toplam örneklem sayısı 16 ASM'ye bölünmüştür. Anket kapalı, açık uçlu sorular ve likert skaladan oluşmaktadır. Veriler SPSS programında değerlendirilmiş ve analize frekans değerleri hesaplanmış Ki-Kare, Fischer Exact testleri yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılanların 222'si (%69,8) kadın, 96'sı (%30,2) erkektir. Ortalama yaşları 43,4±15,8'dir (min. 18, max. 87). Eğitim durumu %55'inin lise ve üzeridir. Katılımcıların %42,1'i tetanoz, %23,9'u grip, %18,2'si Hepatit B, %0,3'ü (1 kişi) HPV aşılarını hayatlarının herhangi bir döneminde yaptırmıştır. Aşıların koruyuculuğuna güvenme oranı Hepatit B'de (%60,4) en yüksektir; grip (%40,9) ve HPV aşısında (%48,1) en düşüktür. Erişkin aşıları hakkında en çok bilgi edinilen kaynak medyadır (%27,7); katılımcıların %23,6'sı ise bilgi sahibi değildir. HPV, Hepatit A-B ve grip aşıları hakkında bilgi sahibi olma daha yüksek eğitim düzeyiyle ilişkili bulunmuştur (p<0,05). HPV aşısını en çok duyanlar 36-64

yaş grubu (%58) ve 18-35 yaş grubudur (%42) (p<0,05). Kronik hastalığı olan/olmayan ve düzenli ilaç kullanan/kullanmayanlar arasında grip, tetanoz ve pnömokok aşılarını yaptırmaya açısından fark saptanmamıştır (p>0,05). Aşıları yaptırmayanların en çok belirttiği gerekçeler ise bilgilendirilmeme (%42,5) ve gerekli görmemektir (%41,2).

Sonuç: Maltepe'deki erişkinlerin erişkin aşıları hakkında yeterli bilgi düzeyinde olmadığı ve aşılanma oranlarının düşük olduğu ortaya konulmuştur. Buna göre halkın erişkin aşıları hakkında bilgilendirilmesi gereklidir. Bu amaçla etkili bilgi kaynağı olarak medya kullanılabilir; ASM'lerde bilgilendirme artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: erişkin aşıları, bağışıklama, aile sağlığı merkezi

Ali Cem Kocatürk / Prof. Dr. Arzu Uzuner, Aile Hekimliği ABD

MS-215

MARMARA ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN CİNSEL SAĞLIK YÖNÜNDEN BİLGİ VE TUTUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Dündar OH.*, Öztürk EN.*, Soyçi K.*, Hediye A.*, Gül U.*, Karahasan A.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 2 Öğrencileri, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Sağlıklı bir toplum için gençlerin cinsel sağlığını korumak ve geliştirmek zorunludur. Cinsel sağlık eğitimi bu amaca ulaşmak için önemli ve etkili bir adımdır. Çalışmanın amacı üniversitemiz öğrencilerinin cinsel sağlık hakkında bilgi düzeyini ölçmek ve sonuçların analiziyle daha etkili bilgilendirme yöntemlerini kullanıma sokmaktır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel ve tanımlayıcı olan 31 soruluk anket çalışmada Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu'ndan onay alınmış; Haydarpaşa ve Başbüyük yerleşkelerindeki 546 öğrenciye uygulanmıştır. SPSS programına veriler girilip ki-kare testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: 546 öğrencinin %50,4'ü (n:273) kadın olup ortalama yaş 20±2,5 SD dir. Devlet lisesi mezunu olanların oranı %84 (n:457); annelerin %29,5'i (n:161), babaların %42,9'u (n:234) üniversite mezunudur. Öğrencilerin %68,8'i (n:374) ilişkisi olmadığını söylerken, 19 öğrenci nişanlı ya da evlidir. Sigara kullanımı %30 (n:164), alkol kullanımı %38,8 (n:212), bağımlılık yapıcı madde kullanımı %4 (n:22) olarak bildirilmiştir. En çarpıcı bulgu öğrencilerin %38,2'sinin (n:208) kendisini üzgün ve ümitsiz hissetmesi, %11,6'sının (n:63) geçtiğimiz bir yıl içinde ciddi olarak intiharı düşünmüş olmasıdır. Bilgi edinme kaynaklarının başında %75,7 (n:412) ile internet, korunma yöntemlerine ulaşma yollarının başında %75,9 (n:413) oranında eczaneler gelmektedir. Öğrencilerin %52,4'ü (n:285) Hepatit B, %4,2'si (n:23) Human Papilloma Virüsü (HPV) aşısı olmuştur. Henüz piyasada olmamasına rağmen kişilerin %22,6'sı (n:123) Hepatit C için, %2,8'i (n:15) Human Immunodeficiency Virus (HIV) için aşı yaptırdığını söylemiştir. Cinsel ilişkide bulunma oranı %26,9 (n:145) iken; bu oran erkeklerde %37,5 (n:100), kadınlarda %16,5 (n:45)'tir (p<0.002). Bu öğrencilerin %63,7'si (n:93) ilk cinsel ilişkisinde koruyucu yöntem kullanmış ve erkeklerin %73,7'si (n:73), kadınların %97,9'u (n:46) ilk ilişkisini tanıdığı biriyle yaşamıştır. Erkeklerin %10,1'i (n:10) ilk ilişkisini hayat kadınıyla yaşamıştır. Düzenli olarak koruyucu yöntem kullanmayanların oranı %66,2 (n:96) dir.

Sonuç: Öğrencilerin yaklaşık dörtte biri cinsel olarak aktiftir ve koruyucu yöntem kullanmama oranı çok yüksektir. Bu durum istenmeyen gebelik ve cinsel yolla bulaşan hastalıklar açısından büyük risk taşımakta ve ülkemizde verilen cinsel sağlık eğitiminin yetersizliğini gözler önüne sermektedir.

Anahtar Sözcükler: Üreme Sağlığı

Oya Helin Dündar/ Prof. Dr. Ayşegül Karahasan, Tıbbi Mikrobiyoloji ABD

MS-216**ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN VEJETARYEN DİYET HAKKINDAKİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI**

Akkuş M., Avşaroğulları İ., Aygün Y., Çelik B., Demircan RB., Hammud FA., Çiçili S.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Vejetaryenlik, çoğunlukla bitkilerden elde edilen besinlerle beslenme biçimidir. Vejetaryen diyetin özellikle kardiyovasküler hastalıklardan koruyucu olduğuna dair çalışmalar olmakla birlikte başta çocukluk çağına olmak üzere sağlık üzerine olumsuz etkilerinin olabileceği yönünde görüşler de mevcuttur. Ülkemizde farklı sosyal gruplarda hangi sıklıkta vejetaryen diyetin benimsendiğine dair çalışmalar kısıtlıdır. Bu nedenle çalışmamızda üniversite öğrencilerinde vejetaryen diyet sıklığını, vejetaryen diyet seçimi ile sosyo-demografik değişkenlerin ilişkisini ve öğrencilerin bu diyetin uygulanışı, sağlıkla ilişkisi hakkındaki bilgi düzeylerini saptamak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamız tanımlayıcı bir araştırma olup, çoktan seçmeli, evet/hayır ya da açık uçlu cevaplanabilecek sorulardan oluşan, literatüre dayanarak araştırmacıların geliştirdiği anket gözlem altında uygulanarak yapılmıştır. Dağıtılan 800 anketin 723'ünden (%90,37) dönüt alınmıştır. Araştırma evrenini İstanbul'da en büyük kampüse sahip iki devlet üniversitesi oluşturmuştur. Anket, veri toplama süreci boyunca öğrencilerin kalabalık olarak bulunduğu alanlarda katılmayı kabul eden tüm öğrencilere uygulanmıştır. Anket sonucu elde edilen veriler SPSS programında değerlendirilmiştir ki-kare ve t testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %54,6'sı erkektir. Yaş ortalaması $21,6 \pm 2,9$ olarak bulunmuştur. Katılımcıların %40,4'ü etsiz bir yaşam düşünemiyorken, %30,6'sı vejetaryen beslenmenin sağlıksız olduğunu düşünmektedir. Katılımcıların %2,6'sı vejetaryendir, vejetaryenlerin %73,68'i kadındır ($p=0,011$). Katılımcıların %55,6'sı vejetaryen olmayanların kalp damar hastalıklarına yakalanma riskinin vejetaryenlere göre daha yüksek olduğunu düşünmektedir. Katılımcıların %89,1'i hayvanlardan elde edilen süt, yumurta, peynir gibi ürünlerin tüketilmesi gerektiğini düşünmektedir. Vejetaryenlerin %78,9'u eksik vitaminlerini başka ürünlerle tamamlayabileceğini biliyorken, bu oran vejetaryen olmayanlarda %59,74'tür.

Sonuç: Araştırmamızda vejetaryenlik sıklığı %2,6 olup Ankara'daki üniversitelerde yapılan bir çalışmanın sonucu ile benzerdir. Cinsiyet dışındaki sosyo-demografik özelliklerle vejetaryen olma sıklığı arasında bir ilişki saptanmamıştır. Kadın katılımcılar arasında vejetaryenlik sıklığı daha fazladır. Genel olarak vejetaryen olanlar, vejetaryenlik hakkında daha fazla bilgiye sahiptir.

Anahtar Sözcükler: Vejetaryenlik, hayvan, beslenme, etik, sağlık, tutum.

Bahar Çelik / Doç. Dr. Serap Çiçili, Aile Sağlığı ABD

MS-217**BİR NİTELİKSEL ÇALIŞMA: TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BESLENME ALIŞKANLIKLARI VE FİZİKSEL AKTİVİTE DAVRANIŞLARI**

Akcan B.*, Akkuş G.*, Demir Y.*, Demiröz M.*, Mahmutoglu S.*, Özdemir M.**, Sarıöz A.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş Ve Amaç: Düzenli fiziksel aktivite ve sağlıklı beslenme sağlığın korunması ve hastalıkların önlenmesi açısından çok önemlidir. Tıp fakültesi öğrencilerinin, eğitimin ağırlığı nedeniyle sağlıklı beslenme alışkanlıklarını ve fiziksel aktivitelerini düzenli sürdürebilmeleri zorlu bir süreçtir.

Gereç Ve Yöntem: Bu araştırma; M.Ü.T.F. öğrencilerinin kampüs hayatını da içeren gün içerisindeki beslenme alışkanlıkları ve fiziksel aktivite durumları ve fakülte imkânlarının bunlara etkisini belirlemek için planlanmıştır. Niteliksel olarak planlanan bu çalışmada veriler, Faz 1 öğrencileriyle yapılan Odak Grup Tartışmaları (OGT) yoluyla toplanmıştır. OGT'lerde yarı yapılandırılmış soru formu kullanılmıştır. Örneklem geliş güzel yolla seçilmiş ve her biri 6-7 kişilik gruplar dahilinde toplam dört OGT yapılmıştır. Her bir OGT ortalama 45 dakika sürmüştür. Görüşler birbirini tekrar etmeye başladığı an OGT'ler sonlandırılmıştır. OGT öncesinde katılımcılara önceden haber verilip onayı alınmak şartı ile ses

kaydı yapılmıştır. Görüşmeler kelime kelime çözümlü bilgisayara girilmiş ve Atlas.ti programıyla tematik yol ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Analiz sonrasında öğrencilerin ifadeleri şu ana temalar altında toplanmıştır: öğün düzeni ile beslenme ilişkisi, yemekhanenin sağlıklı beslenmeye (SB) etkisi, kantinin SB etkisi, ara öğünlerin SB etkisi, kampüsün fiziksel aktivite olanakları, kampüs hayatı ve sosyal olanakları. Çalışmamızda kahvaltının genellikle uyku ihtiyacı, kampüse ulaşım zorluğu ve bazı kişisel nedenlerden dolayı geçiştirildiği, öğle yemeğinin yemekhanenin genelde ev yemeğine olan benzerliği ve ekonomik olmasından dolayı tercih edildiği, ancak özellikle etli yemeklerin kalitesinin düşük olmasının, yemekhane ortamına bağlı memnuniyetsizliğin kullanımı azalttığı belirtilmiştir. Kantinin öğrenciler tarafından pahalı bulunduğu ve fast-food tarzı gıdaların ağırlıklı satışı nedeniyle tercih edilmediği ifade edilmiş, öğrenciler tarafından sağlıklı olarak nitelendirilen meyvelerin ise kantin fiyatlarının pahalı olduğu belirtilmiştir. Öğrencilerin merdivenlerin yorucu olmasından dolayı asansörü tercih ettikleri, kampüs içerisinde aktif kalma bakımından çevresel eksikliklerin bulunduğu belirtilmiştir.

Sonuç: Öğrencilerin yemekhane, kantin, ev-yurt içerisinde beslenme düzenini korumada zorlandıkları, öğrencilerin kampüste yeterli fiziksel aktivite ve sosyal yaşam olanaklarına sahip olmadıkları sonuçlarına varılmıştır. Bu çalışma M.Ü.T.F. Temel Bilimler Binasında sağlığın geliştirilmesine yönelik atılacak adımlara ışık tutacaktır.

Anahtar Kelimeler: Niteliksel çalışma, beslenme alışkanlığı, fiziksel aktivite, tıp fakültesi, öğrenci

Beza Akcan / Abdullah Sarıöz, Mikail Özdemir, Halk Sağlığı Anabilim Dalı

MS-218**GAZİMAĞUSA'DA 2016'DA HİPERTANSİYON PREVALANSI, FARKINDALIĞI VE YAŞAM ALIŞKANLIKLARI İLE İLİŞKİSİ**

Şahin Sb. *, Torlakoglu E. *, Arafat T. *, Jallad A. *, Hocaoglu Mb. **

*DAÜ-DFKTK (Doğu Akdeniz Üniversitesi Dr. Fazıl Küçük Tıp Fakültesi), **DAÜ-DFKTK Öğretim Üyesi

Giriş ve Amaç: Hipertansiyon, dünya çapında kalp hastalıklarına yol açan en önemli önlenilebilir sebeplerden biridir. Yapılan literatür taramasına göre, bu araştırma Gazimağusa, Kıbrıs'ta yapılan ilk hipertansiyon prevalans çalışmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Bu kesitsel çalışmada, 16 resmi bölge nüfus dağılım tabakalandırması ile 2 gruba ayrılmış, her bir gruptan 4 rastgele bölge seçilmiştir. Hedef örneklem büyüklüğü %95 güven aralığı ile 279 kişi olarak hesaplanmıştır. Her bölgede ziyaret edilecek kişi sayıları, bölgelerin nüfus büyüklükleriyle doğru orantılı olarak belirlenmiştir. Her bölgede rastgele sokaklardan eşit sayıda rastgele ev seçilmiştir. Katılımcılardan anket doldurmaları istenmiş ve her bir katılımcının sağ kolundan 3 kez tansiyon ölçümü yapılmış, üç ölçümün ortalama değerleri alınmıştır. Hamile, misafir ve zihinsel yeterliliği bulunmayan kişiler araştırma dışı bırakılmıştır. Veri analizinde SPSS programı kullanılmıştır. Araştırma etik kurul onayı ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Hedef popülasyonun %86'sına erişilmiştir (n=240). Katılımcıların %45,8'i erkek (n=110), %54,2'si kadındır (n=130). Popülasyonun hipertansiyon prevalansı %42,1 (n=101) olarak bulunmuştur. Kadın katılımcıların prevalansının (%51,8, n=57) erkek katılımcılarınkinden (%33,8, n=44) daha yüksek olduğu görülmüştür, $\chi^2=7,89$, $p<0,05$. Tüm popülasyonda sistolik ortalama kan basıncı $127,9 \pm 15,4$ mm/Hg, diastolik ortalama kan basıncı $81,8 \pm 10,0$ mm/Hg'dir. Genel yaş ortalaması 41,08'dir. Hipertansiyon-yaş arasında ($\chi^2=21,47$, $p<0,05$) ve hipertansiyon-VKI (vücut kitle indeksi) arasında ($\chi^2=22,59$, $p<0,05$) doğru orantılı anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Sağlıklı katılımcıların ortalama VKI'leri (24,7) ile hipertansif katılımcıların ortalama VKI'leri (27,5) arasında anlamlı bir fark olduğu gözlemlenmiştir, $t(238)=-4,75$, $p<0,05$. Tütün ürünü tüketimi ve hipertansiyon arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Hipertansiyon farkındalığı, hipertansif olan bireylerde daha önce doktor tanısı almış olmak şeklinde tanımlanmış olup araştırmadaki farkındalık düzeyinin %54,5 olduğu görülmüştür.

Sonuç: Gazimağusa'daki hipertansiyon prevalansı, Türkiye'deki geçmiş çalışmalara dayandırılarak yapılmış tahminlerden daha yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Prevalans, Gazimağusa Süleyman Berkay Şahin

POSTER SUNUMLARI

28 MAYIS 11.15 14.45	ULUSAL POSTER SUNUMLARI	
26 MAYIS 11.30 14.15	DÖNEM 3 – POSTER SUNUMLARI Hastalıklarımız ve Hastalıklar DÖNEM 2 – POSTER SUNUMLARI Sağlık ve Toplum DÖNEM 1 – POSTER SUNUMLARI Kendi Evrenimizi Keşfedelim	KÖPRÜ ALTI POSTER ALANI

P - 001

COMPARING THE FACIAL EMOTION RECOGNITION ABILITY BETWEEN PSYCHIATRY NURSES AND OTHER NURSES FROM DIFFERENT DEPARTMENTS

Kurt M.*, Catal Y.*, Acil A.*, Ozcan M.*, Aydin A.*, Delikkaya B. N.*, Gultekin G.*, Kacar S.*, Emul M.*

Istanbul University Cerrahpaşa Medical Faculty*, Residency, MD, Nurse of Psychiatry, MD, Prof, Department of Psychiatry

Background: Facial emotion recognition is vital for normal socialization and personal interaction. In medical settings, patients' emotional cues and signs of distress may be misidentified, particularly in patients who do not verbalize their symptoms (Zimmerman 2007). Nurse's empathy is one of the major parameters to improve the quality of provided health care known for the patient and it has a significant effect on reducing physical and psychological symptoms in patients (Azma 2015). Here, we hypothesized that nurses working in different departments other than psychiatry might have less ability to recognize facial emotions.

Material: The nurses were divided into two groups as psychiatry nurses and nurses other than different departments. The Facial Emotion Recognition Test was constructed by using a set of photographs from Ekman and Friesen's "Pictures of Facial Affect". The mean accurate identifications of each facial emotion were compared with Student's T test or Mann Whitney U test.

Results: There were no significant differences between psychiatry nurses (n=31) and other nurses (n=36) according to age and duration of working (p>0,05). In whole group, mean accuracy percent of recognizing facial emotions were for happy: 99%, sad: 74%, fearful: 47%, angry: 86%, surprised: 91%, disgusted: 76% and neutral 94%. There were no significant differences between two groups among accuracy rates in recognizing happy, sad, fear, angry, disgust, surprised and neutral facial emotions (p>0,05). The ability of recognizing disgusted and neutral facial emotions tended to be better (p = 0,052 and p=0,053, respectively) in other nurses. There were a positive correlation between duration of working and recognizing of neutral emotion (p=0,003).

Conclusion: For the first time we aimed to reveal that there might be some differences between psychiatry nurses and nurses from other departments according to the ability of facial emotion recognition. As opposite to our hypothesis we did not find any significant differences according to recognizing of facial emotions between psychiatry nurses and other nurses from different departments. In literature, there are many studies that are emphasized on the importance of nurse's empathy to improve treatment results and patient satisfaction and at least empathy do not increase among treatment settings due to seeing patients (Azma 2015). It would be valuable to investigate the increasing of recognition ability with training how affect the quality of patient-nursing interaction and nursery related outcomes including success, adherence, satisfaction, and life quality etc.

Key words: facial emotion recognition, nurses, patient-nursing interaction, medicare.

Zehra Efe / Prof. Dr. Hacı Murat EMÜL, Department of Psychiatry

P – 002

ÇİLİNGİR BAKTERİ

Karaca Ş.* , Adam N.H.*

Ege Üniversitesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı*

Giriş ve Amaç: Proje amaçları arasında E.coli tasarımı başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesi, istenen düzeyde hepsidin antagonistinin

sentezlenmesi, eksozom ile taşınan gen dizisi ile hedef hücrede hepsidin shRNA' ları sentezlenmesi yer almaktadır.

Gereç ve Yöntem: İlk yöntemimizde, bakterimizi kana vererek tedavi sağlamayı düşünüyoruz. Bakteri kanda demirin azaldığı durumlarda hepsidin antagonistini sentezleyecek ve böylece kan demir düzeyi normal aralıkta tutulmuş olacaktır. Ayrıca vücut tarafından yabancı bir etken olarak algılanmaması için bakterimizde bazı yüzey modifikasyonları yapılması planlanmıştır. Alternatif yöntemimizde, hepsidini azaltmak için hepsidin shRNA' ları kullanılacaktır. shRNA' ları içeren gen dizilerine demire duyarlı sensörümüzü bağlayarak gerekli miktarda salınımı sağlanacaktır. Bu gen dizileri de eksozomlara yüklenecek ve karaciğer hücrelerine yönlendirilecektir.

Bulgular: Bakteriyi kana vereceğimiz için projemizde E. coli'nin toksik etkisini en aza indirmeyi hedefleyen bazı yüzey modifikasyonları yapılması düşünülmüştür. Özellikle yapılan bir projede, kapsül değişikliği yaparak kana verilen E. coli ile hemoglobin sentezlenmesi bizim için ışık olmuştur. Tedavimizde kullanacağımız hepsidin antagonisti olan PRS-080, insan lipokalini olan NGAL'den meydana gelen bir antikalindir. Ayrıca klinik çalışmalarında Faz 1 aşamasında olması ve E. coli tarafından sentezlenebilmesi bizim için avantaj olmuştur.

Sonuç: Alternatif yöntemimizdeki eksozomlar, doğal bir nanot taşıyıcı olmalarından dolayı hem adjuvanın hem de antijenin taşınabildiği yeni nesil aşılarda tasarımı olanak sağlamaktadır. Ayrıca kullanacağımız shRNA'lar ise, son zamanlarda tedavi edici ilaç olarak gelecek vaat eden bir yapıdır. Biz de shRNA içeren gen kasetlerimiz ile doldurulmuş eksozomları kullanarak problemimize çözüm bulacağımızı düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Kronik hastalık anemisi, hepsidin, inflamasyon, lipokalin, sentetik biyoloji.

Şeyma Karaca / Prof Dr Çiğir Biray Avcı, Tıbbi Biyoloji ABD

P-003

RATLARDA EKŞİZYONEL YARA İYİLEŞMESİNE HİPERBARİK OKSİJEN VE OZONLANMIŞ ZEYTİNYAĞININ ETKİNLİĞİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Özler M.** , Uysal B.** , Akyıldırım S.* , Öztürk G.* , Albayrak E.* , Aksu Mo* , Ersan S.*

**Gülhane Askeri Tıp Akademisi Fizyoloji A.D,*Gülhane Askeri Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Yara iyileşmesi cerrahi işlemler ya da travmalardan sonra ortaya çıkan iyi organize olmuş bir tamir sürecidir. Doku hasarına bağlı bozulmuş damar yatağının neden olduğu hipoksi, çözülmesi gereken önemli bir sorundur ve yaranın iyileşmesini sınırlandırma kapasitesine sahiptir. Yaranın merkezi hipoksiktir ve hasar görmemiş dokuya doğru oksijen miktarı yükselir. Yara dokusunun pO2'sini yükseltmek amacıyla kullanılmakta olan en önemli tedavi yöntemi Hiperbarik Oksijen (HBO) uygulamalarıdır. Ozonlanmış yağların sağladığı tıbbi etkiler, vücudun yara iyileşmesi evreleri sırasında sahip olduğu bazı mekanizmalar sayesinde elde edilmektedir. Vücudun dışında elde ettiğimiz okside yağ ürünleri sanki vücudun kendi habercileriymiş (ikincil haberciler) gibi vücudun savunma ve tamir mekanizmalarını harekete geçirerek terapötik etki gösterirler. Ozon yağlarının tıbbi etkilerinin oluşumunda asıl mekanizma haberci olarak işlev gören bu tür okside yağ ürünleridir. Çalışmamızda yara iyileşmesini büyük ölçüde hızlandıran HBO tedavisi ile yara iyileşmesine katkıda bulunduğu düşünülen ozon yağı tedavisinin etkilerini değerlendirip birlikte uygulandıklarında nasıl bir etki oluşturacakları incelenmiştir. Böylece ikisi birlikte uygulandığında HBO tedavisine ve ozon yağı tedavisine karşı üstünlüğünün olup olmadığını test etmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza ETİK-2015/94 no'lu etik kurul ile GATA Hayvan Deneyleri Etik Kurulu tarafından kabul edilen etik kurul ile başlanmıştır. Çalışma süresince 28 adet erkek Sprague-Dawley türü rat 4

gruba ayrıldı. Çalışmanın ilk gününde tüm deney hayvanlarına anestezi altında bistüri ile 2X2 cm' lik tam kat yara modeli ile eksizyonel yara modeli oluşturuldu. Çalışma boyunca ayrılan gruplara göre HBO grupları her gün HBO tankına konuldu ve belirlenen diğer gruplara ozon yağı sürüldü.

Bulgular: Tüm hayvanlarda glikoz artışı görüldü. AST ve ALT değerlerinde anlamlı farklılık görüldü.

Tüm hayvanlarda potasyum artışı görüldü. -80 derecede saklanan doku örnekleri ile SOD, MDA, FGF, TGF düzeylerine bakılacaktır. Çalışmamız devam etmektedir.

Sonuç: Tüm hayvanlardaki glikoz artışını hayvanlarda açılan 2X2 cm' lik yaradan kaynaklanan post-travmatik metabolizma olarak değerlendirilmektedir. AST ve ALT düzeylerindeki anlamlı farklılık ise vücuttaki bir sitokin fırtınasını düşündürmektedir.

Anahtar kelimeler: yara iyileşmesi, HBO, ozonlanmış zeytinyağı

Esra Albayrak / Doç. J. Tbp. Yb. Mehmet Özler, Fizyoloji ABD

P – 004

THE EFFECT OF PLANT EXTRACTS ON SH55Y NEUROBLASTOMA CELL LINE

Demirhan F.S.*

*Gülhane Askeri Tıp Fakültesi-Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD

Background: Neuroblastoma is the most seen extracranial solid tumor of the childhood. It had an overall survival of 40-45% even in later stages. There was no clear improvement in survival after new and multimodal chemotherapies. Thus, new treatments with low toxicity need be evaluated. Plant extracts widely used at different field. Studies have shown its potential which pharmacological potential, such as anti-inflammatory and anti-oxidant activities. So plant extracts are well known and also widely used in medicine. Therefore in this study we aimed to investigate cytotoxic activity of plant extracts against neuroblastoma cells.

Material: Neuroblastoma cells were seeded in the all of well-plate. They were remained at 37C, %5 CO2 for 12 hours. The different concentration of extracts were put in each of well-plate. The mixtures were remained for 72 hours. Cells viability measured by MTT and Neubauer lame.

Results: Post-treatment, percent cell viability was studied MTT. The results showed that plant extracts reduced cell viability, and altered the cellular morphology of neuroblastoma cells in a concentration dependent manner. The survival rates for each drug and drug concentration were different. The rates were compared with control group.

Conclusion: The data showed that plant extracts has anti-proliferative feature for neuroblastoma cell line. But anti-proliferative effect was insufficient. So we will studied about drug concentration.

Key words: neuroblastoma, Petroselinum Sativum, Daucus Carota

Sümeyye Demirhan / Vural Kesik, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD

P - 005

MEME KANSERİ KLİNİKOPATOLOJİK VERİLERİNİN RETROSPEKTİF OLARAK İNCELENMESİ

Babayiği N.*, Ertürk E.*, Karaca A. İ.*, Hacıbey İ*, Çelikkırmak E.*, Özkaya İ. C.*, Kılıçarslan E., Mükerrerem Safalı M.**, Öngürü Ö.**

*Gülhane Askeri Tıp Fakültesi, **GATA Patoloji AD. Ankara\Türkiye

Giriş ve Amaç: Meme kanseri dünyada olduğu gibi, Türkiye'de de kadınlarda en sık görülen kanser ve en sık ölüm nedeni olan kanserdir. Kadınlarda görülen tüm kanserlerin yaklaşık %30'unu oluşturur. ABD'de yapılan çalışmada her yıl 211920 kişi meme kanseri tanısı almaktadır ve bunlardan 45940 hasta meme kanseri nedeniyle hayatını kaybetmiştir. Yaklaşık 1/4 oranında mortaliteye sahiptir. Türkiye'de yapılan çalışmalarda 40 yaş altı meme kanseri oranı %17'dir. Bu yaş grubu bayanlara yönelik rutin bir tarama mevcut değildir. Yapılan benzer çalışmalarda genç yaşta(40 yaşın altında) görülen meme kanseri, ileri yaşta meme kanserli hastalara göre daha agresif ve prognozunun kötü olduğu görülmüştür.

Gereç ve Yöntem: Etik kurul izni aldıktan sonra 1995 ve 2010 tarihleri arasında 40 yaş altı meme kanseri tanısı konmuş 95 hastadan retrospektif olarak bilgi toplandı. Hastaların hepsinin tanısı, tedavisi ve ameliyatı GATA'da yapılmıştır. Bu çalışmadaki değişkenlerimiz; yaş, aile öyküsü, tanı sırasındaki hamilelik durumu, histolojik tipi, histolojik evresi, tümör çapı, lenf nodu durumu, metastaz uzaklığı, HER-2 ve hormonal reseptör ekspresyonu ve evre'dir.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması: 33,2 (19-39).Hastaların %28,6'sı 30 yaş altındadır. Aile öyküsü pozitif olanların oranı %10,9'dur.Tümörlerin çoğunluğu (%94,5) invaziv duktal karsinomdur. Hastaların %62,6'sında histolojik evre 3'tür.Ortalama tümör çapı 2,9'dur. %32 T1, %59 T2, T3 ve T4 %6,6'dır. Hastaların %78,5'unda lenf nodu metastazı vardır. 13 hastada uzak metastaz (en çok kemik ve KC) vardır. %4,4'ü tanı sırasında hamiledir bu da hamilelikten dolayı geç tanıya neden olabilir.%5,5'i kontralateral meme kanseridir. Hastaların %49,2'sinde hormon reseptör(HoR) pozitifdir. Hastaların %38,1'inde HER-2 reseptörü pozitifdir. Hastalarımızın %12,7'si Triple Negatif Meme Kanseridir.30 yaş altı ve 30-40 yaş arası TNBC ve HER-2 pozitifliği oranları farklılık göstermemektedir.

Sonuç: Genç yaşta meme kanseri tipik olarak büyük palpe edilen tümör şeklindedir ve sıklıkla nodal metastaz yapmaktadır. Histolojik olarak çoğunluğu yüksek evrelidir. HER-2 reseptör pozitifliği tüm meme kanserlerine göre 2 kat daha fazladır. Genç hastalardaki meme kanserinin prognozu daha kötü ve agresif olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: 40 yaş altı meme kanseri, ER/PR/HER2 reseptör pozitifliği

Nurullah Babayiğit / Önder Öngürü, Patoloji ABD

P - 006

KORONER ARTER HASTALIĞI RISK FAKTÖRLERİ

Erdem M. K.*, Yılmaz V.*, Erbi A.*, Embel V. K.*, Yurt Ö. F.*, Karahan N.*, Ugar K.*, Doğan R.*, Kurtoğlu F. K.*, Çelik T.**, Balta Ş.**, Yıldırım A. O.**

*Gülhane Askeri Tıp Fakültesi, **GATA Kardiyoloji ABD

Giriş ve Amaç: Koroner arter hastalığı (KAH) genellikle koroner arterlerdeki aterosklerotik plakların damar duvarında birikmesi ve bunun sonucunda damar daralmasına veya damar tıkanıklığına yol açan patolojik bir durumdur. Günümüzde prevalansı gittikçe artan KAH en önemli morbidite ve mortalite nedenidir. KAH' a sebep olan birçok risk faktörü bulunmaktadır. Prevalansı gittikçe artan bu hastalığın önüne geçebilmek için bu risk faktörlerinin önlenmesi gerekmektedir.

Gereç ve Yöntem: Etik kurul izni aldıktan sonra anjio geçirmiş hastalarda retrospektif olarak bilgi toplandı. Tam kan değerleri ve biyokimyasal analizleri incelendi. Hastaların hepsinin tanısı, tedavisi ve ameliyatı GATA'da yapılmıştır. Sonuçlar SPSS15.0 programında değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmamız devam etmektedir. Verileri kongrede sunacağız.

Sonuç: Çalışmamız devam etmektedir. Verileri kongrede sunacağız.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı (KAH), Koroner Anjiyografi, HDL, LDL

Muhammed Kadir ERDEM / Turgay ÇELİK, Kardiyoloji ABD

P – 007

KARACİĞER PATOLOJİLERİNİN HASTANE VERİ TABANINDA TARANMASI

Haidari S. M.*, Polat M.*, Esen İ. H.*, Aktaş R.*, Akterlik M.*, Ceyhan O.*, Şahan A.*, Ersöz N.**

*Gülhane Askeri Tıp Akademisi, **Gülhane Askeri Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Yapılan bu çalışmada karaciğer hastalıkları ile ilgili önemli bir veri tabanı oluşturmak amaçlanmıştır. Ulaşılan yüksek hasta sayısı ile ülkemizde karaciğer hastalıklarının yaşa ve cinsiyete göre derecelendirilmesi yapılmış olup karaciğerin mikroskopik-makroskopik bulgularına, değişiklik tipine, inflamasyon derecesine göre dağılımı saptanmış ve bu değişikliklerin de birbiri arasındaki ilişkileri değerlendirilmiştir. Yapılan bu çalışmanın, ülkemizde karaciğer hastalıkları ile ilgili en güncel verileri en kapsamlı şekilde ortaya koyması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Gülhane Askeri Tıp Fakültesi Hastanesinde 2001-2012 yılları arasında karaciğer hastalığı tanısı konulan 9074 hasta verisinin mikroskopik-makroskopik patolojik değerlendirme raporlarının ve tanıların kaydı tutulmaktadır. Bu hastaların File Maker programına yaş, cinsiyet ve mikroskopi-makroskopi-tanı değerlerinin girişi yapıldı. Daha sonra bu değerler patolojilerine göre sınıflandırıldı. Bu sınıflandırmadan sonra veriler Excel programına girildi. SPSS 22,0 programı ile istatistiksel analiz yapılarak hastaların hastalıkları tip, yaş, cinsiyet, fibrozis ve inflamasyon durumlarına göre değerlendirildi. Sonuçta 9074 hastanın karaciğer patolojilerinin epidemiyolojik ve etiyolojik olarak sınıflandırılması yapılmıştır.

Bulgular: Değerlendirilen 9074 hastanın %79 u erkek iken; %21'i kadındır. Bunların yaş ortalaması 41,59 dur. Tüm hastaların %47,7 sine Hepatit tanısı konulmuş olup, malinitesi olan hasta oranı %7,61 dir ve bu oran 691 kişiye denk gelmektedir. Kanserli hastalarda ise metastatik kanserlerin oranı primer kanserlere göre 3-4 kat daha fazladır. Karaciğere en fazla metastaz yapan kanserler ise sırasıyla nedeni bilinmeyen adeno kanserler, başta kolon olmak üzere GIS kanserleri ve akciğer kanserleridir.

Sonuç: Bu çalışmada geniş çaplı retrospektif dosya taraması yapılmıştır. Bunun sonucunda çok değerli bir epidemiyolojik veri tabanı oluşturulmuştur. Bu veri tabanı bu alanda yapılacak çalışmalara referans teşkil edecektir. Ancak daha çok merkezin katıldığı ve daha çok parametrenin incelendiği çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: karaciğer, kanser, hepatit, inflamasyon, fibrozis, patoloji

Sayed Mujtaba Haidari / Doç. Dr. Nail Ersöz, Genel Cerrahi Anabilim Dalı

P – 008

DİMETİL SÜLFOKSİTİN KARACİĞER KANSER HÜCRELERİNDE BETA GALAKTOZİDAZ ENZİMİ ÜZERİNE ETKİLERİ

Doğan R.*, Uzun S.**, İsan H.***, Aktaş RG.****

*Yıldız Teknik Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi, **Yıldız Teknik Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü

Giriş ve Amaç: Karaciğer kanseri dünyada görülen kanser vakaları arasında beşinci sırada, ölümcül kanser vakaları arasında ise üçüncü sırada yer almaktadır. Uzun yıllardır kriyoprotektif bir ajan olarak sıkça kullanılan Dimetil Sülfoksit (DMSO), yüksek dozlarda hücreler üzerinde toksik etkiler ortaya çıkarmaktadır. Son yıllarda; apoptozisi indükleyici özelliği ortaya konulan ve bu nedenle kanser tedavisinde kullanılabilirliği sorgulanmaya başlanan DMSO'nun karaciğer kanseri üzerine etkileri konusunda da araştırmalar devam etmektedir. Beta galaktozidaz; normal karaciğer hücrelerinde eksprese edilen bir enzimdir. İki ayrı izotipi bulunmaktadır: Birinci izotip; hücrede gangliosidler, glikoprotein ve glikozaminoglikan moleküllerindeki terminal beta galaktozil yıkımını yaparak enerji üretimine katkıda bulunmaktadır. İkinci izotip ise; elastik liflerin ekstrasellüler bölgede formasyonunu sağlamaktadır. Bu çalışmada; karaciğer kanser tanısı konulmuş bir hastadan izole edilmiş hücreler olan HepG2 hücreleri üzerine farklı konsantrasyonlardaki dimetil sülfoksit uygulamasının, hücrelerdeki beta galaktozidaz enzimini nasıl etkilediğinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: HepG2 hücreleri; Dulbecco's Modified Eagle Medium (DMEM) besi yerinde, 37°C, %5 CO2 içeren inkübatörde on beş gün süre ile %1 ve %2 dozlarında DMSO'ya maruz bırakılmıştır. On beş günlük hücre kültürünün ardından; hücreler asetonda -20°C'de 10 dakika fiske edilmiştir. Bu hücreler; beta galaktozidaza spesifik anti-chicken poliklonal (BGL-1040) primer antikorla, etüvde 2 saat inkübe edilmişlerdir. Ardından sekonder antikör olarak anti-rabbit Dylight (Abcam) kullanılmıştır. Örnekler üzerindeki işaretlenmiş alanlar, Image J görüntü analiz programı kullanılarak ölçülmüştür.

Bulgular: Çalışma; karaciğer kanser hücrelerinin içerdiği beta galaktozidaz enzim miktarının, artan DMSO miktarı ile paralel olarak azaldığını göstermiştir.

Sonuç: Çalışmanın sonuçları; ilk kez karaciğer kanser hücrelerinde mevcut beta galaktozidaz enzimi ile DMSO ilişkisini morfolojik düzeyde sorgulayan veriler ortaya koymaktadır. Araştırma; kanser hücrelerinde enerji üretiminde rol alan bu enzimin DMSO dozu artışı ile paralel olarak azaldığını göstermektedir. DMSO; kriyoprotektif ajan olarak %10'lara kadar artan dozlarda kullanılabilir. Bu çok yönlü ajanın farklı dozlarının beta galaktozidaz enzim düzeyini ve karaciğer kanser hücre metabolizmasını nasıl etkilediğinin çok yönlü araştırılması; kanser tedavisinde DMSO kullanılabilirliğini sorgulayan çalışmalara büyük katkılarda bulunabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Dimetil Sülfoksit, Karaciğer Kanser, HepG2 Hücreleri, Beta Galaktozidaz, Hücre Metabolizması

Rumeysa Doğan / Prof. Dr. Ranan Gülhan AKTAŞ, Moleküler Biyoloji ve Genetik ABD

P – 009

KANSER KÖK HÜCRELERİ VE KANSERLİ HÜCRE PASAJ SAYISI İLİŞKİSİ

*Gizem Tatar, **Esra Şengül *Hatice İsan, *Ranan Gülhan Aktaş

*Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kanser ve Kök Hücre Araştırma Merkezi, Maltepe / İSTANBUL, **İstanbul Üniversitesi, Fen Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü, İSTANBUL

Giriş ve Amaç: Hücre kültürü çalışmalarında; bazı hücre türlerinin kültür yüzeyine yapışarak çoğalmayı tercih ettikleri, bazı türlerin ise ortamda suspansiyon oluşturdıkları gözlenmektedir. Yine bazı hücre türleri; "sferoidler" yani küresel yapılar oluşturmayı tercih etmektedirler. Özellikle embriyonik kök hücreler ve kanser kök hücreleri bu şekilde davranırlar. Bu yüzden de; bu hücrelerin kültür ortamında tesbiti için "sferoid oluşturma" tekniği kullanılmakta; küresel yapılar oluşturan hücrelerin kök hücre karakteri taşıdığı düşünülmektedir. Kanser kök hücrelerini hedef alan tedavilerin kanser tedavisinde başarıyı

arttıracağına dair güçlü kanıtlar elde edilmesi nedeniyle; bu hücrelerin tümöralları içerisindeki varlığı ve davranışının belirlenmesi üzerine yoğun araştırmalar yürütülmektedir. HepG2 hücreleri, iyi derecede farklılaşma göstermiş hepatosellüler karsinoma tanısı konulmuş bir hastadan izole edilmiştir. Plazma proteinlerinin büyük bir kısmını üretebilmesi, biyosentetik özelliklerinin normal hepatositlere benzerliği, hücre yüzey reseptörlerini koruyabilmesi, kullanılan proteinleri işleyebilmesi nedeniyle in vitro modellemelerde yaygın şekilde kullanılan bir hücre dizisi olmuştur. Kültür yüzeyine yapışarak üremeyi seven bir hücre tipi olan HepG2 hücreleri; kültür içerisinde kümecikler oluşturmayı tercih etmektedirler. Bu kümecikler tüm kültür yüzeyini kapladıktan sonra farklılaşmaya başlamakta; bazı hücreler küresel yapılar oluşturmakta, ancak bazı hücreler bu küresel yapılar dışında çoğalmayı tercih etmektedir. Hücrelerin tercihinin neden bu şekilde olduğu, küresel yapılar oluşturan kanser hücrelerinin özelliklerinin ne olduğu henüz kesin olarak açıklanamamıştır. Bu çalışmada; hücrelerdeki pasaj sayısı artışı ile küresel yapılar yani "sferoid" oluşturma eğilimleri arasındaki ilişkinin incelenmesi, dolayısıyla karaciğer kanserinde pasaj sayısı artışı ile olası kanser kök hücre sayıları arasındaki ilişkinin irdelenmesi hedeflenmiştir.

Gereç ve Yöntem: İkinci, yedinci, sekizinci ve dokuzuncu pasaj HepG2 hücreleri; Dulbecco's Modified Eagle Media (DMEM), Fetal Bovine Serum (FBS) ve %1 streptomisin-penisilin karışımı içeren besi yerlerinde, 37 C ısıdadı ve %5 CO₂ içeren inkübatörlerde kültüre edildi. Tüm yüzeyi kapladıktan sonra 1. 2. 3. ve 4. Haftalardaki canlı görüntüleri Zeiss İnverted Faz Kontrast Mikroskopu kullanılarak kaydedildi. Bu periyodların sonunda hücrelerin bir kısmı fikse edilerek Hematoksilin-Eozin ve Toluidin Mavi ile boyandı. Farklı pasajlardan elde edilen görüntülerde sferoidlerin miktarı, sferoidler içerisindeki ve dışındaki hücrelerin morfolojik yapıları karşılaştırmalı olarak incelendi. Sferoidlerin çapları ve alanları ImageJ analiz programı kullanılarak ölçüldü. İstatistiksel analizler SPSS versiyon 5.0.1 programı ve 'Student t-Test' kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Çalışmada; pasaj sayısı artışına bağlı olarak sferoid sayısında artış olduğu dikkati çekti. Sferoidlerin içerisindeki, sınırlarındaki ya da sferoid dışındaki hücrelerin morfolojileri birbirlerinden farklıydı; ancak pasajlar arasında bir farklılık yoktu. Sferoid çaplarının birbirlerine oldukça yakın olduğu görüldü. Sferoidlerin içerisindeki hücre sayısının kültür süresi arttıkça azaldığı ve hücre içermeyen alanların arttığı gözlemlendi.

Sonuç: Çalışmamızda ilk kez farklı pasajlardaki hepatosellüler karsinoma hücrelerinin uzun süreli kültürlerdeki davranışı sferoid oluşturma özellikleri açısından karşılaştırmalı değerlendirilmiştir. Sferoid oluşumundaki artma; kanser kök hücreleri niteliğindeki hücre sayısında artış olduğunu düşündürmektedir. Çalışmanın devamında kök hücre belirteçleri ile işaretlemeler yapılarak; bu hücrelerin özelliklerinin ayrıntılarıyla açığa çıkarılması planlanmaktadır. Çalışmanın sonuçları; yüksek pasajdaki uzun süreli kültürlerin karaciğer kanser kök hücreleri ile ilgili çalışmalar için güzel bir model olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: HepG2, karaciğer kanseri, kanser kök hücresi, steroid

Esra ŞENGÜL / Prof. Dr. Ranan Gülhan Aktaş, Moleküler Biyoloji ve Genetik ABD

P – 010

SAĞLIK ÇALIŞANLARINDA SİGARA BAĞIMLILIĞIN ÇALIŞMA SÜRESİNE ETKİSİ

Tay S.*, Asan E.*, Deniz Ç.*, Öztürkmen İ.*, Kaya N.*

*Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: İMÜ Tıp Fakültesi Göztepe Eah'de hedeflenen ve her meslek grubundan en az 15 kişi olmak üzere 100 kişiden 88 sağlık çalışanına Fagerström nikotin bağımlılık testini de sosyodemografik bir anket uygulandı. Sigara bağımlılığının çalışma süresine nasıl bir etkisi olduğu amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Çalışanlarla yüz yüze konuşularak sosyodemografik ve Fagerström nikotin bağımlılık testini içeren anket soruları uygulandı. Fagerström skoruyla mesai saatleri içerisinde içilen sigara miktarı arasında fark olup olmadığını anlamak için de ki-kare testi uygulandı. Veriler SPSS 22,0 programında analiz edildi.

Bulgular: İMÜ Tıp Fakültesi Göztepe EAH'de 08.03.2016-10.03.2016 tarihleri arasında 14 doktor, 18 hemşire, 6 sağlık memuru, 17 sağlık teknisyeni, 15 hasta bakıcı, 16 hizmetli ve verilen meslek gruplarına dahil olmayan 2 kişi olmak üzere toplam 88 kişi anketimize katılmıştır. 88 kişinin 33'ü kadın, 55'i erkektir. Bazal yaş ortalaması 32,69 dur. Erkeklerde yaş ortalaması 33.40, kadınlarda 31.52 çıkmıştır.

Sonuç: Meslek gruplarına göre nikotin bağımlılık düzeyleri (fagerström nikotin bağımlılık düzeyi) doktorlarda 3,0, hemşirelerde 4.50, sağlık memurlarında 3.67, sağlık teknisyenlerinde 3.47, hastabakıcılarda 3.40, hizmetlilerde 4.13 bulunmuştur. Ortalama Fagerström nikotin bağımlılık skoru 3.69 bulunmuştur. Mesai saatleri içerisinde içilen sigara miktarıyla meslek grupları ilişkilendirildi ve sonuç doktorlarda 5.38, hemşirelerde 7.89, sağlık memurlarında 3.83, sağlık teknisyenlerinde 6.69, hasta bakıcılarda 7.07, hizmetlilerde 5.63, bulunmuştur. 29 kişi çok az bağımlı, 24 kişi az bağımlı, 19 orta derecede bağımlı, 9 yüksek derecede bağımlı, 7 kişi çok yüksek derecede bağımlı çıkmıştır. Mesleklerle göre kıyaslandığı zaman da fagerström ortalaması en yüksek çıkan grup 4.50 skoruyla ile hemşire olurken en düşük olan grup da doktor olarak görülmüştür. Genel olarak mesai saatleri içerisinde içilen sigara miktarı 6,44 olarak bulunmuştur. Mesleklerle göre mesai saatleri içerisinde içilen ortalama sigara sayıları 7,89 ile hemşirelerde en fazla çıkarken, 5,38 değeriyle de en az doktorlarda görülmüştür. Genel ve meslekler ayrı olarak ele alındığında bir ilişkinin olmadığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Sigara bağımlılığı, Fagerström nikotin vbağımlılık testi, sağlık çalışanları, mesai saati

Selay TAY / Asiye KANBAY

P – 011

ORAL YOLLA ALINAN ANETHUM GRAVEOLENS L. ÖZÜTÜNÜN SIÇANLARDA TİROİT FONKSİYON, HİSTOPATOLOJİK VE ANTİOKSİDAN STATÜSÜ ÜZERİNE ETKİLERİ

Elmas L*, Ayşan E*, Bahadori F*, İdiz UO**, İdiz C***

*Bezmialem Vakıf Üniversitesi, **Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, ***İstanbul Üniversitesi

Giriş ve Amaç: Anethum graveolens (AG), maydanozgiller (Apiaceae) familyasından olup gaz, hazımsızlık, karın ağrısı ve diğer bazı rahatsızlıklarının tedavisinde alternatif yöntem kullanılan dereotu bitkisidir. Etnobotanik bilgiler AG'nin tiroit hastalıklarında yoğun bir şekilde kullanıldığını gösterse de literatürü taradığımızda AG'nin tiroidal hastalıklardaki etkinliğine dair yapılmış klinik ya da deneysel bir çalışmaya rastlamadık. Bu çalışmada, gavaj yoluyla AG ekstresi uygulanan sıçanlarda tiroit dokusundaki fonksiyonel ve histopatolojik değişikliklerin gösterilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma protokolü Bezmialem Vakıf Üniversitesi Hayvan Etik Kurulu tarafından onaylandı. AG ekstresinin hazırlanışı: Gölgede kurutulmuş bitki etanolde üç gün boyunca bekletildi, alkol fazına geçen bitki özütü süzülür ve vakumda kurutuldu. Bitki posasının üzerine tekrar alkol konularak üç gün daha bekletildi. Birleştirilen kurutulmuş özütler -85°C'da liofilize edildi. 32 gr etanol özütü elde edildi. Wistar Albino sıçanlar 4 eşit gruba ayrıldı (medyan ağırlık: 275gr, medyan yaş: 4.5 ay). Birinci gruptaki ratlar (n:7) kontrol grubu olarak belirlendi ve AG özütü verilmedi. İkinci (n:7), üçüncü (n:7) ve dördüncü (n:7) gruptaki ratlara sırasıyla 50, 150 ve 300mg/kg/gün dozlarındaki AG ekstresi gavaj yolu ile 30 gün boyunca verildi. Tüm ratlardan 1. 15. gün ve 30. gün kan alınarak ratlar için özel üretilmiş eliza kitleri (Rat TSH, Free T3, T4 eliza kits, EIAAB®, Wuhan, China) ile serbest T3(sT3), serbest T4(sT4) ve TSH değerleri ile 1. gün ve 30. günde ise ayrıca antioksidan proteinler olan

TAS, PON, TOS, ARES değerlerine bakılmıştır. Rezekte edilen tiroit dokularına histopatolojik değerlendirme yapıldı. İstatistiksel analiz SPSS 21.00 kullanılarak yapıldı ve p<0.05 anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Grupların kendi içlerinde sT3, sT4 ve TSH değerleri 1.,15. ve 30. gün alınan kan değerlerinde karşılaştırıldığında grup 1,2, ve 3 de fT3, fT4 ve TSH değerlerinde anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir (Anova,p>0.05). Fakat grup 4 de TSH değerlerinde 1. güne göre 15 ve 30. günlerde alınan kan tetkiklerinde anlamlı oranda düşme saptanmıştır (Anova,p<0.05). Gruplar arası yapılan değerlendirmede 30. günde TSH değerinde anlamlı farklılık saptandı (p<0.05). Tiroidektomi materyallerinin histopatolojik incelemesi sonrasında hipertrofi ve foliküler hücre hiperplazisi kriterlerinde gruplar arasında anlamlı fark saptanmıştır. Bu farkın hangi gruplardan kaynaklandığını bulmak için post hoc dunnett testi yapılmış ve grup 1 ile 4 arasındaki farktan kaynaklandığı belirlenmiştir.

Sonuç: Elde ettiğimiz sonuçlar AG özütlünün tiroit dokusunun hem fonksiyonları hem de histolojisi üzerine etkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Tiroit, Hormon, Anethum graveolens

Leyla Elmas / Prof. Dr. Erhan Ayşan

DÖNEM 3 POSTER SUNUMLARI

MP-301

EVALUATION OF THE PATHOLOGICAL COMPLETE RESPONSE AFTER NEO-ADJUVANT CHEMOTHERAPY IN PATIENTS WITH LOCALLY ADVANCED BREAST CANCER

Gozalbayli N. , Oraovcanin D. , Ibrahim M. H. , Dizdarevic D. , El Samad A.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Background: Pathologic complete response (pCR) is defined as no in situ and no invasive residuals in breast and axillary lymph nodes after the chemotherapy. In this study, we evaluated pathological complete response rates in patients with locally advanced breast cancer following neo-adjuvant chemotherapy (NAC).

Material and Methods: Patients who had diagnosis of locally advanced breast cancer and had neo-adjuvant chemotherapy were included in the study. Prospectively recorded patients' files were analyzed. In addition to pCR rates to neo-adjuvant chemotherapy, demographic data, tumor types, grade, receptor status, Ki-67 values, surgery types, axillary management were analyzed.

Results: 50 patients were included in the study. The mean age was 48.1±10.5 (range: 26-68). In 48 (96%) patients diagnosis was invasive ductal carcinoma, in 2 (4%) patients it was invasive lobular carcinoma. Mean index tumor size was 30.7± 16.9 cm; 14% (n: 7) had T1 tumors, 66% (n:33) had T2 tumors, 10% (n:5) had T3 tumors and 10% (n:5) had T4 tumors. Biopsy proven axillary lymph node metastasis were present in 90% (n: 45) of the patients. Luminal A/B tumors, Her2 positive tumors and triple negative tumors were present in 74% (n: 37), 14% (n: 7) and 12% (n:6) of the patients, respectively. pCR rate was 42% (n:21) and 58% (n:29) had partial response to NAC; no progression was observed during NAC treatment. Her2 positive group had 57% pCR rate and Luminal A/B group had 30 % of pCR rate, the difference was statistically significant (p: 0.004). Breast conserving surgery (BCS) was performed in 32% (n:16) of the patients and mastectomy was performed in 68% (n:34) of the patients; 70% (n:11) of the patients were not suitable for BCS before NAC treatment. NAC treatment increased the BCS rates, which were found to be statistically significant (p: 0.017).

Conclusion: NAC treatment increased the BCS rates and SLNB rates in patients who had locally advanced breast cancer.

Key words: Breast cancer, neo-adjuvant chemotherapy, pathological complete response

Dzemil Dizdarevic / Ümit Uğurlu, Genel Cerrahi ABD

MP-302

GENÇ KORONER ARTER HASTALARINDA AKUT KORONER SENDROM İLE LÖKOSİT TELOMER UZUNLUĞU İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ - İLK BULGULAR

Gülsever C.İ., Tezel A., Arı N., Gören B., Ardıç M.F., Gürkan S., Saymaz S., Avcılar T., Okur E., Çinçin A.A., Güney A.İ.

Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik ve Kardiyoloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada Akut Koroner Sendrom (AKS) tanısı almış 45 yaş ve altı hastalarda lökosit telomer uzunluklarının belirlenmesi ve başta sigara olmak üzere değişik faktörlerin telomer uzunluğu üzerindeki etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Hasta Örneklerinin Toplanması: Çalışmamıza AKS tanısı ile Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji kliniğine yatırılan hastalardan, koroner anjiyografi ile tanısı kesinleşmiş olanlar dahil edilmiştir. İndeks olaydan sonraki ilk 48 saat içerisinde 5 cc EDTA'lı tüpe venöz kan örneği alınmış ve -20C' de saklanmıştır. Çalışmaya katılmayı kabul eden hastalardan yazılı aydınlatılmış onam formu alınmıştır. Hastaların tıbbi bilgileri ve sigara alışkanlıkları sorgulanarak kaydedilmiştir. Laboratuvar Çalışması: Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik AD Laboratuvarı'nda yapıldı. -20Co de saklanan EDTA'lı kan örneklerinden Dtab/ctab manuel izolasyon yöntemiyle DNA elde edildi. DNA'ların saflığı (spektro değerleri) NanoDrop yöntemi kullanılarak hesaplandı. Elde edilen DNA örnekleri -20 C' de saklandı. İzole edilen DNA örneklerinden uygun primerler ile yapılan polimeraz zincir reaksiyonu (PZR) çalışmasından sonuç alınamamıştır. Halen çalışmamızın analiz aşamasının optimizasyon deneyleri sürmektedir.

Bulgular: 33-45 yaş arasındaki 25 hastanın 2'si kadın, 23'ü erkektir. Hastaların 21'i hala sigara içmekte olup, 2'si indeks olaydan önce bırakmış, 2'si hiç içmemiştir. 3 hastanın önceden koroner veya periferik arter hastalığı olmayıp 22'sinin vardır. 13 hastanın ailesinde koroner arter hastalığı hikâyesi pozitifken 12 hastanın ailesinde negatiftir. İzolasyon sonucu DNA'ların saflığı 1,30-1,92 arasında belirlenmiştir. Ancak uygun primerlerle yapılan PZR çalışmasından henüz sonuç alınamamıştır.

Sonuçlar: PZR aşamasına kadar başarıyla sürdürülen çalışmada, bu aşamada sonuç alınamamasının nedeni araştırılmakta ve kullanılan primerlerin yeterince saf olmaması üzerinde durulmaktadır. AKS tanısı almış hastaların ikisi hariç tamamı (23/25) sigara kullanıcısıdır. Bu nedenle sigara kullanımı ile akut koroner sendrom arasında kuvvetli bir ilişki olduğu görülmektedir. Çalışmamızda ayrıca telomer uzunluğu ile AKS ve sigara kullanımı arasında da bir bağlantının belirlenmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: telomer, akut koroner sendrom, sigara

Cafer İkbâl Gülsever / Doç.Dr. Ahmet İlter Güney, Tıbbi Genetik ve Kardiyoloji ABD

MP-303

BARİATRİK CERRAHİ GEÇİREN OBEZİTE HASTALARINDA YEME BAĞIMLILIĞI, ANKSİYETE ve DEPRESYON DÜZEYLERİNDEKİ DEĞİŞİMİN İNCELENMESİ

Kilvan F.*, Sönmez E.*, Akbağra B.*, Hamamcı F.*, Karataş S.*, Çiçek K.*, Eke SA.*, Örnek E.*, Çelebi C.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Obezite tedavisinde bariatrik cerrahinin yeme bağımlılığı ve ruhsal sorunları olumlu etkileyebileceği öngörülmektedir. Obezite hastalarında bariatrik cerrahi sonrası yeme davranışlarındaki, yeme bağımlılığı ve psikopatolojideki değişikliklerin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma için gerekli etik kurul izinleri alındı. Obezite hastalarında yeme bağımlılığı (2015) konulu tez çalışmasına katılan 140 kişiyle telefonla görüşülerek bariatrik cerrahi geçirmiş ve en az 6 ay geçmiş olan 41 kişi izlem görüşmesine davet edildi. 24 kişi çalışmaya katıldı, 21'i tüm aşamaları tamamladı. Katılımcılara görüşme formu, DSM-5 madde kullanım bozukluğu kriterlerinin yeme bağımlılığı için uyarlanmış form, YFAS (Yale Yeme Bağımlılığı Ölçeği), HAD (Anksiyete ve Depresyon Ölçeği), ve SCID-I uygulandı. Başlangıç (ameliyat öncesi) ve follow-up (ameliyat sonrası) değerlerindeki değişim bağımlı gruplarda t testi ve ki kare testleri kullanılarak değerlendirildi. (SPSS 20).

Bulgular: Ameliyatın üzerinden geçen ortalama süre 412,7 ± 137,8 gündür. BKİ değişimi ortalaması % 37,1 ± 8,2 dir (48,6 ± 5,3; 30,5 ± 4,8). Katılımcıların %41,7'si ameliyat öncesi hedef kilolarına ulaştıklarını, %87,5'i ameliyat sonrası beden görünümünden memnun olduğunu belirtmiştir. Ameliyat sonrası katılımcıların %79,2 ruhsal durumlarında; "özgüvenim arttı", "çok mutluyum", "sosyalleştim", "rahatladım" şeklinde olumlu değişiklik olduğunu belirtmiştir. Beden görünüşlerine verdikleri puanlar arasında fark anlamlıdır (0,38 ± 0,6; 8,1 ± 2,1, p<0,01), ameliyat sonrası yaşam kalitelerinde anlamlı derecede iyileşme olduğu görülmüştür (2,08 ± 3,2; 8,8 ± 1,4, p<0,01). Cerrahi sonrası HAD anksiyete ve depresyon skorları arasında anlamlı ölçüde fark bulunmuştur (Anksiyete 6,3 ± 3,8 ve 4,0 ± 4,2, p=0,02; depresyon 6,5 ± 4,2, 2,2 ± 3,1, p<0,01). Cerrahi öncesi yeme bağımlılığı bulunan 15 kişiden 12'sinin ameliyattan sonra yeme bağımlılığı sorununun olmadığı, cerrahi sonrası yeme bağımlılığı tanı sıklığında anlamlı ölçüde düşüş (%75; %10, p=0,01) olduğu görülmüştür. Psikiyatrik bozukluk oranlarında anlamlı bir fark bulunmamıştır (%40,9; %36,4). Depresif bozukluklar azalmıştır, özgül fobi ve yeme bozuklukları tanıları değişmemiştir.

Sonuç: Bariatrik cerrahinin hastaların beden görünüşleri ve yaşam kalitelerine olumlu etkisi olduğu görülmektedir. Depresyon ve anksiyete düzeyleri üzerine olumlu etkisi olmuştur. Yeme bağımlılığı özelliklerinde de önemli olumlu değişiklikler görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Yeme Bağımlılığı, Obezite, Bariatrik Cerrahi, Psikopatoloji

Fatma Kilvan / Prof. Dr. Yıldız Akvardar, Psikiyatri ABD

MP-304

İNFLAMATUAR BARSAK HASTALIĞINDA UYKU KALİTESİ ANKSİYETE VE DEPRESYON

Aydemir DG., Akçasu E., Özler E., Nurhan E., Atalay İ.

Giriş ve Amaç: Uyku bozuklukları vücudumuzda birçok fizyolojik sistemi etkilemektedir ve kalp krizinin, metabolik ve endokrin bozuklukların görülme riskini arttırmaktadır. Değişen uyku ritmi sadece gastrointestinal sisteminin işlevini olumsuz etkilemekle kalmayıp aynı zamanda bağışıklık sistemine de etki ederek İnflamatuvar Barsak Hastalığı (İBH) gibi hastalıkların seyrini de etkilemektedir. İBH olgularında depresyon ve anksiyete sık karşılaşılan problemlerdir ve bu birtakim hastalığın aktivasyon döneminde artmaktadır. Anksiyete ve depresyonun bu hastalarda azalmış yaşam kalitesine, tedavi uyumunun bozulmasına sebep olduğu bilinmektedir. Depresyon ve anksiyetenin İBH'nın relaps sıklığını arttırdığını gösteren çalışmalar vardır. Bu çalışmanın amacı İBH hastalarının uyku kalitesinin anksiyete, depresyon ve hastalık ile ilişkisini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma evrenini MÜPEAH Gastroenteroloji Kliniği İBH Ayaktan Tedavi Ünitesi'ne başvuran Crohn Hastalığı (CH) ve Ülseratif Kolit Hastalığı (ÜKH) tanıları ile takipli hastalar oluşturmaktadır. Tüm hasta gruplarının sosyodemografik özellikleri sosyodemografik form

aracılığıyla belirlenmiştir. Depresyon ve anksiyete belirtileri Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği (HADÖ) ile, uyku kalitesi Pittsburgh Uyku Kalitesi Ölçeği (PUKÖ) ile değerlendirilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde SPSS programı kullanılmıştır.

Bulgular: Analizi tamamlanan 20 hastadan 10'u (%50) kadındır, 10'u (%50) ÜK hastasıdır.. Yaş ortalaması 43,25±14,64 olarak saptanan bu hastalardan 7'sinde (%35) anksiyete puanı, 10'unda (%50) ise depresyon puanı kesim noktasının üzerinde bulunmuştur. Ortalama PUKÖ skoru 6,91±4,7 olarak hesaplanmıştır. 10 (%50) hastanın skoru 5'in üzerinde saptanmıştır ve kötü uyku kalitesi olarak değerlendirilmiştir. Çalışmaya katılan diğer hastaların analizleri sürmektedir.

Sonuç: Bozulmuş uyku kalitesi İBH olgularında sık karşılaşılan bir sorundur ve hastalık seyri üzerine kötü etkisi mevcuttur. Uyku sorunları bu olgularda klinik değerlendirme esnasında daha dikkatli sorgulanmalıdır. Uyku bozukluklarının İBH üzerine uzun dönem etkilerinin belirlenebilmesi için takip çalışmalarına gereksinim vardır.

Anahtar Sözcükler: İBH, Ülseratif Kolit, Chron Hastalığı, depresyon, uyku bozuklukları

Destina Gizem Aydemir / Doç. Dr. Hakan Akın, Uzm. Dr. Ömer Yanartaş

MP-305

DEEP BRAIN STIMULATION TREATMENT'S EFFECT ON QUALITY OF LIFE FOR LATE TERM PARKINSON'S DISEASE PATIENTS

Kaner F.B. , Taşçı Ç.B. , Güzel M., Durgut A.S. , Gevrek M.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı

Background: Parkinson's disease is a degenerative central nervous system disorder, that is caused by the malfunction of deep brain nuclei. There is no curative treatment for Parkinsonism and disease clearly effect the quality of patient's life. The most known invasive method for treating disease is DBS method. The purpose of our research is to determine patient's quality of life(QOL) ,while comparing the before and the after of operation with scales.

Material: Survey is performed to 8 patients who had been using dopa drugs for at least 10 years and decided for DBS surgery. Whoqol-Bref,Sf-36,pre-anesthetic comfort ,MMS(Mini-Mental Score test) and Beck Anxiety tests are performed pre-operatively; Whoqol-Bref,Sf-36 and PACIC(Patient Assesment of Chronic Illness Care) tests are performed post-operatively in our survey to compare the quality of patient's life before and after the DBS treatment.Obtained values are analyzed in SPSS program with using chi-square test and frequencies.

Results: 8 participants (n=2 woman, n=6 man) who are 62-66 years old are attended. All patients succeeded in the MMS before the operation. According to Beck Anxiety Scale, patients have 2 mild,3 moderate and 3 severe anxiety score pre-operatively (average score:24,75).All of the patients think that their situation is better than 1 year before and %62,5 of patients (n=5) think that their health status improved after the operation. Percentage of patients that think their ability of daily routines and mobility is improved after the operation is %87,5 (n=7).Patients who are more satisfied with themselves are also more active socially (p=0,035).Patients who are more active socially after the treatment, also have the happy feelings more after the treatment(p=0,005).Percentage of patients who think their QOL is improved after the DBS treatment is %75 (n=6).

Conclusion: After DBS method applied, patients are more social,more capable of doing their daily routines and physical activities.They are also more mobile,thinking that their state of health is better and feel happier than before.Their overall QOL has been improved.

Key words: Quality Of Life (QOL) , Deep Brain Stimulation(DBS)

Burak Kaner / Dilek İnce Günel, Nöroloji ABD

MP-306

AŞIRI AKTİF MESANE TANILI KADIN HASTALARDA ANTİKOLİNERJİK İLAÇ TE-DAVİSİNİN BARSAK ALIŞKANLIKLARINA ETKİSİ- ERKEN DÖNEM SONUÇLAR

Kaya C.**, Asutay M.K**, Patlar B.*, Çavuş E.*, Arslan F.D*, Kayhan O.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Aşırı aktif mesane; sık idrara çıkma, aniden sıkışma, sıkışma ile beraber idrar kaçırma ile karakterize özellikle orta ve ileri yaş grubu kadın hastalarda görülen semptomlar bütünüdür. Antimuskarinik ilaç tedavileri özellikle detrusor kasındaki muskarinik reseptörler üzerinde inhibisyon etkisi yaparlar ve bu yolla aşırı aktif mesane semptomlarını azaltırlar. Muskarinik reseptörler 5 gruba ayrılır ve mesanede M2 ve M3 reseptörleri en yoğun bulunan reseptörlerdir. Muskarinik reseptör-lerin sadece mesanede değil aynı zamanda barsak düz kasında da bulunup burada çeşitli yan etkilere yol açtığı bilinmektedir. Bu çalışmada aşırı aktif mesane nedeniyle antimuskarinik tedavi alan hastalarda aşırı aktif mesane semptomlarında ve barsak alışkanlıklarında değişiklik olup olmadığı araştırıldı. Antimuskarinik ilaç tedavilerinin kendi içlerinde etki ve yan etki profillerinde bir farklılık olup olmadığının da araştırılması hedeflendi

Gereç ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Polikliniğine Ocak ve Nisan 2016 tarihleri arasında başvuran, daha önce tedavi almamış, aşırı aktif mesane semptomları gösteren 29 hastanın verileri incelendi. Hastalara başvuru anında yüz yüze ve antimuskarinik tedavinin birinci ayında telefonla aranarak sırasıyla dokuz ve sekizer soruluk çoktan seçmeli aşırı aktif mesane formu ve ODS-Longo barsak alışkanlıkları skorlaması formları dolduruldu. Çalışmada bu semptom skorlarının tedavinin üçüncü ve altıncı ayında da doldurulması hedeflendi ve çalışma devam etmektedir. Bir aylık veriler SPSS 20,0 programında analiz edildi. Tedavi öncesi ve sonrası arasındaki farkın medyanlarına ve "minimum-maksimum" larına bakıldı. Değerlerin normal dağılımadığı anlaşıldıktan sonra Wilcoxon testi uygulandı.

Bulgular: Toplamda 29 hastanın verileri incelendi. Hastaların ortalama yaşı 47,3 (min:25 maks:76) olarak hesaplandı. Antimuskarinik tedavi alan hastalardan 7'si ilacı düzenli kullanmadığı için çalışmadan çıkarıldı. İlacın bir aylık etkinliği anlamlı çıkarken ($p<0,005$), ilacın bağırsak alışkanlıkları üzerinde-ki kabızlık etkisi Modifiye ODS-Longo skorlarına göre bir aylık süre içerisinde anlamlı bulunmadı ($p>0,005$).

Sonuç: Aşırı aktif mesane hastalarında antimuskarinik tedavinin etkinliği erken dönemde saptandı. Bununla birlikte tedavinin barsak alışkanlıklarına etkisi bir ay içerisinde anlamlı bulunmadı. Hastaların ilerleyen dönemde takipleri hedeflendi.

Anahtar Kelimeler: antimuskarinik, mesane, barsak, kabızlık

Ozan Kayhan / Doç. Dr. Cevdet Kaya, Üroloji ABD

MP-307

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN BESLENME, FİZİKSEL VE SOSYAL AKTİVİTELERİNİN SAĞLIK ÜZERİNE ETKİLERİNİ BELİRLEME

Kurt M., Gündüz N., Yıldırım K., Zor H., Şanlı E.

Marmara üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Adölesan dönem (11-21 yaş); çocukluktan yetişkinliğe doğru geçişte en dinamik süreçtir. Bu dönem belirgin fiziksel, bilişsel, sosyal ve duygusal değişimlerle karakterizedir. Bu dönem bireysel gelişim, yeme ve egzersiz konusunda otonominin en fazla arttığı dönem olduğundan, beslenme ve fiziksel aktivite ile ilgili çalışmaların ve korunma programlarının geliştirilmesi çok önemlidir. Bu çalışma Marmara Tıp Fakültesi 3. sınıf A-11 grubu öğrencileri tarafından, ortaokul öğrencilerinin sağlıklı beslenme ve fiziksel aktivite hakkındaki bilinç durumlarını görmek, yemek yeme ve fiziksel aktivite alışkanlıklarına etki

eden faktörleri belirleyebilmek ve gelişim çağındaki çocukların sağlıklı beslenme alışkanlıklarının önemine dikkat çekmek amacı ile yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Öğrencilerin beslenme, fiziksel ve sosyal aktivitelerinin çocuğun yaşı, cinsiyeti, boyu kilosu, fiziksel aktivite durumu, annenin çalışma durumu, ailenin gelir düzeyi, ailenin eğitim seviyesi vb. gibi bağımsız değişkenleri ile etkileşiminin incelendiği kesitsel araştırmaya, Maltepe'de bulunan ortaokullardan basit rastgele örnekleme belirlenen iki ortaokuldan toplam 513 öğrenci (katılım oranı: %85,66) araştırmaya katılmıştır. 28 sorudan ve beslenme egzersiz tutum ölçeğinden oluşmaktadır Veriler SPSS programına girilmiş ve analiz edilmiştir. Kategorik değişkenlerin karşılaştırılmasında x2 testi, sürekli değişkenlerin karşılaştırılmasında t-testi ve ANOVA kullanılmıştır. Anlamlılık sınırı $p<0,05$ kabul edilmiştir. Araştırma için Marmara Tıp Fakültesi Etik Kurulu'ndan onay alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %44,7'si kadın, %55,3'i erkektir. Gün içerisinde 1,5-2 lt. su veya sulu içecek tüketilmesi gerektiğini daima düşünenlerin oranı %49,2'dir. Daha önce kilo verme girişiminde bulunan katılımcıların düzenli yaptıkları spor veya fiziksel aktivite, kilo verme girişiminde olmayanlara göre anlamlı olarak daha fazla bulunmuştur ($p=0,005$). Devlet okuluna gidenler ile özel okula giden öğrenciler arasında spor yapma olanağı açısından fark bulunmamıştır ($p=0,628$). Erkekler kızlara göre daha fazla fiziksel aktivite yapmaktadır ($p<0,001$). Annenin eğitim seviyesi arttıkça kilo verme girişiminde bulunma oranı artmaktadır. (Ki kare, $p=0,009$) Çocuğuna göre kilolu olan annelerin %35,7'si kilo vermek için herhangi bir girişimde bulunmazken, girişimde bulunanların %46,04'ü sadece kendi kendine diyet programı uygulamaktadır.

Sonuç: Araştırma sonucunda beslenme ve fiziksel aktivite alışkanlığının ebeveynlerin eğitim seviyesi, katılımcıların cinsiyeti, ailenin gelir seviyesi ile ilişkisi gözlenmiştir. İleride gelişme çağındaki çocuklara yönelik beslenme alışkanlıklarını düzeltici atılımlar yapılması toplumumuzun yararına olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, fiziksel aktivite, ortaokul, sağlık, gelişim, egzersiz, kilo verme, adölesan

Mehmet Kurt / Dilşad Save, Halk Sağlığı ABD

MP-308

SAĞLIK ÇALIŞANLARININ HASTANE ENFEKSİYONLARI VE HASTANE ENFEKSİYONLARINI ÖNLEME KONUSUNDAKİ BİLGİ VE DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Boran M.A., Yıldız M., Gündüz H.T., Bakır K.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Hastane enfeksiyonları, hastalar ve hastaneler için önemli bir sağlık problemidir. Hastane enfeksiyonları morbidite ve mortaliteyi artırır, hastanede yatış süresini uzatır ve hasta maliyetini artırır. Amerikan Hastalıkları Kontrol ve Önleme Merkezi sadece Amerika Birleşik Devletleri'nde yıllık 1,7 milyon sağlık hizmeti ilişkili enfeksiyon ve bu enfeksiyonlara bağlı 99000 ölüm geliştiğini bildirmiştir. Bu çalışma ile sağlık çalışanlarının hastane enfeksiyonları ve önleme konusundaki bilgi düzeyi ve davranışlarının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bu çalışmadan elde edilecek sonuçlar hastane enfeksiyonlarının oluşumu ve yayılımını önleme çalışmalarına yol gösterecektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı nitelikte olup Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi(MÜPEAH) ve Lütfi Kırdar Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesindeki doktor, hemşire, sağlık personelleri ve laboratuvar çalışanlarına 01 Aralık 2015- 01 Mart 2016 tarihleri arasında uygulanmıştır. Anketimiz 66 sorudan oluşmakta olup; katılımcılara enfeksiyon hastalıklarını önleme konusundaki bilinç ve davranışları ile ilgili sorular sorulmuştur. Anketimiz 380 kişiye uygulanmıştır. Veriler SPSS 23.0 ile analiz edilmiştir. Sıklık dağılımları hesaplanmış, karşılaştırmalı analizlerde ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Yüz seksen sekiz kadın ve 192 erkek katılımcıdan 185'i doktor (%48,7), 162'si hemşire (%42,6), 28'i sağlık personeli (%7,4) ve 5'i laboratuvar çalışanıdır (%1,3). Katılımcıların %88,7'si izolasyon yöntemleri hakkında bilgi sahibi olduğunu düşünürken %11,3'ü yeterli bilgiye sahip olmadığını düşünmektedir. Fakat bilgi sahibi olduğunu düşünen katılımcıların %28,8'i izolasyon işaretleri hakkındaki soruya yanlış cevabı vermiştir. Katılımcıların %83,9'u el hijyeni uygulamasını unutmamaktadır. Klinik şeflerin %51,8'i el hijyeni uygulamanın önemi konusunda çalışanları uyarmadığı saptanmıştır.

Sonuç: Katılımcıların büyük çoğunluğunun hastane enfeksiyonlarını önleme konusunda bilinçli olduğunu fakat buna rağmen yeterli bilgi düzeyine sahip olmayan ve riskli davranışlarda bulunan bir kesimin varlığı saptanmıştır. Doktorların hemşire ve sağlık çalışanlarına oranla daha bilgili ve dikkatli olduğu görülmüştür. Bunun yanında çalıştığı bölümün kendi sağlığı için riskli olduğuna inanan katılımcıların el hijyeni ve izolasyon uygulamalarında daha dikkatli ve bilgili oldukları saptanmıştır. İzolasyon yöntemleri ve el hijyeninin önemi hakkında bilgilendirme ve kontrol çalışmaları yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Enfeksiyon, izolasyon, el hijyeni, eldiven kullanımı

Muhammed Abdullah Boran / Prof. Dr. Ahmet Soysal, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları ABD

MP-309

ALS HASTALARININ VENÖZ KANLARINDA TREG DÜZEYLERİ VE DF-MKH'NİN ALS HASTALARINDAN ELDE EDİLEN MONONÜKLEER HÜCRELER ÜZERİNDEKİ İMMÜNREGULATOR ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI

Arıkan D.S.*, Bayram M.*, Dağdelen S.*, Göğüş B.*, Öztürk İ.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Yaygın üst ve alt motor nöron dejenerasyonu ile gelişen Amyotrofik Lateral Skleroz (ALS), semptomların ortaya çıkışından itibaren ortalama üç yıl içinde, çoğunlukla solunum yetmezliğinden kaynaklanan ölümle sonuçlanan bir hastalıktır. Progresif motor nöron yıkımına mikrogliyal aktivasyon, astrositoz, lenfosit infiltrasyonu ve dendritik hücreler eşlik etmektedir. Etiyopatogenezinde oksidatif stres ve glutamat eksitoksisitesi, viral enfeksiyonlar, otoimmün mekanizmalar, glial anormal aktivite, trofik faktörlerde azalma hipotezlerine dair farklı derecede kanıtlar mevcut ise de hastalığın nedeni bilinmemektedir. Bu çalışmada, dental folikül kaynaklı mezenkimal kök hücreler (DF-MKH) kullanılarak ALS'li hastaların venöz kanında in vitro ortamda immünolojik parametreleri araştırılıp, ALS hastalığı üzerine etkileri değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çene Cerrahisi servisinde alınan diş folikül hücrelerinden Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatrik Alerji İmmünoloji Hastalıkları Bilim Dalı'nın laboratuvarında diş kaynaklı mezenkimal kök hücreler izole edildi. ALS hastaları ve sağlıklı bireyden 10 cc venöz kan örnekleri alınarak, Treg düzeylerine bakıldı ve immün fenotipleme yapıldı. Hasta ve sağlıklı bireylerin venöz kanından mononükleer hücre (PBMC) izolasyonu yapıldı DF-MKH'li ve MKH'sız kültürleri yapıldı 72 saat sonunda Treg düzeyleri, lenfosit proliferasyonu ve apoptozu değerlendirildi.

Bulgular: ALS hastalarında Treg düzeyleri kontrol grubuna göre anlamlı az (p<0,05). DF-MKH ALS hastalarında Treg düzeyini anlamlı artırdı (p<0,05). DF-MKH ALS hastalarından izole edilen PBMC'lerde lenfosit proliferasyonunu istatistiksel olarak anlamlı azalttı (p<0,05), lenfosit canlılığını ise anlamlı artırdı (p<0,05).

Sonuç: ALS hastalarının PBMC immün fenotiplemesinde Treg hücre düzeylerinin kontrol grubuna göre düşük olduğu ve DF-MKH ile birlikte kültürlerinde Treg düzeylerinin arttığı görülmüştür. 72 saatlik birlikte kültürlerde ise DF-MKH, ALS hastalarında inflamatuvar yanıtı baskılayarak lenfosit proliferasyonunu azaltmış ve lenfosit apoptozunu engellemiştir. Bu baskılama Treg hücre sayısının artması ile gerçekleşmiştir. Çalışmamızın sonuçları bundan sonra gerçekleştirilecek ALS hayvan modellerinde in vivo çalışmalarına ışık tutacaktır.

Anahtar Kelimeler: Treg, DF-MKH, Amyotrofik Lateral Skleroz

Burçin Göğüş / Prof. Dr. Tunç Akkoç, Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları ABD

MP-310

SAĞLIKLI VE 6-OHDA İLE PARKINSON MODELİ OLUŞTURULMUŞ SIÇANLARDA NUCLEUS PEDUNCULOPONTINUS'DA KALRETİNİN YOĞUNLUĞUNUN KARŞILAŞTIRILMASI

Uzuner A.*, Özen B.*, Anduv G.*, Can N.*, Kılıç S.*, Kirazlı Ö.**, Şehirli Ü.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Parvalbumin, kalbindin ve kalretinin kalsiyum bağlayıcı proteinlerdir. Bu proteinlerin, GABA ve glutamat içeren nöronlarda eksprese olduğu bilinmektedir. Bunun yanısıra kalretininin birçok nörolojik hastalığın patogeneğinde endojen olarak nöroprotektif etkiye sahip olduğu; 6-OHDA Parkinson modeliyle oluşturulan oksidatif nöron hasarında, kalretinin içeren dopaminerjik nöronların daha dirençli olduğu gösterilmiştir. Kaudal tegmentumda yerleşimli, sınırları belirsiz bir beyin sapı nükleusu olan Nucleus Pedunculopontinus (PPN), lokomotor hareketlerin oluşumunda ve kontrolünde rol oynamaktadır. PPN, son yıllarda bazal çekirdeklerle olan ilişkisi ve lokomotor sistemdeki rolünün yanında Parkinson hastalığında görülen akinezinin semptomatik tedavisinde kullanılan derin beyin stimülasyonunun yapıldığı bir bölge olması nedeniyle de önem kazanmıştır. Araştırmada, 6-OHDA enjeksiyonu ile dopaminerjik nöronları hasarlanarak Parkinson modeli oluşturulmuş sıçanlarla sağlıklı sıçanların PPN'lerindeki kalretininle işaretlenen nöron sayılarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, kontrol (n=4) ve Parkinson (n=4) gruplarını içermektedir. Parkinson modeli oluşturulacak Wistar sıçanlara anestezi altında unilateral medial forebrain bundle bölgesine 6-OHDA enjeksiyonu yapılmıştır. Enjeksiyonu takiben 21. günde apomorfine rotasyon testi yapılarak pozitif sonuç veren hayvanlarla hastalık grubu oluşturulmuştur. Tüm sıçanlar transkardiyak perfüzyonla fikse edilerek beyinleri çıkarılmıştır. Çıkarılan beyinlerden mikrotomla 40 µm'lik sagittal kesitler alınmıştır. Parkinson grubundaki kesitlerin dopamin kaybı tirozin hidroksilaz boyama ile kontrol edilmiştir. Modelin oluşturduğu doğrulanmış hayvanların PPN içeren kesitlerine, kolin-asetil-transferaz (ChAT) antikorlarıyla kolinerjik boyama; kalretinin antikorlarıyla kalretinin boyama olmak üzere ikili immunohistokimya prosedürü uygulanmıştır. Kolinerjik boyamanın amacı, kolinerjik nöronlarla sınırlanan PPN içeren kesitlerin belirlenmesidir. PPN içindeki kalretinin pozitif nöronlar flourosan mikroskopunda sayılmıştır. Veriler Graph-pad programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Parkinson modeli oluşturulmuş sıçanlarda ortalama 86±20,3; sağlıklı sıçanlarda 132±31,1 kalretinin içeren nöron sayılmıştır. Parkinson grubundaki kalretinin içeren nöron sayısı, sağlıklı gruba oranla düşüş gösterse de bu düşüş istatistiksel olarak anlamlı değildir.

Sonuç: Bulgular, nöronların kalretinin ekspresyonunun dopamin azalmasından etkilendiğini göstermektedir. Literatürdeki nörodejeneratif hastalıklarda kalretinin miktarındaki azalmayı gösteren çalışmalarla uyumludur. Bu sonuçlar ışığında her iki grupta da sıçan sayısının artırılarak istatistik analizlerin yapılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kalretinin, Parkinson, PPN, 6-OHDA

Ayşe Uzuner / Ümit Şehirli, Anatomi ABD

MP-311

SIÇANDA DOMPERİDON UYGULAMASININ QT UZATICI ARİTMOJENİK ETKİSİNE İNTRALİPİD EMÜLSİYON TEDAVİSİNİN ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Günaydın D.*, Dinç S.*, Sevinçler G.*, Kol D.* Karaalp A.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, *Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Domperidon 1978'den beri kullanılan, gastrokinetik ve antiemetik aktiviteye sahip bir dopamin reseptörü blokörüdür. Uzun yıllardır sisapride güvenli alternatif olması açısından da sıklıkla tercih edilen bir ilaçtır. Fakat son zamanlarda QT süresini uzatarak ortaya çıkabilen kardiyak aritmi ve ani ölüm riski nedeniyle kullanımı tartışmalıdır. Ayaktan veya hastanede yatarak tedavi edilen hastalarda birçok ilaç kullanılmakta ve bunlardan bazıları domperidon gibi QT süresini uzatabilmekte ve benzer sorunlara neden olabilmektedir. Üstelik kimi hastalarda QT uzatıcı advers etkileri olan birden fazla ilacın birlikte kullanımı olabilmektedir. Planladığımız bu çalışmada, yarattığı QT uzatıcı advers etkinin giderilmesi amacıyla intra-lipid emülsiyon tedavisinin etkisi araştırılacaktır. İntralipid emülsiyonu parenteral nutrisyon tedavisinde kullanılsa da son yıllarda lipofilik ilaçlarla zehirlenmelerde hayat kurtarıcı bir tedavi olduğu bilinmektedir. İlk klinik çalışma 2006'da Rosenblatt tarafından lokal anestetik ilaçların sistemik toksisitesinde kullanılmasıdır. Bunu takiben vakalar şeklinde beta blokörler, kalsiyum kanal blokörleri, ziraî ilaçlar ve birçok psitotropik ajanlarla olan zehirlenmelerde başarılı sonuçlar bildirilmiştir. İntra-lipid emülsiyon sentetik kannabinoidlerin neden olduğu intoksikasyonların tedavisinde de kullanılan bir yöntemdir. Bu çalışmada domperidon kullanımına bağlı oluşan QT uzatıcı aritmijenik etkiye karşı uygulanan intralipid emülsiyon tedavisinin etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 200-300 gram ağırlığında 16 yetişkin dişi Wistar sıçan randomize olarak iki gruba ayrılmıştır. Her bir grup 8 sıçandan oluşmaktadır. Hayvanlar, laboratuvar koşullarında 12'şer saat ışık/karanlık döngüsü ile besin ve suya serbest ulaşımı sağlanarak oda sıcaklığında tutulmuştur. Her iki gruptaki sıçanlara IP yolla 1,2 g/kg üreten çözeltisiyle anestezi uygulandıktan sonra 20 dk boyunca anestetik etkilerin oluşması için karanlık odada bekletilmiştir. Birinci gruptaki her bir sıçana anestezi sonrası intraperitoneal yoldan 3 mg/kg domperidon, ikinci gruptaki her bir sıçana ise domperidon uygulamasından sonra kuyruk veni kullanılarak IV yoldan 1,5 ml/kg bolus dozunda 10 dakikada ve hemen sonrasında 0.25 ml/kg/dk IV intra-lipid infüzyon tedavisi uygulanmıştır. Bu iki grubun kalp hızı, EKG ölçümleri ve sağ kalımları 3 saat boyunca sürekli olarak kaydedilmiştir. Deney tamamlandığında Lab Chart 8 programı ile elde edilen EKG verileri Graphpad programıyla değerlendirilecektir.

Bulgular: Deney ve analizleri devam etmektedir.

Sonuç: Deney ve analizleri devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: QT prolongasyonu, intralipid, domperidon

Görkem Sevinçler / Prof. Dr. Atilla Karaalp, Farmakoloji ABD

MP-312

TERMINAL DÖNEM KANSER HASTALARININ YAŞAMLARININ SON 6 AYLARINDA HASTANEDE GEÇİRDİKLERİ SÜRENİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Birtane N. , Bulut Y.C. , Çakır S.B. , Fırat D.B. , Küçük O.Y.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Ölüm öncesi hastanede geçirilen uzun zaman hastaların son aylarında hayatlarının verimliliğini azaltabilir. Hastaların ölüm yerlerini araştırarak pek çok çalışma olmasına rağmen hastanede geçirilen son aylara yönelik çalışmalara az rastlanmaktadır, Türkiye'de böyle bir araştırmaya rastlanmamıştır. Araştırmamızda iyileşme olasılığı olmadığı için terminal dönem kanser hastaları seçilmiştir. Bu çalışmada Türkiye'de terminal dönem kanser hastalarının son 6 aylarında hastanede geçirdikleri süreyi bulmak hedeflenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Polikliniği'ne 2013 – 2015 yılları arasında başvuran terminal dönem kanser tanısı konmuş hastalar arşivden bulunmuş ve MED' in sisteminden bilgilerine ulaşılmıştır. Hastaların ölüm tarihlerine Pendik Nüfus Müdürlüğü aracılığıyla ulaşılmıştır. Toplamda

100 hastanın bilgilerine ve ölüm tarihlerine ulaşılmıştır. Bu 100 hastanın ex olan 71'i incelemeye alındı. 71 hastanın kanser teşhislerine, aldıkları tedavi türlerine ve son 6 aylarında Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesinde geçirdikleri süreleri MED' in sistemi aracılığıyla bakıldı.

Bulgular: 71 hastanın 14'ünün (%19,7) hastanede ex olduğu, 4 hastanın (%5,6) evde bakım hizmeti istediği, 1 hastanın (%1,4) da tedaviden vazgeçtiği bulunmuştur. Son 6 ayda hastanede geçirilen toplam sürenin ortalaması 39,5 gün olarak bulunmuştur. Hastanede geçirilen sürenin son 6 aydaki dağılımına bakıldığında (1. Ay – 5,3, 2. Ay – 5,4, 3. Ay – 5,8, 4. Ay – 7,2, 5. Ay – 9,4, 6. Ay – 11,9) yükselerek arttığı gözlenmiştir. 71 hastanın 31'inin (%43,7) akciğer, 5'inin (%7,1) beyin, 5'inin (%7,1) mide, 4'ünün (%5,6) meme, 4'ünün (%5,6) lenfoma, 4'ünün (%5,6) mesane kanseri olduğu saptanmış; geri kalan 18 hastanın (%25,0) da diğer kanser türlerinde tanısı gözlenmiştir. Hastaların 25' i (%35,2) kemik palpasyon, 30'u (%41,7) tüm beyin, 58'i (%81,7) kemoterapi, 67'sinin (%94,4) radyoterapi tedavisi gördüğü saptanmıştır.

Sonuç: Hastanede tedavi terminal dönem kanser hastalarının hayatlarının son 6 ayında büyük yer tutmaktadır. Bu hastalarının büyük çoğunluğunun son 6 aylarını evde bakım hizmeti almak yerine hastanede tedavi aldığı saptanmıştır. Hastalar evde bakım hizmeti konusunda bilinçlendirilmelidir. Hastaların son 6 aylarını neden hastanede geçirdikleri araştırılmalı, bu süreyi azaltabilecek çözümler geliştirilmelidir. Bu sayede hastaların son 6 aylarını olabildiğince az sürede hastanede geçirmeleri sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: terminal dönem, kanser, hastane, terminal dönem kanser hastaları

Yiğit Can Bulut / Prof. Dr. Mustafa Adlı, Radyasyon Onkolojisi ABD

MP-313

ÜLSERATİF KOLİT HASTALARINDA BPI GEN LYS216GLU POLİMORFİZMİ VE EKSPRESYON DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Eren F.*, Kenar E.**, Yalın S.C.**, Şahin Ş.N.**, Özyurt A.**, Aksoy Ş.D.**

* Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Ana Bilim Dalı,

**Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Ülseratif Kolit (ÜK) , aktif ve remisyon dönemlerinin eşlik ettiği kronik inflamatuvar bir hastalıktır. İnate İmmün sistem elemanları Gut hemostazisi ve İBH (İnflamatuvar Barsak Hastalıkları) patogenezinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmada innate immün sistemin bir parçası olan BPI(Bacterial Permeability Increasing Protein) 'nın ÜK remisyon dönemi üzerine olan etkisi incelenmiştir. Ayrıca BPI gen Lys216Glu polimorfizmi ve ekspresyon düzeyi arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Ülseratif Kolit hastası 17 kişiden aktif ve remisyon dönemlerinde biyopsi örnekleri toplanmıştır. Kontrol dokuları ise rutin kolonoskopiler esnasında 17 sağlıklı kişiden alınmıştır. BPI mRNA düzeyleri ve BPI gen Lys216Glu polimorfizmi Real Time PCR Relative Quantification Assay ve Real Time PCR Allelic Discrimination Assay ile incelenmiştir.

Bulgular: Hem aktif hem de remisyon dönemindeki Ülseratif Kolit hastalarında BPI gen ekspresyonu sağlıklı bireylerden daha yüksek bulunmuştur. [Sırasıyla (medyan: 14,975; aralık: 3,387- 229,81 vs medyan: 1,148; aralık: 0,116- 29,530; P: 0,0017), (medyan: 6,314; aralık: 1,799- 56,512 vs medyan: 1,148; aralık: 0,116-29,530; P: 0,0145)]. Aktif fazdaki BPI seviyesi remisyon fazındaki BPI seviyesinden daha yüksek olmakla birlikte bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. (Sırasıyla, medyan:14,975; aralık: 3,387-229,81 vs medyan,6,314; aralık: 1,799-56,512; P: 0,680). Tüm gruplar içinde BPI gen Lys216Glu polimorfizmi ile BPI gen ekspresyonu arasında bir ilişki bulunmamıştır.

Sonuç: Artmış BPI gen ekspresyonu ile ÜK hastalık aktivitesi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Beklenen aksine ÜK ile ilişkili olduğu düşünülen BPI gen Lys216Glu polimorfizminin gen ekspresyonu üzerinde fonksiyonel bir etkisi yoktur. BPI seviyesi barsak inflamasyonu için bir

gösterge olabileceği gibi İBH tedavisinde moleküler bir hedef olarak da kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: İBH, BPI, polimorfizm, ekspresyon

Dilşad Aksoy / Doç. Dr. Fatih Eren, Tıbbi Biyoloji ABD

MP-314

PARKİNSON ve EPİLEPSİ ETKİLEŞİMİNİN GENETİK ABSANS EPİLEPSİ MODELİNDE İNCELENMESİ

Yumuşak A., Şengül RY., Yılmaz HM., Şeker İ., Kostakoğlu C., İdrisoğlu MG.*, Karamahmutoglu T.*, Gülhan R.*

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı*

Giriş ve Amaç: Epilepsi, tekrarlayan nöbetlerin varlığı ile belirgin ve sıklıkla geçici bilinç kayıplarıyla kendini gösteren nörolojik bir bozukluktur. Absans epilepsi ise çevresel uyaranlara karşı tepkinin kesildiği konvülsif olmayan jeneralize bir epilepsi türüdür. Parkinson hastalığı (PH), Substantia nigra'nın pars kompakta (SNC) kısmı, bazal ganglia, olfaktör tüberküleri ve frontal korteks gibi dopaminerjik nöron açısından zengin bölgelerdeki hasardan kaynaklanan nörodejeneratif bir bozukluktur. Bazal ganglion, omurgalıların merkezi sinir sisteminde bulunan, motor kortekse direkt ve indirekt yollarla ile eksitator ve inhibitör sinyaller gönderen subkortikal yapıdır. Bu yönüyle bazal ganglion her iki hastalığın da patofizyolojisinde önemli rol almaktadır. Bu çalışmada iki hastalığın birbirlerini patofizyolojik açıdan nasıl etkilediklerinin gözlemlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmamızda epilepsi modeli olarak 'Genetic Absence Epilepsy Rats from Strasbourg' (GAERS) (n=10) deney hayvanları kullanılmıştır. Parkinson modeli olarak Wistar(n=8) ve GAERS (n=6) sıçanların medial ön beyin demeti bölgelerine 6-hidroksi dopamin enjeksiyonu stereotaksi metoduyla uygulanmıştır. Hayvanlara rotasyon testi uygulanıp, elektroensefalogram kayıtları alınmıştır. GAERS'lerin bazal ve oluşan hasar sonrası toplam epileptik diken-dalgı deşarj aktivite süreleri karşılaştırılmıştır. Ayrıca Wistar ve GAERS sıçanların rotasyon sayıları karşılaştırılmıştır. Deneyin yapılması için gerekli bütün izinler Marmara Üniversitesi Hayvan Deneyleri Yerel Etik Kurulu'ndan alınmıştır.

Bulgular: GAERS'lerin toplam nöbet süreleri açısından 6-OHDA enjeksiyonu sonrası 1. gün bazal (mean=±341), rotasyon testini takiben 2.hafta (mean=±515), 3.hafta (mean=±447) arasında istatistiksel açıdan bir anlamlılık bulunmamıştır (iki yönlü ANOVA, p>0.5). Ayrıca 6-OHDA enjeksiyonu sonrasında uygulanan rotasyon testi ile saptanan rotasyon sayısı bakımından GAERS(mean=±234,4) ve Wistar(mean=±175,9) sıçanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır (iki yönlü ANOVA, p>0,5), fakat stepping sayılarında anlamlı bir sonuca ulaşılmıştır. (Students T Test; p<0,026)

Sonuç: Sonuç olarak epilepsi ve Parkinson hastalığının karşılıklı etkileşiminde bazal ganglion yapılarının rollerinin aydınlatılabilmesi için moleküler yöntemlerin de yer aldığı daha kapsamlı ileri çalışmalar planlanmalıdır. Stepping sayılarındaki anlamlı bulgular için ise daha geniş bir örneklemde ve lokomotor testini de dahil ederek daha kapsamlı bir araştırma yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Parkinson, Epilepsi, Absans Epilepsi, Bazal Ganglion

Reha Yasin Şengül / Prof. Dr. Rezzan Gülhan, Tıbbi Farmakoloji ABD

MP-315

GLUTAMIC ACID DECARBOXYLASE ISOFORM DISTRIBUTION IN RETICULAR THALAMUS OF TRANSGENIC MICE

Kuruş E., Paksoy A., Nazar H., Yaşar H.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

Background: The Reticular Nucleus of Thalamus is a group of neurons forming a narrow band located lateral to the other thalamic nuclei. The RNT is located between the internal capsule and the external medullary plate. The cortex and the thalamus are connected to each other in a reciprocal way, and all of these projections send a collateral to the RNT, which, in turn, projects back to the thalamus to the exact area from which its afferent input came. All neurons of the RNT are GABAergic and send their inhibitory projections to the thalamus, thereby negatively modulating the excitatory projections between the thalamus and the cortex. The RNT plays a critical role in selective attention and consciousness. Gamma-aminobutyric acidergic neurons of the RNT possess the 65 and 67 isoforms of the enzyme glutamic acid decarboxylase. Although data on the glutamic acid decarboxylase isoform distribution in the RNT generally appears to indicate glutamic acid decarboxylase 67 dominance, different studies have given inconsistent results in this regard. The aim of this study was therefore to obtain information on the distributions of both of these glutamic acid decarboxylase isoforms in the RNT in transgenic mice.

Material & Method: Two animal groups of glutamic acid decarboxylase-green fluorescent protein knock-in transgenic mice were utilized in the experiment. Brain sections from the region were taken for anti-green fluorescent protein immunohistochemistry in order to obtain estimated quantitative data on the number of gamma-aminobutyric acidergic neurons.

Results: Following the immunohistochemical procedures, the mean numbers of labeled cells in the RNT were obtained for the two isoform groups. Statistical analysis yielded significant results which indicated that the 65 isoform of glutamic acid decarboxylase predominates in RNT (unpaired two-tailed t-test p < 0,0001 for RNT).

Conclusion: This study is the first to reveal the dominance of glutamic acid decarboxylase isoform 65 in RNT in glutamic acid decarboxylase-green fluorescent protein transgenic mice.

Key Words: thalamus, reticular nucleus, gaba, gad

Ramazan Esad Kuruş / Ural Verimli, Anatomi ABD

MP-316

GESTASYONEL HİPERTANSİYON ÖYKÜSÜ OLAN KADINLARDA SENTRAL AORTİK BASINÇ VE DAMAR YAŞI DEĞERLENDİRMESİ

Fak AS.**, Topal E.*, Boydak F.*, Cansız C.*, Karaoğlu M.*, Mısırs S.*

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı**

Giriş ve Amaç: Gestasyonel hipertansiyon gebelikte sık görülen önemli komplikasyonlar arasındadır. Anne ve yenidoğan morbidite ve mortalitesinin ana sebeplerinden biridir. Sentral aortik kan basıncı bilinen kardiyovasküler risk faktörlerine ilave olarak artmış kardiyovasküler mortalite ve morbiditeyi işaret eden önemli ve noninvazif klinik bir ölçüm yöntemidir. Gestasyonel hipertansiyon öyküsü olan kadınlarda santral aortik kan basıncı değerlerini ve damar yaşını sağlıklı kontrol grubuyla karşılaştırmak çalışmamızın amacıdır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma Marmara Üniversitesi Hipertansiyon ve Ateroskleroz Merkezi'nde prospektif ve karşılaştırmalı olarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya Marmara Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği kayıtlarından gestasyonel hipertansiyonu olan, şu an hipertansiyon veya diyabeti bulunmayan 10 hasta ve 12 sağlıklı kişi olmak üzere toplamda 22 kişi alınmıştır. Boy, juguler-pubis mesafesi, kol çevresi başta olmak üzere üç antropometrik ölçüm yapılmıştır. PWV, Alx, SBPao, PPao değerleri arteriyograf cihazıyla ölçülmüştür. Arteriyograf (TensioMed, Macaristan) ile saptanan biyolojik damar yaşı için onar yıllık kodlama kullanılmıştır: 20-30 yaş arası için 0, 30-40 yaş için 1, 40-50 yaş için 2, 50-60 yaş için 3, 60+ yaş için 4. İstatistik değerlendirme için SPSS 17,0 kullanılmıştır. Veriler normal dağıldığı için bağımsız iki örnek t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 36 ± 9 , kontrollerin ise 40 ± 10 idi. Damar yaş kod değerleri hastalarda $2,6 \pm 1$ kontrollerde ise $2,1 \pm 1$ bulunmuştur (t testi, p: 0,46). Hastalarda PWVao $9,54 \pm 2$ m/s kontrollerin ise $8,26 \pm 1$ m/s ölçülmüştür. (t testi, p: 0,189). Hastaların Alx % $24,79 \pm 14$ kontrollerin Alx % $28,65 \pm 13$ bulunmuştur (t testi, p: 0,768). PPao ise hastalarda $58,75 \pm 23$ mmHg iken kontrollerde $50,85 \pm 5$ mmHg'dir (t testi, p: 0,308). SPBao ise hastalarda $154,780 \pm 40$ mmHg iken kontrollerde $132,67 \pm 18$ mmHg bulunmuştur (t testi, p: 0,117).

Sonuç: Gestasyonel hipertansiyon öyküsü olan kadınlar ile kontrol grubunun damar yaşları, PWVao, Alx, PPao, SPBao ortalama değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu bulgular pilot çalışmamızın sonuçları olup istatistiksel minimum sayı olan 80 hastaya ulaşmak için araştırmamız devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, hipertansiyon, gestasyonel, arteriyograf

Esra Topal / Ali Serdar Fak, Kardiyoloji ABD

MP-317

MARMARA ÜNİVERSİTESİ PENDİK EĞİTİM ARAŞTIRMA HASTANESİ'NDE YAPILAN MEME BİYOPSİLERİNİN LEZYON TİPİ, GÖRÜNTÜLEME YÖNTEMİ, BİYOPSİ ÇEŞİDİ, LOKALİZASYONUNA GÖRE POZİTİF ÖNGÖRÜ DEĞERLERİNİN İNCELENMESİ

Özkaynak N.*, Simitçioğlu Ö.*, Önder O, Kurkut İ.*, Çınaroğlu A.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Meme kanseri gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin birçoğunda en sık görülen kadın kanseridir. Ayrıca kadınlarda en sık görülen kanserden ölüm nedenidir. Her 8 kadından birinin hayatının belli bir zamanında meme kanserine yakalanacağı bilinmektedir. Bu çalışmada tanı amaçlı yapılan meme biyopsilerinin lezyon tipi, görüntüleme yöntemi, biyopsi çeşidi ve lokalizasyonuna göre pozitif öngörü değerlerinin (PÖD) belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Retrospektif olan bu çalışmaya 20.11.12 ve 28.07.15 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi Meme Radyolojisi ünitesinde görüntüleme eşliğinde yapılmış olan tüm biyopsiler dahil edilmiştir ve tel işletme sonrası ekizyonel biyopsileri çalışma dışı bırakılmıştır. Toplam 1638 biyopsi değerlendirilmiştir. Çalışmamızdaki yaş aralığı 10 - 91 olup lezyon lokalizasyonu, biyopsi cinsi ve görüntüleme yöntemleri not edilmiştir. Lezyonların tespitini görüntüleme yöntemlerine göre ultrasonografi (USG), mamografi, stereotaksi, manyetik rezonans, navigasyon; iğne tipine göre ise tru-cut, vakum, tel ile işletme kullanarak yapılmıştır. Verilerimiz SPSS 21 programında Ki-kare ve Student-t testleri ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Kalsifikasyonları en yüksek oranda sağ üst dış kadranda (%28,3) ve sol üst dış kadranda (%27,2) bulunmuştur (n:173, p: 0,81). Kitleli lezyon tespit edilen hastalar incelendiğinde bu lezyonların en çok memenin sağ üst dış kadranda (%28) ve sol üst dış kadranda (%26,9) bulunduğu gözlenmiştir (n:1372, p:0,09). Malin kitleli lezyona sahip hastalarda ise lezyon en çok sol üst dış kadranda (%29) ve sağ üst dış kadranda (%27,2) yerleşmişti (n: 500, p: 204). Malinite tespit edilen hastalardan alınan tru-cut biyopsilerinde PÖD %35,3 (n:1312) iken vakum aspirasyon biyopsilerinde PÖD'ü %17,7 (n: 215) olarak saptanmıştır. USG yöntemi eşliğinde alınan tüm iğne biyopsilerinde yöntemin PÖD'ü %36,6 iken (n:1342) yine aynı yöntem eşliğinde yapılan tru-cut biyopsilerinde (n:1297) PÖD'ü %35,3 olarak tespit edilmiştir. Stereotaksi yöntemi eşliğinde alınan biyopsilerde PÖD'ü %21,7 olarak bulunmuştur (n: 212).

Sonuç: Malinite bakımından lenfadenopatiler diğer lezyon türlerine göre daha risklidir. Kitleli lezyonlar ve kalsifikasyonlar çoğunlukla üst dış kadranda lokalize olmuştur. Biyopsi alımında yardımcı radyolojik yöntem olarak USG, PÖD bakımından en başarılı yöntemdir. Tru-Cut, USG veya stereotaksi eşliğinde biyopsi alımında en başarılıdır.

Anahtar Kelimeler: Meme kanseri, USG, stereotaksi, Tru-Cut

Abdullah Çınaroğlu / Prof. Dr. Erkin Arıbal

MP-318

ÇARPINTI ŞİKAYETİ İLE BAŞVURAN HASTALARDA DEPRESYON, ANKSİYETE, BEDENSEL DURUMLARI ABARTMA VE ALEKSİTİMİ SIKLIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

İnan. İ.*, Komutan U.*, Kuralay İ.*, Tiryaki N.*, Aktaş N.*, Sayar N.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Ana Bilim Dalı

Giriş ve Amaç: Kardiyoloji kliniğine çarpıntı şikayeti ile gelen birçok hastanın etiolojisine bakıldığında problemde temelde kardiyak kaynaklı olmadığı görülmektedir. Bu şikayetlerin nedeni çoğu zaman psikolojik nedenler olabiliyor. Amacımız çarpıntı şikayeti ile kardiyoloji polikliniğine başvuran kişilerde aleksitimi, anksiyete, depresyon, hipokondriyazis ve bedensel durumları abartma ciddiyetini araştırmaktır. Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Ana Bilim Dalı'na çarpıntı şikayetiyle gelerek kardiyoloji tarafından ritm holter istenilen hastalara çeşitli ölçekler uygulanarak bunların sonuçları yaş, cinsiyet ve sosyoekonomik eşleştirilmiş kontrol grubuyla karşılaştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Veri toplama yöntemi olarak, tüm evrene gözlem altında, araştırmacılar tarafından hazırlanmış demografik özelliklere yönelik soru formu ile toronto aleksitimi (TAS-20), beck anksiyete, beck depresyon, whiteley indeks, somatosensör sensitivite ölçekleri uygulanmıştır. Bu ölçekler 6-20 Nisan tarihleri arasında çarpıntı şikayetiyle gelen 61 hastaya, kontrol grubu olarak 63 kişiye uygulanmıştır. Araştırmada kardiyoloji anabilim dalında holter cihazı takılan hastalara uygulanan ölçeklerin sonuçlarına bağlı olarak, klinik bulgularla ölçek sonuçlarının arasındaki bağlantı değerlendirilmiştir. Veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir. Sürekli değişkenler için dağılıma göre student t test veya Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Kategorik veriler Ki kare testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Ölçekler toplamda 124 kişiye uygulanmış ve bunların 61'i çarpıntı şikayetiyle gelen hastalar olup 63'ü kontrol grubudur. Araştırmaya dahil olan hastaların %57,3 ü kadın, %42,7 si erkek; kontrol grubunun %49,2 si kadın, %50,8 i erkektir. Uygulanan whiteley index (p=0,031), somatosensör sensitivite (p=0,021), beck anksiyete (p=0,00) ölçekleri çarpıntı şikayetiyle gelen hastalar ile kontrol grubu karşılaştırıldığında anlamlı bulunurken; beck depresyon (p=0,077) anlamlılığa yakın ve Toronto aleksitimi ölçeğinin alt grupları olan TAS-A, TAS-B, TAS-C ve TAS-total (p>0,05) değerlendirilmeleri anlamsız bulunmuştur. Eğitim düzeyi arttıkça aleksitimi (r=-0,208), anksiyete (r=-0,421), hipokondriyazis (r=-0,360), bedensel durumları abartma (r=-0,272) ve depresyon (r=-0,228) azalmaktadır.

Sonuç: Kontrol grubuyla kıyaslandığında çarpıntı ile başvuran deneklerde anksiyete, somatosensör duyarlılık, hipokondriyazis ve endişe belirgin yüksek bulunurken iki grup arasında duyarlılığı ifade etme zorluğu olarak tanımlanan aleksitimi derecesinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Eğitim düzeyi arttıkça depresyon, anksiyete, hipokondriyazis, bedensel durumları abartma ve aleksitimi sıklığının azaldığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: aleksitimi, çarpıntı, anksiyete, depresyon, hipokondriyazis

İpek İnan / Doç. Dr. Nurten Sayar, Kardiyoloji ABD

MP-319

BACTERİODES FRAGILIS'TE MEROPENEM DİRENCİNİN GENOTİPLE İLİŞKİSİ

Akalın O., Durusu İ.N., Evrücke C., Karakaya S.B., Meriç A.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Bacteriodes fragilis insan normal kolon florasının sadece %0,5'ini oluşturmaktadır ancak virulans faktörlerinin güçlülüğü ve antibiyotiklere çoklu direnç geliştirebilmesi nedeniyle en sık izole edilen anaerobik patojenlerden biridir. B.fragilis klinikte ishal ve aktif inflamatuvar bağırsak hastalıkları ile ilişkilendirilmiş bunun sonucunda batın içi apsesine neden olduğu gözlenmiştir. Bazı kökenleri metalloproteaz yapıda enterotoksin üretmektedir ki bu toksinin karbapenemlere direnç geliştirmede etkili olduğu düşünülmektedir. Araştırmamızda antibiyotik direncinin gelişmesinde rol alan fragilysin üreten enterotoksin geni bft ve karbapenemaz geni cfiA araştırılmıştır. Bft geni bir çinko metalloproteazdır ve intestinal epitellerdeki sıkı bağlantıları yok ederek E-cadherinlerin salınımına sebep olur. cfiA geni sayesinde ise b.fragilis karbapenemlere, beta laktamlara direnç kazanabilmektedir.

Gereç ve Yöntem: Klinik düzeyde 2012-2016 yılları arasındaki 75 vakadan toplanan intestinal Bacteriodes fragilis kanlı agara ekim ve antibiyotik direnç testi uygulanması için çoğaltılmıştır. İnokulum için Mc Farland kullanılmış ve 1.00 değerine ulaşılması hedeflenmiştir. Brucella kanlı agar (5 µg/ml hemin, 1µg/ml vitamin K1) dilüsyon yöntemi kullanılarak ekim yapılmış ve 48 saat boyunca anaerob ortamda bekletilerek üremesi sağlanmıştır. Kanlı agara konulan E test ile MIC değerleri hesaplanmıştır. DNA izolasyonunun yapılmasının ardından PCR ile bakteri DNA'sındaki bft ve cfiA genlerinin bulunduğu iki segment arasındaki istenilen özgün alan enzimler aracılığıyla çoğaltılmıştır.

Bulgular: 75 hastadan elde edilen B.fragilis ekimlerinin üçünde (%4) MIC değeri > MIC 32 µg/ml bulunmuştur. Direnç fenotipi bilinen genotip ile uyumlu gözükmemektedir. PCR sonucunda 75 suşun %60'ında cfiA geni tespit edilmiştir.

Sonuç: 75 tane B.fragilis suşuna yapılan duyarlılık ve PCR testlerinin sonuçları birbiriyile uyuşmamaktadır. Ancak duyarlılık ve PCR testleri cfiA gen ekspresyonunun düzeyi direnç sağlamaya yetecek seviyede olmadığına işaret etmektedir ya da direnç sağlayan başka mekanizmaların varlığını düşündürmektedir ve araştırmaya buna göre yön vermemizi sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Bacteriodes fragilis, antibiyotik direnci, meropenem, Bft geni, cfiA geni

Cansu Evrücke / Can Erzik, Tıbbi Biyoloji ABD

MP-320

BEBEĞİN UYKU ALIŞKANLIKLARI VE ANNE BEBEK İLİŞKİSİNİN EVLİLİK YAŞAMI ÜZERİNE ETKİSİ

Tuna C.*, Kantarcı M.*, Aras T.N.*, Sarar İ.*, Selvi B.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Bağlanma teorisi bebeğin annesine veya annesi yerine geçen, onu rahatlatan bir bireye bağlanmasının, çocuğun yaşamını sağlıklı bir biçimde sürdürmesinde önemli bir işlevi olduğunu savunmaktadır. Bebeğin uyku düzeni, uyuduğu yer, yatağa girme zamanı, uykuya dalma süresi, uyanma zamanı, gece uyanmaları uyku alışkanlıklarından bazılarıdır ve önemlidirler. Bu çalışmada birincil olarak bebeğin uyku alışkanlıkları ve anne bebek ilişkisinin ebeveynlerin evlilik yaşamı üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlandı. Ayrıca ailenin sosyoekonomik durumu, annenin ruh sağlığı gibi evlilik yaşamı üzerine etkisi olabilecek olası faktörlerin incelenmesi planlandı.

Gereç ve Yöntem: Araştırmada kullanılan anket demografik bilgiler, evlilik yaşamı ölçeği, doğum sonrası bağlanma ölçeği, bebeğin uyku alışkanlıkları ve Edinburgh doğum sonrası depresyon ölçeğini içeren sekiz aç uçlu yetmiş beş çoktan seçmeli olmak üzere seksen üç sorudan oluşmaktadır. Anket Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı Hastalıkları Anabilim Dalı Çocuk Sağlığı ve İzlem Polikliniğine kontrol amacıyla gelen ve hasta çocuk polikliniğine getirilen 3 ay-12 ay bebek sahibi 102 anneye yüz yüze görüşme yöntemiyle uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin 28 (%26,4)'i çalışıyor, 34 (%32,1)'ü çalışmayı bırakmış ve 44 (%41,5)'i hayatları boyunca hiç çalışmamıştır. Annenin çalışma durumu ile evlilik yaşamının değerlendirilmesi arasında herhangi bir ilişki bulunamamıştır (p>0,05). Ankete katılan annelerin 30 (%28,3)'ü gün içinde kendilerine hiç zaman ayıramadıklarını belirttiler. Annelerin 37 (%34,9)'si gün içinde kendilerine 1 saatten fazla zaman ayırabildiklerini söylediler. Ankete katılan annelerin 42 (%39,6)'si çocuklarının uykusunu bir sorun görürken 64 (%60,4)'ü hiç sorun olarak görmüyorlar. Anne uykusu ile bebek uykusu arasında uyku niteliği açısından anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p=0,001). Huzurlu bir ev yaşamına sahip olduğunu belirten anneler çocuklarının uykularını bir sorun olarak görmüyorlar (p=0,015).

Sonuçlar: Yapılan araştırmaya göre bebeğin uyku alışkanlığının ebeveynlerin evlilik yaşamı üzerine etkisi olmadığı görülmüştür. Anne bebek bağlanması ile anne ve bebeğin uyku nitelikleri arasında anlamlı bir ilişki bulunması ebeveynlerin huzurlu bir ev yaşamına sahip olmalarında bir etkidir. Fakat bebeğin uykusu ile annenin evlilikten beklentileri arasında herhangi bir ilişki görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Anne bebek bağlanması, uyku, evlilik yaşamı

Canan Tuna / Doç. Dr. Perran Boran, Çocuk Sağlığı Hastalıkları ABD

MP-321

POLİTERAPİ İLE TEDAVİ EDİLEN EPİLEPSİ HASTALARINDA ANTİEPİLEPTİK İLAÇLARIN KEMİK METABOLİZMASINA ETKİSİ

Bilgen B.*, Eryılmaz B.*, Özpolat B.*, Yakşı E.* Midi i.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Epilepsi, beyinde sinir hücrelerinin intermitten, ani, nöronal hipereksitabilitesinden kaynaklanan ve değişik etiyolojilerle ortaya çıkan bir hastalıktır. Tedavisinde antiepileptik (AEI) ilaçlarla nöbet

kontrolü amaçlanır; hastalara monoterapi veya politerapi uygulanır. Günümüzde kullanılan AEI'lerin kemik metabolizması üzerine etkileri bilinmekle birlikte özellikle yeni çıkan AEI'lerin bu etkileri hakkında yeterli bilgi yoktur. Monoterapi veya politerapi ile tedavi edilen hastalarda AEI'ların kemik metabolizması üzerine etkilerini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki araştırmanın evrenini Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Epilepsi Polikliniği'ne başvuran hastalar oluşturmaktadır. Araştırmada epilepsi tanısıyla izlenen 68 hasta kullandıkları antiepileptik ilaca göre örneklem olarak seçilmiştir. Hastalar monoterapi (karbamazepin) ve politerapi (karbamazepin, locazamid, zonisamid, levetiresetam, lamotrijin) alanlar olarak gruplandırılıp, kontrol grubu olarak monoterapi alanlar seçilerek, değerleri karşılaştırılmıştır. Hastaların kemik metabolizması için önemli olan biyokimyasal parametrelerine (ALP, serum kalsiyum, fosfor, magnezyum, B12 vitamini, 25-OH D3, parathormon, TSH, serbest T4) bakılmıştır. Kemik mineral yoğunluğu DEXA metoduyla ölçülerek T skoru ve Z skorları incelenmiştir. Elde edilen veriler ki-kare testi ve normaliteye göre t-testi, Mann-WhitneyU, ANOVA, Kruskal-Wallis testi kullanılarak SPSS'de analiz edilip, p<0,05 anlamlılık düzeyi olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya alınan 16-55 yaş aralığındaki hastaların % 59,4'ü kadın, %40,6'sı erkektir ve yaş ortalaması 35,3±9,9'dır. Hastalar ortalama 15,04 yıldır epilepsi hastasıdır. Hastaların %29,7 (n=19)'ü monoterapi, %70,3 (n=45) politerapi almaktadır. Politerapi alanlar 2 alt grupta incelenmiştir; bu grubu ikili terapi (%48,4), üçlü ve dörtlü terapi (%21,9) alanlar oluşturmaktadır. Politerapi alan grubun T femur boyun (p=0,015) ve BMD femur toplam (p=0,008) değerleri kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşük bulunurken, parathormon değerleri (p=0,013) yüksek bulunmuştur. Parathormon haricinde diğer biyokimyasal markerlarda istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Sonuç: Epilepsi hastalarında AEI'lerin sayısı arttıkça kemik dejenerasyonunda artış olduğu saptanmıştır. Epileptik atak sırasında

hastaların düşme ve yaralanma riski bulunmakta ve kemik metabolizması kötü olan hastalarda kırık riski ile karşı karşıya kalmaktadır. Bu sebeple epilepsi tedavisinde, özellikle politerapi alan hastalarda profilaktik osteoporoz tedavisine başlanması ve yıllık kemik mineral yoğunluğu ölçümlerinin izlenmesinin faydalı olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Sözcükler: Antiepileptikler, kemik metabolizması, kemik mineral yoğunluğu, epilepsy

Buket Eryılmaz / Prof. Dr. İpek MİDİ, Nöroloji ABD

DÖNEM 2 POSTER SUNUMLARI

MP-201

BOSTANCI'DA ÇALIŞAN 18 YAŞ VE ÜZERİNDEKİ ERKEKLERİN İSTENMEYEN GEBELİKLERİN SONLANDIRILMASIYLA İLGİLİ BİLGİLERİ VE TUTUMLARI

Kırmacı C., Aslan S., Özyay E., Gümüştaş M.Y., Topkaya E.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Yöntem: İstenmeyen gebeliğin sonlandırılması, ülkemiz gündeminde sık tartışılmaktadır. Mevcut yasalarla ilgili bilgi kirliliği olmasının yanında, insanlar bu konudaki bireysel kararlarını da sorgulayacak hale gelmiştir. Nüfus Planlaması Kanunu'na (2827,1983) göre, ülkemizde 10 hafta sonuna kadarki gebelikler, isteğe bağlı olarak sonlandırılabilir. Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması'nda (2013), doğumla sonuçlanmayan gebelikler arasında isteyerek yapılan düşüklerin ve kendiliğinden düşüklerin düzeyinde beş yıl öncesine göre bir farklılığa işaret etmekte; isteyerek düşüğün 100 gebelikte 10'dan 5'e düştüğünü, kendiliğinden düşüğün ise 100 gebelikte 11'den 14'e yükselmiş olduğunu göstermektedir. Erkeklerin gebelik sonlandırmaya ilişkin bilgi ve tutumları, Türkiye'de bugüne dek yapılan araştırmalarda çalışılmamıştır. Bu nedenle, İstanbul'da Bostancı'da çalışan 18 yaş+ erkeklerin istenmeyen gebeliklerin isteğe bağlı sonlandırılmasıyla ilgili bilgi, tutumları hakkında bilgi edinmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı araştırmada, yüz-yüze görüşülerek, anketle (n:30 soru) veri toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmada 210 kişiyle [medyan yaş 36,8 yıl (min:18, mak:73)] görüşülmüştür. Erkeklerin %45,7'si üniversite mezunuyken, %1,4'ü okur-yazardı, %55,7'si evliydi. Evli erkekler ortalama 1,67±1,1 çocuk sahibiydiler, ideal çocuk sayılarını ise 2,4±1,0 olarak belirttiler. Evli erkeklerin %35,9'u 'çevrelerindeki birinin istenmeyen gebeliği sonlandırma kararı aldığını duyduğunda, bunun kişilerin özel kararı olduğundan kendilerini ilgilendirmediklerini', sadece %3,4'ü 'geleneklerimizle bağdaşmadığı' ve %16,2'siye 'dini inançları ile bağdaşmadığı' için rahatsız olduğunu belirtmiştir. Evli erkeklerin %62,4'ü, bekarların ise %70,2'si 'istenmeyen gebeliğin sonlandırılması kararının kadının hakkı' olduğunu belirtmiştir. İstenmeyen gebeliğin sonlandırılması kararının; 'yalnızca kadının hakkı olduğunu' erkeklerin sadece %9,6'sı belirtmişken, çoğunluğuysa (%54,4) 'anne-baba-doktor'un ortak kararıyla alınması görüşündeler. Evli ve bekar erkeklerin %82'si 'anne sağlığının tehlikeye olduğu durumlarda gebeliğin sonlandırılmasını desteklediklerini' beyan etmişlerdir. Kürtaj yasalarını evli erkeklerin %44,8'i bilmediğini, bekarların ise %65,5'i bildiğini belirtmiştir.

Sonuç: Araştırmamızdaki erkekler ülkemizdeki ilgili yasayı az bilmelerine rağmen, çoğunlukla istenmeyen gebeliklerin isteğe bağlı sonlandırılması kararının kadının hakkı olduğu görüşündeydiler. Kadın sağlığı/hakkı açısından olumlu bir sonuç olmasına karşın mevcut yasayla ilgili toplumun daha fazla bilgilendirilmeye ihtiyacı olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: kürtaj, çalışan erkekler, bakış açısı, istenmeyen gebeliğin sonlandırılması

Ceylan Kırmacı / Doç. Dr. Ayşe Nilüfer Özyayın, Halk Sağlığı ABD

MP-202

MAMOGRAFİ TESTİ VE MEME KANSERİ FARKINDALIĞININ ÖLÇÜLMESİ

Saydam C.D., Çakıcı S.E., Tekin M., Yaşar H.C., Aldawood A.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: T.C. Sağlık Bakanlığı 2013 verilerine göre her yıl 9733 yeni vaka teşhisiyle en sık görülen kanser türlerinden biri olan meme kanseri, erkeklerde yalnızca %1 oranında görülmesiyle kadınlara has bir kanser türü olarak değerlendirilmektedir. Mamografi tarama testinin erken tanı ve teşhis yoluyla erken tedavi ilk 5 yıl hayatta kalım oranlarını arttırmakta, erken dönem tedaviyle yoluyla metastaz ve yüksek aşamalı kanser riskini düşürmekle birlikte hastalığın prognozunu iyileştirmektedir. Bu çalışmamızda fakültemizin eğitim araştırma hastanesine genel cerrahi, onkoloji, radyoloji, göğüs cerrahisi, nükleer tıp, kadın hastalıkları ve doğum poliklinikleri dışında çeşitli sebeplerden başvurmış olan katılımcılarımız üzerinden toplumumuzun meme kanseri ve mamografi hakkındaki farkındalığını ve uygun davranış değişikliklerine uyumunu ölçmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel anket çalışmasıyla 28 soru yöneltilmiş; anketler 42 değişken üzerinden spss programı kullanılarak chi-square, log linear regression, paired samples T test Anova testi uygulanarak anlamlılık ölçümü yapılmıştır.

Bulgular: Kendi kendine meme muayenesi yapan anket katılımcılarının düzenli klinik meme muayenesine katılmaya daha yatkınlar (chi-square, p=0.01) ve meme kanserinin kadınsallık imgesine zarar verdiği düşüncesini daha az paylaşıyorlardı (chi-square, p=0.001). Düzenli klinik meme muayenesi olan katılımcıların düzenli mamografi testi yaptırmaya daha yatkın olmasına rağmen (chi square, p=0.001) kendi kendine meme muayenesi yapan katılımcılar mamografi testi sonucu olarak kanser teşhisi alma kaygısıyla mamografi testi yaptırmayı ertelemektedir (chi-square, p=0.001).

Sonuç: Bir kronik hastalık olarak meme kanseri koruyucu sağlık önlemlerini de alınması gerektirmektedir. Yaş ortalamasının 40 olduğu çalışmamızda yaş artışıyla birlikte katılımcılarımızın meme kanseri risk algısı (t-paired sample, p<0.001) ve meme dokusuna ilişkin klinik şikayetlerinin sayısı (t-paired sample, p<0.001) yükselmektedir. 40 yaş üstü kadın hastalar için kendi kendine meme muayenesinin önerilmesi, klinik meme muayenesinin düzenli bir şekilde uygulanmasının tavsiye edilmesi ve mamografi testi konusunda bilinçlendirilmeleri mamografi testine düzenli katılımlarına yardımcı olacaktır.

Anahtar Sözcükler: Mamografi, meme kanseri, kendi kendine meme muayenesi, tamoxifen, klinik meme muayenesi, koruyucu sağlık önlemleri.

Cihan Durmuş Saydam / Prof. Dr. Gülrü Pemra Ünalın, Aile Hekimliği ABD

MP-203

ÜNİVERSİTE KAMPÜSLERİNİN BEDENSEL ENGELLİ ÖĞRENCİLERE UYGUNLUĞU

Akbaş S.*, Çetinoğlu I.*, Sağlam M.C.*, Tekdemir D.A.*, Tepecik A

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Başta trafik ve ulaşım olmak üzere, ders materyallerine erişim, sınav tarihleri ve ders programlarının ayarlanması ve okul ile ilgili işlerin yürütülmesi ortalama bir öğrenci için bile zorlayıcı olabilmektedir. Bu doğrultuda özellikle bedensel engelli öğrenciler daha çok sıkıntı çekmekte ve kimi zaman karşılaştıkları sorunlarla başa çıkamadıkları için eğitim hayatlarından vazgeçmek zorunda kalmaktadırlar. Bu durum göz önünde bulundurulduğunda ülkemizdeki üniversitelerde bedensel engelli öğrencilerin özel durumlarına ilişkin düzenli çalışmalar ve gelişmeler yapılmadığı görülmektedir. Araştırmanın amacı; üniversitelerin yapılanmasında ve kampüslere ulaşımında engelli öğrencilerin durumu ne

derece dikkate alınıyor, engelli öğrencilerin kampüsteki hayatını kolaylaştıracak ne gibi önlemler alınıyor saptamak ve analiz etmek, Marmara Üniversitesi kampüslerinin engelli öğrenciler için uygunluğunu irdelenmek, bedensel engelli öğrenciler için mevcut olan "ideal" bir üniversite olup olmadığını saptamak ve elde edilen veriler doğrultusunda ortadaki probleme dair çözüm önerileri sunmaktır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmacıların literatür taraması sonucu oluşturulan 60 soruluk anket 5 ön lisans (%17,9), 13 lisans (%46,4), 4 yüksek lisans (%14,3), 6 doktora (%21,4) öğrencisi olmak üzere toplam 28 engelli öğrenciye uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %67,9'u (n=19) görme, %32,1'i (n=9) ortopedik engellidir. Katılımcılar okullarındaki engelli öğrenci biriminin ihtiyaçlarını belirlemek amacıyla toplantıların düzenlenip düzenlenmediğini irdeleyen soruya %32,1 (n=9) hiç düzenlenmez, %14,3 (n=4) nadiren düzenler, %35,7 (n=10) rastgele zamanlarda düzenler ve %17,9 (n=5) her dönem düzenler cevabını vermiştir. Katılımcıların %17,9'u (n=5) bölümlerinin bulunduğu binayı kısmen erişilebilir bulurken, %82,1'i (n=23) bölüm binasını tamamen erişilebilir bulmaktadır.

Sonuç: Bedensel engelli üniversite öğrencilerinin kampüslerine, dersliklerine ve yemekhanelerine ulaşımını yeterince kolay olmasına karşın öğrencilerin güncel ihtiyaçlarına dair düzenli toplantılar ve sorgulamalar yapılmadığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Bedensel Engelli Öğrenciler, Ulaşım

Deniz Athena Tekdemir / Mehmet Ali Gulpınar, Tıp Eğitimi ABD

MP-204

T.C. SAĞLIK BAKANLIĞI MARMARA ÜNİVERSİTESİ PENDİK EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ (M.Ü.P.E.A.H) SAĞLIK ÇALIŞANLARININ ÇALIŞMA KOŞULLARI VE MESLEKİ RİSK DEĞERLENDİRMESİ

Çelikoğlu D.* , Demirel A.C.* , Kaya S.* , Tayyar N.* , Uzunoğlu İ.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Sağlık çalışanı "toplumun sağlığını iyileştirme, koruma ve geliştirme işiyle uğraşan tüm insanlar" olarak tanımlanmıştır. Sağlık çalışma yaşamını, çalışma yaşamı da sağlığı etkiler. Bu araştırmanın amacı hastanemizin çalışma koşullarının uygunluğu, çalışma ortamının güvenliği ve çalışma yaşamına bağlı riskler hakkında bilgi toplayarak çalışma koşullarının iyileştirilmesi için yapılması gerekenleri ortaya koyabilmektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma 1 Ocak-29 Şubat 2016 tarihleri arasında M.Ü.P.E.A.H' de çalışan doktor, hemşire ve teknisyenlere çalışma koşulları ve mesleki risk değerlendirmeleri hakkında yapılmıştır. Araştırma tanımlayıcı nitelikte olup 200 anket dağıtılmış ve anketler yüz yüze uygulanmıştır. 39 soru içeren ankette çoktan seçmeli, evet-hayır işaretlemeli ve Likert tipi sorular bulunmaktadır. Anket sonucunda elde edilen verilerin sayı ve yüzde (n) değerleri tespit edilmiş, değerlendirilmesinde SPSS 20.0 kullanılmıştır. Bulguların analizi için Chi-square testi ve frekans uygulanmış, p<0,05 değeri anlamlı olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Anket katılımcılarının %69,5'i (n=139) kadın, %39,5'i (n=61) erkektir. Sonuçlara göre sağlık çalışanlarının %72,9'u (n=145) bulaşıcı hastalıklar ve enfeksiyon riskinin, %50,8'i (n=101) şiddetle maruz kalmanın, %69,3'ü (n=138) ise mesleki stresin sağlıklarını tehdit ettiğini düşünmektedirler. Son bir yıl içinde uzman doktorların %35,7'si (n=5) , asistan doktorların %59,1'i (n=39) , hemşirelerin %46,3'ü (n=37) , teknisyenlerin %30,0'ı (n=12) şiddet görmüştür (p=0,026) . Şiddet gören sağlık çalışanlarının %20,4'ü (n=19) 113 şiddet ihbar hattına şikayette bulunurken, %79,6'sı (n=74) ihbarda bulunmamıştır (p=0,00) . Anket katılımcılarının %42,6'sı (n=84) çalıştıkları kurumda İş Sağlığı ve Güvenliği Kurulu'nun varlığı ile ilgili bilgi sahibi olmadığını belirtirken, %50,3'ü (n=99) söz konusu kurulun çalıştıkları kurumda bulunduğunu, %3,6'sı (n=7) bulunmadığını belirtmiştir. Uzman doktorların %42,9'u (n=6), asistan doktorların %7,6'sı (n=5), hemşirelerin %6,3'ü (n=5),

teknisyenlerin %20,0'ı (n=8) işe gitmeyi çoğunlukla dört gözle beklediklerini ifade etmişlerdir (p=0,00) .

Sonuç: Sağlık çalışanlarının büyük kısmı bulaşıcı hastalıklar, enfeksiyon riski ve şiddetle maruz kalma gibi nedenlerle sağlıklarını tehdit altında görmektedirler; yaklaşık yarısının şiddet görmesine rağmen, az bir kısmının şiddet ihbar hattına ihbarda bulunduğu görülmektedir; yarısına yakını ise çalıştıkları kurumda 'İş Sağlığı ve Güvenliği Kurulu' olup olmadığından haberdar değildir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık çalışanları, mesleki risk, çalışma koşulları, Marmara Üniversitesi

Ahmet Celal DEMİREL / Doç. Dr. Seyhan HİDİROĞLU, Halk Sağlığı ABD

MP-205

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ VE GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞA ÇIKMA TARZLARINI ETKİLEYEN ETMENLER VE BU TARZLARIN KARŞILAŞTIRILMASI

Sunman N.Ş.* , Karataş D.İ.* , Sağlam A.S.* , Topçu İ. H.* , Lüleci E.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Stres, organizmanın bedensel ve ruhsal sınırlarının tehdit edilmesi ve zorlanması ile ortaya çıkan bir durum olarak tanımlanmıştır. Stresle başa çıkma birey tarafından stresli olarak algılanan ve bireysel kaynakları zorlayan belli içsel ve dışsal gereklilikleri ve bunlar arasındaki çatışmaları kontrol altına almak, azaltmak veya tolere etmek için devamlı olarak değişen bilişsel ve davranışsal çabalaradır. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) ve Güzel Sanatlar fakültesi (GSF) öğrencilerinin stresle baş etme tarzlarını etkileyen etmenlerin belirlenmesi ve bu iki grubun karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı tipte olup 2016 yılının Ocak ve Şubat aylarında yüz yüze görüşme yöntemiyle anket şeklinde iki farklı gruba uygulanmıştır. Birinci grup MÜTF üçüncü sınıf öğrencilerinden, ikinci grup ise GSF Resim ve Müzik Bölümü üçüncü sınıf öğrencilerinden gelişigüzel olarak seçilen kişilerden oluşmaktadır. Öğrencilerin stresle başa çıkma tekniklerini değerlendirme amacıyla Folkman ve Lazarus, tarafından geliştirilen ve ülkemize daha sonradan uyarlanmış 4'lü likert tipi bir ölçek olan, "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler Spss 20.0 programında değerlendirilirken Mann-Whitney U Testi ve Kruskal Wallis Varyans Analizi Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21,58 olup bunların %45,9'u (n=85) MÜTF, %54,1'i (n=100) GSF öğrencisidir. "Kendine Güvenen Yaklaşım", MÜTF öğrencilerinde (20,16±3,83) GSF öğrencilerine (21,46±3,72) göre düşük bulunmuştur (p=0,010). "İyimser Yaklaşım" alt ölçeğinde MÜTF öğrencileri (13,07±2,85) ve GSF öğrencileri (13,40±3,04) arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p=0,451). "Boyun Eğici Yaklaşım" alt ölçeğinde MÜTF öğrencileri (12,15±2,72) ve GSF öğrencileri (10,36±2,91) arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (p=0,00). "Çaresiz Yaklaşım" alt ölçeğinde MÜTF öğrencileri (18,50±3,73) ve GSF öğrencileri (16,85±4,37) arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (p=0,008).

Sonuç: Çalışmamızın sonucuna göre stresle başa çıkma tarzları konusunda hem MÜTF hem de GSF öğrencileri en fazla "Kendine Güvenen Yaklaşım" yöntemini, en az ise "Boyun Eğici Yaklaşım" yöntemini kullanmaktadırlar. İki fakültedeki öğrencilerin de stresle başa çıkarken probleme yönelik/aktif yöntemleri daha fazla kullandığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Stres, stresle başa çıkma yöntemleri,

Nigar Şeyma Sunman / Doç. Dr. Emel Lüleci, Halk Sağlığı ABD

MP-206**İSTANBUL'DA İKİ HASTANEDE İZLENEN HASTALARDA İLACA UYUM DURUMU VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER**

Kaya İ.S.*, Koyu T.Ş.*, Doğdaş A.*, Bayrak N.*, Mbude E.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Yöntem: Kronik hastalıklarda tedavinin başarısı için hastanın ilaca uyum göstermesi önemli bir etkidir. Bu çalışmada kronik hastalığı olan kişilerde ilaca uyum durumu ile uyumu etkileyen temel bazı değişkenler ve sağlıklı ilgili bilgiye ulaşımın kolaylaşmasının etkisi değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi ve Kartal Lütfi Kırdar Hastanelerinin hipertansiyon polikliniklerinde izlenen ve sürekli ilaç kullanmasını gerektiren bir hastalığı olan hastalarla yapılmış; toplam 201 hasta ile yüz yüze görüşülmüştür. İlaça uyum, yaş, cinsiyet, ilaç sayısı, eğitim ve sağlık bilgisi arama davranışı açısından değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %72,5'i kadındır; yaş ortalaması 53,03±13,6 (21-83 yaş)'dır. Hastaların %53,5'i ilköğretim, %25,5'i ortaokul veya lise mezunudur. En büyük grubu yüksek tansiyon hastaları oluşturmaktadır (%28). Hastalar ortalama 3 ilaç (1-20) kullanmaktadır. İlaç kullananların yalnızca %52'si ilaçlarını doktorunun önerdiği gibi düzenli kullanmaktadır. Düzenli kullanmama nedeni olarak en çok unutkanlık belirtilmiştir (%51). Kadınlar erkeklerle göre (%51,4 ve %38,2) ilaçlarını daha düzenli kullanmaktadır (p<0.05). Kullanılan ilaç sayısı arttıkça, uyumsuzluk artmaktadır (p<0.05). En çok düzenli ilaç kullanma oranı hiç okula gitmemişler tarafından bildirilmiştir (%69,6 (p>0.05)). Yaşın etkisi bulunmamıştır. Hiperlipidemi hastalarının %23,1'i yan etkisinden korktuğu için ilacını bırakmış/ara vermiştir. Yan etkiden korkanların üçte biri ilacın yan etkilerini bilmemektedir (p<0.05). Hastaların %36,5'i kendilerine verilen ilaçlarla ilgili araştırma yapmaktadır; en sık kullanılan kaynak TV'deki uzman hekim konuşmalarıdır (%47,7). İnterneti bilgi kaynağı olarak kullananlarda ilaç uyumsuzluğu en yüksektir (%77,7; p<0,05).

Sonuç: Kronik hastalığı olanların yaklaşık yarısında ilaç uyumu sorunu vardır. Erkekler ve çok ilaç kullananlar daha risklidir. Eğitim düzeyi yüksek olanlarda ve internetten sağlık bilgisi arayanlarda ilaç uyumu daha yüksektir. Sağlıkla ilgili bilgiye erişimin kolaylaşmasının sonuçları dikkatle değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: tedaviye uyum, sağlık okuryazarlığı, kolesterol, internet

İsmet Sevide Kaya / Prof. Dr. Sibel Sakarya, Halk Sağlığı ABD

MP-207**EMZİRME DÖNEMİNDEKİ ANNELERİN İLAÇ KULLANIMI HAKKINDAKİ BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ**

Sarı E.*, Çıkmazkara A.*, Aydın İ.A.*, Can N.*, Ulu T.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Emzirme döneminde ilaç kullanımı anne sütüyle beslenen bebeğin zarar görmesini önlemenin yanında, annenin etkili tedavi edilebilmesi prensibine dayanır. Ancak bu dönemde etik, yasal ve duygusal sorunlar ve uygulama problemleri nedeniyle ilaçların neden olabileceği toksik tesirler konusunda yapılan çalışmaların azlığı ve verilerin yetersizliği, bu prensibin pratikte uygulanabilmesini zorlaştırmaktadır. Bu çalışmada Maltepe'deki bir grup emziren annenin ilaç kullanımıyla ilgili bilinçliliğinin yaş, eğitim durumu ve çocuk sayısına göre değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmamız gözlemsel ve tanımlayıcı nitelikte olup, Nisan 2016'da Maltepe ilçesine bağlı Aile Sağlığı Merkezlerinde emzirme dönemindeki 86 kadına uygulanmıştır. Anket çoktan seçmeli ve derecelendirmeli olarak toplam 20 sorudan oluşmaktadır. Verilerimiz SPSS programıyla analiz edilmiştir. Analizde Ki Kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmamıza katılanların %69,8'i (n=60) 21-30 yaş arasında, %33,7'si (n=29) üniversite mezunudur. Katılımcılarımızın %77,9'u (n=67) en fazla 2 çocuk sahibidir. Eğitim durumuna göre ilaç prospektüsü okuma durumu karşılaştırıldığında prospektüsü okuma oranının lise ve üstü okullardan mezun olanlarda %83,3 oranıyla daha fazla olduğu görülmüştür (p<0,05). Katılımcılara emzirdikten hemen sonra alınan ilacın bebeğe etkisi olup olmadığı sorulduğunda lise ve üstü okullardan mezun olanların %64,8 oranıyla etkilenmediğini düşündüğü, ortaokul ve altı okullardan mezun olanların %43,1 oranıyla kararsız olduğu görülmüştür (p<0,05). Katılımcılardan doktoru tarafından bilgilendirilenlerin %52,8'i (n=28) gebeyken kullandıkları ilacı emzirme döneminde kullanmakta sakınca görmekteyken; bilgiyi başka kaynaklardan edinenlerin %48,5'i (n=16) gebeyken kullandıkları ilacı emzirme döneminde kullanmakta sakınca görmediği tespit edilmiştir. Katılımcılara emzirme döneminde baş ağrısı sorunuyla nasıl başa çıktıkları sorulduğunda %38,4'ünün (n=33) doktoruna danışarak ilaç kullandıkları görülmüştür.

Sonuç: Katılımcıların yarısından fazlası emzirme döneminde kullandıkları ilacın prospektüsünü okumaktadır. Katılımcıların çoğu emzirme döneminde baş ağrısı, grip gibi geçici sağlık sorunları karşısında bilinçsiz ilaç kullanımından kaçınmaktadır. Eğitim durumu, emziren kadınların ilaç kullanımındaki tutum ve davranışlarında önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Laktasyon, emzirme, ilaç, prospektüs, bebek, gebelik, anne sütü

Aslıhan Çıkmazkara / Prof. Dr. Rezzan Gülhan Aker, Tıbbi Farmakoloji

MP-208**İNTERNET BAĞIMLILIĞI VE EQ ARASINDAKİ İLİŞKİ**

Yetkin E.*, Yurtman Ö.A.*, Okumuş K.*, Ağdar AE.*, Bulut YE.*, Saeede W.*, Çiftçili S.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Giriş Ve Amaç: Duygusal zeka; insanların kendilerinde bulunan karmaşık duyguları anlaması ve bu doğrultuda karşısındaki insanların da duygusal anlamdaki ifadelerini çözümleme becerisini ifade etmektedir. İnternet bağımlılığı; internet kullanımının kişinin sağlığını ve sosyal ilişkilerini etkileyecek hale gelmesi durumudur. İnternet bağımlılığı olan bireylerde duygusal zekanın daha zayıf olması beklenir. Bu çalışmanın amacı genç bireylerin duygusal zekası ile internet bağımlılığı arasındaki ilişkiyi saptamaktır.

Gereç Ve Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan araştırmamız için Marmara Üniversitesi Etik Kurulu'ndan izin alınmıştır. İki farklı ölçekten oluşan 32 soruluk anket Kadıköy'deki internet kafelerde 4 gün boyunca gönüllü olan 200 erkek bireye uygulanmıştır. Çalışmanın verileri gözlem altında anket yöntemi ile toplanmıştır. Kullanılan ölçeklerden biri bireylerin EQ seviyesini ölçerken diğeri bireylerin internet bağımlılık seviyelerini ölçmektedir. Sonuçlar SPSS 22.0 programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların duygusal zeka ölçeği ortalaması 35,06 ± 7,74 ve %43' ünün (86 kişi) duygusal zekasının ortalama veya altında olduğuna ulaşılmıştır. Katılımcıların %32,5' inin (65 kişi) internet bağımlılık düzeyinin ortalama ve yüksek olduğu bulunmuştur. İnternet bağımlılık düzeyi yüksek olan katılımcıların arasında duygusal zekası yüksek olan kişilerin sıklığı (75,4%) daha fazladır (p<0,01). Emosyonel zeka düzeyi puanı arttıkça internet bağımlılık ölçeği puanı artmaktadır (p<0,01). Dolayısıyla internet bağımlılık düzeyi yüksek olanların emosyonel zeka düzeyleri de yüksektir.

Sonuç: Bu konu ile ilgili literatürdeki az sayıda araştırmamız aksine internet bağımlılığı olan bireylerde duygusal zekanın daha yüksek olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bağımlılık, internet bağımlılığı, duygusal zeka, eq

Ayşe Eylem Ağdar / Doç. Dr. Serap Çiftçili, Aile Hekimliği ABD

MP-209

MARMARA ÜNİVERSİTESİ PENDİK EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİNE GELEN HASTALARIN VE HASTA YAKINLARININ AİLE HEKİMLİĞİNE BAKIŞ AÇISI

Ata Ö.F.*, Saka K.*, Şaşmaz A.M.*, Furtun Y.*, Rezaei E.*, Save D.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Türkiye Halk Sağlığı Kurumu'nun yaptığı tanıma göre aile hekimi yaş, cinsiyet ve hastalık gruplarına yönelik izlem ve taramaları yapar. Kişiyi yönelik koruyucu sağlık hizmetleri ile birinci basamak tanı, tedavi, rehabilitasyon ve danışmanlık hizmetleri, sağlığı geliştirici hizmetler ile ana çocuk sağlığı ve aile planlaması hizmetlerini verir. Bu araştırmada herhangi bir problemle karşılaştıklarında bireylerin aile hekimliğini seçme nedenleri ve ne sıklıkla gittikleri, bu hizmetten memnuniyetleri, aile hekimlerine güvenme bilgileri ve aile hekimliğine dair bilgilerinin ölçülmesi planlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Yapılan çalışma için 04.03.2016 tarihinde Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan onay alındı. Çoktan seçmeli 13 sorudan oluşan yüz anket Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi pediatri ve aile hekimliği polikliniklerine gelen hasta ve hasta yakınlarına uygulandı. Veriler SPSS programında frekans dağılımları, non-parametrik testlerle değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan yüz kişinin 72'si kadın, 28'i erkektir. Katılımcıların %74,7'si tercih ettiği bölümü kendisi seçmiş, %25,3'ü doktorunun sevkı üzerine gelmiştir. %75,5'i aile hekimini tanımakta, %24,5'i tanımamaktadır. Kişilerin %39'u aile hekimine ayda bir kez, %40'ı yılda iki veya daha az ve %10'u hiç gitmemektedir. Evli ve ilkökul mezunu katılımcıların aile hekimlerine daha sık gittiği saptanmıştır ($p<0.05$). Katılımcılar aile hekimlerine aşı kontrolü (%35), rutin kontrol (%26), hasta olduklarında (%70) veya danışma hizmeti (%31) için gitmişlerdir. Aile hekimine güvenenlerin yüzdesi 72, güvenmeyenlerin %9'dur. Kadınlar ve ilkökul mezunları aile hekimine daha sık gitmektedirler ($p<0.05$). Katılımcıların %60'ı aile hekimlerinin mesleki açıdan yeterli bulunduğunu söylerken, %14'ü yetersiz demmiştir. Hastalandığında ilk olarak aile sağlık merkezlerini tercih edenlerin oranı %25,5'dir. Araştırmaya katılanların %60,6'sı aile sağlık merkezlerini faydalı bulurken %9,1'i bu duruma katılmamıştır.

Sonuçlar: Verilere göre katılımcılar genellikle aile hekimlerini tanımakta ve yılda birkaç kez gitmektedirler. Aile hekimlerine hasta olduklarında, ilaç yazdırmak, aşı kontrolü gibi nedenlerle gittikleri anlaşılmıştır. Katılımcılar yüksek oranda aile hekimlerine güvenmekte, aile hekimlerinin görev ve sorumluluklarını yerine getirdiğini düşünmektedirler. Toplum tarafından aile sağlık merkezlerinin faydalı bulunduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: aile hekimliği, güven, birinci basamak sağlık hizmetleri, aile sağlık merkezi, aşı

Kübra Saka / Prof.Dr. Dilşad Save, Halk Sağlığı ABD

MP-210

EBEVEYNLERİN ÇOCUKLARINA AŞI YAPTIRMAMA SEBEPLERİ

Gürün H.*, Mogan L.*, Kalintaş E.*, Demir A.*, Daşcı Ö.*, Aydoslu Ç.K.*, Shathri Y. A.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı

Giriş ve Amaç: Keşfinden beri bazı çevreler aşı kavramına kuşkuyla yaklaşmışlar. Etkinliğini tartışmış, ciddi olumsuzluklarla bağdaştırmış, etiyojisi bilinmeyen bazı patolojilerden sorumlu tutmuş, dolayısıyla aşılama kavramına karşı çıkmışlardır. Araştırma, Tuzla'da ilköğretim 1. sınıfta okuyan çocukların aşılanmamasını beyan eden velilerin kararında etkili olan faktörleri belirlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın ilk aşamasında Tuzla'daki iki devlet, bir özel ilköğretim okulunun birinci sınıfında okuyan öğrencilerin ebeveynlerine anket ve bilgilendirme onam formu gönderilmiştir. Ankette velilerin yaşları, eğitim durumları ve çocuklarına aşı yapma durumları hakkında sorular sorulmuştur. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20.0 programı kullanılmış, tanımlayıcı bulgular olarak sayı ve yüzdelere belirlenmiştir. İkinci aşamada, çocuklarına aşı yaptırmayan velilerden çalışmamıza katılmayı kabul edenler ile derinlemesine görüşme yapılmıştır. Görüşmede bir moderatör ve 2 gözlemci yer almış, konuşmalar gözlemcilerce not alınmıştır.

Bulgular: Araştırmaya 500 kişi katılmış, 206 veliden dönüş alınmıştır. Çocukların %17,5 (n = 36)'ine 1. sınıfta aşı yaptırılmamıştır. Çocuklarına 1. sınıfta aşı yaptırmayan 36 velinin 13'ünden dönüş alınamamış; 10'u daha sonra özel hastanede veya sağlık ocağında aşı yaptırdığını, 6'sı çocuğun hastalığı nedeniyle ertelediğini, 1'i çocuğun alerjisi nedeniyle aşı yaptırmadığını, biri doktoruna danışmadan aşı yaptırmak istemediğini belirtmiş. Aşı yaptırmayan iki veliden birisi derinlemesine görüşmede aşı ve ilaçların doğal süreci bozduğunu, bağışıklık sistemine zarar verdiğini, ilaç ve aşıdan uzak olmanın dini açıdan daha uygun olduğunu düşündüğünü ve bu nedenle aşı yaptırmadığını söylemiştir. Anket sonuçlarına göre aşı hakkında kararı %76,2 (n=157) ebeveynler birlikte vermiştir. Velilerin %33'ü (n=68) aşılar hakkında internetten, %13,6'sı (n=28) yakınlarından, %10,7'si (n=22) televizyondan ve %93,7'si (n=193) hekimlerden bilgi edinmektedir. Tetanos veya kuduz riskinde velilerin %8,3 (n=17)'ü aşı yaptırmayacağını belirtmiş; bu velilerin tamamının, aşı hakkında internetten ve yakınlarından bilgi edindiği görülmüştür.

Sonuç: Aşılanmadığı kayıtlanan çocukların çoğunluğu daha sonra aşılanmaktadır ancak düşük oranda veli, zararlarının gizlendiğini düşünerek, aşı yaptırmayı reddetmektedir. Bu durum halk sağlığı açısından tehdit edici boyuta gelmemesi için gerekli önlemler alınmalıdır.

Anahtar Sözcükler: aşı reddi, okul aşısı, aşı hakkında görüşler

Lale Mogan / Prof. Dr. Dilşad Save, Halk Sağlığı ABD

MP-211

ACİL SAĞLIK DURUMLARINA KARŞI KADIKÖY ESNAFLARININ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Erdem Y.*, Salim E.*, Geyik A.*, Ava M.*, Alnasser A.S.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Yoğun insan popülasyonun beraberinde getirdiği kazalar ve acil sağlık durumları sonucu ilkyardım bilgisi hayatın her yerinde ihtiyaç haline gelmiştir. Kalabalık meydanlar, fabrikalar, okullar, spor salonları gerekli durumlarda ilkyarıma ihtiyaç duyulan mekânlara örnektir. Bu mekânlardan en çok ihmal edilen ve belki de en önemlisi ise her gün yüzlerce genç, yaşlı ve çocukların zaman geçirdiği büyük meydanlardır. Ancak bu kadar farklı özelliklerdeki ve farklı yaş aralığındaki insan yoğunluğunun olduğu bir ortamda birçok sağlık sorununu ve kaza riski de beraberinde gelmektedir. Bu çalışmanın amacı Kadıköy esnaflarının acil bir sağlık durumu karşısındaki bilgi, tutum ve davranışlarını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Anket şeklinde yaptığımız bu araştırma İstanbul ilinin Kadıköy ilçesinin esnaflarından 190 kişiye yüz yüze görüşülerek Mart-Nisan ayları boyunca uygulanmıştır. Sonuçlar SPSS adlı programa yüklenmiş ve elde edilen veriler sunumun tabanını oluşturmuştur.

Bulgular: Anketimize katılanların %29,5'i kadın, %70,5'i erkektir. Bu gruptaki yaş ortalaması 39,4734'tür. Acil bir sağlık durumunda ilkyardım yapabileceğini düşünenlerin oranı %40,5 iken, %24,7'si ilkyardım yapabileceğini düşünmemektedir. Katılımcılara "daha önce acil sağlık müdahalesinde bulundunuz mu?" diye sorulduğunda %31,1'i evet yanıtını verirken, %68,9'u hayır yanıtını vermiştir. Daha önce ilkyardım eğitimi aldığını belirten %50,5'lik kesimin sadece %27,2'si epilepsi nöbeti geçiren hastaya ilk yapılması gereken müdahale sorusuna "kendi haline bırakılmalıdır" yanıtını verirken %72,8'i diğer seçenekleri işaretlemiştir.

Sonuç: Ankete katılanlar kendilerini ilkyardım müdahale konusunda yeterli görürken, sorulara verilen cevaplarda ilkyardım bilgi düzeylerinin genel olarak yetersiz ve yanlış olduğu görülmüştür. Bu konuda genel olarak halkın kapsamlı bir eğitimden geçmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlk yardım

Esra Salim / Doç. Dr. Özgür Gürkan SERT, Tıp Tarihi ve Etik ABD

MP-212

TOPLUMUN SAĞLIK KURUMLARINDAKİ SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK ŞİDDETE BAKIŞ AÇISININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Dede Y.*, Deligöz M.E.*, Baş R.K.*, Yılmaz F.*, Güney B.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Toplumsal düzendeki çelişkilerin kolay ortaya çıkabildiği tıp ve sağlık alanı, şiddetinde çok daha somut olarak görüldüğü bir alandır. Yapılan çalışmalarda, şiddetin diğer iş yerlerine göre şiddete uğrama yönünden 16 kat daha fazla riski olduğu belirtilmiştir. Bu çalışmadaki amacımız; Toplumun sağlık kalitesini arttıran ve bu konuda zor şartlar altında yoğun tempoda çalışan sağlık çalışanlarına karşı şiddete toplumun bakış açısının değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada örneklem olarak İstanbul ilinde ikamet eden, 18-65 yaş aralığında olan, sağlık çalışanı olmayan ya da sağlık eğitimi almayan bireylere uygulandı. Bu araştırma 7-25 Mart 2016 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmada 23 tane çoktan seçmeli den oluşan anket kullanılmış ve anket 186 kişiye uygulanmıştır. Sorulara verilen cevaplar SPSS programında analiz edilmiş, sıklık dağılımı hesaplanmış ve karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılanların %61,3 (n=114)'ü erkek, %38,7 (n=72)'si kadındır. Katılımcıların %60,8 (n=113)'i 26-45, %24,7 (n=46)'si 46-65 yaş aralığındadır. Katılımcılara "Gözünüzde doktorların yeri nedir?" sorusu sorulduğunda %58'i (n=108) "Yeterince yardımcı oluyorlar." cevabını vermiştir. Katılımcıların %30,1'i (n=56) herhangi bir sağlık çalışanıyla tartışma yaşamıştır. Tartışma yaşayan katılımcıların %73,2'si (n=74) sözlü tartışma yaşamıştır, %7,1'i (n=4) tartışmada fiziksel şiddete başvurmuştur. Tartışma yaşayanların %60,7'si (n=34) tartışmayı devlet hastanesinde yaşamıştır. Katılımcıların %46,8'ine (n=87) göre sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin ana nedenlerinden birisi şiddeti uygulayanın eğitimsizliğidir. Ayrıca katılımcıların %37,1'i (n=69) kurumların yoğun olmasının ve bekletilmenin sağlık çalışanlarına karşı şiddetin ana nedenlerinden biri olarak görmektedir. Katılımcılardan hekimlerin çok fazla para kazandıkları yönünde algı oluşturulduğu düşüncesinde olanların %15,1'inin (n=12) gözünde hekimler hak ettiklerinden fazla para kazanıyorlar (p<0,05). Şiddet hak arama yolu olarak görme ile sağlık çalışanlarıyla tartışma yaşayanların davranış şekilleri arasında istatistiksel olarak bir anlamlılık bulunamamıştır (p>0,05).

Sonuç: Bu çalışmamızdaki verilerimizin analizine dayanarak; doktorların hastalara yeterince yardımcı olduğunu ve toplumun onlara saygı duyduğunu söyleyebiliriz. Bunun göstergesi olarak hekime ve sağlık çalışanlarına şiddetin nedeninin çalışanlardan ziyade şiddeti uygulayanın öğrenim psikoloji vb. durumları ve kurumlardaki yetersizliklerden kaynaklandığı sonucu çıkmıştır. Yaşanan tartışmaların da çoğunluğu sözlü yaşanmıştır ve fiziksel şiddet görülmemiştir. Ayrıca medyada yer alan hekime şiddet haberlerine toplumun çoğu duyarlı yaklaşmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hekime Şiddet, Toplumun Şiddete Bakış Açısı, Hekim - Hasta

Raif Kaan BAŞ / Prof. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, Tıp Eğitimi ABD

MP-213

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN SOOR FAALİYETLERİNE KATILIMININ BENLİK ALGISI VE SALDIRGAN DAVRANIŞ GÖSTERME EĞİLİMLERİ İLE İLİŞKİSİ

Yıldız S.*, Şen B.*, Kalafat Y.A.*, Alada O.*, Aydın B.B.*, Kutlu F.*, Bakar R.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Bu araştırma, lise öğrencilerinin spor faaliyetlerine katılımının benlik algısı ve saldırgan davranış gösterme eğilimleri ile ilişkisi olup olmadığını öğrenmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Maltepe ilçesindeki dört lisenin 9., 10. ve 11. sınıflarında okuyan öğrencilerine 79 sorudan oluşan anket uygulanmıştır. Ankette Türkçe güvenilirlik ve geçerliğe sahip Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği, Kiper Saldırganlık Ölçeği ve Rosenberg Benlik Saygısı ölçeğinin yanında sosyodemografik sorular da bulunmaktadır. Gerekli makamlardan ve katılımcılardan gerekli izinler alınmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan 537 kişinin yaş ortalaması 16.20'dir (sd=.92). Bu kişilerin %81,4'ü kız (n=437), %18,6'sı (n=100) erkektir. 176 kişi (%33,5) son 6 aydır düzenli olarak spor yaptığını, 68 kişi (%23,9) ise lisanslı sporcu olduğunu bildirmiştir. Lisanslı olan ve olmayanlar arasında saldırganlık envanteri ve benlik saygısı ölçeği ortalama puanları arasında farklılık olmamakla beraber, lisanslı sporcu olanların beden eğitimi dersine yönelik tutumları lisanslı olmayanlara göre daha olumludur (p<.000). Son 6 aydır düzenli spor yaptığını bildirenlerde atılganlık (p<.000) ve beden eğitimi dersine yönelik olumlu tutum puanı (p<.000) ortalaması düzenli spor yapmayanlara göre daha yüksektir. Ayrıca erkeklerin beden eğitimi dersine yönelik gösterdikleri olumlu tutum kızlara göre daha fazladır (p=.002). Dokuzuncu sınıfların edilgen saldırganlık puanları hem 10 hem de 11. sınıflardan daha yüksektir (p<.000). Son 6 ayda düzenli spor yapma oranı erkeklerde (%55, n=55) kızlara (%28,4) göre daha fazladır (p<.000). Ayrıca, lisanslı sporcu olmayanların %82,4'ü de (n=178) kızdır (p<.000). Benlik saygısı, edilgen (p=.001) ve yıkıcı (p=.001) saldırganlık ile negatif, atılganlık (p=.001) ve beden eğitimi dersine yönelik olumlu tutum (p=.001) ile pozitif korelasyon göstermektedir.

Sonuç: Düzenli spor yapma ile atılganlık ve beden eğitimi dersine yönelik olumlu tutum arasındaki ilişki ortaya konulmuştur. Zihin ve beden gelişimi ile yakından ilişkili olan düzenli spor yapma davranışının erkeklerde daha yaygın olduğu düşünüldüğünde, kızların da bu konuda desteklenmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor, benlik saygısı, agresyon, saldırganlık, lise

Berat Şen / Yrd. Doç. Dr. Sinem Yıldız, Tıp Eğitimi ABD

MP-214

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN EKRAN BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Ertay M.*, Öztürk Y.*, Savaş R.*, Özkan GS.*, Ahmetoğlu H.*, Altaş B.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Ekran bağımlılığını Yeşilay; 'Kontrolsüzce aşırı kullanıma isteğinin önüne geçilemeyen, teknolojik aygıtlar dışında kalan hayatın anlamını yitirdiği, kullanımı bırakıldığında bireyde sıkıntı verici duygu durumuna sebep olan, ailevi ve sosyal hayatı bozan bir davranışsal bağımlılık türüdür. 'şeklinde tanımlanmaktadır. Gelişen iletişim araçlarına en kolay uyum sağlayan ve pek çok kolaylığı da beraberinde getiren bu araçlara bağımlılık noktasında ilk sıradaki adaylar 12-18 yaş grubu çocuklardır. Araştırmanın genel amacı lise öğrencilerinin ekran bağımlılık düzeylerini ortaya koymak, farkındalık oluşturmak ve çeşitli değişkenlere göre incelemektir. Özel amaç ise bilgisayar, internet, televizyon ve cep telefonu bağımlılık düzeylerinin sosyo-demografik faktörlere (cinsiyet, sınıf, anne ve baba öğrenim durumu, ailelerin ekonomik durumu) kullanım sıklığına göre incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma kantitatif özellikte olup kesitsel tiptedir. Literatür taranarak oluşturulan anket formu demografik soruların yanı sıra teknolojinin kullanımına ilişkin soruları ve internet bağımlılık ölçeğini içermektedir. Araştırma Maltepe ilçesi E.C.A Elginkan Anadolu Lisesindeki

9 ve 10.sınıfta okuyan 491 öğrenciye uygulanmıştır. Çalışmanın yapılması için gerekli kurumlardan ve Marmara Üniversite Tıp Fakültesi Etik kurulundan izin alınmıştır. Veriler SPSS programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Analizlerde frekans hesaplama ve ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Değerlendirilen 392 anketin %50,5 (n=198)'i kız, %49,5 (n=194)'i erkek öğrenciden oluşmaktadır. Ankete katılanların 196'sı 9.sınıf ve 196'sı 10.sınıftır. İnternet bağımlılığı ölçeğine göre öğrencilerin 297'si (%75,6) ortalama bir internet kullanıcısı iken 4 (%1,1) 'ü bağımlı olarak tespit edilmiştir. İnterneti oyun oynamak amacıyla kullananların %90,3'ü erkek, sohbet amacıyla kullananların %80,8'i kızdır. Taktir belgesi alan öğrencilerin %91,4'ü (n=64) ve teşekkür belgesi alan öğrencilerin %77'si (n=187) internet bağımlılığı ölçeğine göre interneti normal düzeyde kullanmaktadır (p=0,002). Evinde internet olmayan öğrencilerin %26,3'ü ailesiyle vakit geçirmekte, %21,1'i spor yapmaktadır. İnterneti olan öğrencilerin ise yalnızca %11,7'si ailesiyle vakit geçirmekte ve %12'si spor yapmaktadır.

Sonuç: Lise öğrencilerinin ortalama bir internet kullanıcısı olduğu, bazen internette fazla kalabilseler de kullandıklarını genel olarak kontrol edebildikleri bulunmuştur. Ebeveynleri ayrı yaşayan öğrencilerin birlikte yaşayanlara göre teknolojik aletlerle geçirdiği ortalama sürenin daha fazla olduğu saptanmıştır. Ailenin ekonomik durumu ile bilgisayar kullanma sıklığı arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Ekran bağımlılığı, internet bağımlılık ölçeği, Yeşilay, lise öğrencileri

Melek Ertaş / Prof. Dr. Seyhan Hıdıroğlu Ergin, Halk Sağlığı ABD

MP-215

M.Ü. PENDİK EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ SAĞLIK ÇALIŞANLARININ İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONUSUNDAKİ BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Seyrek B.* , Gül G.* , Kökkaya Y.E.* , Arıncı M.* , Fayazı R.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Sağlık sektöründe, verilen hizmetin özelliğinden kaynaklı olarak sağlık çalışanları birçok iş kazasına maruz kalmaktadır. Hastane ortamında sağlığa zarar veren fiziksel, kimyasal, biyolojik, ergonomik, mekanik tehlike ve risklere bağlı birçok meslek hastalıkları ve iş kazaları mevcuttur. Ülkemizde yapılan araştırmalar sonucunda, sağlık sektörü öldürücü olmayan mesleki kaza ve hastalıklar açısından tüm sektörler arasında ikinci sırada yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı; sağlık çalışanlarının iş sağlığı ve güvenliği konusundaki bilgi, tutum ve davranışlarını değerlendirmek; bu konuda hekim, hemşire ve diğer sağlık çalışanları arasındaki farkları gözlemlemektir.

Gereç ve Yöntem: Beş bölümden oluşan, ilk bölümü demografik sorulardan ve diğer bölümleri likert tipi tablolardan oluşan 52 soruluk anket Marmara Üniversitesi (M.Ü.) Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi sağlık çalışanlarına elden dağıtılarak uygulanmıştır. Dağıtılan 240 ankete 202 geri dönüş alınmıştır (n:202). Veriler SPSS-20 programında sayı ve yüzde değerleri hesaplanarak, karşılıklı analizler için ki-kare testi uygulanarak değerlendirilmiştir

Bulgular: Çalışmaya katılan sağlık çalışanlarının %69'u kadın (n:141), %29,7'si erkektir (n:61). Katılımcıların %50,2'si hekim (n:101), %23,4'ü hemşire (n:47), %26,4'ü diğer sağlık çalışanlarıdır (n:53). Hekimler (%64), hemşireler (%59,6) ve diğer sağlık çalışanları (%37,3) işlerinin sağlıklarına olan etkisini olumsuz olarak tanımlamışlardır. Kendilerini işleriyle ilgili kazalar ve risklere karşı hiç emniyette hissetmeyenlerin (%52,9) ve düşük (%60) emniyette hissedenlerin büyük çoğunluğu hekimlerdir. Hekimlerin %76,8'i hasta ve çalışma güvenliği tebliğini okumadığını ifade ederken hemşirelerin %54,3'ü okuduğunu ifade etmiştir. Hekimlerin %89'u, hemşirelerin %70,2'si ve diğer sağlık çalışanlarının %60,4'ü özel şiddete maruz kaldığını belirtmiştir. Kan ve vücut sıvılarıyla maruziyet hekim (%69) ve hemşirelerin (%70,2) en fazla maruz kaldıkları iş kazası olarak belirlenmiştir. Çalışan güvenliği açısından gerekli olan sağlık taramalarını

yaptırmayanların çoğunluğu (%50 kesinlikle katılmıyorum, %61,5 katılmıyorum) hekimken, hemşirelerin %38,3'ü ve diğer sağlık çalışanlarının %46,2'si sağlık taramalarını yaptırdıklarını belirtmiştir. Sağlık çalışanlarının %46,3'ü uyarı güvenlik sistemlerinin hangi durumlarda ve nasıl çalıştığı konusunda fikirleri olmadığını belirtmişlerdir.

Sonuç: Elde edilen verilere göre sağlık çalışanlarının iş güvenlikleri konusunda sıkıntılı oldukları, en fazla söz söz şiddete ve kan-vücut sıvılarına maruz kaldıkları, iş sağlığı konusunda hemşirelerin hekimlerden daha duyarlı oldukları gözlenmiştir.

Anahtar Sözcükler: Çalışan güvenliği, iş sağlığı, iş kazası.

Berfin Seyrek / Prof. Dr. Yaşar Keskin, Halk Sağlığı ABD

MS-216

İLKÖĞRETİM 8. SINIF ÖĞRENCİLERİNDE BESLENME ALIŞKANLIKLARI VE FİZİKSEL AKTİVİTE İLE AKADEMİK BAŞARI İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Acar Y.* , Arıç M.* , Binbuğa B.* , Saral S.* , Şengül G.* , Sarıkaya Ö*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Beslenme düzeyi ve fiziksel aktivite toplumun sağlık düzeyini etkileyen önemli etmenlerin başında gelmektedir. Birçok araştırmada da fiziksel aktivite ve beslenme düzeyi ile öğrencilerin akademik başarıları arasındaki ilişki konu alınmıştır. Bu araştırmadaki genel amaç, 2015-2016 Eğitim Öğretim Yılı içerisinde, İstanbul ili Maltepe ilçesinde bulunan bir ortaokulun 8. sınıf öğrencilerinde beslenme alışkanlıkları ve fiziksel aktivite ile akademik başarıları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmaya tüm 8. Sınıf öğrencileri dahil edilmiştir. Araştırma Etik Kurul ve kurumsal izinler alındıktan sonra 25 Mart-1 Nisan tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Araştırma formunda demografik ve sosyal durum; beslenme ve fiziksel aktivite ile ilgili çeşitli sorular bulunmaktadır. Veriler SPSS istatistik programından analiz edilmiştir, sıklık dağılımları hesaplanmış, değişkenler arasındaki ilişkiler t-testi ve korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan 291 öğrencinin %49,8 (n=145)'i erkek, %50,2 (n=146)'si kadındır. Aile Refah Ölçeğine göre öğrencilerin %51,9'u düşük, %39,5'i orta ve %8,6'sı yüksek refah düzeyindedir. Öğrencilerin Beslenme Alışkanlıkları Puanı ortalaması 39,05 ±10,34'tür. Öğrencilerin %34,02'sinin beslenme alışkanlıkları kötü, %45,01'inin beslenme alışkanlıkları orta; %20,97'sinin beslenme alışkanlıkları iyi düzeyde sınıflandırılmıştır. Öğrencilerin Fiziksel Düzey Puanı ortalaması ise 21,98±6,57'dir. Araştırmaya katılan öğrencilerin belirlenen beslenme düzeyiyle TEOG ve 7. sınıf yılsonu ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p=0,00). Bunu yanı sıra hiç öğün atlamayan öğrenciler ile herhangi bir öğünü atlayanlar arasında TEOG başarıları açısından anlamlı bir ilişki gözlenmiştir (p=0,00). Beslenme düzeyiyle fiziksel aktivite puanı arasında anlamlı bir ilişki bulunmasına rağmen (p=0,00), fiziksel aktivite düzeyi ile TEOG puanı arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamsızdır (p>0,05).

Sonuç: Yapılan araştırma sonucunda beslenme durumu iyileştikçe öğrencilerin akademik başarılarında artış olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra fiziksel aktivite ve akademik başarı arasında ilişki bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: beslenme alışkanlıkları, akademik başarı, fiziksel aktivite, ortaokul, adolesan

Sami Can Saral / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MP-217

MALTEPE İLÇESİ AİLE SAĞLIĞI MERKEZLERİNE GELEN 18 YAŞ ÜSTÜ BİREYLERİN ANTİBİYOTİK KULLANIMI VE DİRENCİ HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN ÖLÇÜLMESİ

Lüleci E.*, Yıldırım Y.İ.*, Özeren S.G.*, Gül M.*, Demir B.*, Gökçaya G.*, Erol S.*

*Marmara Üniversitesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Antibiyotik direnci küresel sağlığı tehdit eden en önemli etkenlerden birisidir. Her yaştan ve her ülkeden herhangi bir insanı etkileyebilir. Antibiyotik direnci doğal olarak oluşur ancak antibiyotiklerin insanlarda ve hayvanlarda yanlış kullanımı bu süreci hızlandırır. Antibiyotik direnci hastanede yatış süresinin uzamasına, tıbbi maliyetin ve ölüm oranının artmasına neden olur. Araştırmanın hedefi, katılımcıların antibiyotik kullanımına bağlı gelişen antibiyotik direnci gibi yaygın ve tehlikeli bir durum hakkında yeterli bilgi düzeyine sahip olup olmadıklarını saptamaktır.

Gereç ve Yöntem: Literatür destekli 14 soruluk çoktan seçmeli bir anket hazırlanmıştır. Hazırlanan anket 15.04.2016-15.05.2016 tarihleri arasında Maltepe ilçesindeki aile sağlığı merkezlerine gelen hastalara yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Değişkenler kategorik olduğundan gruplar arasındaki farklılığı karşılaştırmak için Ki-Kare testi kullanılmıştır. Tanımlayıcı değişkenler için yüzdelere ve frekanslar verilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Anket 96 kadın (%68,6) ve 44 erkek (%31,4) olmak üzere toplam 140 kişiye uygulanmıştır. Katılımcıların %22,3'ü ilköğretim, %23,7'si lise %27,3'ü üniversite mezunudur. Katılımcıların %22,1'i son bir ay içerisinde, %35'i son 6 ay içerisinde antibiyotik kullandığını belirtirken %7,9'u hiç antibiyotik kullanmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %89,7'si antibiyotikleri doktordan reçeteli olarak almaktadır. Katılımcıların %28,6'sı kendini iyi hissettiğinde antibiyotik kullanmayı bırakırken %65,7'si tüm dozları bitirince bıraktığını belirtmiştir. 65 yaş üstü katılımcıların %50'si akraba ya da arkadaştan alınan antibiyotiki kullanmakta sakınca görmemektedir. ($p < 0,05$) Antibiyotik direnci terimini kadınların %56,9'u doktordan, erkeklerin %44'ü medyadan duyduğunu belirtmiştir. ($p < 0,05$) Bu terimi çocukluğu köyde geçen katılımcılar şehir ve ilçede yaşayanlara oranla daha az duymuşlardır. ($p < 0,05$) "Antibiyotik direnci sadece düzenli antibiyotik kullanan kişileri etkileyebilecek bir problemdir." önermesine okuma-yazma bilmeyenlerin %100'ü doğru, yüksek lisans yapanların %88,9'u yanlış demiştir. ($p < 0,05$)

Sonuç: Kadın katılımcılar erkek katılımcılara göre antibiyotik direnci konusunda daha bilinçlidir. 65 yaş üstü katılımcılar diğer yaş gruplarına göre antibiyotik direnci hakkında daha az bilgi sahibidir. Eğitim düzeyi ile antibiyotik direnci hakkındaki bilgi düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik, antibiyotik direnci, antibiyotik kullanımı, ilaç direnci

Yuşa İrfan Yıldırım / Doç. Dr. Emel Lüleci, Halk Sağlığı ABD

MP-218

TİP II DİYABET HASTALARININ ÖZ BAKIM ETKİLİLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Çiftçi S.*, Özkan B.*, Batum G.*, Şekercioğlu M.*, Yüce Z.*, Low A*.

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Diyabet insülin hormonunun eksikliği veya etkisizliği sonucu oluşan, ömür boyu süren metabolik bir hastalıktır. Bireylerin belli bir performansı göstermeleri için gerekli bilgileri düzenleyip başarılı bir şekilde gerçekleştirme kapasitelerine bakışı ise öz-etkililiktir. Diyabet hastalarının öz-etkililik düzeyleri ile sağlık göstergeleri arasında doğrusal

bir ilişki vardır. Araştırmamız diyabet hastalarının öz-etkililik düzeylerini ve ilişkili faktörleri araştırmak amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma Marmara Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği ve Endokrinoloji polikliniklerine 2016 Mart ayının Salı günlerinde başvuran diyabet hastaları ile yürütülmüştür. Araştırmaya 20 yaş üstü, en az 1 yıldır Tip 2 diyabeti olan, iletişim problemi olmayan, çalışmaya katılmaya gönüllü olan hastalar dahil edilmiştir. Dahil etme kriterlerine uyan 113 hastaya 20 tane 5'li likert skaladan oluşan öz bakım etkililiği ölçeği ile sosyoekonomik durumu, diyabet süresi, hastalıklar, ilaçlar, diyabetle ilgili eğitim alma durumunun değerlendirildiği bir anket yüz yüze uygulanmıştır. Ölçekten alınan puanın fazla olması, öz bakım etkililiğinin daha iyi olduğunu göstermektedir. Veriler SPSS'te değerlendirilmiş ve ki-kare ve t-testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Anketimize katılan 113 kişiden %72,6'ı ($n=82$) kadın, %27,4'si ($n=31$) erkektir. Katılımcıların yaş ortalaması 54,95±12,06, HbA1C ortalama değerleri ise 7,13±1,42'dir. Anketimize katılanların ortalama ölçek puanları 76,73±13,56 olarak bulunmuştur. Cinsiyet, yaş, eğitim ile ölçek toplam puanları arasında bir ilişki bulunmazken HbA1C değerleri >7 olanların ölçek toplam puanının daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). Daha önce diyabetle ilgili eğitim alanların ve ölçek toplam puanları daha yüksektir (t-test $p < 0,05$). Ölçek puanı ile diyabet dışında bir hastalığa sahip olma ve insülin kullanımı arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (t-testi, $p > 0,05$). Ölçeğimizin Cronbach's alpha katsayısı 0,855 olarak saptanmıştır.

Sonuç: Bu veriler doğrultusunda araştırmamız diyabet hastalarının diyabetle ilgili bir eğitim almasının öz bakım etkililiği artırdığını düşündürmektedir. Ancak öz bakım etkililiği tahmin edilen aksine hastalığın seyrinde olumlu bir etki göstermemiştir.

Anahtar Kelimeler: Tip II diyabet, öz-etkililik, kan şekeri, beslenme, fiziksel aktivite

Bige Özkan / Doç. Dr. Çiğdem Apaydın Kaya, Aile Sağlığı ABD

MP-219

GERİATRİK EVDE BAKIM HASTALARINA BAKIM VEREN KİŞİLERİN BAKICI YÜKÜNÜN DEĞERLENDİRİLMESİ

Tufan A.*, Çelik Zl.*, Çetin S.*, Güven H.*, Kösten M.*, Mert B.*, Ünal P.***

* Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Geriatri Bölümü, ** Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, *** Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Evde bakım teşhis ve tedavi sonrası bakım sürecinde, kronik bir hastalığın takibinde, ihtiyaç sahiplerine kendi ev ortamlarında sağlık bakımı hizmetlerinin verilmesidir. Evde bakım hizmetine en çok ihtiyaç duyan kesim 65 yaş üstü hastalardır. Bu hastalarının bakımını genelde hastaların yakınları tarafından yürütülmektedir. Bakım verme işi sıklıkla bir kişinin omuzlarında kalmakta ve çoğu zaman bakım yükü karşısında zorlanabilmektedirler. Bu araştırmada, 65 yaş üstü evde bakım hastalarına bakım verenlerin yaşadığı güçlüğü "Zarit Bakıcı Yükü Testi"(ZBYT) kullanılarak belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Şubat-Mart 2016 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi Hastanesi evde bakım biriminden takipli hastaların bakım verenleri çalışmaya alınmıştır. Katılımcıların onamı alındıktan sonra 22 soruluk Zarit Bakıcı Yükü Testi yüz yüze soru-cevap şeklinde uygulanmıştır. Ölçekten en az 0, en fazla 88 puan alınabilmektedir. Ölçek puanının yüksek olması, yaşanan sıkıntının yüksek olduğunu göstermektedir. 24 kesme puan olarak kabul edilmiştir. Bakım verenlerin sosyo-demografik özellikleri ve hastaların özelliklerini içeren bilgiler kayıt edilmiştir. Veriler SPSS Statistics 23,0 programında Mann Whitney U ve Kruskal-Wallis testleri kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma için Marmara Üniversitesinden etik kurul onayı alınmıştır.

Bulgular: Toplam 119 bakım veren (100 kadın, 19 erkek) çalışmaya katılmıştır. Çalışmada bakıcı yükü puanı $49,5 \pm 14,73$ (12-79) olarak bulunmuştur. Yüz sekiz (%90) bakıcı ölçekten 24 üzeri puan almıştır. Bakıcı yükü puanı ile bakım verenin hastayla yakınlığı ($p=0,038$), bakıcının eğitim düzeyi ($p=0,008$), hastanın bakım süresi ($p=0,007$) ve evin ortalama aylık geliri ($p=0,024$) istatistiksel olarak anlamlı saptanmıştır.

Sonuçlar: Bakıcı yükünün değerlendirilmesi ve sorunların belirlenmesi; bakım verenlerin ve hastaların yaşam kalitelerini yükseltebilir. Bu farkındalık hastaya daha verimli bir bakım süreci sağlamaya yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bakıcı yükü, evde bakım, geriatri

Sena Çetin / Uzm. Dr. Aslı Tufan Çiğin – Prof. Dr. Pemra Ünalın, İç Hastalıkları ABD – Aile Sağlığı ABD

MS-220

MARMARA ÜNİVERSİTESİ PENDİK EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ NÖROLOJİ POLİKLİNİĞİNE GELEN BAŞ AĞRISI HASTALARININ YAŞAM KALİTESİNİN ARAŞTIRILMASI VE DEĞERLENDİRİLMESİ

Kızmaz H.* , Mahiroğlu C.F.* , Zengin S.* , Hosiny M.H.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Baş ağrısı insanlık tarihi boyunca en başta gelen sağlık sorunlarından biri olmuştur. Her toplumda, her çağda çok sık olarak insanları etkilemektedir. Bu bağlamda zaman içerisinde birçok hasta baş ağrısı polikliniklerine başvurmıştır. Bu hastaların yaklaşık %90'ı, bizim de asıl üzerine eğildiğimiz nokta olan, primer baş ağrısı hastalarıdır. Sağlıkla ilişkili yaşam kalitesi, kişinin sağlık durumundan memnuniyetini ve sağlık durumuna verdiği duygusal yanıtı içerir. Buradan yola çıkarak, biz de bu çalışmada Marmara Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroloji Polikliniğine gelen hastaların yaşam kalitelerini değerlendirmek ve bununla birlikte tedavi memnuniyeti ve gereksinimlerinin saptanmasını amaçlamaktayız.

Gereç ve Yöntemler: Anket, hastayı tanıma soruları ve migrende 24 saatlik yaşam kalitesi ölçeğinden oluşmaktadır. Çalışma, Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroloji polikliniğine gelen 51 hastaya uygulanmıştır. Anketler hastalarla yüz yüze olarak yapılmıştır. Hastaların %92,2'si ($n=47$) kadın, %7,8'i ($n=4$) ise erkektir. Veriler SPSS 20.0 programında frekans dağılımları ve karşılaştırmalı sorularda ki-kare testi kullanılarak değerlendirilmiştir, $p<0,05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Anket verilerine göre katılımcılarımızın %54,9 ($n=28$) 25-45 yaş arası, %35,3 ($n=18$)'ü ise 46 yaş ve üstünü oluşturmaktadır. Hastaların %76,5'i ($n=39$) herhangi bir işte çalışmamaktadır. Hastaların %86,3'ü ($n=44$) evli, %11,8'i ($n=6$) bekarıdır. Baş ağrısı verilerine göre hastaların %54,9'u ($n=28$) migren, %17,6'sı ($n=9$), %27,5'i gerilim tipi, ($n=14$) diğer türleri oluşturmaktadır. Tedaviyi yararlı bulma oranı migren hastalarında %75 ($n=21$), gerilim tipi hastalarında %44,4 ($n=4$) ve diğer tip baş ağrısı hastalarında %85,7 ($n=12$)'dir, ($p=0,113$). Evli hastaların %54,5'i ($n=24$) baş ağrı süresi 12 saatten fazla, bekarlarda bu oran %16,7 ($n=1$)'dir, ($p=0,404$), anlamlı farklılık bulunmamıştır. Migren hastalarının

%89,3'ünde ($n=25$) sese karşı hassasiyet mevcuttur, $p=0,021$ olup anlamlı sonuç alınmıştır.

Sonuç: Bulgularımıza göre evli hastalarda baş ağrısı, bekar hastalara göre daha uzun sürmektedir. Ses, ışık ve koku hassasiyeti diğer baş ağrısı tiplerine nispeten migren hastalarında yüksek bulunmuştur. Tüm baş ağrısı hastalarında büyük oranda fiziksel açıdan yaşam kalitesinin düştüğü görülmektedir. İlaç tedavisi gören hastalarda kullanılan ilaç sayısı arttıkça tedaviyi yararlı bulma oranının azaldığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: baş ağrısı, migren, hassasiyet, yaşam kalite

Sena Zengin / Prof.Dr. Neşe Tuncer, Nöroloji ABD

MS-221

MARMARA ÜNİVERSİTESİ PENDİK EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİNE BAŞVURAN DEMANS HASTASI YAKINLARININ YAŞAM KALİTELERİNİN ÖLÇÜLMESİ

Kablan H. E., İnce S., Topal S., Cantürk C., Turan M., Karakan K.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Demans, bilişsel ve entelektüel işlevlerde azalma sonucu bellek, konuşma, algılama, hesaplama, yargılama, soyut düşünme ve problem çözme gibi bilişsel fonksiyonlarda bozukluk olmasıdır. Demanslı bir kişide; hafıza, düşünme, mantık yürütme, yer ve zaman tayini, okuduğunu anlama, konuşma, günlük basit işleri yapma gibi işlevlerde bozukluklar görülür. Bu durum, hastanın yıkanma, yemek yeme gibi günlük tüm ihtiyaçlarının bir başkası tarafından karşılanmasını zorunlu kılar.

Demans hastalıklarının süreci, hastalığın ilerleyici özelliği nedeniyle hastaların sürekli değişimler yaşamasına; aile üyeleri ve bakım verenin yaşantılarının çeşitli boyutlarının etkilenmesine ve zorlanmasına yol açan bir süreçtir. Demans hastalarına bakım veren bireylerle yapılan niteliksel ve niceliksel çalışma sonuçlarına göre bakım verme, zamanının büyük bir kısmını hastasına ayırması nedeniyle bakım verenlerin stres düzeyinin artmasına, zorlanma, anksiyete, depresyon, sosyal izolasyon gibi psikolojik sorunların yaşanmasına ve fiziksel sağlığın bozulmasına neden olmaktadır. Bu çalışmamızda, demans hastalarına bakım veren kişilerin yaşam kalitelerinin hastalığın ilerleme evrelerine göre karşılaştırılarak değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Demans Polikliniğindeki hastalara eşlik eden ve bakımını üstlenen 50 gönüllü kişiye yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır. Araştırma sırasında SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği kullanılmıştır. Veriler IBM SPSS 20 programına işlenmiş; yüzde, frekans tabloları ve karşılaştırmalı verilerde chi-square testi kullanılarak analiz yapılmıştır.

Bulgular: Ankete katılanların %64'ünü kadınlar, %36'sını erkekler oluşturmaktadır. Katılımcıların %48'i genel sağlık durumunu iyi olarak değerlendirmiştir. Katılımcıların %40'ı sağlık durumunun geçen yıl ile aynı olduğunu belirtirken %42'si ise geçen yıldan biraz kötü olduğunu belirtmiştir. Sağlık durumunun kötüleşmesini bekleyenler %30 iken, %50'lik dilim ileride sağlığında bir kötüleşme beklememektedir. Son bir aylık fiziksel ve duygusal sorunların sosyal hayatlarına engel olmadığını düşünenler katılımcıların %34'ünden oluşurken, orta ve fazla derecede engel olduğunu düşünenler %48'lik kısımdır.

Sonuç: Demans hastalarının bakımını üstlenen hasta yakınları bu süreçte duygusal sorunlar ve sağlık sorunları yaşayarak sosyal hayatlarında kısıtlamalara gitmektedir.

Anahtar Kelimeler: Demans, hasta yakını, yaşam kalitesi

Cemil Cantürk / Uzm. Dr. Miraç Ayşen Ünsal, Nöroloji ABD

MS-222

MARMARA ÜNİVERSİTESİ ECZACILIK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DEPRESYON VE ŞİZOFRENİ HAKKINDAKİ STİGMATİZASYON DÜZEYİNİN VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Şirikçi YE.*, Söğütüglü S. A.*, Türk B.*, Pehlivan G.*, Ünlü M.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Stigma; kötü etiket, utanç veya itibardan düşme, leke veya dışarıdan tanınabilen iz veya karakteristik olarak tanımlanmaktadır. Birçok durum ve hastalık stigmatik düşünce ile karşı karşıya gelmektedir. Özellikle psikiyatrik hastalığı olanlar damgalanmaya yoğun olarak maruz kalmaktadır. Bu çalışmada, Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

öğrencilerinin depresyon ve şizofreni hakkındaki stigmatizasyon düzeylerinin ve ilişkili faktörlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı olarak planlanmıştır. Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'ndeki 1., 3. ve 5. dönem öğrencileri gelişigüzel örnekleme yöntemi ile seçilerek araştırma kapsamına alınmıştır. Veriler anket yoluyla toplanmıştır. Stigma düzeyi geçerliliği kanıtlanmış bir ölçek yoluyla belirlenmiştir. Ölçekten alınan puanının artması stigma düzeyinin azaldığını göstermektedir. Ölçümsel veriler Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri ile karşılaştırılmış, $p < 0,05$ istatistiksel anlamlılık düzeyi olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya davet edilen 230 öğrencinin 187'si katılmayı kabul etmiştir (Katılım oranı: %81,3%). Katılımcıların %72,2'si ($n=135$) kadın, %27,8'i ($n=52$) erkektir. Katılımcıların %25,7'si ($n=48$) 1. Sınıf, %41,2'si ($n=77$) 3. sınıf ve %33,2'si ($n=62$) 5. sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Şizofreniye karşı stigmatizasyon düzeyi depresyona göre daha yüksektir. Depresyon ile ilgili stigmatizasyon düzeyi cinsiyet ile ilişkili bulunmamıştır ($p > 0,05$). Şizofreniye karşı stigmatizasyon ise kadınlarda ortalama 26,4 ve standart sapması 3,34 iken, erkeklerde 24,7 ve standart sapması 3,74 tür. Bu ilişki istatistiki açıdan anlamlıdır ($p = 0,006$). Katılımcıların aile tipi, ebeveynlerin eğitim durumları ve katılımcıların sınıfları depresyon ve şizofreni ile ilgili stigmatizasyon düzeyini etkilememektedir (tüm karşılaştırmalar için $p > 0,05$).

Sonuç: Şizofreniye karşı stigmatizasyonun depresyona göre daha yüksek olması bu hastalığa yönelik farkındalık çalışmalarının artırılması gerektiğine işaret etmektedir. Katılımcıların sınıfları depresyon ve şizofreniye karşı stigmatizasyon düzeylerini etkilememektedir. Bu durum Eczacılık Fakültesi eğitimi sırasında stigmatizasyonu azaltmaya yönelik programlara ihtiyaç olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: stigmatizasyon, depresyon, şizofreni

Yunus Emre Şirikçi / Prof. Dr. Pınar Ay, Halk Sağlığı ABD

DÖNEM 1 POSTER SUNUMLARI

MP-101

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN TRANSGENDER BİREYLERE BAKIŞ AÇISI

Bilir A. B., Öncedağ A., Yılmaz A., Aydın A., Şanlı A.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Cinsiyet yaşayan her bireyin sahip olduğu eril ve dişilik arasında farklılık gösteren bir özellik aralığıdır. Kişiyne atanan biyolojik cinsiyet ile sahip olunan cinsel kimlik farklılık gösterebilir. Bu çalışma, dönem 1 öğrencilerinin transgender bireylere olan bakış açısını tespit etmek için yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 1. sınıfa devam eden 160 öğrenciye, 22 adet çoktan seçmeli sorudan oluşan anket yapılmıştır. Dağıtılan 160 adet anketin, 136'sına (%85) geri dönüş sağlanmıştır. Araştırma sorularının değerlendirilmesi SPSS 23.0 programı ile yapılmış ve bulgular; yüzde analizi, aritmetik ortalama, Chi-square testi ile hesaplanmıştır. Hesaplamalarda $p < 0,05$ değeri anlamlı olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Ankete katılan 160 kişinin %55,15'i ($n=75$) erkek, %44,85'i ($n=61$) kadındır. Cinsel kimlik hakkında bilinçli olduğunu düşünen 122 kişiden, 96'sı (%78,68) transgender kelimesinin tanımını doğru bilmıştır. Öğrencilerin %50,37'si transgenderliği psikolojik bozukluk olarak işaretlemişken, %24,44'ü normal bir olgu, %16,30'u fiziksel bozukluk, %5,19'u sapkınlık, %3,70'i ise diğer seçeneğini işaretlemiştir.

Katılımcıların %72,6'sı, transgender bireylerin toplumda yer almasına katılmıştır.

Sonuç: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 1 öğrencilerinin büyük çoğunluğu; transgender bireylerin haklarının korunması gerektiğini savunmuş ve onlarla arkadaş olmakta ya da aynı ortamda çalışmakta bir sakınca görmemiştir. Katılımcılar, ortalamanın üstünde bir çoğunlukla; toplumda transgender bireylerin bulunmasına olumlu yaklaşmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Cinsel kimlik, transgender, cinsiyet, trans

Ahmet Berkan Bilir / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MP-102

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HEKİMİN HASTAYA YAKLAŞIMI VE PROFESYONEL TUTUM HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Çifter A.*, Karaküçük A. G.*, Toprak A. M.*, Akbaba A.*, Ürpekl A.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Hekimlik mesleğinin yürütülmesi için kazanılması ya da geliştirilmesi gereken tutum, davranış ve değerler bütünlüğü tıpta profesyonellik olarak tanımlanmaktadır. Profesyonel tutum hastanın hekime olan güvenini arttırmakta ve hasta-hekim ilişkisini güçlendirmektedir. Bu süreçte ise hekime profesyonel taraf olması nedeniyle daha fazla sorumluluk düşmektedir. Bu araştırmanın amacı hekimin hastaya yaklaşımı ve tıpta profesyonellik konularında Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) Dönem 1 öğrencilerinin bakış açısını ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: MÜTF 1. Sınıf öğrencilerine beşli ve üçlü değerlendirilmeli 22 soru ve çoktan seçmeli 2 sorudan oluşan anket uygulandı. Dönemin %80'i (132 kişi) yanıtladı. Veri analizi SPSS programında sıklık dağılımları ve crosstab kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Katılımcıların %41'i ($n=54$) kadın, %59'u ($n=78$) erkektir. Araştırmaya katılanların %60'ı hasta-hekim ilişkisinde kontrolün hekimde olması gerektiğini düşünmektedir. Katılımcıların %79,5'i hastaya açıklama yaparken tıbbi terimleri kullanıp onları açıklamayı; hastaya kötü haber verme durumunda ise %46,2'si hastaya bire bir konuşmayı, %37,9'u hastayla hasta yakınlarına beraber anlatmayı tercih etmiştir. Kadınların %7'si, erkeklerin ise %16'sı transseksüel hastasına diğer hastalarından farklı muamele göstereceğini düşünüyor. Katılımcıların çoğunun (%80) hastanın eğitim ve maddi durumunun ona göstereceği ilgiyi etkilemeyeceğini düşünmüştür. Katılanların %78'i konsültasyon talep ettiği hekimin davetine uyması gerektiğini, %78'i hasta sırlarını kimseye paylaşmayacağını, %77'si ise bizzat muayene etmeden önce hastasını tedaviye başlamayacağını söyleyerek Türk Tabipler Birliği'nin Meslek Etiği Kuralları konusunda bilinçlidirler. Anketi yanıtlayanların %36'sı hastanın tedaviyi reddetmesi durumunda tedaviyi uygulamayacağını söylemiş, ama %38'i bu konuda kararsızdır.

Sonuç: Araştırmamızın bulgularına göre katılımcılar hekim merkezli tip anlayışını desteklemektedir, hastaya açıklama yaparken hastaların tıbbi terimleri anlamayacağını düşündüğünden açıklama yapmaya gerek duymaktadır. Ayrıca katılımcıların hepsinin meslek etiği kuralları hakkında yeterli bilgisinin olmadığı tespit edilmiştir, bu konularda da MÜTF öğrencilerine eğitim verilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta-hekim ilişkisi, Tıpta Profesyonellik, Tıp Etiği

Anıl Çifter / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MP-103

MÜTF 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ORGAN BAĞIŞI HAKKINDAKİ TUTUM VE GÖRÜŞLERİ

Gökmen A.Y.*, Işık A.*, Lokmanoğlu A.*, Yıldırım A.*, Çınar A.*

Sarıkaya Ö.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi , **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Organ bağışi, on sekiz yaşını doldurmuş, doğru ile yanlış ayırtabilme yeteneğine sahip herkesin sağlıklı olan her organını bağışlayabilmesidir. Ancak bu konuda dünya çapında olduğu gibi Türkiye’de de bir yetersizlik vardır ve bekleme listeleri zaman geçtikçe uzamaktadır. Son beş yılda beyin ölümü gerçekleşen 8.948 kişiden sadece 2.158’inin organları bağışlandı ve 28.251 kişi organ beklemektedir. Bu çalışmada katılımcıların konu hakkındaki bilgi düzeylerinin ve görüşlerinin öğrenilmesi ve katılımcılarda konuya ilişkin bir farkındalık yaratılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 1.sınıf öğrencilerine organ bağışi hakkındaki bilgilerini ölçen ve konuya yaklaşımlarını ortaya koyan, çoktan seçmeli 22 soruluk bir anket uygulanmıştır. 152 kişilik mevcuttan 122 geri dönüş alınmıştır. SPSS 20.0 programı üzerinden verilerin sıklık dağılımları hesaplanmış, bazı değişkenler arasındaki ilişki için analiz yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %54,1’i (n=66) erkek, %45,9’u (n=56) kadındır. Toplamda ölümden sonra organ bağışına olumlu bakanların oranı %52,46’dır (n=64). Kadınların %52,7’si (n=30) erkeklerin de %51,6’sı (n=34) organ bağışına sıcak bakmaktadır. Katılanların %50,82’si (n=62) organ bağışi hakkında bir eğitim almışken %49,18’i (n=62) almamıştır. Bu eğitimi alanların %18’i bilgi düzeyini yeterli bulurken %55’i yeterli bulmamaktadır. Bazı organların yaşarken bağışlanmasına karşı tutumlar incelendiğinde %64’ü (n=78) sadece sevdikleri için, %26’sı (n=32) tanımadığı halde ihtiyacı olan için, bağışlanabileceğini; %5’i ise hiçbir koşulda bağışlanmaması gerektiğini düşünmektedir. Organ bağışlamak istemeyenlerin %21’i (n=26) vücut bütünlüğünün bozulacağı ve yine %21’i ticari yünden istismar edileceği korkusu yaşamaktadır. Katılımcıların %59’unun (n=72) bağışladıkları organın kararlarını etkilediği görülmüştür. Organ bağışına teşvikte en etkili yöntem %36 oranıyla (n=44) medya olarak görülmüştür.

Sonuç: Katılımcıların yarısı konu ile ilgili eğitim almış olmasına rağmen bilgilerini yetersiz bulmaktadır. Verilen eğitimlerin verimliliğinin artırılması beklenmektedir. Yakınlık derecesinin organ bağışi kararında etkili olduğu saptanmıştır. Türkiye’deki organ bağışi azlığına karşın tıp fakültesinde çoğunluğun olumlu bakması bu konuda bir umut ışığı olmaktadır. Donörliğe teşvikte en etkili yöntem medya olarak düşünülmekte, medyanın bu konu ile alakalı çalışmalarını arttırması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: organ bağışi, organ

Asya Yağmur Gökmen / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MP-104

MARMARA ÜNİVERSİTESİ DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN ALTERNATİF TIP HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Görüşün B., Erdir B., Demir Aş., Başar B., Tuncer B.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş Ve Amaç: İnsanlar tarih boyunca çeşitli nedenlerden dolayı farklı tedavi yöntemlerine ihtiyaç duymuştur. Bunlardan biri de geçmişten günümüze biriken bilgilerle gelen, tedavi yöntemleri bilimsel yöntemlerle kanıtlanmamış olan alternatif tıptır. Sentetik ilaçlarla meydana gelebilen yan etkilerin yol açtığı ciddi sağlık sorunları, bazı kronik rahatsızlıkların kesin tedavisinin olmayışı ve getirdiği ekonomik yük, alternatif arayışları ve doğala dönüş söylemleri alternatif tıp uygulamalarının popüler hale gelmesine katkıda bulunmuştur. Bu araştırma Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) Dönem 1 öğrencilerinin Alternatif Tıp hakkındaki görüşlerini değerlendirmek ve bu konuda ne kadar bilgi sahibi olduklarını ortaya koymak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç Ve Yöntem: Araştırma doğrultusunda MÜTF Dönem 1 öğrencilerine 1 çoklu seçenek, 3 çoktan seçmeli, 16 derecelendirmeli toplam 20 soruluk anket uygulanmıştır. 150 kişiye uygulanan anketin 134’ünden geri bildirim alınmıştır. Elde edilen veriler SPSS programı kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Toplam 134 katılımcının %46’sı (n=62) kadın, %54’ü (n=72) erkektir. Katılımcıların %59’u alternatif tıba yaklaşımın toplumların kültür ve bilgi düzeyleriyle ilişkili olduğunu düşünmektedir. Alternatif tıp uygulamalarının modern tıp tedavilerinin işleyişini olumsuz yönde etkilediği görüşünde olanlar katılımcıların %47,1’in”i oluşturmaktadır. Alternatif tıbbın modern tıbbı tamamlayıcı ve destekleyici olduğunu savunan katılımcıların oranı %59’dur. Alternatif tıbbın tıp fakültelerinde bir tıp branşı olarak yer almasını katılımcıların %44’ü mantıklı bulmuyor.

Sonuç: Alternatif tıp modern tıpla birlikte çalışırsa tedavide daha verimli sonuçlar alınacağı savunulmakta, modern tıptan daha ekonomik olarak görülmekte, çoğunluk tarafından ticari bir sistem olarak kabul edilmektedir. Alternatif tıp yöntemlerini katılımcıların çoğu desteklemekte ve tıp branşı olarak fakültelerde yer alması görüşüne katılmamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Alternatif Tıp, Modern Tıp, Tedavi Yöntemi

Başak Görüşün / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MP-105

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL YAŞAMLARININ İNCELENMESİ

Bozdoğan B., Gönenç B., Sökmen B., Çevlikli B.A., Kantarcı B.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Ruhsal ve fiziksel sağlığın önemli bir parçası olan sosyal yaşam, gelecekte insanların sağlığından sorumlu olacak tıp fakültesi öğrencilerinin hayatında da var olan bir olgudur. Bu çalışmada, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) Dönem 1 öğrencilerinin sosyal yaşamlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Standart anket tipinde olan bu çalışma MÜTF Dönem 1 öğrencilerine uygulanmıştır. 2 açık uçlu, 11 çoktan seçmeli ve 11 likert tipi sorudan oluşan anket öğrencilere uygulanmıştır. Sonuçlar SPSS 20.00 ile analiz yapılarak sıklık dağılımları, ortalamaları ve Ki-kare tabloları incelenmiş, istatistiksel anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Toplam 114 katılımcının %50’si (n=57) kadın, %50’si (n=57) erkektir. MÜTF öğrencileri arasında sosyal aktivitelerin en çok "eğlenmek (%48,7)" amaçlı yapıldığı görülmüştür. MÜTF Dönem 1 öğrencilerinin sosyal aktivite yapmak için en çok "cuma (%33,6)" ve "cumartesi (%42,5)" günlerini tercih ettiği belirlenmiştir. Ayrıca öğrencilerin %72’si için semtin önemli olduğu bulunmuş ve bunun en büyük sebebinin "ulaşım (%78,1)" olduğu saptanmıştır. Sementin neden önemli olduğu ile ilgili kadın ve erkek katılımcıların verdiği yanıtlar arasında önemli bir fark bulunmamıştır (ki-kare, p>0,05). Katılımcıların sosyal aktiviteler için ayırdıkları bütçe miktarı ile cinsiyetleri arasındaki ilişki incelenmiş ve 183,50 standart sapma ile erkeklerin ortalama ₺ 312,77, 137,80 standart sapma ile kadınların ortalama ₺ 244,03 bütçe ayırdıkları bulunmuştur. Katılımcılara hangi sosyal medya hesaplarına sahip oldukları sorulmuş ve MÜTF Dönem 1 öğrencileri arasında en çok "Facebook (%86,7)" hesabı olduğu görülmüştür. Bunu %64,6 ile "Snapchat" ve %58,4 ile "Instagram" izlemiştir. MÜTF Dönem 1 öğrencilerinin %52’sinin okulda yapılan sosyal aktivitelere "nadiren" katıldığı belirlenmiştir.

Sonuçlar: Toplumda yaygın olan "Tıp öğrencileri asosyal insanlardır." kanısının aksine MÜTF Dönem 1 öğrencilerinin sosyal hayattan uzak olmadığı görülmüştür. Yapılan Ki-kare tablolarında kadın ve erkek katılımcılar arasında homojen dağılım tespit edilmiştir. Sosyal aktivite türlerinin, sosyal aktivitelerin yapılacağı günlerin ve sosyal aktivitede bulunma sıklığı konularında, kadın ve erkek katılımcılar arasında, anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Anahtar Sözcükler: Tıp Fakültesi öğrencileri, sosyal yaşam, sosyal aktivite

Berk Bozdoğan / Yrd. Doç. Dr. Sinem Yıldız, Tıp Eğitimi ABD

MP-106

MÜTF 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN ÜZERİNDE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLERE BAKIŞ AÇISI

Hirik B. *, Şahan B. *, Atalay B. *, Bolatbaş BK. *, Doğan B. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Geçmişten günümüze insanlar bedenleri üzerinde değişiklikler yapmışlardır. Olanakların artmasıyla bu değişiklikler çeşitlenmiştir. Amacımız MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin beden üzerine yapılan değişikliklere bakış açılarını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: MÜTF 1. sınıf öğrencilerine anket dağıtıldı ve 134 (%89,3) öğrenciden geri dönüt alındı. Ankette kişisel bilgi soruları, beden üzerine yapılan değişikliklere bakış açılarının sorulduğu bir likert ölçeği ve 17 çoktan seçmeli soru vardı. Analiz için SPSS programı kullanılarak sayı ve yüzde dağılımları hesaplandı ve ki kare testi ile istatistiksel anlamlılıklarına bakıldı.

Bulgular: Araştırma sonuçlarına göre sınıfın %89,6'sı dış görünüşünden memnundur ve %61,9'u insanın kendi bedeninde yaptırım hakkı olduğunu düşünmektedir. Yapılan kalıcı değişiklikler için endişelenecek en önemli sebep %58,2 ile sağlık problemleri riski çıkmıştır. Cinsiyet değiştirme %58,2 oranında en çok olumsuz bakılan bedensel değişiklik olarak değerlendirilmiştir. Cinsiyet değişikliği yapan kişiye karşı tavrın sorulduğu soruda 'tavrim aynı şekilde devam eder' diyenlerin çoğunluğu anne eğitim durumu lisans ve üstü olanlardır (p=0,03). Benzer şekilde genel bedensel değişikliklere olumlu bakma ve buna yapılan harcamaları gereksiz bulmamanın da anne (p=0,03) ve baba (p=0,046) eğitim durumuyla orantılı olduğu saptanmıştır. Eş tarafından istenen estetik ameliyatına daha çok erkeklerin olumlu, kızların olumsuz olduğu görülmüştür (p=0,049). Ayrıca vücut yapmaya erkeklerin %60'ının olumlu, kızların %63,3'ünün daha olumsuz olduğu görülmüştür (p=0,024).

Sonuç: Genel olarak öğrenciler bedensel değişikliklere olumlu bakmaktadır ve bu durumun vücut yapma dışında cinsiyet ile ilişkisi yokken; ebeveyn eğitim durumuyla ilişkili olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Estetik, dış görünüş, beden algısı

Beyhan Hirik / Yrd. Doç. Dr. Sinem Yıldız, Tıp Eğitimi ABD

MP-107

MÜTF 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN TOPLUMDAKİ ŞİDDET VE AYRIMCILIK HAKKINDAKİ TUTUM VE TAVIRLARI

Şensazlı B. *, Okgil B. *, Erkek Be. *, Karakuş B. *, Yıldız S. **

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Şiddet; karşıt görüşte olanlara kaba kuvvet kullanma, duygu veya davranışta aşırılık, otorite sağlamak için karşı tarafa zarar verme amaçlı olan psikolojik davranış türüdür. Ayrımcılık; bir kişiye ya da gruba, belli özelliklerinden dolayı önyargılı davranmaktır. Bu çalışmada Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) 1. Sınıf öğrencilerinin toplumdaki şiddet ve ayrımcılık hakkındaki tutum ve davranışlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: MÜTF 1. sınıf öğrencilerine 3 bölümden oluşan 20 soruluk bir anket uygulanmıştır. Bu ankette 152 kişiden 140 geri dönüt alınmıştır. Yapılan anketin sonuçları SPSS 20.0 programında

değerlendirilmiştir. Ki kare testi, Excel ve bazı sıklık tabloları kullanılıp analizler yapılmıştır.

Bulgular: Toplamda 140 katılımcının %49,2' si (n=69) erkek, %50,8'i (n=71) kadındır. Katılımcıların yaş ortalaması 19,6' dır. Ayrıca standart sapması 1,59' dur. Erkeklerin %42' sinin (n=29), kadınların %28,2'sinin (n=20) sözlü şiddete çözüm yolu olarak başvurduğu görülmüştür (p=0,028). Kadınların %76,1' inin (n=54) ve erkeklerin %52,1' inin (n=36) fiziksel şiddeti çözüm yolu olarak savunmadığı görülmüştür (p=0,013). Katılımcıların %95,7' sinin (n=134) fiziksel şiddete maruz kalan birini gördüklerinde bir şekilde müdahale ettikleri görülmüştür. Şiddete maruz kalan katılımcıların %50' si (n=70) şiddeti çözüm yolu olarak görmemektedir (p=0,029). Katılımcıların %94,3' unun (n=132) ailesine şiddet uygulayan birini komşusu olarak istemediği görülmüştür. Katılımcıların %72,1' i (n=100) toplumda kadına yönelik şiddetin basın ve medya yoluyla abartıldığını düşünmektedir. Katılımcıların %69,3' ü (n=97) toplumda cinsiyete dayalı ayrımcılığın aile içinde başladığını savunmaktadır. Bunun yanında katılımcıların %86,4' ü (n=121) ise ülkemizde şiddet uygulayanlara verilen cezaların caydırıcı olmadığını düşünmektedir.

Sonuç: Bütün bu analizler ve bulgular sonucunda MÜTF 1.sınıf öğrencilerinin fiziksel veya sözlü şiddete başvurma cinsiyete göre değiştiği görülmüştür. Katılımcıların çoğunun çevrelerindeki aile içi şiddetten rahatsız olduğu veya olabileceği anlaşılmıştır. Bunun yanında, katılımcıların toplumda şiddete şahit olduklarında kayıtsız kalmadıkları ve şiddet uygulayanlara verilen cezaların ise caydırıcı olmadığını düşündükleri bu anketten çıkan sonuçlar arasındadır.

Anahtar Sözcükler: Şiddet, Ayrımcılık, Cinsiyet

Burak Erol Erkek / Yrd. Doç. Dr. Sinem Yıldız, Tıp Eğitimi ABD

MP-108

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNDE SOSYAL NORMLARIN ELEŞTİREL DÜŞÜNME İLE OLAN İLİŞKİSİ

Gödeklil B.N. *, Gür C. *, Köksal C. *, Hacıoğlu C. *, Talman C. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1 Öğrencisi

Giriş ve Amaç: Sosyal normlar, toplu halde yaşayan insanları belirli olaylar karşısında belirli şekilde davranmaya zorlayan kurallardır. Eleştirel düşünme ise kalıp tekrarının engellendiği, mantık ve karşılaştırmanın kullanıldığı düşünme biçimidir. Bu çalışmanın amacı insan davranışlarını yönlendiren ya da sınırlandıran kuralların Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) 1.sınıf öğrencilerinin eleştirel düşünceleri üzerine olan etkisini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırma 29 soruluk anket şeklinde uygulanmıştır. Soru dağılımı 11 adet çoktan seçmeli, 17 adet likert derecelendirmeli ve 1 adet açık uçlu soru şeklinde yapılmıştır. Elde edilen 143 adet anket SPSS 20.0 programı ile analiz edilmiştir. Veriler ki-kare testi, sıklık dağılımları ve korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılanların %53,8' i (n=77) erkek ve %46,2' si (n=66) kadındır. Katılımcıların %79,7'sinin (n=114) İslam dinine mensup olduğu gözlemlenmiştir. İslam dinine inanan kişilerin %43' ü (n=49) ile çoğunluğu Ramazan ayında oruç tutulduğu vakitlerde dışarıda yemek yenilmesini hiç onaylamazken diğer dinlere inanan ve hiçbir dine inanmayan kişilerin %62,1' i (n=18) bu durumu kesinlikle onaylamaktadır. Anket sonuçlarına göre kadın katılımcıların %63,6' sı (n=42) sokakta öpüşmeyi hiç olumlu karşılamazken erkek katılımcıların %45,5' i (n=35) ile çoğunluğu çok olumlu karşılamıştır (p=0,003). Geç vakitte dışarıda bulunma ile ilgili görüşleri istendiğinde kadın katılımcılar %42,4 (n=28) ile erkek katılımcılar ise %63,6 (n=49) ile çok olumlu görüş bildirmişler (p=0,038).

Sonuç: Bu araştırma sonucunda MÜTF 1.sınıf öğrencilerinin sosyal normlara bakışında dini ve cinsel faktörlerin farklılıkların rol oynadığına ulaşılmıştır. Kadın katılımcıların erkek katılımcılara, dini görüş olarak İslam dinini benimseyen kişilerin diğer dinlere inanan ve hiçbir dine

inanmayan kişilere oranla toplumu sınırlandıran sosyal normlara daha az eleştirel yaklaştığı ve bu normları daha çok benimsedikleri görülmüştür.

Anahtar Sözcükler: Sosyal Norm, Eleştirel Düşünme

Cansu Gür / Yrd. Doç. Dr. Sinem Yıldız İnanıcı, Tıp Eğitimi ABD

MP-109

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN CİNSEL YÖNELİMLER HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Bayır Ç., Azizoğlu D.H., Temel E., Akalın D.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Cinsel yönelim, en geniş tanımıyla bir bireyin hangi cinsiyete romantik ve/veya cinsel ilgi duyduğudur. Eşcinsellik, bir bireyin, kendisiyle aynı cinsiyetten diğer bir bireye karşı romantik veya cinsel bir çekim hissetmesi veya bu iki birey arasında cinsel etkileşim yaşanmasıdır. Bu çalışma Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) dönem 1 öğrencilerinin cinsel eğilimler hakkındaki görüşlerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: MÜTF Dönem 1 öğrencilerine 23 soruluk niceliksel bir anket uygulandı. 23 sorudan 15'i çoktan seçmeliyen 8'i onlu likert ölçeği şeklinde hazırlandı. Daha sonra analizler yapılırken onlu likert ölçekleri beşli hale getirilecek şekilde düzenlendi. Veriler SPSS Paket Programında Ki-kare ve sıklık dağılımları testleri kullanılarak incelendi

Bulgular: Katılımcılar 53 kadın (%51,5), 50 erkekten (%48,5) oluşmaktadır. Katılımcıların cinsel yönelimleri %91 heteroseksüel (n=94), %5 homoseksüel (n=5), %2 aseksüel (n=2), %1 biseksüel (n=1) ve %1 transgender (n=1) olacak şekilde dağılım gösterdi. Homoseksüelliğe olumlu yaklaşmadığını belirten 53 kişi bundaki en büyük etmeni dini inançları olarak belirtti. Öğrencilerin, homoseksüel olduğunu öğrendikleri yakın arkadaşlarını vazgeçirmeye çalışma oranları %12,6 (n=13) iken kardeşlerini vazgeçirmeye çalışma oranları %42,7 (n=43) olarak tespit edildi. Eşcinsel tanıdığın olması ve eşcinsellere yaklaşım arasındaki ilişki incelendiğinde anlamlı bir sonuç elde edilemedi (p>0,05). LGBT aktivitelerini onaylama oranı %53 (n=55) iken aktivitelere katılım oranı %13 (n=14) ile sınırlı kalmıştır. Doktor aday katılımcıların gelecekte homoseksüel bir bireyi tedavi etmekten duyacakları rahatsızlık derecelerinin ağırlıklı ortalaması 10 üzerinden 2,35 olarak bulundu.

Sonuç: MÜTF Dönem 1 öğrencilerinin eşcinselliğe bakış açılarını en çok dini inançlarının etkilediği, homoseksüel olan bir bireyi tanıyıp tanınamalarının yaklaşımları adına bir kriter olmadığı, her ne kadar bu konuda açık görüşlü de olsalar yakın akrabalarının eşcinsel olmasından çekindikleri sonuçlarına ulaşıldı. Ayrıca katılımcıların meslek hayatlarında homoseksüel bir bireyi tedavi etmekten büyük oranda rahatsızlık duymayacakları saptandı.

Anahtar Kelimeler: Cinsel Yönelim, Homoseksüel, LGBT

Çisil Bayır / Doç. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, Tıp Eğitimi ABD

MP-110

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BULAŞICI HASTALIĞI OLAN KİŞİLERDE STİGMAYA BAKIŞI

Kabadayı E.* , Özgür E.* , Aksoy E.* , Yırcalı E.* , Odacı E.**

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1 Öğrencisi , **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 2 Öğrencisi

Giriş ve Amaç: Stigma, birey ve toplumun kendisini rahatsız eden, korkutan bir durumla karşılaştığında onu dışlayıp uzaklaştırmasıdır. Bulaşıcı hastalıklara karşı yapılan stigma, onları toplumdan dışlamaktadır. Araştırmada MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin bulaşıcı hastalığı olan kişilere bakış açısı ortaya kondu.

Gereç ve Yöntem: MÜTF 1. sınıf öğrencilerine 11'i çoktan seçmeli, 9'u likert olmak üzere 20 soruluk bir anket uygulandı. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS.20,0 programından yardım alınarak ki-kare ve sıklık dağılımları testleri kullanıldı.

Bulgular: MÜTF 1. sınıfta eğitim gören 160 tane öğrencinin 128'ine ulaşıldı. Araştırmaya 67 (%52,3) erkek, 61 (%47,7) kadın katılmıştır. Katılımcıların %70,3 çoğunluğu stigmaya en açık hastalığın HIV+ olduğunu belirtmiştir. Stigmanın en önemli sebebi ise %41,4 oranıyla bulaşıcı olması çıkmıştır. %43,8'i AIDS, hepatit gibi bulaşıcı hastalığa sahip hastanın ameliyatına girerken tedirgin çıkmıştır. Katılımcıların %73,4'ü aynı havuza girmekten rahatsız, %74,2'si aynı banyoyu kullanmaktan rahatsız çıkmıştır. Kadın ve erkeklerin AIDS olsaydılar hissedecekleri duygular arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p<0,05). Eşin AIDS olması durumunda katılımcılardan erkek olanların %52,2'si kendisine bulaştırmasından korkarken, kadın olanların %72,1'i korkmuştur (p=0,02).

Sonuç: Yapılan araştırma sonucu MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin bulaşıcı hastalıklara ön yargı ve korku ile yaklaştıkları saptanmıştır. Katılımcılar, en temel özelliği cinsel yolla bulaşmak olan AIDS hastalığını stigmaya en açık bulurken stigmanın en önemli sebebinin bulaşıcı olması olarak seçmiştir. Bununla birlikte katılımcılardan kadın olanlar erkeklerle oranla bulaşıcı hastalığı olan kişilere daha dikkatli yaklaştığı tespit edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Stigma, bulaşıcı hastalıklar, HIV+, hepatit

Ege Özgür / Doç. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, Tıp Eğitimi ABD

MP-111

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN TOPLU TAŞIMA KULLANIMI HAKKINDAKİ DENEYİMLERİ VE KALABALIK HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Dönmez E. , Güneysu EE. , Karademir E. , Yılmaz E. , Sözen E.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

GİRİŞ ve Amaç: Toplu taşıma kullanımı özellikle büyük şehirlerde ulaşımın sağlanması için bireylerin öncelikli tercihleri arasında olmuştur ve bireylerin sosyal etkileşimleri, maddi olanakları ve zaman yönetimi gibi önemli kavramlar üzerinde belirleyici bir unsur olmuştur. Bu çalışmada Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi(MÜTF) Dönem 1 öğrencilerinin toplu taşıma kullanımı hakkındaki deneyimleri ve kalabalık hakkındaki görüşlerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve YÖNTEM: Yapılan araştırma, MÜTF dönem 1 öğrencilerinin toplu taşıma kullanmalarına bağlı deneyimlerini ölçen 19 sorudan oluşan bir anketten oluşmaktadır. Kullanılan anket, 160 kişiye sunulup 140 (%87,5) kişiden geri bildirim alınmıştır. Elde edilen veriler, SPSS data inceleme programı kullanılarak incelenmiştir.

Bulgular: Ankete katılan öğrencilerin %47,8'i kadın, %52,2'si erkektir(n=140). Çalışmanın ilk değerlendirmesinde; katılımcıların özel araç sahibi olma oranı %10 (n=14) ve toplu taşımaya ayda harcanan para miktarı kadınlarda ortalama 80,2 ve erkeklerde ortalama 84,9'dur. Tacizle karşılaşma ve cinsiyet arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p=0,033). Araçlarda boş yer bulabilme durumu ve cinsiyet arasında ise anlamlı bir ilişki olmadığı (p=0,164) ve katılımcıların %37,1'inin çevresiyle neredeyse hiç iletişimde bulunmadığı gözlenmiştir(n=52). Yolculuk sırasında harcanan vakit ise ortalama 101,5 dakika ve sık kullanılan saatlerde araçlar %48,2 oranında kalabalık bulunmuştur.

Sonuç: Yapılan araştırmadan elde edilen verilere göre; katılımcıların toplu taşıma kullanımının yaygın olduğu, toplu taşıma araçlarının kalabalık bulunduğu, yolculuk sırasında konforun cinsiyetten bağımsız olduğu ve yolculuk süresinin uzun olduğu saptanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Toplu taşıma, kalabalık

Elif Eda Güneysu / Doç. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, Tıp Eğitimi ABD

MP-112**MÜTF 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN KÜRTAJA ETİK, DİNİ VE BİLİMSEL AÇILARDAN BAKIŞI**

Dağlı FR.*, Efe F.*, Gülpınar MA.**,*Özgün F.*, Söylemez E.*, Yıldız FC.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 1. Sınıf, **Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı Öğretim Görevlisi

Giriş ve Amaç: Kürtaj gebeliğin doğum olmayacak şekilde tıbbi olarak sona erdirilmesi işlemidir. Her yıl yaklaşık 40 milyon gebelik kürtajla sonlandırılmaktadır. Kürtajla ilgili tartışmalar, sıklıkla gündeme gelmekte ve çoğu insanı ilgilendirmektedir. Bu çalışmada Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) 1. Sınıf öğrencilerinin kürtaj hakkındaki görüşleri ve bilgi düzeyleri araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada 20'si çoktan seçmeli 2'si likert ölçekli sorulardan oluşan anket, MÜTF Dönem 1 öğrencilerine uygulanmış, sonuçlar IBM SPSS 21.0 programı kullanılarak sıklık dağılımı, çapraz tablo, Ki-Kare yöntemleriyle analiz edilmiştir.

Bulgular: MÜTF Dönem 1 öğrencilerinden kürtaja olumsuz bakanların oranı %60,2 (n=77) olumlu bakanların oranı %39,8 (n=51) olarak saptanmıştır. Kardeş sayısı ile kürtaja olumsuz bakış arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). Aynı şekilde dindarlık ile olumsuz bakış arasında da anlamlı bir ilişki mevcuttur ($p<0,05$). Katılımcıların cinsiyetine göre kürtaja bakışlarında ise belirgin bir farklılık gözlenmemiştir ($p>0,05$). Katılımcıların %64'ü (n=82) kürtaj oranlarının arttığını düşünmektedir. İstenmeyen gebeliğin sonlandırılması için kürtajı doğru bulanların oranı %38,3 iken (n=49), cinsel istismar durumunda kürtajı doğru bulanların oranı %70,3'tür (n=90).

Sonuç: Yapılan çalışma dinin birçok konuda olduğu gibi kürtaja olan bakışta da oldukça belirleyici olduğunu işaret etmektedir. Kadınları daha yakından ilgilendiren bir konu olması nedeniyle cinsiyetler arasında görüş farklılığı beklenirken sonuçlar önemli bir fark olmadığını ortaya koymaktadır. Dünyada ve Türkiye'de kürtaj oranları yıldan yıla azalırken; katılımcıların çoğunluğunun kürtaj oranlarının arttığını düşünmesinde konunun medyada işleniş şeklinin ve son dönemlerde başlatılmış kürtaj serbestisi lehine kampanyaların etkisi olduğu düşünülebilir. İstenmeyen gebelikte kürtajı doğru bulanların oranının az, cinsel istismarda doğru bulanların ise çok olması kürtajın sıradan bir operasyondan ziyade ciddi travmatik durumlarda başvurulabilecek bir yöntem olarak görüldüğü şeklinde yorumlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Kürtaj, etik, din, bakış açısı

Furkan Cemal Yıldız / Doç. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, Tıp Eğitimi ABD

MP-113**MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BESLENME ALIŞKANLIKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ**

Sevim H., Çetin H., Vural H., Bestem G., Demir G.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Giriş Ve Amaç: Beslenme; insanın büyüme, gelişme, sağlıklı ve üretken olarak uzun süre yaşaması için gerekli olan besin öğelerini yeterli miktarda alıp vücudunda kullanmasıdır. Beslenme, toplumun ve onu oluşturan fertlerin hayatlarını etkileyen önemli bir faktör ve temel bir gerekliliktir. Bu çalışmada, toplumda önemli bir yere sahip ve gelecekte daha da önemli bir yere sahip olacak olan tıp fakültesi 1. sınıf öğrencilerinin cinsiyet, duyu değişimleri gibi faktörlere bağlı olarak değişen beslenme alışkanlıklarına genel bir bakış amaçlanmıştır.

Gereç Ve Yöntem: Bu amaç ile öğrencilere anketler dağıtılmış ve 160 anketten 138 geri dönüş alınmıştır. Ankette 16 çoktan seçmeli soru ve 2 tablo yer almaktadır. Veri analizi için SPSS programı kullanılmış ve sıklık dağılımı ile ki-kare testine başvurulmuştur.

Bulgular: Analizler sonucunda öğrencilerin; kahvaltıda %63,4 oranıyla en çok peynir, zeytin, çay ve benzeri besinler; öğle yemeğinde %71,1 oranıyla tabldot türü ve akşam yemeğinde ise %55,1 ile evlerinde yemeği tercih ettikleri bulunmuştur. Ayrıca öğrencilerin %53,2 oranıyla en çok atladıkları öğün kahvaltıdır ve öğün atlama nedenlerinin başında zaman bulamama ile sabah uyanamama gelmektedir. Ek olarak öğrencilerin çoğunluğu et ve sebze aynı ölçüde tüketmektedir. Bir diğer bulgu ise öğrencilerin alkol kullanma durumu ile cinsiyeti arasında anlamlı bir bağlantı bulunmakta yani alkol kullanan erkek öğrenci sayısı daha fazladır. Bunun yanında duyu değişimlerinin alınan besin miktarında değişime neden olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Öğrenciler, %78,1 oranında öğün atlama alışkanlığına sahip, en çok atlanılan öğün kahvaltı ve öğün atlama nedenlerinin başında zaman bulamama ve sabah uyanamama geliyor. Öğrencilerin %81,8'i günde 3 veya daha fazla öğün tüketirken, %18,2'si 2 ve daha az öğün tüketmektedir. Ayrıca beslenme biçimini etkileyen en önemli faktörün besinlerin damak tadına uygun olup olmamasıdır.

Anahtar Sözcükler: Beslenme, Sağlık, Yemek

Hafsa Tuana Vural / Doç. Dr. Memnune Çiğdem Apaydın Kaya, Aile Sağlığı ABD

MP-114**MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MÜTF) 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ŞİZOFREN BİREYLERE BAKIŞ AÇISI**

Daşdemir H., Gündoğdu HS., Kuluk H., Vurmaz HV., Yakut HC.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Şizofreni günümüzde en olumsuz bakış açısına maruz kalan hastalıklardan biridir. Sağlık çalışanlarının şizofreni hastalarına yönelik tutumlarını değerlendiren çalışmalar incelendiğinde; sağlık profesyonellerinin tutumlarının da genel halkın sahip olduğu tutumlar gibi olduğu görülmektedir. Bu çalışma Tıp Fakültesi 1. sınıf öğrencilerinin şizofren bireylere karşı tutum ve düşüncelerinin belirlenmesini amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmacılar tarafından hazırlanan anket MÜTF 1. Sınıf öğrencilerine uygulanmıştır. Katılımcılara 7'si çoktan seçmeli ve 13'ü 3'lük likert türünde olmak üzere 20 soru yöneltilmiştir. Dağıtılan 150 anketten 139 geri dönüş alınmış olup yanıt oranı %92,6'dır. Elde edilen veriler SPSS istatistik programında analiz edilmiş; karşılaştırmalı verilerde Chi-square testi kullanılmış ve sıklık dağılımları hesaplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %51'i (n=71) erkek %49'u (n=68) kadındır. Katılımcılara göre şizofreniye bakış açısını etkileyen en önemli faktör %38'lik oranla dizi ve filmlerdir. Katılımcıların %28,8'i şizofren bireylerle çalışmada bir sakınca görmediğini, %30,2'si kendi güvenliği konusunda endişe edeceğini, %24,5'i bu konuda tereddüt ettiğini belirtti. Örneklemin %32,6'sı şizofrenlerin saldırgan olduğunu, %31,9'u saldırgan olmadığını düşünürken; %35,5'i kararsız olduğunu söylemiştir. "Aile üyelerinizden biri şizofren olursa bunu gizler misiniz?" sorusuna %54,4 'Hayır'; %21 'Evet'; %26,4 'Kararsızım' cevabı verildi. Erkeklerin %63,4'ü, kadınların ise %41,8'i eşi şizofren olsa ondan ayrılmayacağını söylerken kadınların %49,3'i kararsız olduğunu belirtti (p=0,014). Şizofren biriyle evlenemeyeceğini söyleyenlerin %42,7'si eşlerinin şizofren olduğunu öğrendiklerinde onlardan ayrılmayacaklarını belirtti (p=0,003). Katılımcılardan, 'şizofren bireyle aynı evi paylaşabilirim' diyenlerden %29,6'sı şizofren biriyle evlenemeyeceğini, %22,2'si evlenebileceğini, %48,1'i ise kararsız olduğunu belirtmiştir (p=0,00).

Sonuç: Daha önce yapılan çalışmalarla kıyaslandığında; bu çalışma hastalık hakkındaki bilginin ve dönemlerin zihniyetinin ne derece önemli olabileceğini gösteren bir veri olarak değerlendirilebilir. Gençlerin çoğunlukla olumlu bakış açısına sahip olduğu bu çalışmayla bir kez daha doğrulanmaktadır. Aile ilişkilerinin, duygusal bağın veya kültürün şizofreniye olan tutum ve davranış etkileyebileceği düşünülmektedir. Dizi ve filmlerin şizofren bireylere bakış açısını önemli ölçüde etkilediği göz önüne alındığında, bu sektörlerde yapılan doğru bilgilendirmelerin ve

kamu spotlarının şizofren bireylere karşı olan stigmatı ortadan kaldırmaya çalışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Şizofreni, stigma, duygusal bağ

Hatice Daşdemir / Doç. Dr. Memnune Çiğdem Apaydın Kaya, Aile Sağlığı ABD

MP-115

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN REKLAMLARA BAKIŞ AÇISI

İnci İ. , Uzala İ. , Direk İ. , Ak İ. , Kala İ.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı reklam sektöründe kullanılan yayın yöntemlerinin ve araçların amacına ulaşip ulaşmaması hakkında MÜTF(Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi) 1. Sınıf öğrencilerinin bakış açısının ortaya konulmasıdır.

Gereç ve Yöntem: 7 çoktan seçmeli, 1 derecelendirmeli toplam 8 sorudan oluşan anket MÜTF 1. sınıf öğrencilerine uygulandı.124 kişiden (sınıfın %77' sinden) yanıt alındı. Sıklık dağılımları hesaplandı, crosstab ve correlation yöntemleri kullanıldı.

Bulgular: Ankete sınıfın %77' si katıldı, katılanların %56'sı kadın, %44'ü erkeklerden oluşmaktaydı. Katılımcıların reklamları etkili bulmasında en çok dikkat ettikleri kriter katılımcıların %70,1' inin seçimiyle kurgu ve akış, en az dikkat ettikleri kriter ise %25'inin seçimiyle oyuncu popülaritesi oldu. Katılımcılara göre reklamın amacına ulaşmasındaki en büyük faktör reklamın beğeni görmesiye(37); en düşük faktörlerden biri reklamın tekrarlanma sıklığıydı(%17). Çeşitli yollar aracılığıyla uygulanan reklamların akılda kalma oranının %70 olduğu ve bunlardan %59' unun beğenildiği görüldü. Katılımcıların %71,7' si en çok pazar payına sahip sektörlerden biri olan giyim alanında yapılan reklamların amacına ulaşmadığını düşüncelerine rağmen katılımcıların %53,2' si reklamları hatırladı. Reklamlar uzadıkça onlara olan ilgi aynı oranda azalmaktadır. (chi kare, p=0,001)

Sonuç: Reklamların amacına ulaşmasında reklamın kurgusunun olması en önemli faktördür. Reklamların beğeni görmesi, reklamların amacına ulaşmasındaki ana etkenlerin en önemlisidir. Cinsiyete bağlı olarak farklı reklam sektörlerine ilgi duyulmaktadır. Reklamların insanlara ulaşmasındaki yayın yollarının en etkili televizyondur.

Anahtar Kelimeler: Reklamın amacı, kurgu, pazar payı, sektör

İnci Uzala / Doç. Dr. Çiğdem Apaydın Kaya, Aile Sağlığı ABD

MP-116

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SİGARA/NARGİLE KULLANMA ALIŞKANLIĞI VE BUNUN HEKİMLİK ALGISIYLA İLİŞKİSİ

Kaya A.Ç*, Kaymakçı M.S.**, Demirci L.**, Maşta M.**, Demirhisar E.İ.**, Kartal İ.**, Acinikli M.**

*: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi

** :Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 1.Sınıf Öğrencisi

Giriş ve Amaç: Sigara ve nargile kullanma alışkanlığı bugün ve gelecekte dünya sağlığını tehdit eden en büyük sorunlardan biridir. Günümüzde tıp fakültesi öğrencilerinde bu alışkanlıklar oldukça yüksektir. Bu çalışmada Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) dönem 1 öğrencilerinin sigara ve nargile kullanma alışkanlığı ve bunun hekimlik algısıyla ilişkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Niteliksel olarak tasarlanan bu çalışma MÜTF dönem 1 öğrencilerine uygulanmıştır. On biri çoktan seçmeli 11'li beşli likert ölçeği şeklinde tasarlanmış sorulardan oluşan anket katılımcılara dağıtılmıştır. Anketler SPSS 21.0 paket programında değerlendirilmiş ve analizleri yapılmıştır. Anlamlılık sınırı (p= 0,05) olarak belirlenmiştir. Ki kare testi ve sıklık dağılımları uygulanmıştır.

Bulgular: Toplam 140 katılımcının %47,1'i (n=66) kadınlardan %52,9'u (n=74)erkeklerden oluşmaktadır. Katılımcıların %18,6'sı (n=26) sigara içmekte ve bunların %80,8'i (n=21) erkeklerden oluşmaktadır.(p=0,02) . Sigara içen katılımcıların %26,9'u (n=7) tıp fakültesindeyken sigaraya başlamıştır. Sigara içmeyenler %67,3 (n=77) oranında doktorların sigara içmesini doğru bulmazken, sigara içenlerin %53,8'i (n=14) doktorların sigara içmesini doğru bulmaktadır. (p<0,01). Sigara/ nargile içmeyen popülasyonun %61,9'u (n=70) hekim olunca sigara/ nargile kullanırken görülmekten rahatsız olacağını düşünürken, içenlerin %53,8'i (n=14) rahatsızlık duymayacağını belirtmiştir (p=0,006).Katılımcıların %90,7'si (n=126) doktorların toplumsal sağlık tehditlerine karşı duyarlı olması gerektiğini düşünmektedir.

Sonuç: Yapılan araştırmaya göre MÜTF dönem 1 öğrencilerinin büyük bir çoğunluğu sigara/ nargile kullanmamaktadır. Kullananların ise büyük bir çoğunluğu bundan dolayı hekim olduklarında hastalarına karşı bir rahatsızlık duymayacaklarını belirtmişlerdir. Doktorluk mesleğinin amaçları ile elde edilen sonuçlar karşılaştırıldığında, sigara/nargile kullanan doktorların sigara ya da nargileye karşı olan tutumların toplumsal sağlık tehditlerine yönelik uyarıcı etki taşımadığı görülmektedir.

Anahtar Sözcükler: Sigara kullanma alışkanlığı, Hekimlik algısı,

Mahmut Sami Kaymakçı / Doç. Dr. Çiğdem Apaydın Kaya, Aile Sağlığı ABD

MP-117

MARMARA ÜNİVERSİTESİ DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN MÜLTECİ SORUNUNA BAKIŞ AÇISI

Ülgen M.A., Çetin M.Ş., Şahin M.C., Balatlıoğlu M.N., Güncçek M.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Mülteci sorunu son yıllarda bütün dünyayı ve ülkemizi derinden etkileyen bir sorundur. bu çalışmanın amacı marmara üniversitesi tıp fakültesi dönem 1 öğrencilerinin mülteci sorunu ve bu sorunun çözümüne yönelik yaklaşımlarını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma MÜTF dönem 1 öğrencileri ile yapılmıştır. 20-25 Mart tarihleri arasında 130 kişiye 23 soruluk bir anket uygulanmıştır. Anket ile birlikte öğrencilere mülteci sorununa yaklaşımları ve bu sorunun çözümüne ilişkin düşünceleri sorulmuştur. Araştırma sonucu elde edilen bilgiler SPSS programına girilerek verilerin analizi yapılmış ve yüzde dağılımları değerlendirilmiştir.

Bulgular: Ankete katılan birinci sınıf öğrencilerin %49,2 kadın, % 50,8'si erkektir. Katılımcıların %66,9'u son yıllarda mültecilerin yoğun olduğu yerlerde bulunmamıştır. %54'lük bir kısım mültecilerin kabul edilmesini insani bir görev olarak görmektedir, fakat "Mültecilere yardım ediyor musunuz?" sorusuna katılımcıların %35,4'ü evet demmiştir. Elde edilen verilere göre sınır şehirlerde yaşayanlar ile yaşamayanların mültecilere yardım etme oranının benzer olduğu gözlemlenmiştir. Katılımcıları yakından ilgilendirdiğini düşündüğümüz bir konu olan "Mültecilerin üniversiteye sınavsız girişi"ni %64'lük bir kesim doğru bulmamaktadır. Analiz edilen bilgiler ışığında mültecilerle aynı apartmanda yaşamının ve toplu taşıma araçlarında karşılaşmanın erkekleri daha çok tedirgin ettiği gözlemlenmiştir. Katılımcıların %57,7'si iç savaşın sonra mültecilerin geri gönderilmesi gerektiğini düşünürken,%22,3'ü bu konuda kararsız kalmış,%20'si ise bu görüşe katılmamıştır. "Mültecilerin ihtiyaçları BM(Birleşmiş Milletler) tarafından karşılanmalıdır." olgusuna %76 katılırken, "Mültecilerin ihtiyaçları Türkiye tarafından karşılanmalıdır." olgusuna %18 evet cevabını vermiştir.

Sonuç: Araştırma sonucunda elde edilen verilere göre büyük çoğunluğunun mültecilere yardımı insani bir görev olarak gördüğü buna rağmen çoğunluğun mültecilere herhangi bir yardımda bulunmadığı, mültecilerinin ihtiyaçlarının Türkiye yerine BM(Birleşmiş Milletler) tarafından karşılanması gerektiğini düşündüğü sonucuna varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: mülteci, mülteci sorunu

Mehmet Akif Ülgen / Doç. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, , Tıp Eğitimi ABD

MP-118

MÜTF DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN RUHANİ VARLIKLARA VE REENKARNASYON HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Küçük M., Çalışkan M., Öztürk M., Yeniay MS., Karaoğlu M., Almacı M.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, geçmişten bu yana insanların merakını uyandıran ruhani varlıklar ve reenkarnasyon konu edinilmiştir. Araştırmada Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) dönem 1 öğrencilerinin ruhani varlıklar ve reenkarnasyona bakış açısı incelenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırmada MÜTF dönem 1 öğrencilerinin 101 tanesine ulaşıldı. Hazırlanan ankette 2 likert ölçekli, 12 çoktan seçmeli soru olmak üzere toplam 14 soru, öğrencilerin bu konuya bakış açısı hakkında bilgi sahibi olmak için kendilerine yöneltildi. Veriler SPSS programında analiz edilip sıklık dağılımları hesaplanıp, çeşitli grafiklerde gösterildi.

Bulgular: Bu araştırmaya katılan MÜTF öğrencilerinin % 55'i erkek, %45'i kadındır. Ayrıca katılımcıların uzun süre ikamet ettikleri yerleşim birimleri % 77 il merkezi, %20 ilçe merkezi, % 3 köy merkezi olduğu görülmüştür. Katılımcıların % 63' ü ruhani varlıklara inandıklarını belirtmişlerdir. Katılımcılardan % 49 başına sebebini ruhani varlıklara bağladığı bir olay geldiğini belirtip bunların da % 16'sı dua ile % 11'i hoca ile % 4'ü psikolog ile görüşüp çözüm aradıklarını belirtmişlerdir. Katılımcıların % 92'si bedende ruhun varlığına inandığını ve bunların da % 5,9'u öldükten sonra ruhun başka bir bedende hayat bulacağını, % 19,8'i de astral seyahat denediklerini belirtmişlerdir. Ayrıca katılımcıların gündelik hayatta en çok yaptıkları batıl inanışlar sırasıyla fal baktırmak, kurşun döktürmek ve ayna kırılmasının uğursuzluk getirdiğine inanılması çıkmıştır.

Sonuç: Araştırma sonucunda elde edilen verilere göre katılımcıların çoğunun ruhani varlıklara inandıkları ve küçük bir kısmının da reenkarnasyona inandıkları ortaya çıkmıştır. Ayrıca bazı katılımcıların da batıl inanışları olduğu ortaya çıkmıştır. Bu bulguların katılımcıların yetiştikleri yer, katılımcının ailesinin eğitim durumu gibi etkenlerden etkilendiği sonucu saptanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Ruhani Varlık, Reenkarnasyon, Cin, Melek

Mesut Çalışkan / Doç. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, , Tıp Eğitimi ABD

MP-119

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN YURT DIŞI EĞİTİMİ ve BEYİN GÖÇÜ HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Kara M., Güner M. , Yıldırım M. , Tavan M. , Hancı M.S.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin yurt dışı eğitimi ve beyin göçü hakkındaki bakış açısını ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu anket MÜTF 1. Sınıf öğrencilerine 18--19 Şubat tarihlerinde uygulandı. Dağıtılan 160 anketten istatistiksel olarak yeterli dolulukta 124 (%77,5) dönüt alındı. Ankette derecelendirmeli, çoktan

seçmeli ve açık uçlu toplam 18 soru yöneltilmiştir. Anket sonucunda elde edilen veriler, SPSS v.23 programına girilerek sayı ve yüzde dağılımları hesaplanmış, 'Crosstab' ile analizi yapılmıştır.

Bulgular: Ankete katılan öğrencilerin %49'u (n=61) erkek, %51'i (n=64) kadındır. 'Daha önce hiç yurt dışında bulundunuz mu?' sorusuna katılımcıların %55,7'si (n=69) evet, %44,3'ü (n=56) hayır yanıtını vermiştir. 'MÜTF'deki kulüp ve birimlerden haberdar mısınız?' sorusuna katılımcıların %36'sı (n=44) hayır, %64'ü (n=80) ise evet yanıtını vermiştir. Evet olarak cevap verenlerin %51'i (n=41) bu kulüp ve birimlerin yardımcı olmadığını, %37'si (n=30) yardımcı olduğunu ve %12'si (n=9) ise bu konuda kararsız kaldığını belirtmiştir. Katılımcılara 'Beyin göçünün en temel nedeni nedir?' diye sorulduğunda "Eğitim sistemi" (n=40) birinci, "Bilimsel araştırmalara ayrılan bütçe" (n=38) ise ikinci olarak seçilmiştir.

Sonuç: Araştırma bulguları ışığında, MÜTF kulüp ve birimlerinin yurt dışı eğitimi hakkında yeteri kadar bilgi vermediği saptanmıştır. Öğrencilerin büyük bir çoğunluğundan alınan geri bildirimlere göre eğitim sistemi, işsizlik, bilimsel araştırmalara ayrılan bütçe beyin göçündeki en önemli etkenlerdir.

Anahtar Sözcükler: Tıp Fakültesi, yurt dışı, yurt dışı eğitimi, beyin göçü

Muhammed Güner / Doç. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, , Tıp Eğitimi ABD

MP-120

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MÜTF) 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN STRES DENEYİMLERİNİN KAYNAKLARI VE BAŞA ÇIKMA YÖNTEMLERİ

Özarslan N.*, Kıcı N.*, Yıldırım C.M.*, Kaplan M.*, Özeren G.S.**, Güzel M.*

*MÜTF 1. sınıf öğrencisi, **MÜTF 2. sınıf öğrencisi

Giriş ve Amaç: Stres karşılaşılan yeni durumlarda insanın ruhsal, bedensel sınırlarının zorlanmasıdır. Araştırmadaki amaç MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin stres deneyimlerinin kaynaklarını ve stresle başa çıkma yöntemlerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: İki açık uçlu, 5 çoktan seçmeli, 2'si 11'li ve 34'ü 6'lı likert ölçekli sorudan oluşan anket Şubat 2016'da uygulanmıştır. Ankete sınıfın %92,1'i (138 kişi) katılmıştır. Veriler SPSS 23.00 programıyla analiz edilmiş, sıklık dağılımı ve ortalama değerlerine bakılmış, normallik testi, korelasyon analizi, ki-kare testi uygulanmıştır. Stresle ilgili sorulara stresle başa çıkma yolları, gündelik ve geleceğe yönelik stres kaynakları olarak 3 başlıkta toplanmıştır.

Bulgular: Ankete cevaplandırılanların %46,0'ı kadın, %54,0'ı erkektir. Hazırlık okuma oranı %61,0'dır. Okul başlangıcından beri öğrencilerin yaşadığı stresin ortalaması 10 üzerinden 5,4'tür (ss=2,4). Yaşanan stresle bu stresin başarıyı düşürme derecesi arasındaki ilişki değerlendirildiğinde pozitif yönlü anlamlı zayıf korelasyon (r=0,478, p=0,0003) bulunmuştur. Strese en fazla neden olan ders Biyoistatistik (%48,5), en az Mikrobiyolojidir (%0,7). Gündelik stres kaynaklarında komite sınavı çalışmasının son 1-2 haftaya bırakılması, geleceğe yönelik stres kaynaklarında hasta kaybı ve TUS'u kazanamama strese en çok sebep olan faktörlerdir. Stresle başa çıkmak için kadınlar en fazla duş almayı, en az sigaraya/alkole başvurmayı; erkekler en fazla tek başına halletmeyi, en az kişisel gelişim kitabı okumayı, uzmandan yardım almayı tercih etmiştir. Cinsiyetle stres kaynaklarının bağlantısı incelendiğinde kadavra görmenin (p=0,004) kadınlarda erkeklerle oranla daha fazla, aylık/haftalık bütçeye göre geçinmenin (p=0,005) erkeklerde kadınlara oranla daha fazla strese sebep olduğu ortaya çıkmıştır. Cinsiyet ile stresle başa çıkma yöntemlerinin bağlantısı incelendiğinde kadınlar tarafından alışverişe çıkmak (p=0,001) erkeklerle oranla daha çok, erkekler tarafından sigaraya/alkole başvurmak (p=0,015) kadınlara oranla daha çok tercih edilmiştir. İngilizce dersleri anlamama hazırlık okuyan öğrencilerde, okumayanlara oranla (p=0,022) daha fazla strese sebep olmaktadır.

Sonuç: Verilere göre MÜTF 1. sınıf öğrencileri orta seviyede stres altındadır, bu başarılarını az da olsa düşürmektedir. Gündelik stresleri

eğitimle, geleceğe yönelik stresleri kariyerle ilgili konular oluşturmaktadır. Öğrencilerin stres kaynakları ve başa çıkma yöntemleri kişisel özelliklerine göre anlamlı farklılık göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: stres, stres kaynakları, stresle başa çıkma yöntemleri

Nida Özarslan / Doç. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, , Tıp Eğitimi ABD

MP-121

TIP FAKÜLTESİNİ TERCİH ETME NEDENLERİMİZ VE GELECEK PLANLARIMIZ

Çetrez N. *, Özdemir N.H. *, Turhan O. *, Yigit N. *, Salkım N. *

Giriş ve Amaç: Bu çalışma MÜTF 1. Sınıf öğrencilerinin Tıp Fakültesi seçiminde etkili olan unsurları, bu bölüme dair endişeleri ve geleceğe yönelik planları hakkında bilgi sahibi olmak amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu anket MÜTF1. Sınıf öğrencilerine 18-19 Şubat tarihlerinde uygulandı. Dağıtılan 152 anketten istatistiksel olarak yeterli dolulukta 112 (%73,6) anket geri alındı. Ankette derecelendirmeli, evet-hayır işaretlemeli ve çoktan seçmeli toplam 16 soru yöneltilmiştir. Anket sonucunda elde edilen veriler, SPSS v.23 programına girilerek sıklık ve yüzdelik dağılımları hesaplanmış, 'Crosstab' ile analizi yapılmıştır.

Bulgular: Ankete katılan öğrencilerin %52,6'sı (n=59) erkek, %47,3'ü (n=53) kadındır. 'ÖSYM tercihlerinizin hepsi Tıp yönünde miydi?' sorusuna katılımcıların %68,8'i (n=73) evet, %30,1'i (n=32) hayır yanıtını vermiştir. Tıp Fakültesi seçiminde etkili olan nedenleri sıralaması istendiğinde mesleğe uygunluk %37,7 (n=40) en etkili gerekçe gösterilirken, aile-çevre yönlendirmesi %35,8 (n=38) en az etki eden unsur olarak saptanmıştır. Katılımcılara eğitim hayatı sonunda uzmanlık yapmak istedikleri dallar sorulduğunda ise Kardiyoloji (n=28) ile birinci, Ruh sağlığı ve Hastalıkları (n=23) ile ikinci olarak seçilmiştir.

Sonuç: Araştırma bulguları ışığında, MÜTF 1. Sınıf öğrencilerinin hekimliğin mesleki geleceğinden endişeli oldukları ve çoğunluğun yurtdışına gitmeyi planladığı tespit edilmiştir. Öğrencilerin çoğunun 'klinikte uzman hekim' olmak istedikleri ve mezuniyet öncesi evliliği planladıkları sonucuna varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Tıp Fakültesi, gelecek planı

Nurşen Çetrez / Doç. Dr. Çiğdem Apaydın, Aile Sağlığı ABD

MP-122

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIKLI YAŞAM ALIŞKANLIKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Özel Ö. *, Aydın O. *, Sakin Ö. *, Çetinkaya R. *, Aslan ÖF. *

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi(MÜTF) dönem 1 öğrencileri

Giriş ve Amaç: Dünya Sağlık Örgütü (WHO)'ne göre sağlık sadece hastalıklardan korunma değil, bütün olarak fiziki, ruhi ve sosyal açıdan iyi olma halidir. Üniversiteye başlamış hekim adaylarının da toplumun sağlıklı yaşam alışkanlıkları üzerinde belirleyici rol oynayacağı aşikardır. Bu çalışmanın amacı; MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin sağlıklı yaşam alışkanlıklarını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma niceliksel olup; 170 MÜTF 1. sınıf öğrencisine dağıtılan anketi 150(%88,2) öğrenci cevaplandırmıştır. Ankette sosyodemografik sorular, sigara ve uyuşturucu kullanımı, göz ve diş muayenesine gitme sıklıkları, cinsel hastalıklar ve korunma yolları hakkındaki bilgileri sorulmuştur. Anket 20 adet çoktan seçmeli ve 5 adet sayısal girişli soru içermiştir. Anket verileri SPSS 22 programında ki-kare ve sıklık testleri kullanılarak analiz edilmiştir. Önemlilik değeri p<0,05 alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %43'ünün (n=65) kadın, %57'sinin (n=85) erkek olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin; %20'sinin (n=30) göz muayenesine hiç gitmediği, %26,7'sinin (n=40) 2-3 yılda bir gittiği gözlenmiştir. Sigara ve uyuşturucu kullanımı arasındaki ilişki incelendiğinde sigara kullananlardan (n=35) 6'sının uyuşturucu kullandığı, 2'sinin bıraktığı, 5'inin denediği; sigara kullanmayanların (n=106) 4'ünün denemiş olması haricinde uyuşturucu kullanmadığı; sigarayı bırakanlardan 2'sinin uyuşturucu kullandığı, ve 2'sinin denediği belirlenerek, sigara tüketimi ve uyuşturucu kullanımı arasındaki ilişkinin anlamlı olduğu tespit edilmiştir.(p=000001) Cinsel hastalıklar ve korunma yolları hakkında yeterli bilgiye sahip olup olmadıkları sorulduğunda 8 kadının ve 46 erkeğin evet, 28 kadının ve 16 erkeğin hayır, 27 kadının ve 23 erkeğin ise kararsızım şeklinde yanıtladığı görülerek cinsiyetle cinsel hastalıklar ve korunma yolları hakkındaki bilginin arasında istatistiksel anlamlılık olduğu belirlenmiştir.(p=0001)

Sonuç: Öğrencilerin daha fazla göz ve diş muayenelerine gitmeleri gerektiği, sigara tüketiminin azaltılmasının, uyuşturucu kullanımının önlenmesinde önemli etkisinin olabileceği ve her iki cinsi de etkileyen cinsel yolla bulaşan hastalıklar hakkında kadınların daha fazla bilgilendirilmesi gerektiği anlaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: sigara, uyuşturucu, göz muayenesi, cinsel hastalıklardan korunma yolları

Ömer Özel / Doç. Dr. Çiğdem Apaydın Kaya, Aile Hekimliği ABD

MP-123

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MÜTF) BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL KAYGI DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Çalık FR., Çelik R., Eren R., Öztürk AR., Pala S., Yıldırım S.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Günümüzde kaygı hayatımızın yadsınamaz bir gerçeği olup, azlığında veya çokluğunda kişinin bedensel ve ruhsal dengesini bozan bir durum ortaya çıkmasına sebep olur. Bu çalışma ile MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin sosya kaygı düzeylerinin araştırılmasını amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem: MÜTF 2015-2016 yılı 1. sınıf öğrencilerine uygulanan 22 soruluk ankette çoktan seçmeli ve derecelendirmeli sorulara yer verilmiştir. Bu anket sosyal kaygıyı belirlemeye yönelik bir ölçek şeklinde hazırlanmıştır. Ölçekten alınabilecek minimum puan 0, maksimum puan 56'dır. Puanın artması bireyde sosyal kaygı düzeyinin arttığını işaret etmektedir. Anket formu 158 kişiye uygulanmış ve 138 dönüş alınmıştır. Veriler SPSS v20 programında analiz edilmiş, sıklık dağılımları hesaplanmış, karşılaştırmalı değerlendirmelerde t testi ve Mann Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan araştırmaya katılanların %47,1'i (n=65) kadın, %52,9'u (n=73) erkektir. Ölçekten alınan puanlar cinsiyet bazında değerlendirildiğinde sosyal kaygı düzeyi açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır (p=0,281). Katılımcıların %69,6'u küçük grup faaliyetlerine katılmakta herhangi bir zorluk yaşamazken, zorluk yaşayanların oranı ise %8,7'dir. "Yemekhane/kantinde yalnız başıma yemek yerken gergin hissederim." ifadesine erkeklerin %28,3'ü, kadınların %17,3'ü katılmadıklarını belirtmiştir (p=0,046). "Çekindiğim bir ortamda terleme, bulantı vb. gibi belirtiler gösteririm." ifadesine sınıfın %63,8'i katılmadığını belirtirken %21,7'si katıldığını belirtmiştir. Anketi yanıtlayanların %40'ı, "Ders esnasında takıldığım bir şeyi sorarken kaygı duyarım." ifadesine kararsızım demiştir. "Yeni insanlar tanıyabileceğim ortamlara girmekten kaçınıyorum." yargısına sınıfın %13,1'i katılıyor derken %65'inin katılmıyorum dediği tespit edilmiştir.

Sonuç: Yapılan araştırma sonucunda MÜTF 1. Sınıf öğrencilerinin yeni ortamlara girerken zorluk çekmediği, küçük grup faaliyetlerine katılırken kaygılanmadıkları belirlenmiştir. Kaygı duyduklarında terleme, bulantı gibi fiziksel belirtileri göstermedikleri saptanmıştır. Cinsiyet ile sosyal kaygı düzeyi arasında bir ilişki olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: sosyal kaygı, çekinme, ölçek

Ramazan Çelik / Doç. Dr. Çiğdem Apaydın Kaya, Aile Sağlığı ABD

MP-124**MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN İLK İZLENİMDEKİ ESASLARI VE ÖNYARGILARI**

Üçem S.*, Aslan S.Ö.*, Aslan S.*, Demir S.*, İlhan S.*, Özgüç S.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: İlk izlenim bir durum veya kişinin insan üzerinde bıraktığı imajdır. Bu imaj karşılaşma öncesi olan ön yargılardan ve karşılaşmada bilinçaltında birtakım yargılar oluşturan "ince dilim" teorisinden etkilenir. Bu çalışmada ön yargıların ilk izlenime etkilerini belirlemek, ince dilimlemenin hangi araçları kullandığını belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada anket ve kelime eşleştirme testi kullanıldı. Anket Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) 1. Sınıf öğrencilerinden 144 kişiye (%94.7 geri dönüş) yapıldı. Anket 5 çoktan seçmeli, 1 klasik ve 11 tane 5'li likert ölçekli sorudan oluşmaktadır. SPSS 24.0 programında sıklık dağılımı ve ki-kare testi ile analiz edildi. Kelime eşleştirme testinde 25 kişi random seçilmiştir, birebir mülakatlarla ses kaydı alınarak yapılmış ve Excel ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %48,6'sı kadın (n=70), %51,4'ü (n=74) erkektir. İlk izlenimde en çok dikkat edilen özellikler %27.3'le (n=35) konuşma ve davranıştır. Ön yargıların yaş veya toplumsal cinsiyet konusunda ön yargılı oldukları hakkında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır (p>0,05). Kendini ön yargılı bulan katılımcıların tanıştıkları kişinin mesleki statüsünün ona olan davranışını etkilediği (p=0,01), tanımadığı bir kişinin giyiminden onun sosyoekonomik statüsünü belirlemeye çalıştığı (p=0,01) saptanmıştır. Kelime eşleştirme testinde katılımcıların %76'sı (n=19) ofis kelimesine erkek derken, kariyer kelimesine erkek diyen katılımcılar örneklem %52'sidir (n=13). Aynı testte katılımcıların %64'ü (n=16) siyah kelimesine kötü derken, zenci kelimesine %32'si (n=8) kötü cevabı verilmiştir.

Sonuçlar: Sonuç olarak MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin temsil ettiği topluma empoze edilmiş olan belli bir takım ön yargıları vardır fakat aynı zamanda bunları nötralize etme çabası da bulunmaktadır. Ayrıca, birinin toplumdaki statüsü ona karşı bir ön yargı oluşmasını sağlar. Son olarak ilk izlenimde en çok dikkat edilen özelliklerin davranış ve konuşma tarzı olduğu belirlenmiştir.

ANAHTAR SÖZCÜKLER: ön yargı, ilk izlenim, ince dilim

Selen Üçem / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MP-125**MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MÜTF) 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUKLUK DENEYİMLERİNİN GENÇLİKLERİNE ETKİSİ**

Arkan S.*, Arusal S.*, Aydın S.*, Doğançlı Ş.F.*, Köçek S.*, Küçüközer S.*

Giriş ve Amaç: Kişisel gelişimin temeli çocukluk döneminde atılır. Bu dönemde yaşanan deneyimler yaşamın her alanında etkisini gösterir. Bu araştırmada MÜTF 1. dönem öğrencilerinin çocukluk dönemleri analiz edilerek gençliklerine olan etkisi anlaşılmasına çalışılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma MÜTF 1. dönem öğrencilerine yapılmıştır. Katılımcılara 23 soruluk bir anket uygulanmıştır. Anketlerde çocukluk ve ergenlik dönemleriyle ilgili genel sorular sorularak bu dönemlerin birbiri üzerine etkisi araştırılmıştır. Araştırma verileri SPSS 22.0 programında yüzde dağılımıyla değerlendirilmiştir. Sıklık dağılımları hesaplanmış, karşılaştırmalı analizlerde ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmaya 139 kişi katılmıştır (tüm sınıfın %91'i). Katılan öğrencilerin %49.6'sı kadın (n=69), %50.4'ü erkektir (n=70). Öğrencilerden çocukluklarında oyun hamuru/lego ile oynayanların %61.4'ünün (n=27) yaratıcı olduğu, dışarıda oynayanların %43.8'nin

(n=32) insanlarla kolay iletişim kurabildiği, peluş oyuncaklar oynayanların %64.7'sinin (n=11) insanlara çabuk güvendiği ve oyuncak telefonla oynayanların %75'inin (n=3) sosyal olduğu bulunmuştur (p=0). Çocukluk döneminde şehir merkezinde yaşayanların %70'ini (n=70), ilçe merkezinde yaşayanların %50.7'si (n=14), kasabada yaşayanların %0'ı (n=0) ve köyde yaşayanların %25'i (n=1) okul öncesi eğitim aldığını belirtmiştir (p=0,002). Öğrencilerin anne ve babası ayrı olanlardan %87.5'i (n=14) ve anne ve babası birlikte olanlardan %76.4'ü (n=94) hayattaki en büyük zenginliğin aile olduğunu düşündüğünü ifade etmiştir.

Sonuç: Elde edilen verilere göre çocukluk döneminde yaşanan bazı deneyimler kazanılan kişilikle, alınan eğitimle ve aileye bağlılıkla ilişkisi olduğu görülmüştür. Ancak katılımcıların yaşadığı bu deneyimlerin arkadaş edinme, sosyal etkinliklere katılma ve çocuklara bakış açısı üzerinde belirleyici bir etkisi olmadığı görülmüştür.

Anahtar Sözcükler: çocukluk, gençlik, deneyim

Şerif Furkan Doğançlı / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MP-126**MÜTF 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BAŞIBÜYÜK KAMPÜSÜNE BAKIŞ AÇISI**

Deke Ş., Pak T., Çelik T., Erman Ş., Göktaş Ş., Gavaş Ş.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Üniversite; öğrencilerin hayatını sosyal, kültürel vb. birçok açıdan etkilemektedir. Kampüs ise öğrencilerin üniversite hayatının büyük bir bölümünü geçirdikleri yer olduğu için büyük bir önem taşımaktadır. Bu çalışmada, MÜTF 1. Sınıf öğrencilerinin Başibüyük kampüsü hakkındaki düşüncelerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma %52'si erkek (n=73), %48'i kadın (n=68) toplamda 142 MÜTF 1. Sınıf öğrencisine yapılmıştır. Dağıtılan 152 anketten 142'si geri dönmüştür (%93) ve anket 11 adet çoktan seçmeli, 30 adet üçlü likert soru içermektedir. Veriler SPSS ile analiz edilmiştir. Sıklık dağılımları hesaplanmış, karşılaştırmalı analizlerde ki-kare testi uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcılardan okula ulaşım süresi 1 saatin altında olanlar %78,2 (n=111), 1 saatin üstünde olanlar %21,8 (n=31) olarak saptanmıştır. Buna göre ulaşım süresi 1 saatin altında olanların %65'i (n=73) okula gelmeme sıklığı sorusuna bazen/sık sık yanıtı vermişlerdir, ulaşım süresi 1 saatten fazla olanların %74'ü (n=23) aynı soruya bazen/sık sık yanıtı vermişlerdir. (p=0,683) "Kampüsteki sosyal aktiviteleri yeterli buluyor musunuz?" sorusuna katılımcıların %89'u (n=126) 'Katılmıyorum' cevabını vermiştir. Katılımcıların %51'i (n=71) laboratuvar koşullarını elverişli bulmaktadır. Katılımcıların %38'i (n=53) kampüste kendilerini güvende hissetmemektedirler. Başibüyük Kampüsü MÜTF öğrencilerinin %80'inin (n=113) bir kampüsten beklentilerini karşılamamaktadır.

Sonuç: Araştırma verilerine göre, MÜTF 1. Sınıf öğrencilerinin okula ulaşırken zorluk çektiği ve bu nedenle derslere gelme sıklıklarının az olduğu saptanmıştır. Okulun sosyal aktivitelerinin yetersiz olduğu düşünüldüğünde, laboratuvar koşullarının elverişli olduğu düşünülmektedir. Amfilerin ses sistemi ve yalıtımı yeterli bulunmazken, oturma düzeni uygun bulunmuştur. Genel olarak, öğrenciler Başibüyük kampüsünün bekledikleri kampüs profiliyle uyuşmadığını düşünmektedirler.

Anahtar Sözcükler: Kampüs, öğrenci, üniversite, beklenti, Marmara

Tina Pak / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MP-127**MÜTF 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN GÖRME ENGELLİ BİREYLERİN YAŞADIĞI ZORLUKLAR HAKKINDAKİ BİLGİ, TUTUM VE TAVIRLARI**

Gezer Y.*, Özbabalık Y.*, Koç Y.*, Badas Ü.R.*, Acıyiyen Y.*

*Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Görme engelliler günlük hayatlarında birçok zorlukla karşı karşıya kalmaktadırlar. Yaşanılan bu zorluklar; eğitim, çevre düzenlemeleri, istihdam, sosyal aktiviteler olarak sınıflandırılabilir. Bu araştırmada Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1 öğrencilerinin görme engelliler hakkındaki bilgi ve tutumlarını incelemek ve bu konuda çeşitli fikir ve öneriler üretmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Niceliksel tasarlanan bu araştırmada Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1 öğrencilerine yapılmıştır. Altısı çoktan seçmeli, 6'sı derecelendirmeli, 4'ü çoklu seçenek sorularından oluşan anket katılımcılara uygulanmıştır. Sonuçlar SPSS 22.0 programında değerlendirilmiş ve analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Toplam 150 katılımcının %42,7'si (n=64) kadın, %57,3'ü (n=86) erkektir. Katılımcılar %25,3 oranla görme engellilerin yaşadıkları problemlerden en çok çevre düzenlemelerini önemli bulmuştur. Katılımcıların görme engellilerin kullandığı elektronik donanımları yüksek oranlarla (kabartma yazıcı: %73,3 [n=110] ve kabartma ekranı: %66,7 [n=100]) bildikleri gözlemlenmiştir. Vakıf ve Kuruluşlar hakkında bilgi sahibi olma konusunda katılımcıların en çok %44,7 (n=67) oranla Altı Nokta Derneği'nden haberdar oldukları gözlemlenmiştir. Katılımcıların görme engellilere karşı dikkat etmeleri gereken noktalar konusunda ise yapılan analiz sonucunda ortalama bilgi ve farkındalığa sahip oldukları görülmüştür.

Sonuç: Bütün bu analizler ve bulgular sonucunda MÜTF dönem 1 öğrencilerinin görme engellilerin günlük hayatta kullandığı araç ve gereçler, ilgili vakıf ve kuruluşlar hakkında bilgi düzeylerine ve görme engellilere karşı tutumlarına katkı sağlamak amacıyla, vakıf ve kuruluşlarla iletişime geçilerek çeşitli bilgilendirici konferans, seminer ve konuşmalar düzenlenmesi; bu etkinliklerde görme engellilerin kullandığı donanımlardan da bahsedilerek, öğrencilerin bilgi eksikliklerinin giderilmesi ve fakültenin Engelli Öğrenci Birimi'nin daha aktif hale getirilmesi gibi önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: görme engelli, kabartma ekran, kabartma yazıcı

Yunus Koç / Doç. Dr. Özlem Sarıkaya, Tıp Eğitimi ABD

MP-128

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN GENEL KÜLTÜR SEVİYELERİNİN İNCELENMESİ

Büyükyılmaz Z., Meral Z., Mehmetoğlu Z., Özen YE.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Başarılı öğrencilerin genel kültür noktasında nasıl bir yapıya sahip oldukları merak edilen konulardan biridir. Bu çalışma ile Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi birinci sınıf öğrencilerinin genel kültür seviyelerini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu amaçla 12'si çoktan seçmeli, 3'ü boşluk doldurmalı, 1'i derecelendirmeli olmak üzere toplam 16 sorudan oluşan anket 120 katılımcıya uygulandı. Toplanan anketler SPSS programına girilip değerlendirildi. Ki-Kare ve T-Testi uygulandı.

Bulgular: Katılımcıların %52,9'u kadın (n=63), %47,1'i erkektir (n=56). Yapılan analizlere göre; katılımcıların %62,2'si (n=74) ayda 1-2 kitap okuduğunu, %17,7'si (n=21) hiç kitap okumadığını, %11,8'i (n=14) 3-4, %8,4 (n=10) 4'ten fazla kitap okuduğunu belirtmiştir. Cinsiyetle kitap okuma alışkanlığı arasında ilişki olup olmadığını görmek için Ki-Kare testi yapıldı. (Ki-Kare testi, p=0,01) Katılımcıların derslerin genel kültürü etkileyip etkilemediği hakkındaki soruya vermiş oldukları cevaplar şöyledir: %28,3 (n=33) etkilemiyor, %55,8 (n=66) olumlu etkiliyor, %15,8 (n=20) olumsuz etkiliyor. Olumlu etkileyen dersler arasında %32,5 ile modül dersleri birinci gelmiştir. Genel kültürünüzü hangi seviyede buluyorsunuz sorusuna karşı, 10 puan üzerinden, erkekler ortalama 6,5 kadınlar ortalama 5,4 cevabını vermişlerdir (T-testi, p=0,01).

Sonuç: T-testi sonucuna göre erkek katılımcılarda genel kültürlerine olan güvenin kadın katılımcılara oranla daha fazla olduğu tespit edildi. Ki-Kare testine göre kadınlarda kitap okuma oranının erkeklere göre çok daha yüksek olduğu sonucuna da ulaşıldı.

Anahtar Sözcükler: Kültür, Genel Kültür

Yunus Emre Özen / Doç. Dr. Çiğdem Apaydın Kaya, Aile Sağlığı ABD

MP-129

MARMARA UNIVERSITY FIRST YEAR MEDICAL STUDENTS' UNDERSTANDING PRINCIPLE OF DEMOCRACY

Salim G, Makungu H, Arbatani H, Bornaun K.

Marmara üniversitesi tıp fakültesi Tıp eğitim

Background: This research was designed to analyze the attitudes of Marmara university first year medical students on the concept of democracy. It was aimed to understand their perspectives and views on democracy. This research was designed to analyze the link between the participant's social interactions and their attitudes towards democratic systems of their countries.

Materials: Our questionnaire comprising of 20 questions (type questions and open ended questions) were distributed to 130 students. Data recording and analysis was done via the SPSS 24 program.

Results: Out of 130 participants 47,69% (n=62) were females and 52,30% (n=68) were males. The participants were between the age group of 18-23 ± 1,04 years of age. 90,8 % (n= 118) of the participants were of Turkish nationality and 9% (n=12) were of other foreign nationalities. Despite most of our participants having reached the age to vote, only 84,6% (n=110) of our participants have taken part in their countries' elections. Furthermore 64,6% (n=71) of these participants said they did not think their election was free and fair. 10,8% (n=14) of our participants said they have a very high interest in politics, however on the other hand only 10,20% (n=13) said that politics and religion are not very much involved meaning that a majority of the participants realize a strong involvement and effect of religion to politics and therefore democracy. 40,8% (n=53) of our participants do not trust the judiciary system of their countries. The participation of students in elections and whether they have trust in judiciary system was statistically significant (p=0,021).

Conclusion: From our research we understood that most of our participants do not trust the judiciary system of their countries and most of them realize the strong relationship between religion and politics. In addition, gender right is observed as unequal based on the results of our research.

Key Words: First year medical students, Democracy,

Ghania Hemed Salim / Yrd. Doç. Dr. Sinem Yıldız, Tıp Eğitimi ABD

MP-130

1ST YEAR MEDICAL STUDENTS' PERCEPTION OF THE ROLE OF COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN THE LIFE

Syrotenko T., Alsadah M.A., Rahimi Z., Alajmi M.E., Yaqubi A.S.

Marmara University Faculty of Medicine Medical Education Department

Background: Nowadays technologies are present in almost every field of human activity. Due to fast progress in science and technology, people become more and more interconnected every day. Medical students are not an exception and actively use communication technologies for different purposes. The aim of the research is to observe to observe how much communication technologies mean for medical students.

Materials: The data was collected using paper questionnaires, consisting in total of 34 questions. Types of questions are open-ended, close-ended (yes-no and multiple choice) and scaled. Questionnaires were given to students during the launch in the cafeteria, in the breaks between lessons or before the lab, which usually the majority of students attend. The data was loaded to and analyzed in IBM SPSS Statistics 24. We conducted frequency and descriptive analyses, chi-square test and T-test.

Results: 92,8% of the participants are Turkish and last 7,2% are foreigners from such parts of the world as Asia, Africa and Europe. Female 1st year students have a greater tendency to prefer the portable communication devices, rather than male students. In the same time female there are 22,3% more female students that contact with their relatives several times a day, than male ones. The most popular social networks used by the interrogated students are WhatsApp and Facebook, which are the most popular in the world also.

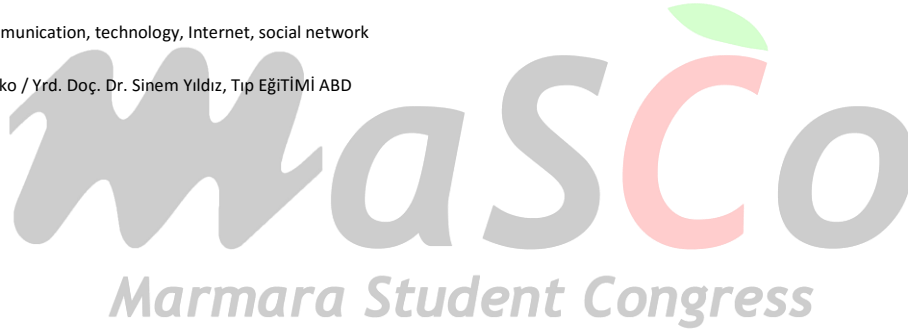
7,4% of males answered that Internet is unimportant for studying process; so did 3,1% of females.

95,5% of students have mobile Internet. The most preferred place for students to use smartphone is transport (51%).

Conclusion: The results are suggestive that modern communication technologies are incredibly important for 1st year medical students. Female students use digital devices to talk with their relatives more frequently. In general, in terms of gender, medical students use communication technologies more equally, than the whole Turkish nation does.

Key Words: Communication, technology, Internet, social network

Tetyana Syrotenko / Yrd. Doç. Dr. Sinem Yıldız, Tıp Eğitimi ABD

DAVETLİ KONUŞMACILAR

AÇILIŞ KONFERANSI

Prof. Dr. Bingür Sönmez

HASTA HAKLARI OTURUMU

Doç. Dr. Gürkan Sert

Av. Funda Işık Özcan

Dr. Orçun Çil

GÖÇ VE SAĞLIK OTURUMU

Dr. Apostolos Veizis

Doç. Dr. Nüket Paksoy Erbaydar

Prof. Dr. Sibel Sakarya

TIP VE MÜZİK

Prof. Dr. Murat Aksoy

İLAÇ FİRMASINDA HEKİMLİK

Dr. İlker Özbay

PROF. DR. BİNGÜR SÖNMEZ

1952 yılında Sarıkamış'ta doğdu. İlk ve orta öğrenimini tamamladıktan sonra Pendik Lisesi'ni 1969 yılında bitirerek İstanbul Tıp Fakültesi'ne girdi. 1976 yılında Tıp Doktoru olarak mezun olduktan sonra, burslu olarak İngiltere'de 1 yıl yabancı dil eğitimi gördü. İstanbul Tıp Fakültesi'nde 1977-1984 yılları arasındaki uzmanlık eğitiminin içinde 1984 yılında Londra St. Thomas Hastanesi'nde kalp cerrahisi asistanı ve Rayne Enstitüsü'nde araştırma görevlisi olarak çalıştı. Aynı hastanede 1987-1990 yılları arasında tekrar 3 yıl çalışarak koroner cerrahisi eğitimi aldı.

1988 yılında doçent, 1997 yılında profesör oldu.

1990 yılı sonunda kesin dönüş yaparak İstanbul Üniversitesi Kardiyoloji Enstitüsü'nde göreve başladı ve 1995 yılına kadar aynı zamanda Florence Nightingale Hastanesi'nde çalıştı. Daha sonra, Florence Nightingale Hastanesi'nde Kalp Cerrahisi Bölüm Başkanı, aynı zamanda Kadir Has Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Cerrahi Bölümleri Başkanı olarak çalıştı.

2001 yılından beri Memorial Hastanesinde Kalp Cerrahisi Bölüm Başkanı olarak çalışmaktadır.

Yurt içi ve dışında yüzden fazla yayını, 5 kitapta yazdığı 8 bölüm var. Radial Arter Greft Hazırlanması, Kalp Yorgası ve Ateşe Dönen Dünya: Sarıkamış isimli kitapları var. Birçok tıbbi derginin editor listesinde görevli olup Sarıkamış ile ilgili sinema, belgesel, kitap gibi tüm çalışmalara katkıda bulunuyor ve bilimsel danışmanlığını yapıyor. Ülkem Ateş Çemberi İçinde İken Sarıkamış, Nargin, Kafkas Cephesi, Aşıkların dilinden Sarıkamış, Sarıkamış'tan Çanakkale'ye isimli kitapları yayına hazırlamıştır.

Doç. Dr. Gürkan Sert

1999 Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Deontoloji Anabilim Dalı'nda 2003'te Yüksek Lisans ve 2007 yılında Doktora.

İlk kitabı "Hasta Hakları -Uluslararası Bildirgeler ve Tıp Etiği Açısından-" 2004, ikinci Kitabı "Tıp Etiği ve Mahremiyet Hakkı" 2008, üçüncü kitabı Medical Law in Turkey 2011 yayınlanmıştır. Hekimlerin ve dış hekimlerinin hukuki sorumluluğu, hasta hakları, HIV'le yaşayan kişilerin hakları, üreme hakları, sağlık yönetiminde etik, eczacılık etiği konularında bilimsel faaliyetleri bulunmaktadır.

Sivil toplum örgütlerinin, Sağlık Bakanlığı'nın, yerel yönetimlerin yürüttüğü hasta hakları, üreme hakları, projelerinde eğitmen ve danışman olarak da görev almış ve 2005 yılında Hasta ve Hasta Yakını Hakları Derneği'nin "Yılın Hukukçusu Hizmet Plaketi"ni almıştır.

DERECE	BÖLÜM/PROGRAM	ÜNİVERSİTE	MEZUNİYET TARİHİ
Lisans	Hukuk Fakültesi	Marmara Üniversitesi	1999
Yüksek Lisans	Deontoloji	Marmara Üniversitesi	2003
Doktor	Deontoloji	Marmara Üniversitesi	2007
Doçent	Tıp Tarihi ve Etik		2013

ÜYESİ OLDUĞU MESLEK KURULUŞLARI

İstanbul Barosu

Türkiye Biyoetik Derneği

Hasta ve Hasta Yakını Hakları Derneği

Av. Funda Işık Özcan

Funda IŞIK ÖZCAN, 1982 Eskişehir doğumlu olup Ankara Cebeci Atatürk Anadolu Sağlık Meslek Lisesi'nden hemşire olarak mezun olmuştur. 2000 yılında eğitim görmeye hakkazandığı Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesinden 2004 yılında mezun olan IŞIK ÖZCAN, Hukuk Fakültesindeki eğitimi süresinde aynı anda Yoğun Bakım Hemşiresi olarak önce özel bir hastanede daha sonra da kamuda aktif olarak çalışmıştır.

Hukuk Fakültesinden mezun olduktan sonra Avukatlık Stajı'na başlayabilmek için hastanedeki görevinden istifa etmiştir. 2005 yılında eğitim görme hakkını kazandığı Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Hukuk Ana Bilim Dalı Özel Hukuk Bilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programından "Tıbbi Müdahalelerde Aydınlatılmış Onam" isimli yüksek lisans tezinin kabulünden sonra 2008 yılında

mezun olmuştur. Halen İstanbul Medipol Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sağlık Hukuku Doktora Programında eğitimine devam etmektedir.

Türkiye'nin de taraf olduğu ADR (Tehlikeli Malların Karayolu ile Taşınmasına İlişkin Avrupa Anlaşması) kapsamında Tehlikeli Madde Güvenlik Danışmanlığı Sertifikası bulunmaktadır. Tıp Hukuku/Sağlık Hukuku ile ilgili çeşitli programlarda konuşmacı, katılımcı olarak yer alan IŞIK ÖZCAN, bazı sivil toplum kuruluşunda da faaliyetler yürütmektedir.

2006 yılından beri İstanbul Barosuna bağlı olarak serbest avukat olarak faaliyet gösteren IŞIK ÖZCAN, 2013 yılından itibaren aynı zamanda İstanbul Barosu Sağlık Hukuku Merkezi sekreterliği görevini yürütmektedir.

Dr. Orçun Çil

1990 Hatay/Dörtöyl doğumludur. 2007 yılında Adana Fen Lisesi'nden 2014'te Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olmuştur. Şu an Sultanbeyli Devlet Hastanesi'nde Acil Tıp branşında hizmet vermekte ve Marmara Üniversitesi Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı'nda doktora eğitimimi sürdürmekteyim.

Yayınlanan Çalışmaları:

The association between the presence, intensity of patent foramen ovale and the localization of stroke, 22. European Stroke Conference, 2013

Beyin ölümü kriterlerinin tarihsel gelişimi ve kadavradan organ nakline etkisi, Marmara Medical Journal 2014; 27: 69-74

Dr. Apostolos Veizis

**Sınır Tanımayan Doktorlar(MSF)'ın Yunanistan
Medikal Destek Birimi Başkanı Dr. Apostolos
Veizis MaSCo'da bizlerle...**

MSF nedir?

Médecins Sans Frontières (Sınır Tanımayan Doktorlar veya Sınır Tanımayan Doktorlar Örgütü), savaş ve doğal afetler dolayısıyla zarar görmüş bölgelerde çalışan; gelişmekte olan ülkelerdeki endemik hastalıklara karşı projeler üreten, tarafsızlık prensibini benimsemiş, insani yardım amaçlı ve Nobel Barış Ödülü almış bir sivil toplum kuruluşudur. Fransa'da kurulmuştur, ancak günümüzde Merkezi Cenevre, İsviçre 'dedir. Dünyanın çoğu yerinde orijinal Fransızca ismini veya MSF kısaltmasını kullanan kuruluş, Türkiye'de daha çok "Sınır Tanımayan Doktorlar" olarak

anılır. 2015 yılında, bünyesindeki 30,000'den fazla doktor, hemşire, tıbbi elemanlar, ulaşım uzmanları, su ve sağlık alanında uzmanlaşmış mühendisleri, yöneticileri ve gönüllüleriyle birlikte, 70'ten fazla ülkeye tıbbi destek ve hizmet sağlamıştır.

Doç. Dr. Nüket Paksoy Erbaydar

Başlıca Çalışma Alanları:

- Toplum ruh sağlığı
- Şiddetin Önlenmesi
- Kadın sağlığı
- Kronik Hastalıklar

Eğitim Bilgileri

- 1992 Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi: Lisans
- 2001 Hacettepe Üniversitesi Halk Sağlığı: Tıpta uzmanlık
- 2005 Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Disiplinlerarası Sosyal Psikiyatri Yüksek Lisans Programı: Yüksek lisans
- 2010 Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü Disiplinlerarası Kadın Çalışmaları Yüksek Lisans Programı: Yüksek lisans

Prof. Dr. Sibel Sakarya

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun olmuştur. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesinde Halk Sağlığı uzmanlık eğitimi tamamlamıştır. 1996 yılından bu yana Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı'nda çalışmaktadır.

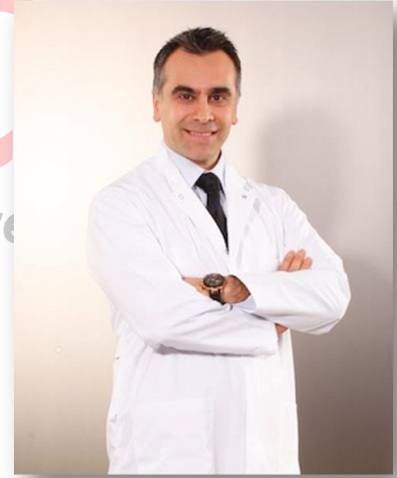
1998'de Kudüs Hebrew Üniversitesi'nden Halk Sağlığı Yüksek Lisansı ve 2006'da Hollanda Maastricht Üniversitesi'nden Tıp Eğitimi Yüksek Lisansı derecelerini almıştır. Kronik hastalıkların epidemiyolojisi, sağlığın geliştirilmesi ve kadın sağlığı konularında çalışmaktadır.

Tıp eğitiminde yenilikçi yöntemler ve öğrenme biçimleri de eğitimle ilgili çalışma alanlarıdır. 2011 yılından bu yana Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu (UTEAK) üyesidir. 2009 yılından beri Türkiye Halk Sağlığı Dergisi'nin Baş Editörlüğünü yürütmektedir.

Prof. Dr. Murat Aksoy

11.09.1970'te İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini sırası ile Şişli Terakki Lisesi Levent İlköğretim Okulu'nda ve Kadıköy Anadolu Lisesi'nde tamamladı. İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nden 1994'te mezun olarak tıp doktoru unvanı aldı. Genel Cerrahi uzmanlık eğitimi İÜ İstanbul Tıp Fakültesi'nde 1999'ta tamamladı.

İÜ. İstanbul Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı'nda 2000 yılında başasistan olarak çalışmaya başladı. 2004-2005 arasında damar cerrahisi konusunda bilgi ve becerisini arttırmak amacı ile bir yıl boyunca Henri Mondor Hastanesi Damar ve Endokrin Cerrahisi Servisi'nde, Fransa'da çalıştı. Yüksek Öğretim Kurumu tarafından düzenlenen sınavda başarılı olarak 2006'da doçent unvanı aldı. Avrupa Uzman Doktorlar Birliği Damar Cerrahisi Seksiyonu (UEMS-Vasc) tarafından düzenlenen Board Sınavı'nda başarılı oldu ve yeterlilik belgesi aldı. Bahçeşehir Üniversitesi kadrosuna 2013 yılında geçti ve aynı yıl Genel Cerrahi Profesörü oldu.

Dr. Murat Aksoy yurtiçinde ve yurt dışında faaliyet gösteren damar cerrahisi derneklerinde görev yapmış ve halen görevlerine devam etmektedir. Fleboloji Derneği'nde Yönetim Kurulu Üyesi, Saymanlık ve Genel Sekreterlik görevini yapmıştır. European Association of Vascular Surgeons in Training Yönetim Kurulu Üyesi ve Genel Sekreterliği, European Vascular Surgeons in Training Genel Sekreterliği ve European Society for Vascular Surgery Yönetim Kurulu Üyesi görevlerinde bulunmuştur. Halen International Society for Vascular Surgery Doğu Avrupa Temsilcisi ve Yönetim Kurulu Üyesi olarak çalışmaktadır.

Damar cerrahisi konusunda yurtdışında ve yurtiçinde basılmış kitap bölümleri, makaleleri ve kongre sunumları bulunmaktadır. Güncel damar cerrahisi uygulamalarının yaygınlaşmasını sağlamak amacı ile düzenlenen yurtiçi ve yurtdışı eğitim kurslarında eğitmen olarak görev almaktadır.

Dr. Aksoy 2011-2012 arasında Amerikan Hastanesi'nde çalışmıştır. Halen Liv Hospital Genel Cerrahi Bölümü'nde damar cerrahisi olarak çalışmakta ve Genel Cerrahi Bölüm Başkanlığını yürütmektedir.

Dr. İlker Özbay

Daiichi Sankyo Türkiye Genel Müdürü

MaSCo
Marmara Student Congress